

اکبر الکلاهی در بیان خبر و حوادث ای
 مذهب اول کتب الکبریٰ فی الدین و غیره
 که کلام اینها در الوفا و نیکوئی اولین
 عفا اینها در نیکوئی و کلام عالم کم اولین

توانکوار جود و دست کامرانیست بخور بخشش دنیای و آخرت بر دی

هاد اکتاب شرح کاسته در تلیفی حضرت شیخ سعد بن زنگلی
 رحمت الله تعالی
 فیما زل من
 ایلصا نیکو در کتب
 ۶۰

نصف

بسم الله الرحمن الرحيم
 سپاس بی پایان اول صانع فی نظیره که کلستان جهان صنعی افتابند
 بر ذره و بوستان فلک از حار مصنوعه عایه در باب وجود ندن بر طوره
مثنوی فلک یک نقطه از کلک مالش جهان یک غنچه از باغ جانش **مثنوی**
 ز بحر قدرش کردون حیای زو کلش خورشید تابانی ز بحر کرم
 بی عینک ذات انسانی بر آوج خاکدن مخلوق آیین **نقد مطلقا الان**
فی اخس تقویم حلیه سی ایلد ارکله ایدوب جلادن زیبا و عالی و لطف
 عظیم ایل **انا عینا الامانه** اینست فی سببی ایلد آنی ذات وصفاته آ
 بینه فی قلب و درود بی حد و شمار بی عد اول فارس میدان قاب
 قوسین او ادنی و حد نشین بارگاه **سبحان الله** که در بحر رسالت
 و شمع بزم هدایت در که قیاس **ولله ما خلقت الارض فلک** آنکه قامت
 موزونی ایچون راست و تعلم و خاتم التیین انبیاء رسل او رسانده که
 عالم قلندر **مثنوی** قایل الخلق بالهدی والعون شاه لولا که ما خلقت الکلون
 نقد نیز سلاله بطحا امی و نوع خوان ما اوحی دینی آنکه آل
 کرامی و اصحابی عظامه اوزره اولسون که پیشوای راه شرع و دین و مزیوع
 بحر صدق و یقین لرد و رضی الله تعالی عنهم اجمعین بعده بوجو زمانه
 ایلد شکله حال و الالام روزگار دن پریشان باله مکینه بنده و بی ملال
 شمع که **التامنه** و مقتضا سنج کونه حدیده فارغ البال حکمت خلقدن
 دامن اختلاط کند و در پیش ایدم سیم کسی که دارم دل در کنار
 که از صحبت کبر و کنار و کنج قناعی کنج دنیا اوزره اختیار ایدوب
 اموده

منه

آسی ده او توش ایدم ناجی و غنای سبیل رشاد حضرت پادشاه
 عالم بناهک رشک هشت بهشت باغچه لایک و بیزین ملک حصلت
 نیکی سرشت **مثنوی** چلی که نیچر زبان بو حقیر دن فن فرسی تحصیل اوزره
 اولمش ایدم بهر کون اثنای مصاحبتده کلستانه لسان ترکی ایلد شرح
 او کسکی تکلیف ایلد بهر نه قدر که عذر و روانه بیان اندم قنند و قبول
 او کدن عاقبت ابرام الحاجی باعث حصول مرام اولوب بعون الله الملك
 العلم بشی آیدر بلات و بد تمام اولد حضرت نظار رف و عوارفدن
 متضرع و درک بوشردن استغافه منافع ایدن که حد و رفی فظندن مثنوی
 ایدر اندر فی شاد روح و باشتی دعا و خیر دن فراموش ایدم حضرت شیخ
 رحمته الله علیه **مثنوی** انبیان ما شرع بالتعظیم اولد فی اعتبار اوزره حدیث
 موجب بعد التسمیه عده شروع ایلد بهر منت حذایا رشک و سپاس و
 اجر و عوض سزوغت و میر که الله ایچوندر ریاضه و معنی بویلا اوله امتنان
 نعم و تعداد نعم الله ایچوندر یعنی الله تعالی حضرت نه لایق و مخصوص در
 آنکه غیر یکدن قبیل حد زبیرانی الحقیقه منع او در غیر بلیه سبب
 لفظ حذای علم خاص در حق تعالی دن غیریه آنکه اطلاقی جائیز
 دکلر حکم بر لفظ آخر ایلد ترکیب قلنه خانه حذای و ده خدای کبی
اول وقت صاحب معنانه (و نور بانکه حذی و اقبا بی جائیز در حق
 و جل انجلین خدا که غریز و جلیل اولد یعنی دایما بویلائی صفات ایلد نصف
 حضرت شیخ نورانه مرقد بعد الحمد طاعت لفظنه تعرض اندر بوا آیت
 کرمیم که مقتضا سنج خلقت انسانه سبب نه اید و کن بیان افلاک
 ایچون و ما خلقت الجن والانس **الایض** صمدی که هر مفسرون ایچون
 کلمه سنی لیم فزون ایلد تفسیر انشدر در بونکتی بی بیان ایچون که اولاهیات
 کیم و نورانی معلوم افلاک کر که اول عبادت که فائز سبی (اولاد که عشتی

خیر حدیث
 منه

بعد از این که گفتند
 به حضرت اوزره

انگش و سنی اصانه در باره خوف ایل شد حضرت شیخ رحمة الله علیه
بعد الحمد قصیده به شروع ایلدین در جبرست حدیث شریفه وارور
از سرور کاینات قلوقا تک سرورندن و غیر موجودات دینی موجودات تک
ما یفتخریم بسندن و رحمت عالمیان دینی عالمه که معتمدن یعنی اود سکر نیک
عالمک رحمت سبب اولندن و ما ارسلنا الیک رحمتنا و صفوت
آدمیان دینی ادری که کز بدیدند و تتمه دور زمانه دینی دور زمانه
نبوت ایل غام اولمشدن بوجوهل دینی معنا جائز در روزمانه
نبوت ایل غام ایدین دن معنایه اقره کوره تنه مصدر بمعنی مفعول
معنایه ثانیتم کوره مصدر بمعنی فاعل در غم مصطفی بولوصاف ایل مصطفی
و بوالغاب ایل معروف اولن محمّد مصطفی در خلیفه الصلوات و السلام الیک
صلواته و کلامی آنکه لوزریه اولسونه اللّهم ارزقنا شفاعتک یوم القیامه
شفیع مطاع بنی کریم شفیع قیامت کونیه خلق شفاعت ایدین در مطاع
اطاعت اولمشدر بمعنی خلق اکم مطیع اولون نبوتی قبول انگش در در
بنی حوت تعالی حضرت تندن خلقه خبر کنورجی در یعنی بیغامبر در یاوز
قسم بعمل ایلدین اوله جمیع خلق دن رفیع در کریم کرم ایدین در قسم جسم و سیم
قسم کوزل یوز لو معنایه در قیامت دن اعتبار اولونیه اولور
خلق اولور یا منده علم قیامت ایدین معنایه در قسم دن اعتبار اولونیه
اولور ننه کم جیب اگر یورش در صلی الله علیه و سلم انا مدینه
العلم علی ما یحتاجیم بونده عظیم القدر معنایه در زیره انبیا دن
بجسم بریم جسم یعنی ایدین کوده و و بیوک فر نو دکل ایدین سیم کولر
یوز لو در سیم نبوت مهری ایلدین انگش در یعنی مبارک نظر منده
گلکک میرده سیم معنایه وار اولانوردن بر مهر و آزار ایدین آنکه

نای

نای مهر نبوت ایدین بیت چه علم دوار امت را که دارد چون تو نبی نبی
امت دوار که سنجلین بشتیبان طوطه یعنی قنات کون بخا بدین نم نم
امت که سنجلین بیغامبریه اولاجایک از موعج بحر انرا که با ندر نور کشتیبان
نه خوف در یا موهندن اولمیه که نوح بیغامبر علیه السلام آنکه ملائک اولو
بیت اب دل ارسلافنا بنیاد هستی برکنند چون ترانو هست کشتیبان در طافان
علم نور شیخ بلغه العلی بکماله کشف الذی یجالد اول رسول بلند مرتبه بره ایدین
کمالی ایلر کلک کلک اتنی دفعه ایدین یا خود ظلماتی ایدین یعنی رفیع ایدین کمالی
ایلر دیک اولو بکماله و کماله ده اولن با سبب ایدین اولمعه در حسن
جمیع خصاله صلوات علیه و آله کولیک اولور اول رسول جمیع خون برین
اصلا ایدین بر قبیح خلق یوف ایدین ننه کم حق قضا حضرت آنکه عقد نبوت
ان الله علی یوم یوم صلوات کنور که اول رسول اوزر و آنکه ال اوزر
خصاله جمیع خصلت در صلوات امر حاضر جمیع ذکر حاضر در صلی علیه و دن
در جبرست لفظی که یوقاری ده کمش در آنکه مفعول قوی بودریک از زندگان
کنکار پریشان روزگار پریشان روزگار و معنی عمری معاصده صرف الینی
کنکار منده لردن برین پریشان لفظی روزگار و لفظه مضارع اولمیه یاوز
اول وقت معنای روزگار برین دیک اولور دست انابت جمیع معنای
دن رجوع و توبه الیک الی با فیدرا جابت قبول اولمیه امید ایلر بر کار
حق جل و علا عای و جلیل الکرام در کاره بر دارد یوقاد و طوطه یعنی نیاز
و تفرغ الی قاله و رب اندکی کنا هله توبه ایلر ایدین تعالی در وی
نظر ننگد عای الله ایدین نظر ایلر یعنی آنکه توبه سنی اک قبول ایدین
بازش بخواند اول منده کبر و اوقوبه یعنی دعا ایلر با ذرا احسن
کنده حق تعالی حضرت کبر و اعراض ایلر یعنی قبول ایدین بازش بفرغ
وزاری بخواند کبر و اول منده تفرغ و زار ایلر اوقوبه یعنی دعا

شیخ اول خالده کیر و کلده یعنی اندن اوله حالت کندی یکی از اوصی ب اندک
 اوصی بندن برسی بطریق انبساط گفت لطیف طریقی ایا اوله صاحب
 دله ایتدی ازمین بوسنا که نبودی بو بوسنا ندانسن اولده یعنی
 اوسیر اندو کلده بوسنا ندن عار چه تحف کرامت آوردی بفره نکر امت
 تحفه سنی کنور ده که گفت صاحب دل اوله که جواب ویر و یا ایتدی
 بحاطر داشتیم خاطر مدد طوثر اندم یعنی خاطر مدد ایتدی که چون در حجت
 کل برسم که چون کل اخاصه ایرشتم یعنی عالم مشامده به بشتم و ایمی
 پرکنم اوله کلدن بدامن پر ایلیم یعنی کلشن قدس ده کوردیم ابراون
 بر مقدارنی عقلمده طوغ هدیه اوصی ابر اوصی ب ارفغان ایمی که کلده
 اندره خبر ویرم چون برسیدم جو تکمل اخاصه ایرشتم یعنی جنبه
 قدس وصوله بولم بوب کل جنبه صمد که کلده را بحسب بنی ایلیم
 صمد ایلدیم یعنی عقلم زایل ایتدی که دامنم از دست برفت بجهت
 دامنم ایلدن کندی که کند و بی بلز اولدم قانده قالده که اندن بونزه
 بر خبر کنورم حضرت شیخ نورانه فرقه بوند ایا افشاره ایدر که طالع
 زو فی درمن لم یزق لم یصر **قطعه** ابر عرقه سمع غشا زبوانه بیاموز
 ابر سمع خوشی عشا بیروانه دن او کرن کان سوخته راجان شدوا و از بناده
 زیرا اوله یا غشای جانی کندی اوز کلده یعنی هلاک اولدین بیت
 مشکل عشی نه در حوصله دانش ماست حال آن تکه بدین فکر خطا نتوان
 کرد و هو که اندن بر صدا افکار اولدین بیت کمال عاشق بیروانه دآرد
 که هیچ از نوافل بیروانه داره شمع حضرت شیخ رحمت الله علیه بیروانه
 صدا و عاشق مرغی سحر عشق الکلی دن بی بهر اولن که ایتدی ایلد
 بیت آتش ان نیست که بر علم او غنای شمع آتش آنست که در من بران

انبساط لطیف صفا در
 دانی دما و نیا و صمد
 هدیه اوله عرقه اضافی ایلد
 بوب کل در انوار ایلد
 بر سره فعل باقی خود در
 بیاموز امر حاضر از غنای
 طالع بوندگان قوت در
 طلبش ده اولن غنای ایلد
 حضرت از جود
 طالع که از آن غنای در
 صمد اولن یا و صمد ایلد

زدندن این مدعیان در طلبش به خیر اندن بومدی لر اوله که کلده طلبش
 خیر بر لر در فتنه قالده که اندک کبی عشقه وصول بولش اوله که کلده
 خیر شد خبر باز دنیا مد زبیر اوله که خبر اولدین یعنی واصل اولدین
 اوله که دن کیر و خبر کلده فتنه قالده که دعوا ایلد من عرف الحق
 کل **نه فقه** ابر برتر از حیل و قیاس و مکان و وجه این خیال و قیاس
 دنی مکان و وجه یو بهر که اولن یعنی ذات پاک بونلر ایلیم معلوم
 اولدین و زهره کفته اند شنیدم و خواندیم دنی هوسنه دن که ایتدی
 لر در که اندک بعضی سنی ایتدی که بعضی سنی اوقومشیز یعنی بونلردن
 دنی برتر اولن هذا مجلس تمام کشت و با خبر رسید عمر مجلس تمام اولد
 یعنی مجلس جمیع یا خود کتاب تمام اولدین و عمر آخره ایتدی برتر
 عادت را قول کتابی اندن دیباچه تمام ایلدین ما هیچمان در اوله
 وصف تو فائده ایم بر اینجلمن سنا اقول و صفه فائش فتنه
 قالده که ایتی نایتمه ایتدی شکره قادر اولدین **که عمل با کمال**
 اسلام **خلد الله ملک** ذکر جمیل سعدین سعدین کو کلده ذکر ی
 که در افواه عالم افتاده است که عوام و اغراض لر زده کتمش در
 یعنی شهر فی بر مرتبه در که خلقا عالم معلوم اولوب انی مدح ایلد
 وصیت سخنش که در سبط زمین رفته دنی اولن سعدین شکر
 سوز ناک صدا سیم که بر یوز زده کتمش در یعنی اندک سوزیه مشهور
 افاق اولدین و قصب الحسب حدیثش دنی اولن سعدین شکر
 فتنه بکنر زبیر و لطیف سوزنی که هیچ شکر بخورد که خلقا شکر
 کبی بر لر یعنی تمام حظ ایا او مقرر در رقع منشاش دنی اولن
 صمد منشاش شکر رقع سنی یعنی اندک سوز بر یا کلشن کاخودین
 که چون کاخود ز زمین بر نکر که خلقا التوا کاخود کبی ایلد لر یعنی زیاده

فائده اولن سنی سعدین
 بعضی سنی با خبر سنی
 رفعت است تقدیر در
 سخنش اولن غنای
 منشاش سیم

و در آن وقت که در آن روز که مرتبه سنی و در علی اعدایه و شهادت دینی قصر ایل اندک و شغل و کمال
 بعضی ایدین لریت بمانی فی القرآن من ایا نه نشوند حقیقی که قرآن
 عظیم ده او قوتند آنک آیت لرین یعنی قرن عظیم ده اولن آیت (حقیقی)
 دکلر الله ای بنجیم امن بلده امین ایل اندک شهر فی ویران و سایر بلاد
 و حفظ و له دینی اندک و لدی بر امر کوزدن و سایر ضرر دین حفظ ایل شد
 لغد بعد الدنیا به دلم سعده الله حقیقی تحقیق دنیا لطیف و کوچیک اولدین ا
 اول ابو بکر سبی ایل یعنی اندک حد ولیم ایل عالم خلایا اسوده و راحت
 اولدیلر اندک سعادت فی دایم (حرفه) سعده بودند سعادت و قیامت در پایش همد
 ولدند (اسمه) ابام لطیف و اردو آید الموی بالوینه النصر دینی الله حضرت
 نصر استحقا لرین ایلار فی دشمن لرین روزی قوت و منصور ایلون کلدن
 تشاء لیسه صحرای اول ابو بکر کی شغ غابو لور برضا اغای بود ای حال بود
 اول ابو بکر اول بود اغای (ص) در حسن نبات الارض من کرم البذر زیر
 عوض بن نبات کو کبر لکی لطافتی تخم ایل بولکندن در معنی پادشاه ایلوا
 ولدی کی اولادی دینی ایلور **قطعه** ندائی که من در اقالیم غربت حضرت
 شیخ رحمة الله علیه خطاب طریق ایل ایدر بلخ من که من غربت اقلیم لرین
 چار روز کار بکدم در یکی بر زمان الکف کلک ایلدم بیرون رفتم از اندک
 شرکان که دیدم طوره کتدم تر کلمه عارندن زیر کوردم جهان دهم افتاده
 چون سوین رنگ جهان برین برین ایچینه دشمن یعنی جهان خلق قرش مورش
 رنگ صاچی کی زیاده غوغا دنه آدمی زاد بودند لیکن شیراز وره
 کلان شرک عسکر طاهرده دو کل آدم اوغلی ایدیلر لیکن جوکران بچون
 خوار و تنه چکی قان ایچیلکده نیچر لرین ککن کده قورده کی ایدیلر ککان
 ایلدگان عسکر شه اشارت ایدر چون باز آدم کتدر کتوده دیدم حضرت
 شیخ ایدر غیب دن چون کید و کلمه اقلیمی معین شیراز آسوده کوردم

و در آن وقت که در آن روز که مرتبه سنی و در علی اعدایه و شهادت دینی قصر ایل اندک و شغل و کمال
 بعضی ایدین لریت بمانی فی القرآن من ایا نه نشوند حقیقی که قرآن
 عظیم ده او قوتند آنک آیت لرین یعنی قرن عظیم ده اولن آیت (حقیقی)
 دکلر الله ای بنجیم امن بلده امین ایل اندک شهر فی ویران و سایر بلاد
 و حفظ و له دینی اندک و لدی بر امر کوزدن و سایر ضرر دین حفظ ایل شد
 لغد بعد الدنیا به دلم سعده الله حقیقی تحقیق دنیا لطیف و کوچیک اولدین ا
 اول ابو بکر سبی ایل یعنی اندک حد ولیم ایل عالم خلایا اسوده و راحت
 اولدیلر اندک سعادت فی دایم (حرفه) سعده بودند سعادت و قیامت در پایش همد
 ولدند (اسمه) ابام لطیف و اردو آید الموی بالوینه النصر دینی الله حضرت
 نصر استحقا لرین ایلار فی دشمن لرین روزی قوت و منصور ایلون کلدن
 تشاء لیسه صحرای اول ابو بکر کی شغ غابو لور برضا اغای بود ای حال بود
 اول ابو بکر اول بود اغای (ص) در حسن نبات الارض من کرم البذر زیر
 عوض بن نبات کو کبر لکی لطافتی تخم ایل بولکندن در معنی پادشاه ایلوا
 ولدی کی اولادی دینی ایلور **قطعه** ندائی که من در اقالیم غربت حضرت
 شیخ رحمة الله علیه خطاب طریق ایل ایدر بلخ من که من غربت اقلیم لرین
 چار روز کار بکدم در یکی بر زمان الکف کلک ایلدم بیرون رفتم از اندک
 شرکان که دیدم طوره کتدم تر کلمه عارندن زیر کوردم جهان دهم افتاده
 چون سوین رنگ جهان برین برین ایچینه دشمن یعنی جهان خلق قرش مورش
 رنگ صاچی کی زیاده غوغا دنه آدمی زاد بودند لیکن شیراز وره
 کلان شرک عسکر طاهرده دو کل آدم اوغلی ایدیلر لیکن جوکران بچون
 خوار و تنه چکی قان ایچیلکده نیچر لرین ککن کده قورده کی ایدیلر ککان
 ایلدگان عسکر شه اشارت ایدر چون باز آدم کتدر کتوده دیدم حضرت
 شیخ ایدر غیب دن چون کید و کلمه اقلیمی معین شیراز آسوده کوردم

یعنی هون ایدر سن از بولورن کار و دین مستند بر آرمینا و پیاده
 در ویشک ایشی یوقه **قطعه** تور یعنی مراغه حاصل ایل که تر ایشی کار
 باشد زیر اسکا دینی ایشی لور لور معنی اسکا دینی انجمن لازم لور لور
 خیسر یک لردی سنک مقصود که حاصل ایدر **قطعه** و ویران
 بودند ایکی قراش وار ایدر لر کی خدمت سلطان کردی بری
 سلطان خدمتی ایدر دی و دیگر بی بی باز و نان خوردی بری
 دینی باز و لر سی ایل نان پیر ایدر یعنی کب (ایلم کفاف حاصل ایدر)
 بارین بکره ان تو انکر در پیش را گفت اول فی برادر در ویشک برادر
 ایدر جرافت سلطان عیسی نینچون سلطان خدمت انترن تاز
 شقت کار کردن تارنج بر لعل مشفقند بر جی خلاص بولان گفت
 در ویشک برادر غنی برادر ایدر تو چرا کار کنی سن نیچر کب
 انترن تاز خدمت خدمت تا کدو کتی بر محو فک خدمت فرشته
 خلاص بای خلاص بولمن که حکما گفته اند غایب ایشی لور نان خوردن
 خوشن گشتی کدو نایه ملک دینی او تو معنی یعنی فتعاسر ایلور
 حضور ایل او تو معنی به ملک در کمر و شمشیر زرین بشت و خدمت
 استادان که النون قوش دینی النون قایم بغلض دن یعنی باغ کدو
 خدمتی ایدر و النون قوش و قوشنوب دینی النون قایم طغفون
 خدمت ایل ایاغ (وزره) طور مقندن **شعر** بدست احک تفته کردن
 غمیر ان ایل فرزند الجوی غمیر ایلد بیکر به از دست برینیش
 امیر امیرا و کنده النی سینه وزره قویوب طور مقندن **قطعه** عکر اغای
 درین صرف شد اغرایا لور عر بونده صرف و فرج اولدین تاج صحر صغ
 و چه پوش شمشیر یا زان نایم دینی قیشن انکم یعنی قله عر انتره
 ایدر دین ای شکم خیره بنای باز (اب) مقندن و طومر قرن بر نان ایل

فناخت ایلم ناکتی پشت بخت دوتا که ارفه که خدمت ایلم کی فات الیمین یعنی بلا
و شفق چکیمین **القضاء کثیر لا یغنی** کسی پیش نوشتن حاله برتر
عالم نوشتن و انک فتنه مفرده آورد بش را کنور دی بولکه که هذا یختر و جل کفر
و جلیل الله فلان دشمن تر از دشمن است فلان دشمنک دنیا در کنور دی یعنی
هلاک ایلم گفت نوشتن و ان عالم را اول کسید ایلم هیچ نشنید که مرا فرود
بکذاشت هیچ گفت و کی که بنی الله خودی یعنی دنیا ده بنی ایلم خودی نشسته
حقیقت ده بش را بود **بیت** اگر بر خود و یا بش دنیا نیست اگر دشمن اول
ایستاد داند برین و سرور اولی و حکم دکلر یعنی معقول و لا یولی دکلر
که زنگنه دمانیز و دای نیست زیر اینزم حیا تر دینی با قی دکلر **بیت**
برکش یکن نشا دمانه بسی که دهرت غایت پس از وی بسی **حکایت**
کروچی حکما بر بلوکه عاقل در دربار کاه کسین نوشتن و انک دیوان سنده
بصاحتی سخن می گفتند بر مصاحبه سوز سوزید بر یعنی بر سر آمد تدریس
بزرگتر خاموش بود بزرگتر از ده خاموش ایلم گفتند انده اولن عاقل
بزرگتر ایلم جلد درین بحث نیچون بوجست ده با مانحن می گویند بزم ایلم
بله سوز سوزیمن گفت بزرگتر از ده جواب و بیرون ایلم و ذرا
مثال (طبا اند و زیر طیب کسری در و طیب دار و نه دینی خال
بوکه طیب دار و زیر می یعنی علاج ایلم جز سقیم راحت ده دین
بیت عاشق که شد که با جانش نظر که ای جاج در دینت و کر نه طیب
هست پس چون بنم که ای شی ایلم چون کورم که سزک ایلم بر میخضوب
صواب طریق روز در یعنی معقول در مراد ان سخن گفتن با که اول فلاح
سوز سوزک حکمت باشد جگت اولن **مثنوی** چو کاری بی فتوی من براید
چون که برایش غم فتوی غم حاصل اول مراد وی سخن گفتن نشا بد اول
وقت که اول انده سوز سوزک لای دکلر و برینم که نایب و چاهست

اما اگر کورم که کور دینی قیود اگر خاموش نشینم کنا هست اول محل ده
اگر خاموش او نورم کنا در زیر تلف نفس لازم کاور **کایت** هارون
الرشید را چون ملک مصر هارون الرشید ده چون که مصر ملک مسلم شد مسلم
اول دی یعنی ضبط ایلم گفت هارون الرشید ایلمین خلاف ان طایف
اول طایفیک کورکنکه که مراد فرعون علیه الله در که بغیر ملک
مصر مصر طایفیک غور و سببی ایلم دعوی حذایم کرد اول وصیت
دعوی سخی ایلمین بنختم ابن مملکت را بو مملکتی بنختم مکر بکتر بی
بنکنا مکر بنده لرمک انک ادینه بغشتم کونید ایلم را سباجی
داشت کورن برسیاه کورن بنده سی وار ایلم تام او حصب
انک نام حصب ایلم ملک مصر را بوی ارزانه دانست هارون
الرشید مصر ملکی اول سیاهه لایع طوتدین یعنی مصری که امنا
انک کونید ایلم را عقل و کیا ست او اول سیاهه عقل دینی
زیر که لکی تا حدی بود تا بر مرته ده ایلم که طایفه دهر آت مصر
که بر بلوکه مصر کسین لری شکایت آوردند شکایت کنور دی بول
دیو که پنبه کاشنه بودیم پنبه کاشن ایدو که برکنار ریل ایدو کنا انده
باران بی وقت آمد و تلف شد وقت سز غور کلر دی یعنی بغیر
دینی اول پنبه تلف اول دی بولمر که مرادی مقاطع بی دینی عشرین غور
ایلم ایلم انک ایچون شکایت انک لکفت اول سیاهه چون
که انک درن بویه اشتدین مراد لری الکلیوب ایلمین پنجم بایست کاشتن
بوکه املک کره ایلم تا بیه نشدین تا بیه و تلف (ولیمیدری بیاره
احمق بوکه الکور صانه ایش **بیت** فلک مردم نادان دهد زمام مراد
اهل تعود انش و فضل همین کنا هست پس صاحب دیلمین کلام شنید
و گفت به صاحب دل بو کلامی کاشتن دینی ایلم **مثنوی** اگر روزی

بدانش در فرود دی اگر زرق و مال علم و فضل را زیاده اولید زانگاه
 ششک روزی تر نبود ایلیه نادان دن فقر که گنه اولمز ایدر لیکن
 بوبله دکل بنادانان چنان رفیق رسند اما نادان لره الله تعالی هفت
 اخلین و اخر زرق ایدر در و بر مرتبه ده غنا و بر که دانا
 اندران خیران بماند که اول عاقل اندر خیران و متحیر قالو اول
 خفی اولی سبب و هکلت نه ایدر که روشن و ظاهرا و روشن **شود**
 بخت و دولت بکار دای نیست دولت و سادار کار دانا اولی و مال
 لوی ایلر دکلر جز بتا بیدار لمان نیست بلکه لمان منسوب او
 لنگ یعنی حو قضا لنگ عوین و توفیقندن خیران ایلر دکلر
 زیاده افتاد است در جهان بسیار چو واقع اولمشدر
 تمیز ارجند و عاقل خوار ادراک سز جا هل تمام قدر تلور و رفتو
 و عاقل خوار و به اعتبار کیمیا که بقصه مرده و ریخ کیمیا می
 یعنی کیمیا طلب ایدر به غصه و ریخ ایلر اولمش که بوقدر بلا و غمت
 جگر اندیشه کفر ایلر اندر ضراب یافته کنج ایلر زهت سز ویران
 ده ریخ بولمش و حضور و سرورده اولمش **بیت** جام می وضو دل
 وریک بکسی دارند در دایره قسمت اوضاع چنین باشد **بیت**
 بکی را از ملوک پادشاهلردن برینه کیش که خفیه بختلور و ارجل
 آورده بودند کتورش ایدر بلر خولست پادشاه دیلید که در صلات
 حتی با وی جمیع ایدر که مست لک حالده اولر دختر ایلر جمیع کل
 یعنی جای ایلیه دختر ما نعت کرد دختر منو ایلر یعنی باقیه
 قابل اولمز ملک خرم شد پادشاه دختر که بوفعلندن خشم کنی
 یعنی غضب ایلر و مرورا و اولر دختر بسیار بی بخت
 مست لک حالده بر بسیار بختلر که لب زیرینش که او بسیار هک

اوست طود ای از پرده و بینی گذشته بود بوریندک قنادند بختی
 ایدر و زیرین و اولر بسیار هکالت طود ای بکریسان فرموده
 اشعمر منشی ایدر یقاسنه حبیطم جود و اولر سیاه برهیت و **شود**
 ایدر که صخره جنت که صخره دینی که حضرت سلیمان لک سلطنت
 حاتین حیل ایدر بر جا بریندک النذن الدین ایدر که حدن زیاده
 قبیح ایدر از طلعتش بر صید لره قبیح ایلر اولر سیاه هکالت
 غرض ایدر ایدر و عین القطر دینی بقرو قطر ان چشم سی از
 بغلش بکندیدر انک چرکین قولتو غندن قور ایدر یعنی
 اولر سیاه هک بغل عین القطر دن مردار قور ایدر **بیت**
 نوگویم تا قیامت زشت روی سن دیسن که قیامت دکن زشت
 روی لک و اندام سز لور بدو ختمست بر یوسف نکویم اولر سیاه
 اوزره صتم و تمام اولمش در یعنی یوسف اوزره کوز لک و موزون
 لور ختم اولمش در یعنی یوسف غدن خوب و اندر زشت قیامت دکن
 کلز دیه ایدر که اگر نه کورید که **بیت** شخصی نه چنان که بر نظر
 اخلین قبیح صورتلور بر شخصی دکل ایدر که زشتی او جسته توان
 داد که انک زشت کلندن عملن اولر یعنی ممکن دکلر زیر اقبیحه
 نهایت یوق ایدر و انک بغلش نفوذ یافته و اندر هکله انک
 بر قولتو بی و ایدر که نفوذ با انک قبیح رایج رسدن زیر انک
 لره قولتو بی غایت ایلر مردار قور مردار بافتاب مردار مردار
 افتابندن اولن جیم کبی یعنی اولر سیاه هک بغل بود کر اولن ایدر
 جیم نیم قبیح قور سه ایلیه قبیح قور ایدر سیاه رادان قدر
 اتفاق سیاه هک زبانه نفس طالب بود نفس جامع طالب ایدر
 و شرموت غالب و ارزو میل غالب ایدر مردش بجنبید اولر سیاه

سیاه و محبتی حرکت ایلدین و کویک چکدین و هرش برداشت و اول
کنیز کلک مهرینه قالدردی یعنی بکار تینی ازاله ایلدین بامدادان علی
الصباح ملک کنیز که راجست پادشاه کنیز که ایلدین و نیافت
دینی بولدی ماچرا بکلفتند حکایتی ایتدیلر خشم گرفت پادشاه
خشم طولتدین یعنی غضب ایلدین و بفرمود دینی بیوردی نگیاه
و کنیز که رانار سیاه ایلد کنیز کلک دست و پای کشتوار بپندید
الهی و ایافنی حکم بغلیله و از بام جوسه بقعر خندق در اندازند
برچی اوزره اولن قصر که طاعتند قلمند خندقنه اندر کجی اوزره
نیک محضر ابو خویلو وزیر درون برین چونکه بوظلمتی کوردی روی
شغاعت بر زمینها د شغاعت یوزنه یراوزره قوددی یعنی
شغاعت ایلدین و گفت دینی ایتدین سیاه بیچاره رادرین خطاب
نست بیچاره سیاه هک بو خصوصه اصله بر خطاسی بو قدر بلکه
سایر بندگان بلکه سایر بنده لر بخشش و انعام خداوند خداوند
منسوب اولن بخشش و انعام معتادند معتاد لر در یعنی قادی
ادعش لر در گفت پادشاه وزیر ایتدین اگر در حق او شیب
ع خیبر کردی اگر سیاه اولن جاردی مشا رکندنه یعنی که جماع
انعم ده بر کیمی تا خیبر ایلیدین چه شدین نه اولور ایدین گفت وزیر
پادشاه ایتدین این خداوند این پادشاه شنیده که گفته اند بخشش
سن که عاقل لر ایتدین لر در **قطعه** تشنه سوخته در چشم حیوان
چور سید یاغش صومسز یعنی زیاده هار و لوکم چون که احسان
چشمه ایدرین نو میذار که از پیلد مان اندر شمس ظن ایلدین کواش
فیلد خفوف و خذر ایدر ملحد کرسنه در طایه بر خوان نعت ایلدین
خایا و تنها خانه ده آج ملحد عقل باور نکند که رمضان اندر شمس عقل
اعتقاد

اعتقاد ایلدین که اول ملحد رمضان فکر ایلدین و طعام عید یعنی البسته طعام
ملک را این لطیف خوش آمد پادشاه بو لطیف خوش کلک و گفت
دینی ایتدین سیاه را بتو بخشیدم کما بفتلدم اما کنیز که اچکنم اما کنیز که
هم سیاه بفتنه که نیم خورده او صحران اورتا ایدر ارقی بنده ایلدین
قطعه هر که از ایدر و سیه پسند هر که از دوشه قبول ایلدین رود
جای ناپسندیده که اولن کنه نام مقول و استعد کلک نره کیده نشد
دل نخواهد اب زلال صومسز که کویک شیرین و لذت صومسز نیم
خورده ده گان کندیده حال بو که اول صومسز خوشی اخگر ارقی اولن دینی
اخرین قوشر یکم اندن صومسز اول دست سلطان دکر کجی بند
سلطان الی کیم و قنده کورر چون بکرس در افتاد ترخ چونکه
ترخ حیوان نخنه دوشدین یعنی سلطان هر که اولن ترخ ایلدین
المرزیا سلطان که دین سایه کر که دین بکسر کلک ترخ دین
کجی نخواهد اب زلال تشنه کویک قیانه دین و شیرین اطلب
ایدر یعنی طلب اغز کوزه بکشد بر ده گان سلخ حال بو که اولن کوزه
طودا فی یلمند اخگر اوزره بخش اولد یعنی اندن صومسز اول
حکایت ملکندر روی را بر سیدند ملکندر روی بر سواد ایلدین
بوید دیو که دیار مشرق و مغرب کجی کرفتی که مشرق و مغرب
دیار بین و جهل طوند که و جهل عالی نیم سحر ایلدین که ملوک پیشین
خزاین و عمر و لشکر که سندن او که کلان پادشاه لکه خزینه لر و عمر
و لشکر پیشین ازین بود بودند یعنی سندن زیاده ایدین و ازین
والله جنابین فتحی دستر شد بو کلین بر فتح قیصر اولدین نعت
ملکندر سواد ایدر که ایتدین بعون حذایه خایا الاله عون
و عنایتی ایلدین ملکت را که کرفتیم هر ملکتی که طوتم یعنی سحر ایلدین

ایلم رعیتش را نیاز دارم انک رعیتش را بخدمت و نام پادشاهان پادشاه
 لکه تا منی چیز بنیکوید نه بر دم ایلم دن خیر ایلم انتم معنی ایلم ایلم
 یاد ایلم **بیت** بزرگش بخوانند اهل خرد اهل عقل و کسب بزرگش بخوانند
 لور او فو قو زلر مقبول طو غز لکه نام بزرگان بزرگش بزرگش بزرگش تا منی
 قباحت ایلم ایلمه معنی تا معقول لور ایلم یادیده **قطعه** این هم بهجت
 چون بی بگزرد بود کجا سی صبح و لاشی در چون که بجز و غایه او لور این هم
 دن مراد مصالح تا نیدر غفلت و خطا اولنیم تحت و بخت و امر و
 نهی و کسب و دار تحت و بخت و امر و نهی معنی حکم و حکومت و کسب و
 معنی ططراق و نظم و حد و بزرگش بزرگش (استقامت) بود غفلت
 اولنیم معنی نام نیک رفتگان ضایع مکن کتلمه معنی اولنیم کتلمه
 ادنی ضایع ایلمه بلکه انک تا منی ایلمه یادیده تا غایه نام نیک
 پایدار تا که سندر ایوا که دنیا ده پایدار و باقی قلا که خیر یلر دخی
 سندر نامک ایلمه یادیده لر **بیت** نام نیکو کسب بزرگش بزرگش
 مانند سر این زرنگار **باب دوم در اخلاق درویشان مکات**
 یک از و نولر بزرگان پارسا بزرگش بزرگش اولور دن برین به جانم ایتدین
 که چه کوی در حق فلان عابد که حقه نه دگر که دگر که
 در حق او که غیر بزرگش حقه بطعنه ایلمه سخی کفنه اند سوز
 ایتش لدر کفنه اول پارسا ایتدین بزرگش حقی غریبم انک
 ظاهر امر اوزره غیب کورم و در باطنش غیب غی دایم و انک باطنش
 غیب بلزم **قطعه** هر کجا به پارسا به پارسا به پارسا به پارسا به پارسا
 معنی ظاهر امر اول پارسا دانا و نیک مردان که ایصال بیل و ایلم
 ظن ایلم تا معقول اعتقاد ایلم و روزی که در دنیا چیست اکثر بلزم
 ایلم که انک طبعنه نه وار در تحت درون هان چه کار تحت سندر
 (و ایچنه)

او ایچنه نه ایشی وار در **حکایت** درویشی را دیدم به درویشی کوردم که
 سر براتن کعبه زاده بود بختی کعبه شریف استانی اوزره قوش
 و روی در زمین می مالید و می نالید و یوزنه بر کور و اکثر ایدین
 و می گفت دخی دیر ایدین یا غفور یا رحیم این خاصه حضرت ایدین
 و این بی ره لره شرح ایدین انک تو دایم کار ظلم و عمل اول چه آید سن
 بلورن کار ظلم و عمل اول دن نه غلر کور که در شاید که سکا لایه او لور
و کان الان ظولما و هو لا قطع عزیز کتورم که ندارم بطاعت نظر
 ز باطل اعتنا نظر با طو غز بلکه سندر لطف اعتقاد طو غز عاصیان از کلاه
 نوبه کشند عاصی کلاه دن نوبه ایدین عارفان (زبانت لستغفار ما
 عارفان عبادت دن لستغفار ایدین لور کویا هر کجا عبادت اتمش لور
 عابدان جز این طاعت خوا همندها بدر لستغفار طاعت جز این
 است لور و بزرگانان با این بضاعت و بزرگانان لستغفار لستغفار
 لستغفار من بنده اما من بنده (حیدر آورده ام نه طاعت) حیدر کتورم
 طاعت کتورم و بدر بوزره آمده نه بتی رس و در کجا که سوا کس
 تمام عمل ایدین رنه کلمه اصنع لنا ما انت اهل لستغفار بنم حقه
 شول نه نه کس که سن اکمل لستغفار اول مغفور و رحمت دایم عاصی بنده
 لکه سندن این رجا ایدین و لا تقفل بنا ما نحن اهل و لستغفار بنم حقه
 شول نه نه کس که سندر لستغفار لستغفار لستغفار اولن خطا و عاصیان و دن
 اوترب خذاب و عقاب در اما سن لطف کن عفو ایدین و بزرگش
 جهنم دن اخذ ایلم **بیت** کشتی و رجم بخشی روی و سر بستان
 اگر بی هلاک ایدین اگر جسمی بقتل سن یوزم و بخت لستغفار اوزره
 یعنی محرز سندن یوز جو رجم **بیت** چه کس لستغفار فاخته لستغفار شکست
 کج روی بفرما ازین جناب کجاست بنده رافان نباشد هر چه فرمای بارخ

بنده نك فرمايه او مژ و نشيد قادر دكل در مرنه كميور رسن انك اوزرنك
 معني جمیع امر كه طبع و مفاد هم **حصر** قوله في ان طوبى لعلی سلطان
 بیور **قطعه** بر دكعبه سائید دیدم حضرت شیخ ایدر شمعك شرفك قبول
 اوزره بر سائید كه چي گفت و بی كرم بی خوشی كه اویك ایل جان و دلده
 جناب حق توج ایدوب ایدر ایدر و عرار ایل خوش خوش ایل ایدر
 معقول قوله بوبیت در سن تكویم طاعتم بیدر ای نیم رخ بن دغرم
 كه بیخ طاعتم قبول ایل ولدن اوزرنك بكا ابر و ثواب و بیخ طاعتم
 كشی بلكه دریم لطفاك ایل عفو قلمنی كناه اوزره چك بیعی كناه عفو
 ایل شیعك طاعتم طاعت ایدم دغرم زیرا اصلا طاعتم بوقدر بلكه جمیع
 افهام خطا و كناه در اتاسن كرك ایل عفو ایل **بیت** كركوه كست
 از كرمور ای رتا مید از در رحمت مشوار باده بربست **حكايت**
 عبد القادر كیلان را دیدند كیلانو عبد القادر كوردیل قدس الله
 ستره الفز كرم كعبه روی بر حصان نهاده چي گفت كه كعبه شریف
 هر چند بیوزنه خده طاش لر اوزره قوش ایدر ایدر ار جزاوند
 بیخشی ای افندین بو عاصی بنده شرح ایل و كرتو جبه عقوبت
 اما اگر عذاب حق ایسم كه بكا البت عفو ب ایدر ك در قیامت
 ناجینا بلانكینر بار یا قیامتده بیی كوز سن قویار تا دروین تكان
 شرمسار نشوم تا كه سنك مقبول ركه بیوزرنك عذر اولیم **قطعه**
 روی بر نك عجز دیکویم بیوزنی عجز ویی ده لك اوزرنه قویب
 ایدرم هر سحر كه باد می آید هر سحر وقتي كه یل كلور یعنی اسر
 معقول قوله بعد ر این كه هر كز فراموشست كنگم ان خدا كه هر كز
 سنی بر نفس فراموشن ایلنم هیچت از بنده باد می آید عجب هیچ
 سكا بنده كدن یا دكلور بیعی ایدر مرس **بیت** ازین جانب فراموشن

حالت از ان جانب بی داغ چه حالت **حكايت** دزدی بخانه دزدی
 در آمد بر او خرین بر صالحی كانه سنك كلاب كه اندن برسنه او خرین جندانه
 كطلب كرد او قدر طلب كخانه ده لاجه طلب ایلدن چینی نیا فت اصلا
 برسنه بولیدن زیر اول بار زیاده فقیر ایدر دلتك بشد اوله دزد
 دلتك و بیخصور اولدی یا حوز معنی بویل اوله اوله دزد دلتك
 كندین بوقدر بیج شد رفت معنانه زو مور بار را خیر شریك
 خبر اولدی كلی كه بوان خفته بود بولیم كه انك ماوزرنك یا تش ایدی
 در رهكز را دزد دزدان اول كلی و دزدك كچك بولنه ایدی یعنی
 بر قدی محروم كردد نكه اول كلی ال و انان محروم دونه باخو بیعی
 بویل اوله نكه محروم اولید بوقدر بولم كردد نشود معنانه اولور **قطعه**
 شنبلم كه مردان راه خدای اشدیم كه خدا بولند ار لری بیعی الله قالی
 حقنك دوستدی دل دو شیمان داندكند تنك دوستمانك
 كوكلنی طار ایلیدر بیعی پریشان خاطر ایدیلر تراکی بستر شود این مقام
 بو مقام بو مرتبه سكا فنی بستر اولور یا دوستانت خلافت
 و ضك زیر اسنك دوست لری باه خلاف و چكك وار در كه متصل اندك
 ایل خصوصیت ایدرس مودت اهل صفه در دوی و چه در قفا اهل
 صفك مجتبی بیعی اولیه الهك دست بیعی بوزنه نه وارده نه كسیده
 علی الویه در نه چنان از پست عجب كیدر انجلن دكل كه سنك ار دكده
 غیبه طونه لرو سینه ذم و بیشت بیشت فیرند و سنك او ككلدن
 زیاده اوله بیعی غلق و تواضع ایدر لری **بیت** در برابر چو كوسفند
 سلیم مقابلده انلر سلیم و سلیم كوسفند بی دریغی زیاده تواضع
 ایدر در قفا كچك كرم خوار اها قفا ده ادم كچك ویرخی خورد
 كبی دریغی ذم ایدر بلكه هلكه فقید ایدر انا اهل الله بویل دكله

اندر ده مواجه و قفا برادر **بیت** و عجب دگران پیش تو آورد و خود
 حکم که غیر من که عیبی نسلک فکرم کنوردی و صایدین عیبی تقدیر اند
 بی گمان عیب تو پیش دگران خواهد بود شبیه سز نسلک عیبی کنی
 غیر که فتنه التماس کرد **در نثر** مانده مردان را بیام و نه از اهل نفاق
 نمی چند از روندگان سیاحت ایدرجی صوفی گردن بر قافه کس متفق
 سیاحت بودند سیاحت ده متفق اولدیلر و شریک رنج و سخت
 و رنج و سخت ده اور قفا اولدیلر یعنی خمدانندیلر که جمیع حضوصه
 برین برین ظاهر و معانی اولدیلر خود کف که مرافقت کنم حضرت شایخ
 ایدردیلر که انده بولندیلر ایلیم یعنی انلر ایلر سیاحت کیدیم
 موافقت نکردند اما با که موافقت ایلدیلر یعنی یارلق قیول ایلر
 کفتم ایتیم از کرم و اخلاق بزرگان بدریست اولور که کردند
 و اخلاق حمیده سندن بدید و بعد در که روی از مصاحبت مسکینان
 بر تافتش که مسکینان که مصاحبت سندن یوز جور ملک و فائده و دفع
 داشتکن و فائده دریغ طوفا که من در نفس خویش زیر این
 کند و ذاعده این قدر قوت و سرعت می شنایم یوقدر قوت
 و سرعت الظ که در خدمت مردان که مرد لرد یار خدمتده یار
 بشا طرباشم با در خدمت گذار یار اولم نه بار خاطر خاطر بویکم
نثر ان لم کن را کتب المواشی اگر بن مرکب لره بنجی (و یومعنی
 سبکه ایلیم معنان اولوب مصاحبت کنه لیا قتم اولیم نهی که حاصل
 الفواشی سنی ایدر سینه غایتی کنور که یعنی خدمت کن ایدیم
 یکی از ان میا نکفت چون که یوقدر ابرام ایدم اولور تادان
 برین ایتدین یعنی قبول انده کلرین عذر بیان لاندین بولید یو
 ازین سخن که شنیدین یوقدر ان که باشند که دلشک حرا کو کلک

نثر

نثر و بی حضور طوتم که درین روزه زیر بوکون لرده یعنی بوقینه
 و زوی بصورت صلیحان در ایدر دزدی صلیحان لصور شده
 بنه کلدر و خود را در ملک صحبت با منتظم کرد و کند و سنی ایدم
 مصاحبت و کلکده منتظم و مختلط ایلدین **بیت** چه دانند مردم
 که در جامه کیست ادم لرینه بیلور لره که جامه ده کیم در صلیح میدر
 یوسف فاسق میدر یوقینه داند که در نام چیست کایت
 بیلور که نام ده نه وارد را که سلامت حال درویش ناست
 اولر سبب دن که درویش لره حالک سلامتی در کتام خلاص
 قلبه و صفای خاطر مالک لردر که ن فوضولش بندد و ناول
 درجه قبیح و نافعقول ظن الهمدین لر یعنی بودرویش کلدر لره
 بر فضولش که در دلدیلر و بیارین قبولش کرد و روانه صلیح
 دیو یارلق قبول ایلدیلر **بیت** ظاهر حال عازفان دلچسب
 عازف لره ظاهر صلیح دلفا در یعنی علامت ظاهر لره عرق کلک
 در این قدر پس که روین در خلقت انده یوقدر شیرینی خرقه
 ایلد عارف اولدیلرین تحلیف در زیر انلر که یوزین خلقده در
 فی الحقیقه باطنلرین معور اولور لانه کلدر زیر عارف باله
 کلدر در بوبیت بطریق الات لره در خلقت اولنیمه **بیت** در کل
 کوش و هوجم خواهی پوش عمل صلیح سنی ایلد و دیو لادن هون
 استرایس که تاج بر سر نه و علم بدوش پادشاهلر و صاحب
 دولت لره که باشک (وزره تاج و او موندن اوزره علم تو معنی
 تمق لو و علم لوقفتان که بی عجم لره عادی در علمی او موندن و نور
 بوسوز که کوره در علم بوندن سنجی معنانه کلدر لره معنانه
 که جامه لره به لره زاهدین در پلاس پوشی نیست زاهد لره

بلا کسی کلاه دکلدر زاهد پاک باش و لطف پوش عمل صالح ایلیاک
 و ریاسه زاهد اول و اطلس کبی یعنی باطنک مجبور اولسون ظاهر
 نیچ اولور ضرر اتمر بوزنه مبالغه یوقدر دکلدر **تشریح** ترک دنیا و شهوات
 و هوس پاکیزه و زاهدانه دنیا بی و شهوات و از روی و هوس
 ترک ایلیک در پارایی نه ترک جامه و بس ایچو لطیف و خرد جامه کلاه
 شرک ایلیک دکلدر در کتله خلد مرد باید بود زرده یا دگره اولور
 بر خشت سلاح جنگ چه سود خشت یعنی قورق اوزره جنگ
 سلامی نه فائده زیرا انک ایلیک بیچر بوسوز غشیل طریق ایلیک فی الجمله
 محصل کلام روزی تا شب رفته بودیم بر کون تمام اقامه دکن
 کنشی ایله و شب بیک بیای حصارین و اقامه وقتی به حصار دنده
 خفته استراحت ایچون یا غش ایله در دزدی توفیق سعادت سزاوار
 ابریق رفیق برداشت بر رفیقک ابر یعنی کنوردی که ظاهر مجرم
 کظاهره کیدرم دیو او خود بفارغ میروفت حال بود که او خود بفارغ
 کیدر ایدین **بیت** یارسا باین که خرقه در بر کرد یارسا بی کورک اوزرنده
 خرقه ایلیک یعنی صانع ترکبی خرقه کیدر جامه کعبه راجل فکر کعبه
 اورشی کوریا لشک جل ایلیک یعنی یلغشیدن چند انک از نظر درون
 اصلا اول نوزده صانع ترکبسی یلغشیدن ننه کم کعبه اورشی خرقه کیدر
 چند انک از نظر درون غایب شد اول قدره ایلاو کندی
 درویشک نظر نده غایب و نابدید اولدین بیری برفت بیری
 اوزره جقدی و درجی بزدید و اول حصار دن جوامه روزی
 قیمت نه ایله طلوع بر خرقه او خلدین تا درویش شد روزی
 اولنجی دکن آن تاریک دل اول قره کوکل بود زرد صلی راه رفت
 بود بواضه بولگش ایلیک و رفیقان بی کناه و کناه سز رفیق

خفته

خفته او یوش ایلیک با مد آدن علی الصبح همیشه را بقلم بردند
 دو کلمی قلعه التدلیس و بنزدان کردند و زندان ایلیک یعنی زندان
 قودیلر خاقیت خلاص بولدم از آن تاریخ ترک صحبت کفیم اول
 زماندن برین صحبت ترکین ایتدک یعنی مکه ایله مصاحبت اعلی
 ترک اندک و طریق عزالت گرفتیم و عزالت طریقی طوت رفقا السلام
 بی الوحده زیر سلامت و حضور وحدت ده در **قطعه** جواز قوی
 نیکی بی دلش می کرد چون بر قوم دن برین جا صلهای یعنی ادب بر لقا
 ایلیک نه که را منعت فائده مهر انک ادب ستر گفتدن اول
 قومک نه اولور سینه کیچ سینه حرمت و عزت قانور انک قیامی
 جمله ابر شور نایدین که کاوی در علف زار کور مدتی که بر کاوی علف زارده
 بیالاید کاوان ده را کوکل دو کلمی صور بولک شدر یعنی انک بی اید و کجند
 ضرر ابر شور که علف زارک صاب کور دو کلم قور قیامی برین ایدر اقا
 جمله سینه ملام اولور گفت سباس و منت خدایا خوف بخش ایدر ایلیک دبی
 بو حکایتی اسماع انک نسلک ایتدم عزیز و جلیل الله شکرت که از فایده
 درونان شروم ماندم که در و بشک فایده نونان محروم فایده اگر بخت
 اینان و جید شدم اگره انک مضاجعتن و جید اولدم یعنی انرا لیک مضاجعت
 مسته اولدی اقا این حکایت که گفتی اقا و حکایت ایله که انک مستفید
 کشف مستفید و فایده مند اولدم و امثال امرا و بنم کبی بر درجه علمان بخت
 بکارید دو کلمی عوده و بخت اینه کور یعنی اینه برار بیک از کشنده در مجلس
 براد بر سبب اید بوجله به بکدول خوشندان بی جوق عاقل ترک کوکل
 اجور و برشان اولور اگر بر که بر کشنده از کتاب اگر بر خوش کتاب دن بی
 کتاب اید بوالیه لری سکی درونی افتد کند عجب بر کتاب که اول خوشه دوش
 این ناپاک صوابید یا خود معنی بولد اول اول کتاب ناپاک صواب اولور بوقلم

کند شود معنای او **لور حکایت** زاهدی همان پادشاهی بود برزاه
 بر پادشاه همان اولدین چون بر سفره نشستند چون که سفره او زره
 او توری در وسطه نشووع ایلدیلر مکتب از آن خورد زاهد طعانی
 اندن از که بدین که ارادت او بود که اندک ارادت بدین یعنی بیچاره
 زاهد را بلا اندن قرین طوبیعی عیدین و چون بنماز بر جا شدند و چون
 که نماز قاعدی فرمیش از آن کرد اندن زیاده ایلدین یعنی قلبه که نماز
 او بود که اندک عادت بدین تا خلق عیلا حقیقت در حوائی او زیادت کنند اول
 مرای بوجله ریائی اندن او توری ایلدین که صالحی طشتی اندک حقدی
 زیاده ایلدین **سپت** ترسم نرسنی بکعبه این اعزایه قورقم کعبه به ایشان
 این اعزایه لیکن ره تو میروی بشکر تانشت زیرا بویول کنس کیدین
 شرکت تان در یعنی بویول سنی صوفیای حضرت ایرشیر منزل
 دخی زیاده جوده سبب اولد چون بتمام خوشی باز آمد چون اول
 زاهد کیر و کند و مقامه کلید سفره خواست تا تناول کند سفره
 طلب ایلدین تا که طعام حله پسر داشت صاحب فرست او را زاهد
 صاحب فرست بر سر طوثر ایلدین یعنی وار ایلدین گفت اولایر
 بابا سز ایلدین ای پذیر این بابا در دعوت سلطان چنین خوردی
 پادشاه هک دعوت دند بر نه یمدی گفت زاهد پسر ایلدین
 در نظر ایشان ائله که نظر دند چنین خوردیم که کار آید ز ایلدین
 یمدی که ایشان یعنی مراد جم یمدی گفت پسر بابا سز ایلدین نماز
 هم مضان قلدر خلک نماز دخی قضا ایلدین چنین نکردی که بجای
 زیرا بر نه ایلدین که ایشان را بدین صوفیای حضرت لایق
 بر نماز قلدر که **سپت** این هنر ثانی ده بر کف دست این هنر لویا یا
 ایسی او زره قوش و انکاره ایلش که خیمها در گرفته زیر بغل خیم
 فونقی انز

فونقی الته طومش و ستر ایلش که تاج و حوائی خردین این غرور
 عجب نه صانقون الما ستر سن این غرور یعنی نه صانقون الما که کرد
 این خافل روز در خانه یکیم و غل جاذق و بیچاره کوز قلب
 و ناسریم و درم ایلدین ریای ایلدین عل ایلدین آخرت ده ثواب و کبر
 ایلدین طومش **حکایت** یاد دارم که در طفولیت حضرت شیخ ایلدین
 طوثرم یعنی خاطر مدده در طفولیت زمانند متعبد بودم جاده
 ایلدین و شب خیز و کیم ایلدین قایم ایلدین و موع زهد و بهرین و کیم
 و بهرین هر صی ایلدین شبی در خدمت پدر نشسته بودم بویکم بابام
 حضور دند او نورش ایلدین و هم شب دیده بهریم نسبت و دوما
 یکم کوزی برین برین لوزره بقلمش ایلدین یعنی اول کیم صا صدکن
 ابو مدح مصطفی عزیز در کنار گرفته و عزیز مصطفی عزیز در کنار گرفته
 قوجا غره طومش ایلدین یعنی تلاوت ایلدین و طایفه شتر ماخته و بر طایفه
 بنیم اطراف زده ایلدین ایلدین بر سر ایلدین بابام اولدین ایلدین ایلدین
 یکی بر سر غی اردن بولردن برین با شنی یوقارین قالدر مرکه دو کانه
 بکدار که بویکین رکعت نماز ایلدین در خوار غفلت چنان خفته اند
 غفلت خوابنده ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 بولدر ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 بوسوزین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 دخی بولدر کیم ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 که خلقت خیمه دوش سن یعنی ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 بنیدم ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین ایلدین
 که دار و پده پندار و پیش زهر او کنده ظن و عجب پده بی طوثر یعنی
 خود پرست لک اندک دیده دیده دیده دیده دیده دیده دیده دیده

اگر چه خدا بینی بنی شد اگر اوله در عین خدا کور بی لک کوز نقشه
 سبک شد فاعل الله تعالی حضرت در عظیم صیف جمع ایل کوردی
 نیکم روشن و ظاهر در بین هیچکس عاجز تر از خوش اول وقت هیچ کس نبی
 عاجز تر و محقر تر کور بر سپس بوزن صنعت الفتا وار در من العیة الی الفتا
حیات انبردگی داد حفظ نمی بستود بر اولوی به چلیپ ده مدح اندیلر
 و در او صاف جمیلش و اندک جمیل و لطیف و صفی لریدن مبالغه می نمود
 کوسر دیر سر بر آورد و گفت اول کس باشی بوقار و کتور دیت
 و اندک جواب و یرو ب ایتر من انم که من دامن من اول کس که من
 بلورم یعنی بنی سزدن یک بلورم **شعر عربی** گفت اذی یا من
 نقد فی سنی سن کفایت اولند که اذی بودندن این شود که کس
 بنم ابو حویر لری صایرسن یعنی سناک باک بوقدر جفاک بیز که
 خلوه اور تا سنده بنی مدح ایدرسن زیرا اول مدح دن با که خور
 و کید و عجب حاصل و نور که اول مدح معنی ده بنم هلاک و حقندن
 دورا و لوی لغه سبب اولور قال البیضا صلی الله علیه و سلم احشوا
 الشراب فی وجوه الله احین و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم و یکار
قطعت عنوه صاحبک صدقه حبیب الله فی جمیع المقام خلا سیتی
 هذا اولم تدر باطنی بوسن کور دیک بنم ظاهر در دینی سن بنم باطنی
 و قلبه متعلق اولان عالمین بیلد که اول سبب دن با که من اعتقاد داشتند
 انما سن **قطعه** شصم کش عالمیان خوب نظر است بنم شیخ صلی علی
 لکوزنده خوب نظر در تقنی حقس باک صالح در دیو اعتقاد ایدر
 حسن ظن طوئرو بنی مدح اندر روز حیف باطن سر خلیت فتاده
 پیش لیکن باطنک جفا شنیدن خجالت باشی او کوم دو شتی
 عینی بن شرمسارم طوئرو سرب نقش و نگار یک هست خلوه

طوئرو اوله نقش و نگار سببی ایل که انده وار در تحسین کنند و او
 خلد از پای زشت خویش خلوه تحسین ایدر اما او کند و زلف زشت
 ایا خندن خلد در **حکایت** یکا از صلی فی جیل لبنان لبنان طافنده
 ساکن اولن صلی دن بر یک مقامات او در دیار عرب مذکور بود
 که صاحبش مقامات خوب دیارنده مذکور ایدر و کرامات ایشور
 اوله صاحبش کرامتین مشهور ایدر بجامع دمشق در آمد و صاحب
 شام جامع کلدی بجامع بنی ایتیه دیک ایل مشهور در و بر کنار
 برکه و کلاس و برکه و کلاس دیک کناره برکه کلاس اول جامع ده
 براب یا ننده واقع او علی بر صوفی است اسمی در طهارت
 که در طهارت ایدر ایدر یا پیش باغزید ناگاه قضایا اوله صاحبش
 ابایی طیاره مذی و بخوشی در افتاد و او را غوغه دوتدی و بمشقت
 بسیار و جوی زحمت ایل از ناگاه خلاص یافت او را دن
 خلاص بولدر چون غازی را بیدار خشن چون غازی غام ایلد
 یکی از اصحابی بگفت اصحابی بدن یعنی مرید لریدن برین شیخ ایدر
 مرا شکلا هست بنم بر شکلم وار در گفت شیخ ایدر از اجبت
 اول و مشکلم نه بد گفت اول مرید ایدر یاد دارم که تو بر روی
 در پای خرب می رفتی یاد طوئرم یعنی الان بنم خاطره در سن
 مغرب دریا سینگ یوزن اوزره کنده و قدمت تر نشدین و قد
 یا ش اولمدن ایدر دیک که خفا اولید که امیروز بوکون چند
 نه اولدر که درین یک قامت آب که بودم آدم بوی صوفی از غلا
 چنین میمانده بود سناک هلاک کلدن برین قائمش ایدر یعنی
 قریب ایدر خفا اولید که درین چه حکمت است بونده
 نه حکمت وار در شیخ سر جیب نظر و بر شیخ چون که اولد

بوسوزی لشندی باشی تفکر بقه آلتدی وپه از تامل بیار و چو تامل
 دن صلوه سر بر آورد و گفت بخنی یوقار و قالدردی و اول کبریا ندر
 نشینده که رسید عالم آتش من کمالک رسیدی محمد مصطفی صلی الله
 علیه و سلم گفت آیتدی بی مع الله وقت بنم ایچون یعنی بکماله
 الله قفای ایل بروقت وارد کلمه یعنی فیه ملک مقرب و لا نبی مرسل
 ایلد وقت که بکماله وسعت و بر سر اوله وقت ده مغرب ملک و مرسل
 بنی یعنی اوله وقت بکماله مخصوص در کمال بن اوله وقت ده حوه قفای
 حضرت بنو مرتبه ده مغرب حاصل ایدرم که اوله تقریب نه ملک و بن
 مرسل بنی ایشور و گفت علی الدوام و حبیب اکرم علیه افضل القلوب
 و اکمل النجیالی مع الله علی الدوام دعدین وقتی چنین بود بروقت
 بوجله کمال که بنوردی بحسب کمال و میکائیل نبیه و آصفی اوله وقت ده
 حبیب کمال و میکائیل ایلد فصاحت و مقارنت اتم ایدرم و دیگر وقت
 یا حوضه و زینب در ساضی و بروقت حفصه و زینب ایلد صلحت
 و مقارنت ایدرم ایدرم رضی الله عنهما مشا هده الابرار بین النجی
 والاسنار ایلور که یعنی مقبول درگاه اولور که مشا هده و کمال
 اظهار اعلی اشکاره ایلد تان نینده در می نمایند و می رانیده بدم
 کوسر لر و بدم قنبر لر یعنی ستر ایدرم **بیت** دینا کی نایم
 و بجهنم سیکلی دینار که کوسر لر و بجهنم ستر ایدرم
 بازار خوشی و آتش فانی سیکلی کند و باز آید و بزم آتش بر تیر
 ایدرم یعنی عشق بر و کمال فیض متضاعف ایدرم **بیت**
 شیدا از ان شدم که نکارم جو ماه تو ابر و نمود و جلوه کویر کرد
 و رؤیت **شعر** ایشا هدم من احصون بعبیر و سبله مشا هده
 ایدرم شوله که بی که بن این سورم و سبله و سبب ربوبی بخوبی

اشکاره

اشکاره کورم که بکماله و سبله اولمفسر فیجفی شان اصل طریقا
 اوله مشا هده سببی ایلد بکماله لاحه و عارضی اولور که اوله حاله
 سببی ایلد طریقی بلکه کندی تم و ناپید ایدرم بوجله نا کا تم یطی برشت
 ظاهره بنی عشق آتش نه یا قمر صله وصال صونیک سر بر سنی ایلد
 اول آتشی سویندر لر لاکه قرائی محرق و غرقا شوله اجله سن بنی
 کورس کماله طریقی آتشی ایلد یا غنی اولور و کماله و کماله و کماله
 خفا اولور و کماله بنو معنی محرق و غرقا اولور و کماله کوره در امانه دن
 رؤیه قلب مراد اولینبی اولور که اوله وقت قرائت مفعول ثانیه سی
 اولور در **حکایت منظوم** یکی پسرید از ان کم کرده فرزند اوله فرزند
 کم ضایع ایلد دن که مراد معقوب علیه السلام در بر کماله سوال ایدرم
 بویل دیو که این روشن کهر بخره مند که این روشن و لطیف اصل او عاقل
 پسر مصرش بوی پسر اهل شنید حکمت نه در که یوسف علیه السلام
 پسر اهل شنید را بجهنم مصر دن اشد که حال بوی مصر ایلد کنگان
 مابینده چو فاضله وارد در چاراد چاه کنگان نشنید این کنگان
 چاهنده نیچون کوردر که حال بوی چاه مصر نسبت زیاده قریب در
 بلکه غام بر سن لر یوقدر بکفت احوال مابره جهانست حضرت **شعر**
 علیه السلام اوله که جواب آیتدن بزم احوال مز و مخره اظهار
 اندکزه هان قانچ بر و کبی در یا خود معنی بویل اولر جهانست برقی
 کبی در کبی و جده بله اداست تشبیه مخدوف در نقد مرین چوبه جهانست
 دی پیدا و دیگر دم نهانست که اول بر و بزم پیرا و بزم نهاندر
 انبیا اولر لیا نیک احوال دینی بویلدر که بی بر طارم اعلی نشینم بروقت
 اعلی بلند طارم اوزره اولور دم طارم دن مراد بوزنه فلك در می زا یعنی
 کمالی فلك اوزره بلکه اندن بلند مکان اوزره جلوس ایدرم کمالی برشت

پای خود بنشین بروقت کنده ایامی از دست او روزه یعنی ایامی از روزه
 کورمزم اگر در پیش بر طایع بماند اگر در پیش بر جان (روزه) قایلید که
 مراد تجلی و مشاهد در سر دست از دو عالم بر فضا ندید (الله) از حق
 آتی عالمی سلاک اید یعنی فراغت اید اید **بیت** یکدم دیدار و
 همدوم هاشم است اول صحت خیر کافر دنیا فاست **هکایت**
 در جامع بعلبک بعلبک جامعده کلمه چند بر قاف کلمه بطریق و عظم بکن
 و عظم طریقی ایل اید ایدیم با جماعتی افزوده دله مرده اولش کو کلا
 منجم یعنی خرم سبز طایفه به و راه از عالم صوره یعنی نبرد و صوره
 عالمند یعنی به بول التفت بر طایفه دیدم کوردم که نفع در عالم
 که نفع یعنی نصیحت تاثیر از وانش کرم من و بزم کرم اشم و خرم
 تراشیدن انکار باشد معیننده اثری کند اثر ایلر یعنی سوزند
 اصلا تاثیر بود در بزم آدم با کجیف کلام تربیت ستوران بنت
 لره و حیوان لره تربیت ایلر و اینده دارب در حلقه کوران و کور
 قلم سنده آینه دار و آینه فروش لاه ایلر و لیکن در معنی باز فو
 و لیکن معنی و شوق قبولی آینه اید و سلسله سخن دراز روز
 رنجیر دراز اید یعنی کثور رمل اید در معنی این است که بول
 کر عینک معنای سنده **و سخن اقرب الیه من جبل الورد** بزان
 قریب دکن شاه طریقه سخن بجای رسانید بودم سوز بر
 اید شرمش ایدم که میلفتم اید ایدیم و اعظم اولان شیخ کند و سید
قطعه دوست نزدیک نزد من نیست دوست یعنی حق خدای
 حضرت بنده با که تعیین در دروین عجب شرم از روی دورم و عجب
 در که بن از دنیا را غم چکنم با که توان گفت که او نیلیم تیم دیکه علق
 در که اول الله عز و جل هر کنار من و من مجبورم بنم کنار مرده در معنی

بنم ایل بیلان بنده جدا اولمزا امان اندن دور و مجبورم **و ادعای حکم**
این قسم من از شراب این سخن مست بن بوسوزن شرابند یعنی
 بوسوزدن اولان حالت دن مست ایدم و فضل قبح دردست
 و قدح فضل سی المده اید یعنی هنوز سوزی تمام اتمش ایدم
 که روزه که بولکچی یا حوز بر لک دیکه اوله از کتا ر مجلس
 کتر کرد مجلس ندارند گذرایلر و دوراخر و اخر دور
 وی اثر کرد اول کسبه اثر ایلر نفعه چنان زد شو قند
 انجلیس بر نفعه آوردی که دیگران بموافقت او در خوش
 آمدند که غیر که موافقت اعان ایلر خوشه کلایر و همان
 مجلس در جوش و مجلس خام لری یعنی به فهم و به تفکر
 اندک سببی ایلر جوش کلایر کفتم حقدت شیخ ایدر چون که بویای
 کوردم نفعی ایدیم سبحان دوران با خبر نه عجب حال اولو که
 خبر و فهم ایلر اولان دور یعنی مجلس ایلر اولنلر در حضور
 یعنی ده اول مجلس ده انلر حضور ده در قریب لرد در زمره ایلر
 و نند دیکان به بصیر و بصیر و فهم سوزند دیکه لری و اعظم
 قریب او تودان اعلی لرد در حقیقت ده انلر مجلس دن بعید لرد
 زیرا فهم اثر لرد **قطعه** فهم سخن چون نلند مستمع مستمع چون
 که متکلم سوزنی فهم الیه قوت طبع از متکلم مجوی ارتقا تکلم
 دن طبع قوتی طلب ایلر یعنی متکلم کلام قدری اولمزه
 کور که مخاطب اندک سوزنی جان و دلان اتمام اید و فهم ایلر
 فسخ میدان ارادت بیاد ارادت و اسع میداننی کثور
 یعنی واسع میدان بکثر ارادت کثور و جان و دلان سولین
 سوز کوش عقل ایلر اصفا ایلر تا بنزد سخن کوی کوی

تکه سوز سو یلجی ارطوب اوره یعنی مرادی اوزره میدان سخی
دن قصاصت و بلاغت عرض ایدیه **بیت** هرکه اواز هم زبان به شدیدا
به نواز که چه دار و صد نوا **حکایت** شبی در بیابان مکه بر یکیم مکه
بیابانند از غایت بی خوابی زیاده اویقوسر لغدن پای زینم
غاند کتک ایا غم فالمدین یعنی مشبه اصلا قدر غم فالمدین سر
بنها دم بر طرفه اویقویه باشی قوم که به مقدار حضور ایدم
و شتریان را کفتم و شتریان ایدم دست از من بدار بندن
ال جاک یعنی قوی بی مقدار بوراده **او بوم** **قطعه** بای بسکین بیاب
چند رود بیچاره و قدر سزایه پیاده نیچ بر کیده که نخل ستوده
شد بخجی حال بوکه نخل و حیدون بسکه دوه عاجز و زبون اولدین
تا بشود جسم فزایی لاغر تا که بر فرزند جسمی لاغر اولد یعنی بر سمن
ارو اولنجید کن لاغر مرده باشد از سختی بلاخر سختی
دن و المدن اولور گفت شتریان چون همه بیو حال کودکی
نصیحت طریقی ایا با که ایدین این برادر هم در پیش ایدر
هرم اولو که در و حرامی درین و حرامی ارد که در اگر رفتی
بردی اگر کنده جان الله که یعنی حرامیدن حلالی بولدره و اگر رفتی
مردی و اگر بونده اویو که اولدره یعنی اگر اویو بین منی حلاله
ایدر **بیت** حوشمست ز رفیقان براه بادیه خفت کوج
کیم سی صحرا بولندن مقلان التندن اویو حوش و لطیف
در شب رحیل و یا تر که جان بیا ید گفت اما جان تر کنی دیلا کره
یعنی کند و رضا سی ایل جان دن اید قطع **تلاک** کره **حکایت** بای بای
دیدم حضرت شیخ ایدر بای بای کوردم بر کنار دریا دریا کنارند
کازم بلند داشت که قیلان زهنی طونز ایدین یعنی قیلان افی

در موج افش ایدین و بی بیج دایو به غنی شد و هیچ علاج ایا ایا اولور
ایدین و مدت ها رنجور بود و نیم زمان لرجه اهنده مرض ایدین دیدم
دایما شکر خدا ی قنایا میکرد اوله طالع عای الله شکر ایدر ایدین
و می گفت دینی ایدر ایدین الحمد لله بمصیبت گرفتارم الحمد لله که
بر مصیبت و بلا ی گرفتارم نه بمصیبت بر مصیبت و فسخ گرفتار
دکلم **قطعه** که مر از اربکتن دهدان یار عزیز اگر بن ضعیفی
قتل اتمک ویره یعنی بیوره اول عزیز یار تا نکو یه دران دم
غم جانم باشد خاقن دیمسن که با که اول و ده جانم غمی اولور یعنی
اصلا جان دن اولورین غم یزرم و لم جکلمزم کوجم از بنه مسکین
چه کنه صادر شد بلکه اول وقت ایدرم مسکین و بی یه بنده دن
نه کنه صادر اولدین که دل از رده شد از من غم غم باشد که اوله
عزیز یار بندن دل از رده و پریش خاطر اولدین با که همان
انک غمی اولور **بیت** که رفتار قدم بار کرامی کلیم جوم جانیم
کا د کرم با زاید **حکایت** در خوشی با ضرورت پیش آمد
برور و نیک او کنه بر ضرورت کلیم یعنی زیاده لازم برم
واقع اولدین کلیم از خانه یارین بدزدید با بصرون بر
دوستک خانه سندن بر کلیم اولور کلیم حاکم فرمود که دست
ببرند قاضی بیوردی که انک الی که صاحب کلیم کلیم
صاحبی شفاعت کرد شفاعت ایدین بویله دیو که اورا
بخل کردم که من کلیم که حلال ایلدم گفت قاضی ایدین شفاعت
توسنک شفاعتک ایلد حد شرع را فر و نکذازم شرع حد
اشن قوم یعنی الله قنایا نک حکمتی تر که انهم گفت صاحب
کلیم ایدین راست فرمودی که حد بیور و ایا حاکم از

مال وقف چیز ببرد اما حکم که وقف مالند بزنه او را قطع
لازم نیاید که قطع لازم حکم که الفقهاء شیعیه زیرا فقیر کنند
بر شیعیه مال که دکلر و لا یملاک و کسیه مملوکه دکلر یعنی فقیر
دنیاده نه مالک و نه مملوکه در حوم درویشی نراست و وقف حقا
جاست هر گاه که درویش کدر یعنی ده او را نه حق ندارد
وقتی در کلمه دریفه اگر لایق دست از و بداشت قاضی چون
که بوسوزن اشتدین اندن اهل جکدین یعنی الی و خطه اعلیٰ فرما
ایتدین و گفت دینی طعن ایلا و زبنا رقه ایتدین همان بر تو
تنگ آمده بود چنانکه از سنگ روزگار طاری کلشن ایتدین کدردی
نگردی الا از خانه و جنبین یارین که ساریه ایلده الا بوجایل
بر دوشنگ خانه مسندن ایلده گفت سارق اولان که قاضیه ایتدین
ای جزا و زنت نیده که گفته اند این افندین شتمن میسند ایتدین
لرد خانه دوشنگان بر و ب دولت لروکه خاندینی بسویور یعنی
خاندنه نه واریه کتور و در دوشنگان کتور شتمن که قیومی
قیمه یعنی اندر دن شتر طلب ایلیم **بیت** چون فرومایه بسیتی
من بجز اندر دمه چون که سخت لغده و فقیر لغده حاجت قائم
و مضطرب اولان تنگی بجزه ویره یعنی بی دست و پا کبری
بجز ایلار و تورم و دشمنان را پوست برکن دوستانه را پوستان
بلکه دوشنگان و پوخته صوب یعنی هلاک ایل دولت لروکه بولتان
صوب یعنی کور کنی اتم تابو مرتبه و اقدام ایل **حکایت** یکی
از پادشاهان پادشاه لردن برین یارایی دیدم گفت بر
صالحی کوردی و آن ایتدین هیچست از مایه دینی (اید هیچ سخا
بزدن آکلی کلور می یعنی بنی یاد ایدرس گفت بلی یار

اول پادشاه ایتدین بلی یاد ایدرم یعنی یاد انم دیکلر که کاندین را
خراوش میکنم هو وقت که الله تعالی بی خراوش ایلیم بکوز تعلیم خا
بالحال در زیر خدایی خراوش اتمک بوی ایلیم دینی یاد ایلار بوی
بیت هو سود و اکتس نور خویش براند هو بنه یلر لروکه ایتدین
حوا تعالی حضرت عو اتم کند و قبول مسندن سور یعنی در ایلیم و آنرا که
خوارند بر کس ندانند و اما ای که بی که کند و وقت اوقوبه یعنی
قبول ایتدین مسندک قبوله یلدر مز بلکه هو کز اند که حقان ایتدین
بیت حافظ اب رخ خود بر در حوم مسند مرینه حاجت آن بکوز
حاجت بردیم **حکایت** یکی از صلی صالح لردن برین پادشاه را
بخواب دید در بشت بر پادشاهی دوشنده جنت ده کوردی
و پاریایی را در دوزخ و بر صالحی دوشنده جهنم ده کوردی یکسید
اول صالحی دوشنده بکس دن روان ایلان بویلد دیو که موجب دوش
این چیست که بوزک یعنی پادشاهک در جات علیایه ایشتمک
و مقبول جناب کبریا اولم سبب نه در و سبب در کات انم و آنرا
یعنی پارسانک در کات سخایه ایشتمک سبب نه در بینه بیان
ایل که مخالف این بیندیشتم که دنیاده بوزک خلافتی ظن ایلده
نه بکس که عکس واقع اوش گفت اول که صالح جواب و بر
ایتدین این بو پادشاه بحجت درویش در بشت است درویش
لره محبت و رعایت اتمک سببی ایل جنت ده در و آن دینی او یار
بقرب پادشاهان پادشاه لره یقین اولم و محبت ایلده سببی ایل
در دوزخ جهنم ده در **قطعه** دلقت بچ کار آید و سیم و مر قف
دل و سبب و مر قفک نه ایش کلور یعنی نه ایش برار خود را
از علایم نکو حیده برین دار حقیقت ده درویش و صالح ایلک

کند و یک قبیلگی کل کردن و مذموم خویش کردن یک و برین طوطی حادثه کلاه
 برکی داشتست نیست کلاه ۲ بکی طوطی یعنی درویش کریمی کلاه
 کلاه برکی کیمیک حاجت و لازم دکلدر زیر صورت اصلا اختیار بودند
 درویش صفت باش کلاه تشریف دار بلکه درویش صفت اول اول
 و اخلاص و محیده حاصل ایلد و تشریف منسوب کلاه طوطی یعنی تشریف
 کلاهی کیمی تشریف نوده کافر معناسه در نشه کیم محله کفرینه در و هم
 زیات فارسیه اکثر محله ده تشریف کافر معناسه دینی طوطی که هر یک و
 شترینه و واقع اولیش در سرورین افندین جندین و معروف و نامدار
 معناسه قید انش در فقیر اختیار ایلد و کم معناسه مبالغه واردر
 نشه کیم یوقار و ده کجش در کلاه الله دینی مبالغه واردر کجش تمام
 واردر یوقار و ده کجی یومصلح در **مصراع** زا هدر پاک باش و اطلال
 بوش **حکایت** پیاده سرو یا برهنه بر کجی وایای جیلد و
 یعنی زیاده قدرت سر بر پیاده پاکاروان کجی ز کعبه شریف
 کیدر کاروان ایلد از کوفه بدر کوفه شهر نده طاشره کلین
 و اول کاروان ایلد کعبه شریف کتمک مقصد اندین و همراه ماند
 حضرت شیخ رحمة الله علیه بدر اول درویش مریه یولدرین اولین
 خرامان همی رفت و تکلفت بو قدر فقر ایلد اول درویش صانع
 کیدر ایلدین و ایدر ایلدین **رباعی** نه بر اکثر سوارم نه چو اکثر زیرام
 نه بر دوه اوزره بنفتم و نه دوه کبی یوک التندیام نه خداوند نیست
 نه غلام شهر یارم نه رعیت صاحبی ام یعنی نه پادشاهم و نه پادشاه
 قولیم غم خود و درین فی معدوم ندارم موجود اولان شیشک غمینه
 و معدوم اولان شیشک برین یعنی طوطی غم یعنی دنیا ایچون اصلا غم غم
 نفسی می زخم آسوده و عمر یسرازم آسوده بر نفس اورم و بر عمر

باشد

باشد کتورم یعنی حضور ایلد عزمورم بیت یا کتیم و بی سرو
 سامان و بی پرست خانه بهر چه باشد و فایز زهوج هست اکثر
 سوارین گفتش دوه بنش برکت تشریف اول درویش ایلدین اول
 کلا میر و همی این درویش بوجه ایلد قنده کیدرین باز کرد کیدرین
 که بسختی بگیریم که سختی لوق و سخت ایلد اول و کجش نشینه
 درویش انک سوزنی اجتماع افندین و قدم در بیابان نهاد و برقت
 و کاروان ایلد بیابان قدم قودی کیدرین چون بنخله محو و کیدرین چون
 کجش محو و ایلد کجش تو انکدر اول اکثر سوار اولان تو انکدر اول
 فرار سید ایلد برین درویش بیابانیش فراز کرد درویش اول
 تو انکدر بالینه یعنی باشی او جندین کلین و گفت دینی ایلدین
 ما بسختی غمیدیم بنر سختی لوق ایلد اول و کجش و تو بر سختی بحر دینی
 و اما سن تیرک دوه اوزره اول و کجش **بیت** شخصی هم شب
 بیهوش بیمار کجست برکت دو کج کیم معنی صیام دکن بخت ناک
 کجی اوزره اغلاب کجی اول و وطن ایلدین چون روز خدا و کجی
 بنرست چون کجی دوز اولدین ناک اولان اغلاب کجی اول و کجی
 صوفی کجی لطیف ایلد در برین یعنی صحت بولدرین **قطعه** ای کجی
 تیرد و کجی اند این جوق تیرد و سخت ایلد یو کجی آن کجی بولدرین
 منتره ایلدین کجی کجی جان منتره بر کجی اوقش و ضعیف
 خجانی منتره ایلدین و کجی اول و کجی خلاص بولدرین کجی ده کجی
 تندرستان جوق تندرست کجی کجی ده کجی کجی دوزم خود
 غم دوز ایلدین لوزم کجی کجی اول و کجی معنی جوق دوزم غم
 و صحت اولدین ایلدین ایلدین و نی زخم عیش و صحت و کجی
 مرض اولیش کجی اول و کجی **حکایت** عابدین را پادشاهی طلب کرد

بر عابدین بر پادشاه طلب ایلدین عابدان خیریت کرد عاید فکر ایلدین کداریه
 بخورم تا ضعیف شوم که بردارویم و بر شربت ایچ تکلیف ضعیف اولم
 تا اعتقاد در صحن من زیاده کند تا پادشاه ریاضت ایدین و صوم و طاعت
 در دیوبند مقیم اعتقاد و حقیقت زیاده ایلدین اورده اند حکایت کنون
 لرد که دارون قاتل بود بخورد و بعد که اورا عابدید و کار و قاتل
 ایدین یدین و اولدین **قطعه** آنکه چون به دیدن می رفت اولدین که
 فتنه کبی و کلایح کورد که یعنی این غاص صالح و مقبول و ظن
 ایلدین و جان و دلدن آن وقت و معتقد اولدین پوست بر پوست
 بود همچو بیاض خیره یوق که پیاز کبی پوست پوست و زره ایلدین
 یعنی سیرت نیک دن و اخلاص دن اصلا بهره سی یوق ایدین
 پیاز که اصلا ایچ یوق و در همان پوست پوست (توزره در
 بار یا ناریون در مخلوق یوزن مخلوق ده اولان یار الشیت
 بر قبله میکنند غار یعنی ده ارفه لرغ قبله و یوزن غار قبله
 یعنی کاف اولور **مثنوی** کسی که دنیا بد زحمان یوزن بکوش کواچ
 دهند اهل کوی کورت با خدا نیست یوزن نیاز تو هم نیست
 بر قبله در غار **بیت** چون بنین خدا خوش خواند چون که بنده کند
 خدا سنی او قویم یعنی چون که ذکر حق اولور ایلدین طلبنده اولور
 باید که بجز خدا نداند که خدا دان خیر سنی بلیم یعنی بلا یق اولور بود
 که اول که صحتی در خیر سنی بلیم و طلب و حقیقت اتمه تا اولدین
 صادق اول **بیت** دل سراپه ده حقیقت اوست دیده آینه داری
 طلعت اوست **حکایت** کار وایز را در زمین یونان برزند
 قرمان عملکننده حرامی لر بر کاروان اور دیر و نعت یوقا برزند
 و اولان کاواند حرامی لر قیاس سز نعت و ملا التذیلر باز ایکنان

کرم و زارین کردند بازار کارخانه کرم و زارین ایلدین یعنی اغلوب
 فغان ایلدین و خدا و رسول را شنیع آوردند و الله تعالی حضرتی
 و رسول حضرتی شنیع کتور دیر سودن نداد اما به فائده ویرین
بیت چوبیوز شد دزد تیره روان چون جائه قه حرامی کاروان
 اوزره مظفر و غالب اولدین چه غم دارد از کرم و کاروان کاروان
 اخلم سندن نه غم طوئرو نه شرح ایدین نعمان حکیم دران میان بود
 نعمان حکیم مکر اولدین اور تاده ایدین یعنی کاروان ایلدین ایدین یکی
 از کاروانان اول کادوانده اولن لردی گفت نعمان حکیم ایدین
 حکیم چند از حکمت و معظمت با ایدین بکوی حکمت و معظمت دن
 یوزن لر جمع حکم سولم باشد که طریقه از مال و دست بدارند اولدین
 مقدار بنیم ما مزون ال طوئره لر یعنی علم سنی المیم لر دیغ باشد
 که چندین نعمت ضایع کرد و حیف اولدین یوق قدر نعمت و حال ضایع
 اولدین نعمان گفت نعمان حکیم اولدین کیم ایدین در بیغ کلمه حکمت
 باشد حیف حکمت کلمه سنه اولور که باشتن گفتن که انلره دیمک
 ذیل اصلا ایچ تیرین یوق قدر **قطعه** اصفی را که موربان بخورد
 بر اصفی که پاس یدین یعنی پاس لندن نعمان بر واز و بصیرت
 زند حقیقت ایلدین اولدین اصفی دن پاس کیدر ملک ممکن دکلر بلیم
 دل چه بود گفتن و عطا قر اوکلر لویه نه فائده و عطا و نصیحت
 ایلدین نرو دیغ آهنس در سناک آهن دن دور عشق منج طاشه
 یا نمر یعنی سیه در نصیحت ایلدین طاشه منج آهنس با نغم بکر
قطعه بر روزگار سلامت شک تکان در باب سلامت و حضور
 زانند فقره ایش مراد لر نیحا صل ایلدین و خاطر لر قضا
 ایلدین خیر خاطر مکی بللر داند زیر اسکینک شکسته خاطر

حرمه یعنی سرور ایلک بلایی دوزخه در یعنی دفع ایدر بیت دینی
 گوشه نشینان بلا بگرداند چه آبکوش چشمی بماند که چو سایل از تو
 بنزای طلبند چیزیه چون سائل زارند ایل سندن برینه طلب
 ایلدیده و کتره شکر تیز و رستا ندویر یوحنه ظلم و قوت ایل
 ایل سندن الور حرامی لر باز کار کندن ظلم و زور ایل و الی الی
 کبی **حکایت** چند انکه مرایشی اجل اوله قدر بکه شیخ اجل شمس
 الدین ابوالفرح انجورین فرج باها سی جوز منسوب اولان غن
 الدین شکر سماع فرمودن سماع ترکینی بیور ایدر و کلمه
 و عزتک اشارت کردن و خلوت و عزتک اشارت ایلدیده غن
 شیا بم غالب ایدر بیکت لک اوله بکه غالب کلور ایدر یعنی غن
 مانع اولور ایدر و هو و هو و طالب و هو و هو و طالب
 کلور ایدر بکه ره زن اولور ایدر ناجا و خلاف رای مری بالضره
 شیخک ژانیه مخالف بقا قدم بر فتمی کیدر ایدم و از سماع فی
 لطف حقی بر گرفتیم و سماع و اعتلا طدن بر حفظ و زو و طو
 ایدم یعنی سماع ایدر ایدم و چون نصیحت شیخ ایدر و چون
 که شیخک نصیحتی خاطر مکلدن کفتمی ایدر ایدم **بیت** قاضی
 اربابا نشیند برفنا ند دست را قاضی مجلسه بزم ایلدیل
 او توره الی سلاک یعنی سماع ایدر مختص کرم خورد و صدور
 دارد دست را خست اگر شراب ایچ منی معذور طور یعنی
 انجمن **بیت** رقص بر شعرونه و ناله بی خوش باشد خاصه
 که دران دست نکاردن کبرند تا شبی مجمع قومی رسیدم تا
 بر کجی بر قوتک مجلسه ایدر ایدم که دران میان مطرفی دیدم
 اوله اوزنده بر مطرب کوردم **بیت** کوی ره جان فی سدره

سازش درین کجا نطرفی قطع ایدر اندک سازشک نعمه بی خویله
 ن ساز ایدر بکه ایچ اشیدن زیاده المکن کوبا هکله اولور ایدر
 بودند مبالغه تمامه وارد در تا خوشتر از اوازه مکه پدر اوازش
 اندک اوازی با بالو لوی اوازدن ناخوش دکن و قبیح دکن ایدر یعنی
 بر کسبه بابای اولدین دیر لر اول کس نیچ بی حضور اولور معلوم
 در انکه اوله خطر ایدر اوازی اشسته اندن زیاده بی حضور اولور
 کاهی انکشت خریغان از و در گوش کاهی انکه بر یعنی لب اوزده
 کما خوش اوله دیوانه ایدر لر ایدر **شعر** کاهی اوله مجلسه ده
 اولدینک بر یعنی اندک قبیح صوتی انتمی دن قولاه لر ایدر
 و کاهی بر لب کما خوش و کاهی انکه بر یعنی لب اوزده کما خوش
 اوله دیوانه ایدر لر ایدر **شعر** یا ای صوت الافاق طبعه
 معنی لکه ایدر اندک صوتنه میل اولور انکه صوتیه لطیف خوش
 اولور یعنی ایچون وانت مفعول ان سکنت تطیب حال بوک منبر یعنی
 سن که اگر سکوت ایدر من لطیف اولور **بیت** نیند کسی در کما
 خوشی بر کسندک سما کلدن خوشلوا و سرور کوردر موقوف
 رفتن کدم در کشتی مکر کتمک وقتی کما نسکی کما یعنی خاموش
 لر کس اوله وقت سندن سما کلدن اولان حضور ایدر بوضعه
 ثانیه موت دن کنایت اولور جایز در **شعر** چون در اواز ایدر
 بر لب سارای چونک اوازه کلدر یعنی ایچ نیشلدر اوله قیووز
 چایچی کتخارا کفم از بهر خدای اوصا جنه ایتیم الله ایچون
 زینم در گوش کن تا نشنوم قوه نده ثریوه ایل یعنی قوه نده ثریوه ایل
 پس ایلک تا که بوس از مطرب کما صدای ایتیم یا کجای
 تا بیدون روم یا حوز لطف ایل بکه قیوی آج تا که طکره کیدم

فی الجمله پاس خاطر باران را محصل حاصل دوست لکه خاطر فی صیانت ایمن
 موافقت کردم اندک موافقت ایلام و بنی بچندین جایگاه و اوان
 کبیری بی بوقدر زحمت ایل بر روز آوردم روزه نگوردم یعنی صیام دکن
 جعفر دم **قطعه** مؤذن بانکه بی هنگام برداشت مؤذن وقت سزاوار
 فالگردی یعنی بی وقت از آن ویر که شروع ایلام بی دانه
 کی چند از شب گذاشت اما بیلنگه کبیری دانه مقدار بخت در دراز
 و شب از فرزگان من بپرس او که بچه زاده اوزون لغنی بنم که بکشد برتن
 صورت یکدم خواب در چشم نکشت زبیر او که بچه بدم او غرق
 بنم کوزیدن طول غمش در معنی بر نفس او بودم باعد از آن که حکم
 تشریح علم الصیاح که بخشش حکیم ایل که تبار از سر و زبیری
 از مکر و کشتادم بنشدن بر بلند جو زعم و مکریدن بر دنیا جعفر دم
 و پیشش معنی بنیادم و اوله ناسا زوید و از معنی نکه اوله خودم
 معنی اصناف ایلام و در کنارش گرفتم وانی قوجا عده طوطی واک
 تمام حقیقت اظهار ایلام و بنی شکر گفتم و جوی شکر دیدم باز آن
 امارت من در حق آن مجلس ده اولان یار لر اوله معنی نکه عهده
 بنم حقیقت و ریای بنی برخلاف عادت دیدند عادت خلافتی
 اوزره یعنی عادت حیاض کوردی لر زبیر اوله معنی دن اصلا
 خط اوله نهدن که بوقدر التفات و رعایت لایع اوله بر صفت
 عقل من بواشینی بنم عقله حقیقی اوزره عمل کردند نسبت
 ایلدیلر معنی تاکه ضعیف العقل خرد بیلر و نرفته بچندین
 وضعیته من عالم کلدیلر یکی از ایشان اندر دن بر زبان
 تعرض دراز کر طعن دینی اوزاندری و ملامت کردن آغاز
 و ملامت آنکه شروع ایلام بویلر دیو که این حرکت را ناسب

رای خرد خندان نکر دی که بوقر کنی عاقل لکه و ایند خناسب ایلام
 که خرقه و شایخ که شیخ لکه خرقه سنی که واد بودند امان اند و که
 در سار در بچین مطری دادی بوخلیس بر قبیل مطرب وید
 که در هم عرش در می در کف نبود است که دکل عمده اندک او نه
 بر درم او غمش در معنی ملک اکا بدم و بر بخش در و قراضه در دق
 و دفته بر قراضه اولمشد **سبیت** مطری دور ازین نجه سران بوب
 مطرب دکه بو نجه و جبار که سران دن ایلر لولون کس و بارش
 ندیده در یکه جایی که اول مطری بریده الی که کور عرش و هوکر
 بر سره الی که دعوی اول غمش در راست چون بانکشی از دهن بخت
 طوخرن یعنی بر او خوره دن چون نکه اوازین اغزنن جعفر دم و ترغ
 آنکه بانکدن خلعه را خوب برین بقاست اندک اولان خلقت عویله
 صورت نکه هولندن بدنی اوزره قاعدین مرغ ایوان ز حصول او برید
 ایواند درخی اول صورتک حبیب و هولندن او جید یعنی اولو
 قوجا برو خلعه خود بدیدر لول قبیح و ناساز مطرب اوازین ایلر بنم بنم
 اندن و کند و بوی زبیر ندین بونوز لر شیخ سوری صفه نطق
 اندن که جانندن در که حضرت شیخ اندک اغزنن بیان ایلر معلوم اوله
 که بو حکایت شیخ سوری نکه کنه و لوقه اولمشد در کفتم حضرت شیخ
 ایلر چون که اول نکل بو طعنی کوده که جواب ویرک ایتدم بصلی
 آنست که زبان قوض کونه کنی تعقل اولن اوله که طعن و عرض
 دینی قصه ایلر بنم حکم آنکه اوان سبب ایلر که کرامت این شخصی
 ظاهر شد با که بنوشی ضار که ایتی ظاهر اولدن معنی بو طرب بنم
 قایده سبب اولدیا که وارد شد که سماع در کفتم اوله طعن ایلر
 که حضرت شیخ ایتدی و اینر یک کیفیت این بطلو کردان بنی

دینی بوند نشه لکی و صبیقی اوزره طایفه ایله ناهکلفنا تقوت غایم
تاد و کلام تقرب کوسستم یعنی بوحصوصه دهی تقدیر ایدم و کلام
طایفه که رفت استغفار کنیم و شعله بر طایفه اوزره که کندی یعنی
واقع اولیده استغفار ایدم کفتم حضرت شیخ ایدر الله ایدم مرتجع ا
اجلم باک بنی اولور که شیخ بارگاه که سماء فرموده بود که است
ایله سماء که تری بیوش ایدین و موقوفه های بلیغ دینی وافر و طایفه
کفته ایتشی ایدین و جلوت و عزالت ارشاد کرد و فلولون و عزالت
ارشاد ایتشی ایدین در سمع قبول من نیاده اما بنی قبوله و لغف
کلمشی ایدین یعنی شیخ نصیحتی قبوله ایتشی ایدم ام شب لیکن
بو کیم مرطاطه بیمنون باک دما که طایفه و کت همایون دینی فلولون
سماعت تلویح بدین بضم بنو موضع ده رهبریه کرد رهبریه کرد
ایله ی تا بدست این طریقه تا که بوطایفه الله تعالی کردیم بوطایفه
که دیکلایه بکرت دینی کرد سماء و فحاطت نکردیم سماء و اضطلاع
طریقه ظهور نمیم یعنی بالکلیه فراغت ایدم **بیت** اوز خوش از کام
ودمان و لب شیرین خوش و لطیف اوز شیرین لب دن و شیرین
دندان دن و شیرین طمقدن یعنی محبوب که اخذ زن لطیف صوت
کتر نعم کند و زن کند دل بغض باید ارواح صفت لوگوینده اگر نعم ایلم
اگر ایلم استماع ایدن که کو کلمشی الدار یعنی جیل نذر و برده
عشاق و صفایان و عجاز است اگر عشاق و صفایان و کفر عجاز زنده
سیدر یعنی بوا و مقامدن سر اوز ایدر که بوندر لطیف و مقبول
مطلو در از صفه مطرب مکرده نرسید مکرده و قبیح مطرب
بغض از دن و **شعر حکمت** لقمان را گفتند لقمان حکیم ایتدی لای
از که موضعی ادبی کیدن (اولر ندر که گفت لقمان حکیم ایتدی)

ازبی

از بی ادبانه ادب سزودن او کردیم همچو از ایشان در نظر نماند
آمد شو و چنانکه هوشنا آمدن بنظر مردم نامعقول و نامعقولان
از فعل آن پرهیز نمود ای حکمکنان پرهیز و احتراز از ایلم **قطعه**
نگویند از سر بازیچه خرفی بازیچه او چندان یعنی لعب و لطیفه ای
بر چرخ بر خرف گزان پند یکنگردد صاحب هوش نما و او حرف
دن عقل صاحبی بر قضیاتی طویعیه یعنی لعب ایلم بر حرف دل
صاحب عقل اولن که اندن متنصیح او نور و کر صد باب حکمت
پیشی نادان اما نادان او کند یوز حکمت نابینی او قوی سن
و دقایقه و حقایقه سویلین کنونی آیدش بازیچه در کوش
اوله نادانك قولفنه اوله علم حکمت بازیچه و لعب کله اصل
اندن از حاصل ایلم **بیت** نکته گفتی پیش که فهم از حکمت
بی گمان کوهری چند از جوهر ریختن پیش خست **حکایت**
عابدی را حکایت کنند بر عابدی حکایت آید بر که شبی ده
من طعام خوردی که هو کج او ن بتمن طعام پیر آید و تا سحر صبح
در غار کردی و صباحه دکن غار ده ختم ایلم آید یا جور یعنی
بکیچ او ن بتمن طعام دید و سحره دکن غار ده بر ختم ایلم
دیگه اوله صاحب و پیر بشید و گفت بر صاحب دله عابدی
بوجا لبی المشدید و آیدت اگر بنم نانی بخوردی و خفتی اگر اوله
عابدی همان بر ناند نصفی پیدید او بوییدید بسیار از آن
فاصله بودی چو فاصله از آن ثواب نور که (نور آید) **قطعه**
اندرون از طعام حایه دار ایچیکه طعام دن حایه طوط یعنی
چو نیمه تادر و نور معرفت یعنی ناانده معرفت نوریه کوره سن
و دوق حاصل آیدن نهی از حکمت بعلمت آن حکمت و علم دن نوران

اول سبب ایل که بر سر از طعام تابینی زب اطعام دنیا بورن که دکن عاقلان
ایلی حکمت انده نیچ قرار طوتر **بیت** بخشایش آلمی حیوان قیای عقل
در حیوانی کم شده را در ضاهی ضاهی و ضاهیه هم وضاهیه
اولی بر کسب چراغ توفیق فراراه داشت توفیق و هدایت
چراغی بولنه یقین طوئین یعنی لطفی ایل که انصاف و یردیکر بو
علم قیایچکن توب و لغتغار ایلد تا جلق اهل تحقیق در آمد
تا که اولی که اهل تحقیق خلق سه کلدر یعنی صوفیون زمره سه
فرشیدن که کلور بر شیمه وید اولدی باین صحبت در میان در
و شکر که مصاضیک عبار کلبی ایل و صد و نفس ایشان و انلر
مفک صدق ایلد ذایم اخلاقش انلر قبیح و خرم خون لری بجای
مبدل کشت ایلو خون لره جلد اولدی و دست از هوا چوس
و هوا و هوس دن الی کوتاه کرد قصه ایلدی یعنی فراغت اندی
و زبان طاعتان در هوا او در از کی ج اولد که صدق و اخلاقی ایل
طاعتی شروع ایلدی لیکن طعن ایدنی لری دی اندر حقیقه در از
ایدی بویل دیویم عجبنا بر فاعله اولست که اولی که ایلان اولد
اولان قایه اوزره در یعنیینه اولک کبی در و زهد و صلاحش
بی معقول و انلر زهد و صلاحی اعتماد سزور **بیت** بعد
توب توان ایست از عذاب حذای توب خدری ایل یعنی توب بپایی ایل
هوا قایه حضرت خذایندن نور ملوک ممکن در و لیکن فی تعان
از زبان مردم است اما خلفه زبانندن خلاص بولوی ممکن در کلدر
چون طاقت چور زبانانیا و رد اولد که چون که در صورت طاقت
کفر و بدی یعنی طعن ایدنی لری طعن تحک ایلدی شکایت پیش
پیر طریقت بر دطر طریقت پیرنلر قننه شکایت التدی یعنی وار

شکسته شکایت ایلدی شیم بکسیت و گفت شیم چون که انلر شکایتی
کور دی اخلدی و ایندی شکسته فعت چگونه گذارن بونفک شکسته
نیچ ارا ایدرسن که بهتر ازانی که پندارن انلر یکدیگر من که سنی
صدا لری یعنی ظن انلر کلدر دن ایلوسن **قطعه** چند کوی که بداندیش
و صود نیچ بدرسن که بداندیش و صود حسیب جوان من مکیان
اند بن مکینلر حسیبی لینی لری در آنچون در حقیقیم بهنیزند
کاهی بنم قای دیو مکله قالو لری یعنی بنی جلال انلر قصد ایدلر
دیو شکایت ایدسن که بد حواسیم نیست نیند کاهی بنم عیلم طالب
انلر او تور لری یعنی بنی حسیب و زندق ایدلر دیو بی حضور اولوسن
نیک لینی و بدت کونید خلق اتاسن ایلوا لرسن و خلق سکا بر ایدلر
یعنی بنی ذم ایدلر لری بوحال سکا قائده لور به که بد بانی و نیکت
ببند اوله حال دن که سن یا امر اوله و خلق سنی ایلو کوره لری یعنی حقیقت
دما سن صایر اولوسن اما خلق سکا فاسق دیم لری بوحال بلر در اندن
که سن فاسق اولوسن خلق سکا صالح دیلر **بیت** چور وین بر سیدنت
دعداشت اگر حسیب لیت بسند رواست و لیکن مرابین و لیکن
بنی کور که حسن ظن همکنان که د و کلر که حسن ظنی در حق من
بنما لست بنم صوم کمال ایلد در و من در حین نقصان حال بوک
بن خیر نقصان ده ایم **بیت** کز انها که من مکلفتی کردی اگر اول
نصیحت لری که خلق ایدم ایدن انلری بن ایدیم یعنی اولانیدلر
ایلر محل ایدیم نگو سیرت یار سا در دی ایلوسن لری بوحال سکا بلر
ایدیم **قطعه** آتی مستر من عین حسیب لری یعنی حقیقت بن حسیب لری
چشمندن بنظران اولیچ و حسیب لری یعنی ایدری ام و الله یعلم لری
و اخلاقی لیکن الله تعالی حضرت خذایم بنم سر لری و انکاره

لری بلور **تظم** درجه بیرون خود ز مردم خلق در گذر و بوزن قیاسی
 بملک شریفی عزالت اختیار اغشیر تا عیب نکستند ما را تا که به چنین
 دوخته میسر یعنی غیبتی مطلقه اولوب فاش اتمد در رسته چه سود عالم
 الغیب قیو بملکشی اولوب نه فائده عالم الغیب یعنی اله تعالی صفته
 و انان را تا فاککار از کار عالم الغیب اشکارین و نه فایده بلجی در ایلیم
 قیو بی بملکدن نه فائده حاصل اولور **حکایت** کلمه کردیم پیش بد
 از کج شایخ شایخ دن بزرگ فتنه شکایت ایلیم بویادین فلان
 در حق من گواهی داده است بفد فلان که پنج فقره فروع
 ایل طاعتی و برقی در بعضی فاسق دیشد گفت بصلوات علی
 کن حضرت شیخ ایدر اول شیخ باک نصیحت طریقی ایل اندین سن اول
 کلمه فی صلاهی ایل خلل ایل یعنی سن صالح اول تا اول سنک و فتنه
 تا معقول سوز سوزیکم قادر اولیم **رباعی** تو نیکو روشن کنان باد
 سخال سن ایو بوزش لواوان تا یاز صابجی یعنی سن صالح زوان تا
 دشمن بنقص تو گفتن نیا بد بحال سنک عیب و نقصانک سوزیکم
 بحال و قدر ببولیم جواهندک بریط بوی سقیم زرا کوره چون
 قیو زراک اهندک و صلی و صواف اول کی از کست مطر جود
 کوشمال مطرک الله دن کوشمال بی یعنی بمنزله اصل اکا
 احتیاج قالمز **بیت** کره آبی که دشمنت کوید مرغ و کرخی کور
 یاد پیش **حکایت** یکی راز شایخ شام و مشغوش شهر نیکو شیخ
 لرزدن برین پریدند که حقیقت تصوف چیست سوال ایلان
 که تصوفک حقیقتی نه در و حقیقت ده صوفی کیم در گفت
 اول شیخ سوال ایدلر اندین پیش ازین بودند اول یعنی
 بزم زمانه دن اول طایفه بودند در جهان ده بطایفه گوارا ایدن

پرکنده

پرکنده بصورت و معنی جمع اول طایفه صورتی پرکنده و معنی ده
 جمع ایدن لر معنی باطن لر حجت الله ایدلر زهد و صلاهی ایل تصور
 اندین انا ظاهر لر اصطلاحی اتمدن فراغت اتمش لر ایدن حقیقت
 تصوف بود و بوند ایل متصف اولن و بقیول حق اولن صوفی
 در **بیت** چوبیت المقدسی درون برقیات رک کرده دیوار بیرون
 خراب امر و زنی اندر ایا بولون یعنی بزم زمانه ده یقوم قادر
 بظلمه جمع و باطن پرکنده اندلظا میده جمع و باطن ده پیشان
 در یعنی ظاهر لر صوفیون لبلی ایل ارسته و ریا ایل اولن
 عمل صالح ایل پیشسته لیکن باطن لر حجت ماسون ایل و کبر
 عجب ایل خراب و بیابان و کشتی **بیت** مرایی که چندین دروغی
 نمود بدیدند هیچکس در انان نبود **تظم** جوهر سعت از تو
 بجایی رود دل چون که ساعت قلبک بشیر و بدیدم قرار
 و ارام اغشیر تنهایی اندر صفای نبینی بوحال ایل تنهایی ده
 و خلوت ده بصفا و بر ذوق کور من کره مال و جاهت
 و زریح و کجاریه آک سنک مال و منصبک و زریح و تجارتک
 اول یعنی ظاهر بولنر مقتدا اولن چون دل با خداست
 خلوت نشینی اما چون که دلک خدای ایل در یعنی قلبکده حجت
 الله دن خیر ندر یوقدر خلوت و تنهایی و توریان اصطلاحی
 تجارت و منصبک و ساد اغشالک رکازانیه اولر تنهایی
 کشت و هدر اولور **رباعی** لا تلهیم تجارت ولا بیع من تدر
التم حکایت یاد دارم که در کاروانی خاطر ده دره بکارانده
 هم شب رفتم بودم حضرت شیخ ایدر دو کلمه کیمش ایدم و هر
 در کفایت خفته و سحر و قی بر پیش کنارنده باغش

شوق یافت

او یوش ایدم شوریده در آن سفر همراه ما بود بر شوریده کاوه
 سزده بنم یولداغ ایدین نوره بند ناگاه اول شوریده بر فوه
 اوردین و راه بیابان گرفت و بیابان یولنی طولدین و یولنی
 ارام نیافت و بنی جوش و خوشی دن ارام یولدین قانوش اولدین
 چون روز شد چون کا روز و صبح اولدین گفتش حضرت شیخ
 ایدین اول شوریده یه ایدیم این چه نیست بون حالت در بوییم
 ایله گفت اول شوریده ایدین بیللنرا ایدیم بناتش در لوله
 بود نذا در دخت بیللن لری کوردم که ایا دن تاشی و فغان
 کلنی ایدین لرولسان حال ایله هذا نکه تبیج بشروع اتش ایدین
 و کیکان از کوه و کلک لری کوردم کاتاشی و فغان کلنی ایدین
 و خوشکان از آب و قور یولری اب دن و بایم از بیست و
 حیوانان همیشه دنا کوردم که عیسی نالشی بلکه زبان حال اید
 ذکر و تبیج کلنی ایدین اندیشه کردم فکر ایدیم که مرور بنامند
 که مرور اولیم هم در تبیج رفته بود دکا تبیج کتشی یعنی تبیج
 هذا بشروع اتش اوله و من بغفلت خفته و من بغفلت ایلر اتش
 اولم حال بو بوجله دن مکرملو ب طاعت و طبت ایچون فی اولم
 اولم **قطعه** دوش مرغ بصبح می نالید و دن کی بر مرغ صبا
 دکن اکلدن عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش ایلدی
 بکی و کوشان خلصی را خلصی و صادق دوست لردن دینار
 مکر او ازین برید بکوش مکریم او ازیم انکه قولفنه ایدین
 گفت باور داشتیم ترا حضرت شیخ ایدین اول دوست چون
 که بنم حایلی کوردی ایدین اعتقاد طوغم ایدیم یعنی انا عمر
 ایدیم که سی بو عقل ایله بانکه دخی جنبین کند مد هوشی بر قوش

او ازین یولدا هوش و حیران ایلیه گفتی این شرط ادیت نیست
 حضرت شیخ ایدین اول دوست جوان و بیروب ایدیم بو فعل ادین
 که لایق دکدر مرغ تبیج خوان و من خاموش مرغ بو حال
 اید تبیج او قوی اوله و بن خاموش اولم حال بو ادی اول **قطعه**
 حضرت شیخ ک حسب حایله در غزل شوریده نکه حسب حایله
 دکلدین **قطعه** وقتی در سوخا زب وقت کعبه تشریف سفر نه
 طائفه جوانان صاحب دل بیلوک صاحب دل جوانان هم و
 هم من بودند بلا هم و هم اولدیلر وقتش از مزه
 کردند کاه کاه اول جوانان در صدا و ترغ ایدین و بیعی
 چند حقیقانه بلفندین و حقیقانه و تو حیده و متعلق بر قاج
 بیت ایدین ایدین و عایدین در سبیل مکر حال در قش ن بود
 و اول یولده بر عاید و ایدین که در و شکی حال نه ذکر ایدین
 و نه خبر از دروایشان و انکه در دندن خبر ایدین تا بچشم
 بچی بنی حلال تا که بنی حلال قبیله ایدین کوزکی سیاه
 از بی عرب بدر اید بر فوه او غلغله اول عرب قبیله سندن کاشه
 کلدن و او ازین بر آورد و بر او ازین قور دین کتور دین یعق اول
 کوز کلک تمام من صوته و ارایشی اول خلعه بر مرغ ایلدین
 که مرغ از هوادر آورد که مرغی هوادر اندر ایدین اکثر
 عاید ایدیم که مرغی در اعد اول صوتک لذن سندن منکر عاید
 دوه سی کوردم رقص کلدن و عاید را بنداخت و عاید
 ارفه سندن اندین و راه بیابان گرفت و بیابان یولنی دندن
 گفتی این شیخ حضرت شیخ ایدین چون که بو حایله کوردم اول عاید
 ایدیم این شیخ و حیوان انش کرد اول کوز کلک او ازین بو کللی

برصعوانه اخرا بیلدین که بوحال ایدر شری و در ان شهر علی الله جل و اعلی
ادم سن و کما انرا بیلدین بر استغفار او عقده جائز در بعضی مکانها
ایلمر **دین** دانی چه گفت مرا این بلیل سحر بلو من او را می بیا
سان حال ایلدین که ندیدید تو خود چه ادین که عشق بیخبر کس
خود نیم ادم سن که عشق دن بیخبر سن **مهر** عشق کما هست که عشق
عزایت شد انتر بشعوب در حالت و طرب انتر حیرت نور ایلد
حالت و شوق ده در لطیف صدادن ذوق ایدر که ذوق انیت
در اکثر طبع جانورین اگر سن که عشق ذوق و طرب بوق ایلد اگر
طبع لو و در خلقت لو جانور سن **بیت** شتر او طرب در سرست
شتر که چون که با خنده شور و طرب و شوق و ذوق وارد اگر
را نیا شتر سرست اگر ادی نیک عشق دن ذوق و حالنی اولیم
معنی ده خود را که ادی دیک لایقا دکلر **شعر** و عند صوب
الناس ان علی المی قوری اوزره بل لاسر ویک وقتند یعنی اول
وقت ده تمیل خصون البان الاله الصلر الغون اغاصنک
بود اقلر بیلدن اطراف میل و حرکت ایدر ریاضی و قلم طاش اصل
میل و حرکت اغز ایلد انکر لطافت طبعی وارد در صوب صدادن
و عشق دن ذوق و عطر ایدر لر اما انکر که سیف طبعی و در
دی در بونیک کبی لدن ذوق اغز لر **شعر** بیکر شوی حوی بینی
در غروب شست خالده هر نی که کور سن معنی بوزن اول الله
ذکر توسیعی ایل جوش و خروش ده در **وان من شمع الای**
بیت و لن لا نقفون **شعر** دمی داند درین معنی که کوشست
اما بویزه بر دل بیلور انکه بو معنی ده قولنی وارد در بعضی عقایق
خفا سن اولن که بوزن ازین فهم ایدر **شعر** که تو بیا ادر

ایدر قنده قالیدین که بوسریه ادر ان ایدر نه بلیل بکشت بیضیت
کل اوزره اولن الله سبی او قوی ایلد بلیل دکلر که هزاری
تبیشت زیانت بکلمه هر خانه کور سن اولن الله که بیست
دان در که زبان حال ایلد که سبی ایدر **شعر** بکجا از ملوک پاشاه اردن
برین **شعر** عرض سرت بشد انور عزت زمانه تمام اولدره وقایع
معا می نداشت و اول پاشاه بنایم مقام طوعید یعنی برین عالم
اولی بر یک سبی بوق ایدر وصیت کرد پاشاه وصیت ایلدین که
بامدادان که علی الصبا ۲ خنکین کسی که از در شهر در ایدر
کس که شهر قبولنده اجر و کمال تا به شاهی بر سر وین نیند پاشاه
لقا ناجی انک با شاهی اوزره قوی لر و تفویض مملکت بدو کنند و
مملکتی که تفویض و تسلیم ایلد لر اتفاق اول کسی که از در شهر در ایدر
اتفاق اول بر یک شهر قبولنده اجر و مکلر که ایلد بود که هم عمر لر
اند و فته بر که ایدر که دو کمال عرق قریشی ایدر و رقع بر فرق
دو فته و خرق اوزر عم دکنه ایدر یعنی زیاده فقیر ایدر اولن
دولت و احیان حضرت وصیت ملک بجای آوردن ارکان دولت
و احیان حضرت پاشاه وصیتی برین کنوردن لر و تسلیم ملک
مقتضی قلاء و خرابی ایدر و کردند و لطفنی و قلم آن و خیر آن
مقتضی لر که تسلیم ایلد لر حدی مملکت راند در پیش بزرگان مملکت
سوریه تا بعضی از امراء دولت که امراء دولت دن بعضی
کردن از دنیا بیعت (رویی) نیند انک خدای بقتلن بیون جوی تریه
یعنی در پیشی قبول ان عیون بی حی اولدر و ملوک دیار لر
طرف عیان زنت بفاستند و دیار یک لرین حوط و فدا اولدر
ایلمر **شعر** قالیدین لر و بقا دولت لشکر لر ایدر اولدر در پیش

ابله مقابل و مقابل انما لشکر بزدی لر یعنی مهتیا ابله در بی الجمل سپاه
 و رعیت بلام برآمدند محصل کلام سپاه و رعیت به حضور و نظر
 اولاد و جودانی و برخی از بلاد و شهر در آن بعضی از دست نفوذ
 او بدرفت انک تصرفی اندن طاشره کندی در پیش ازین
 واقعه ضعیف طاهر می بود در پیش بوجه خصوص دن حه طاهر
 پیشان ایدین تا یکی از دوستان قدیمی تا که او را در پیش قدم
 دوست لریدن برید که در حالت درویشی فرین او بود که در پیش
 لك حالده انك مصاحب می از سو با احد سفون کبر و کلاه
 او را در جنبان مرتبه دید بود در پیش اوله در پیشی انجلو مرتبه
 کور دی و گفت دینی سفون کلن درویشی پادشاه اولان در پیش
 ایتدین منت عذاب او و جل خز و جلیل الله شکر هست که
 بخت بلندت باورید کرد که بخت و بلند سکا و منت ایلدین
 و اقبال و دولت رهبرین و معاد و دولت سکاره هیلدین
 ایلدین یعنی دلیل و رهبر اولدین تا کلت از خارتا که شکر کلاه
 خارت و خارت از بایر بدر آمد و ایا غلدن خارتا طاشره کلرین
 یعنی چقدی که فقر دن خلاص بولوب حضور ایلدین و بدین پایه
 رسیدین و بومرتبه بایر اندک ان مع العسر سیرا حق نقالی حضرت
 بیویش در تحقیق هر عسرا ایلدین سر و بر خ ایلدین سر و وارور
 بیت شکوفه گاه شکفتست و گاه پوشیده شود
 گاه اچلن و گاه پوشش و پیش مرده اولمش در درخت وقت
 برهنه است و وقت پوشیده درخت کاهی او را و اثار
 دل برهنه و عاری در و کاهی او را و اثار لباسی ایلدین پوشیده
 و مرتب در خیر دین العقولک حایا بولم در اولدین کبی دوی

العقلک دینی حایا بولم در گاه غنی و فقیر گاه غنی و فقیر او لور
 بوهان لوزره برقرار دکلر گفت پادشاه اولان در پیش چون
 اول در پیش دن بوموزین کشیدین اگر ایتدین این بزرگتر غنی
 کن این بزرگتر غنی یعنی مانع رزده لور مصاحب و الام
 ایشمش لره عزا و بر دکلر کبی سن دینی بکرا و بر کجا چای کایت
 برین دکلر انکه که نودیدین غنی دینی دین اول وقت کاسن
 کورک یعنی درویشی لک حایا غلدن برنان غنی طوتم **منوی**
 و امروز تشویش جهانی و بکون بر جهانک یعنی جهانک خلقتک
 غنی طوتم **منوی** اگر دنیا نباشد در دینم اگر دنیا اوله فقر و تنگدستی
 جهاندن در دین و بی پاره این که دایما اله بکلر و کر باشد هریش
 پای بندیم اگر دنیا اوله انک محبتی ایلدین پای بند این که حق تعالی
 حضرتنک محبت و طاعتدن انک سببی ایلدین دور اولمش بلا می
 زین جهان انشوب تر نیست بوجهان دن تشویش و مشکل که بیل
 بوقدر که ریخ طاهرست ار هست و نیست زیرا دنیا فاکر
 ریخ و الهی در یعنی ریخ و لادن خلاصی سیر دکلر اگر دنیا وارور
 اگر بوقدر **بیت** تکلیفی ملک و دولت بلاست که ایا شایسته
 ناشی کداست **بیت** مطلب که توان کرد خواجه اگر غنی او
 استرا ایلدین جز قنای که دولت هستی قناعت دن خیر
 برین طلب ایلدین زیرا قناعت هضم اولی و ابدین بد دولت
 در **الفقه کثر لا یفقه** که غنی زربدین افق اند فرضا اگر
 غنی انک التوا صام یعنی حق بوندیدن و احسان ایلدین
 تا نظر در ثواب اولدین لکاه اوله صافی انک نتواند
 نظر ایدین و بیغ غنام اولدین بن دینی خواب ایچول افان

ایدر ایدم دیدیم که بنزدیکان شنیده ام بسیار از اولادین جوفا
 ششم که دیدم حیدر بنی که بزرگ غنی در وقت صبرین یک کشتی
 نیک بید یعنی آنک صبرین بوزنک بداندن یک **دریت** اگر بیان کند
 بهرام کورن اگر بهرام کور بیان نکند بیان ایل بهرام کور هم نشاید
 لرزدن بر پا نشاید یک کشتی که کور که صید نه میل و صد و سی و اولادین
 بهرام کور در بدیل مثن ده قند و اولاد کور بهرام مصروف و کلدر
 زید نقد بری اگر بیان کند بهرام کور کورین در شهر تندن و ضرورت
 شهر اکنون حذف اولمش در نه چون پانی بلخ باشد زبون در بخند
 بر یک که زیانی کبی اولمز زیر امور نسبت با بلخ زیاده و مخیم در
 بهرام نسبت کور زیاده حقیقه در **عقبت** یکی را دخی بود که عمل
 دیوان کردین بر یک نیک بود و سی و اولادین که دیوان غلنی ایل ایل
 یعنی دیوان متعلق بر عمل اوزره ایدین قدیمه اتفاقا دیدن بنیاد
 اتفاقا بر زمان بود دوست دیوان غلنی منسوب اولاد کور
 کور یک اتفاق کشید کسی گفت بر یک بود دوست ایدین فلان
 را در نزد که ندیدین فلان یعنی دیوان غلنی ایدین دوستی جوفا
 اولادین که کور حدک گفت من او را می خواهم که بیم بود دوست ایدین
 بن ششم که با ایل کورم قضایا از کسان او خارج بود اتفاقا
 اولاد کور که اولادین برسم انده حاضر ایدین گفت اولاد کور
 ایدین چه خطا کرده است که از دیدن او ملوئی اولاد نه خطا ایلین
 که از کور مکران ملوئی من یعنی کور یک کمتر نس گفت خطای نیست بو
 دوست او اولاد کور که ادق است ایدین اصلاح بر خطایو قدر یعنی اندن
 خطایو قدر یعنی اندن خطا صادر اویش در اما کور دیوانه از آن دیوان
 منسوب اولاد کور که وقتی توان دید که معقول باشد شود وقت

کوریک ممکن در معقول اولاد و مراحت خویش در داو غنی باید
 و آنکه بخندید که کند و راحت کمر یعنی اولاد که کشتن شغال
 دن متصل رنج و المده در اول وقت که طاری اولاد با راحت
 وزو و در حلقا تندن حاصل اولاد اما کور رنج در زیر شغال
 ده **نقطه** در نزد که و دار کسیر عمل اولاد که یعنی منصب ده
 و محل خوفا سنده زکشتایان فراغی دارند اشن لرزدن فراغ
 نه طو لرز که کشتن شغال دن دولت فانیه و اولاد قلند
 روز در ماند که و فرو و لیکن عا جزیق و معقول لوق کونده در
 دن پیش دوستان آنزد کورکل در دینی دوستی قشقه کور رر
 پس معقول اولاد ن بود که بوزنک کبی که لراید و ملوئی اولاد
 ابو هریره رضی الله عنه ابو هریره حضرتی الله تعالی حضرتی اندن
 راضی اولاد ابو هریره کینی در رسم شرفی عبد الرحمن در
 هر روز خدمت مصطفی صلی الله علیه و سلم ادب هر کس حسیب
 که یک حضرت شریفین ظهور ایدین گفت حضرت رسول الله صلی
 الله علیه و سلم ایدین با اباه هریره ای اباه هریره زرفی غنیابی
 کون آشرین زیار رس ایل شرف و حبتا سن زیاده اولاد حبت
 یوشندن یعنی هر روز میان حبت زیادت کرد و یعنی هر کون
 کلمه تا حبت زیاده اولاد صاحب دینی را به صاحب دلم
 گفتند ایدین بیدین خوبی که افتابست بو خوب لوق ایل
 افتاب در شنیده ایم ششم که کسی او را دوست گرفته
 است که بر یک ای دوست طویش در یعنی طویش در و شفا
 آورده و شفا کتورش در یعنی بر یک که اتفاقا اویش گفت
 اولاد صاحب دل ایدین از زیار آنکه اولاد سب دن که هر روزی

نوان دید و کون افتابی کور ملک ممکن در مکر ز رستان مکرش چه
ممکن دکلر که تجویب است و مقبول که ازستان ده افتاب شود در
اما اول وقت مرغوب و مقبول در **نقطه** بدیدار مردم شدت عجب
نیت خلق دیدار نه و زیار نه گفتار عجب دکلر و لیکن ز جند نام
گویند پس اما اول قدر دکلر که بنده بر معنی دوست لایزال ملاقات
مصاحبت مقبول در لیکن حد در زیاده معقول دکلر زیرا اکثر
مشاهده قلعه فرعی موجب در اگر خوف تن را حلاوت کنی اگر کنی
ملاقت **صاحب** اید کن کثرت مشاهده و مصاحبت ایام ملاقت بنابر
شنیدن ز کس ایلد که دن ملاقت اشتد که کمر ز را حقیقت ده
من سنی ملاقت اید در **نقطه** خوفناکی که مدام از بی نظیر و
بالر دین که نخواهند به طبع زد **نقطه** یکی از بزرگان او اولی
بر به باد فانی در شک پیچیده گرفت مخالف بد اندر قریبده صریح
طو تر معنی زیاده هجوم اید و ب حقیقت قصد ایلد و طاقت ضبط آن
نداشت دینی اول او اولاده باد و ضبط آن طاقت طو تر معنی
قادرا و لکن بی اختیار از وی صادر شد اختیار از او اول و در **نقطه**
صادر او لکن گفت او اول و لوجها پس از اندر او نیکو اندر ای
دوستان آن دوست لمر را در آنجی کردم اختیار بن بودایی
که ایلام بن اندر اصلا بر اختیار دم بود اید معنی بوقع باقی
اختیار دم ایلام و نیزه بر من ننویسند و اندر او نور بن
او زرم بر کنه باز فرس و راجی بمن رسید و اندر با که بر راحت
ایر شد حال بود که اندر خضر را بر شد بن شمشیر نیکو حضور
دارید سر دینی گرم ایلد و خصوصه بنی حضور و طو تر **نقطه**
شکم زندان باد دست ایر خود مند آن عاقل شکم باد و زندانی در

نزارو

ندارد هیچ غافل باد و رند هیچ یار بدنده طوغم بکرم و خلاص
 اندر جو باد اندر شکم پیچید فرو حل چو فضا شکمده یل صبار و کا
 زیاده اضطراب ویره اشغ قوی ویر کس و ن که باد اندر شکم باد
 پست بر دل زیر اشکم ده یل کاکل اوزر و جریو کدر یعنی بوم در
 ایلمه المدن خلاص اولوی اولوی در بیت غیب رزان کفن ای زاهد
 یالکیزه شریست که کناه و کرب بر تو خوا همد نوشت **بیت**
 حریفه ترش روی ناسازگار و وافق اولین آکشی یوز لور حریف
 چو خواهد شدن دست پیش در چون که گفتکلمه اندر اولو که
 ان طوغم یعنی گفتکلمه مانع اولو که گفتکلمه بوبیت و ن مرادند
 ایدو کی معلوم در تصریح انکه احتیاج بود در بعضی ادا ن فایده
 حضرت شینجی بوحکایت او تورن نام معقول طلمات ایدر لر سن
 جهان قصه دن قصه نه اب انی کور نه کیم مولانا نشوید
 کتورش در **بیت** بیت من بیت نیست آفکست حوزان من
 هزل نیست تعلیمست **تلمیذ** از صحبت یاران دشتقم شام ده
 اولان دوستد ملک قصا صفتن با که خلافتی بدید آمده بود در ملک
 ظاهر کلکشی ایدین یعنی اندون با که بچضور لقا واقی اولو مش ایدین
 سرور بیبا بان قدس نهادم اولک سب دن قدس شریف بیبا بان
 یا ش قوم یعنی شام شریفی ترک ایدوب اولو ستم کتم و با حیوا
 ثات انس کرفتم وان فی ترک ایدوب حیواند ایدر ان طوغم
 نا وقتی شول وقتد دکن که اسیر قید فرنگ شدم که در نظر قید
 اسیر اولدم یعنی فرنگ بنی اسیر اندر و در خند و طرابلس
 و طرابلس هندو ده با جهود اعم بکار کل بدقتد جهود در اندر بنی
 بالچما افتم طوغم در یعنی اندر اب بنی ایرغاد دلف قوشدیل تا بکلی از

رده و سپاه حلب اول زمانه دکن اندک کافر لاله اسیر لاولی بالحق نامم
 که حلب را پس از آن برین یک ساقه و معرقی در میان ما بود که اندک ایام
 بنوم اوزن مزده قدیمند و از ایدین گذر کرد بنی اول و قدیم ده
 او خادمی و مراشتا هت و بنی اندک کورب اکلان و لغت این فلان
 و اول کس با آن ایدین این فلان یعنی این سعید این چه حالتست بونهالت
 در بونده نبلرسن و چه کون بی گذارنی و نیچ کچنورسن کفنی جواب ویر
 ایدیم **نقطه** هجی کر خیم از مردمان بکوه بدشت فرار ایدیم آدم
 مردن طایفه و صحرا که از خدای بنوم بدیکری برداشت زیر خدای
 حضرت تندر خیر بر کس نام با که مصاحبت و مقامت اولدین یعنی
 حق تعالی حضرت تندر خیر این با که مقامت اولدین یعنی اهلند آدم
 ترک ایدوب کوه و دشتی ایدیم بعضی که بومعه اعلا معانی که
 خداوند خیر بر کس نام با که مقامت اولدین دیو تعیان و تصحیح آتش
 در بو تقدیر بنوم کرگز نبود کرگز و او که فنی این یعنی صیغه
 جهد کرگز صیغه فنی کرگز قیاس کن که چه حالت بود درین ساعت
 قیاس که بوساعت ده بود زحمت ده حال بنم اولور و نه قدیم
 ابرشور که در طایفه نامردم بسیار سخت که با که نامرد یعنی کافر
 طوبی لاله کی خیم و کرگز یعنی اندک ایام مصاحبت و اختلاط ایام
 لازم در ایله شمد بنم طایفه بنم اید و کن بیلد کی حضرت شیخ بو
 سوزلر اول رئیس دبیر **بیت** پای در زنجیر پیش دوستان و دکن
 قنده کرگز زنجیر ده او کوه که بیگانگان در بوندان که با که ایام
 بوندان او ملقه و اندک شوق و دوقا عملدن برالت من رقت
 آورد اول رئیس چون بنی اول بلاده کوردین بنم طایفه اوزره درم
 کتوردین یعنی درم ایدین و بده دینار و او دینار را از قید فرما

کرد فرنگ و قیدندن بنی خلاص ایلدین و با خود جکلب بد و بنی کتوردین
 ایدین شهرت اندین دفترب و داشت اول رئیس بد دختر طور ایدین
 یعنی بد قریب و ایدین بنند نکاح من در آورد اول دفترب بنم
 نکاح عقدن کتوردین یعنی با که نکاح ایدین بیگم این عدد دینار
 یوز دینار که بین ایدین چون مدتی برآمد چون که بوجان اوزره بر زمان
 کلدین یعنی کچرین دفترب بوجان و کتیزه روی بود اول دفترب نامقول
 خویلو و عناد ایدین ایدین زبان درازن کردن گرفت زبان درازن
 ایلمک طور دین یعنی شروع ایدین و منی مرا منقضی دکن آغاز بد و بنم
 عیشی منقضی دکن طور تنغ آغاز ایدین چنانکه گفته اند اکلان که
 ایتیم در **منقوی** زن بد در سر این مرد نیکوید امر خور ایوان سر ایدین
 هم درین حالت دوزخ و هم بوجان مله در اندک دوزخی زمین را افرین بد
 زمین را زنا بر امر بولاند زنا و وقتار تنه خدا بولاند این بنم بر **نقطه**
 ایدین نا خدا بندن کویا قریب بد بونده بر امر خور مراد در همان نارنجی در
 که زیاده الم و بر **بیت** چاک خواص زدن این دلقا ریای حکمی روح راهیت
 ناهنجر خدا بیست الیم باری زبان نعت دراز کرده هجی گفت بکر وقت
 دینی دراز ایمن اولدین حاله ایدین توان دینی که بدین می اول
 دکن که بنم بیام تر از قید فرنگ با زحر دینی فرنگ و قیدندن کیر و
 صافون ایدین یعنی خلاص ایلدین کفنی بلی حضرت شیخ ایدر اول دفترب جواب
 و بیرو ایدیم بلی بده دینار باز خریدارون دینار فرنگ و اندک
 ایدین و بصد دینار و یوز دینار ایدیم مراد مهر و طلق در بدست تو
 گرفت و کرد سدا لکده رفت را ایدین سدا لکده خلاص اولدین اندک
 اصعب در **منقوی** شنیدم کوسفتد رابنر کی اشدیم که کوسفتد بر اولو
 رفانید از دکان دست کچی بر قورک اخزن و والذین یعنی پیغمبرند

موردی شبانکه کار در خلقتش بآلید فوراً افشام و قتی از او بخوازی
او زرت اولدی بجای یعنی بوی زردی تا که ضایع او میشد روان کو خند
از وی بنالید کور سفید که جای از او ایکنه و سبزه خانه ایل دید که از جنگ
که در بودی که بنی مورد که پیچیده فایده که معنی ضایع ایلد که چو دیدم
عاقبت که نم بودید چونکه نظر ایلد کوردم عاقبت مورد که من اولدم
یکمی از پادشاهان پادشاه اردن برین عابدی را بریدر عابدی نوال
ایلدین بویل دیو اوقات خیزت چون فی کدر که سده خیزت
که نیم یک وینه صرف ایلدین گفت عابدی پادشاه ایتدی هم مقب
در مناجات دو کلمه که حق تعالی حضرت مناجاتده و عمر در مناجات
و سهر و قتی حاجت لردی سنده یعنی حصول حاجت لردی مناجاتده
و هم روز در بند اراجات دو کلمه کون لوازم قیدند که نفس و یام
ایچون کرکر ملاک را مضمون ایشاد عابدی معلوم کشت پادشاه
عابدی ایشاد دینک مضمون و اول بسوزدن مقصودی نه ایدو که
معلوم و ظاهر اولدین فرمود پادشاه بیوردی تا وجه کفاف
او که از او وجه کفافی یعنی از او از من کفایت ایدو که در حق
معاین دارند خزینه دن معاین طوطی یعنی و در ارتابا خیال از
دلا و بخیزد تا اهل بیت بوکی یعنی از او اضطرابی کوکلده فالت
یعنی کیده تا که جمیع اوقاتنی طاعت صرف ایدو **نوی** این گرفتارین
بند عباد این خیال پای بندن گرفتار اویشی که دکر ازاده کی بند
خیال کید و از ادلک خیالنی بعلیم یعنی شمدن صکره حضور و نور
فکران ایلیم غم فرزند و نانا و جامه و قوت زیر فرزند و نانا و جامه و
قوت غم نازن آرزو سید در ملکوت عالم ملکوتده لولان سید و
دن سنی کید و کتور یعنی جناب قدس و حصول سکافیه اولو

هم روز اتفاقاً منم حضرت شیخ ایدرد و کل کون اتفاقاً دویم
یعنی چید و اوقام ایدوب خاطر و مقرر ایدرم که شب با ایلدین پروانم
یکجی دن حق تعالی حضرت ایلد فی لطف ایدم یعنی مناجات و طاعت
ایدم و خلفه تحقیقی قلمدن از ایلدین شب چو عقد غازی بدم
اقابیم چون که غار عقدی بعلیم یعنی تکبیر ایدرب غار شروع ایلیم
چو خورد با صد فرزندم اول همان خاطر طوطی عجب حساب فرزندم
نه بر یعنی که قوتنه و جهل حاصل ایدم **نوی** یکی از متعبدان شام
شلم عابد لردن برید در پیشه بر پیشه سالها عابدی کردی
نیج میل عبادت ایلدین و بر که در حقان خوردین و طعام بدنه افاطر
بیرا غنی بدین پادشاه آن طرف اول طرفی پادشاهی بیکه زیارت بنزد
اورفت زیارت حکم ایدر اول عابدی فتنه کدین گفت پادشاه عابدی
ایتدی اگر بصلحت یعنی اگر معقول کور رسد در شهر از بر این تو
مقامی ساری شهر ده مهند او ترین بر مقام دوزم که فراغ عبادت
این بیشتر شود که عبادتک حضورین بودند پادشاه و کتور
هم و غیره که لردی بیکات اتفاقاً شام مستغفر شوند سکر
نفس لردین بیکت لردین ایلد یعنی مبارک نفس لردین ایلد مستغفر
اولم لردین با عباد صالح شام افتد کنند و سکر صالح و معقول غل
لکره افتد ایلدین لردین لردین سخن را قبول نکرد زاهد کتور
قبول ایلدین ارکان دولت گفتند ارکان دولت زاهدی ایتدی
لردین خاطر ملاک پادشاه ها خاطر غریبیت ایلدین ایچون
بصلحت آنست که چند روز بشمار آبی معقول اولدین
بغایه کون شهره کلمن آک صفا و وقت خیزن آک خیزن آک
صافی و لطیف و قتی از صحبت اخبار کتوریه نیز خبر کتور

صحبتند بر کدورت قبول ایلیم یعنی اضطراب و الم ابرشته افتبار
 باقی در فرد ایدینور سکر کنه اولکه مقام کنه کیده سر آورده اند
 حکایات ده گفتارش لرد که عابد بشهر در اقد که عابد بشهر کدین
 سران خاص ملک را پادشاه ملک خاصستان سرانی از در ابر
 بیدار افتند اوله عابدین او ترید حاضر و متیا ایلد بقیام کنی
 لور بستان سران دکنش یو سرست بخش بقیام ایدین و روان
 اسای و روان اسای وصیات افرا بیکان ایدین **کلمه**
 جو عارضش خوبان اول بستان سران یو قرضی کل خوب که عی
 کبی رنگین و لطیف ایدین سنبلش همی زلف خوبان اندک سنبل
 لطافت و رای ده خوب بیکه زلفی کبی ایدین **همی** ناز نایب مرد
 مجوز انجلیس بر دجوز که خوفند نغیر خورده طفل طایع غفور
 دایم قوجا غننه لولا هوسوع اعش طفل کبی ایدین یعنی هنوز اندک
 کل و سنبل بر دجوز که خوف و شدتند نعام اچلمش ایدین اما اچلم
 حضرت شیخ وصف اندوی کبی اولور ایدین بیکه باعتبار اكمال دیر
 نه کیم کلام قدیده سوره یوسف ده واقف اولمش **ای ایدین**
اعصر **شعوبه** و افانین علیلا جبار بود اولور و زره انار
 شکوفه سیم علفقت بالشتجرا لا خضر نار کویا بشل انعام افش اهلان
 که همانا که بکتر ایدین ملک در طال پادشاه زاهد طایفه کبی فور کینر
 خوب روین پیشش فرستاد بصفوب روی جابه ملک لور زاهد که
 قشقه کوندردین **ازین** م باره عابد فریبی بو عابد الدار بجم
 باره دن ملائکه صورتیه طایفی ذی سبب ملائکه صورتیه طایفی ذی سبب
 زینست لور کینر که ایدین یعنی زیاده خوب ایدین و رخا لباس
 کیش ایدین که بعد اودیدش صورت بنفند که ایدین کوند که نکلر

صورت بغیر یعنی عکس و منصور دکلدر وجود بیک یا نه را شکیبی صالح لکر
 وجود نه جبر ایلدی لکر یعنی صالح لکر اوله کینر کبی کور سهر دن انوار ایل
 ملاقات طلب ایدین لور حسیه جبار لریه قلمز ایدین **همی** و عقیبش انجلیس
 یعنی جابیه کوندردی کبی اوله جابیه اندک عقیبش غلامی بدیع الحان و لطیف الاقدال
 جمال بدیع و عجیب و قاضی لطیف و معقول بخلام فرستاد پادشاه اندک
 رعایتنده هرگز قصور قالمون ایچون اندک قشقه کوندردین **هکله** انقاس
 حوله عطفش تاس هکال اولدین اوله غلام ادا افندن عطفی یونین
 یعنی اندک عطفی اتشدن حاصل اولان آتش و حرارت دن خلق هکال
 اولدین و هوسوای بیر و لایسی حال بیکه اول غلام بر سار دیکه
 حوسره ای کوستر اما صوار منزدیده از دیدش نکشتی لیر کوزانی
 کور کدن و اگر نظر ایلکدن لیر و موز و فغان کلمه ایدین اوله غلام بر
 ده خوب ایدین **همی** نکر فوات مستی استغفار مرخصه بشل اولمش
 کیم فوات ایدین غنن قاعده کبی عابد لقمه لذیز خوردن گرفت
 عابد لیر لقمه و نفیس طعام عکلم شروع ایلدین و کسوت لطیف
 پوشیدن و لطیف جام کیم شروع و از فغان قشعوم حلاوت و عقیق
 یا فتن و نازده میوه لردن و خوشی بون لردن حلاوت و عقیق بولم
 باشلردین یعنی تازه میوه لردن و لطیف را بیکه بوقولم شروع
 ایلدین و در جمال غلام و کینر نظر کردن و پادشاه کوندردی غلام
 ایلد کینر طایفه جمالنه نظر ایلد کینر باشلردین بوقولده غلام کینر
 اوزره نقد عینده اشارت خفیه وارد کویا اول عابد خوب
 نظری زیاده اید و کینی اشارت ایدر زایل بو قاروده کینر که غلام
 اوزره نقد عیامش ایدین بوقولده عابد خیر ایدین بونکله بی
 بیاندن لور ترید و خرد خندان گفته اند و عابد لیر ایتش لور زلف

خوابان زنجیر بای عقلست خواب که زلفی عقل را باغند زنجیر بدوام مرغ
 زبیر که وزیر که فوشک طوز اخیدر **بیت** در سر کار تو کردم در او دین
 با هم داشت بود و کجا علم ایام دلی و دین **بیت** و قیام که تو کرد
 صرف و فدا ایلام مرغ زبیر که بحقیقت مرغ امروز بود ای حقیقت ده
 مرغ زبیر که بنم بگوین سن طوز او سن که زبیر که قوش آید ای باخند
 طوز تلد و بی کبی بن دخی سکا طوز کلام **بیت** علم و فضل که یک ساله دلم
 آورد ترسم از زکری مستانه بیضا ببردی جمله دولت وقت
 مجموعش بزوال آمد محصل کلام اول عابد که جمیع او کشی دولتند و
 زوال کلید یعنی اولکی دوق و حال که کتب چنانکه گفته اند اخلین
 که عاقله ایشی در **بیت** هک هست از فقیه و بیبرید هر که وار
 در فقیه و فقیه دن و مرید دن و زبیر دن او را نیاور نفس دینی
 فکرم و لطیفه سوز زبیر دن او را نیاور یعنی عالم کردن و احوال
 چون بدینای دین فرو داد بود و کجا سی چون که دینی دنیا به
 کلید یعنی دنیا به حقیقت اندوب اندک ذوقش را اندین و اندک
 مغلوبی اولدین **بیت** در عابد که کتب مکتبی قاله یعنی حله
 یار بنی اولور خلاصی بولور جناب قدس ایام ایشی حاصل آید
بیت طره شاه همدی بی هم بندست و فریب عارفان بر سران
 رشتن بخونید فرای **بیت** که شاه همدان نه دینی و دین جی بر بند عقل
 اگر محب بولد دنیا و دین و عقل و هوشی انتر زبیر زاهدان بران
 هم کلون کذب اند ایلم زاهد لر نیچون خلوت اختیار ایشی
 در معنی خوب رکند و له التفات آید نکر جی عقل و دین اند
 کلیده آوین زاهد لر اول خوف دن خلوت اختیار ایشی در
بیت نفع کنی رعش و بی ایغی زمان مفور دارت که تو اورا

نذرده

نذرده زبیر که دیرانه و حاش نظر کنی زبیر که اندک دارد به خانه نظر آید
 جی دان که دام زلف بر و کس دیر اند محقق بیل که زلف دانی اندک آوین
 دوش مشدو رکول لر صیدند او ترین باری ملک بدین لر او خبت
 کرد بکره پاخش اول عابدین کور که میل ایدین عابدین عابدین
 کورین از حقیقت نخستین بکره دیر که او که شکندن کشی و
 و سفید کشت و تلذزد و دوق دن یوزن و بعضی بیر قنر و بعضی
 بیر او او کش و فریاده و نفع و حضور دن سمد او کش و
 باشی دنیا تکلیف زده و دینا بصد و اوزره تکلیف و کش یعنی طایفه
 و خلاصی برین بیکر و برین صورت لو بخلام با مروه طایفه
 طایفه قنادندن دوزکش مروه بالا سرش مستاده اندک باخه
 اوزره ایابی اوزره طورش بر سلامت حاش بشا دمای کرد
 پاخش اول عابد که سلامت عابد اوزره شادمانی ایدین و از
 همدی سخن گفتند و هر باب دن الکلام بک الکلام طریقی
 پاخش عابد ایام اول جمله سوز سولش بر لیر تا ملک باختم
 سخن گفت تا که پاخش سوز آفریده آیدین هن این دوق ایشی
 در جی با دوست قیدار بن بو ای طایفه جی جی با نذرده دوست طوزم
 وزیر فیلسوف جهان دیده بر جهان دیده عاقل وزیر حاضر بود
 اول جمله حاضر ایدین گفت پاخش همدین ای ملک آریاخش
 شرط دینی آشت تا با همد و طایفه نیکو جی کنی دوست ملک شرط
 ولای ایشی اولدیر هر کجی طایفه ایلم آید سن علم را زبیرده عالم
 المون و بر نادران بخوانند تا که خیر لر اول دینا جی کور
 او قید لر و علم و فضل تحصیل آید لر و زاهدان جی نذرده نادرده
 بماند و زاهد لر بزرگ و میره تا زاهد قاله **بیت** نه زاهد را

درم بایدند دنیا را هده ندیم و دنیا را که جوهر است را هده دیکت
 از چون که اول را هده درم دنیا را که غیر از اهرار الکتور است
 ایدوب زیرا اول را هده دکلدر **نظم** انرا که سیرت خوشی و سیرت
 با حادی اول کند که خوش و لطیف سیرت و الة ایل بر سیرت و اول
 به نان وقف و لقمه در یوزه را هده است و قفا اعلک سز و دلفک
 لقمه سز اول را هده در بونله احتیاجی یوقدر انگشت خمیده
 بو بنا گوش دلفک خوب رویک بر قی و محبوبک قولی که کو توار
 و قاف فیروزه شاه دست کو شوار ایل و فیروزه و فیروزه حاجت سز
 خوب در یعنی کو شوار ایل و فیروزه قاشلو خاف ایل و سایر
 زینت ایل اول مجنون تزیین ایلک لازم و حاجت دکلدر **نظم**
 درویش نیک سیرت و فرخنده دای را ایلو سیرت لو و حادی
 و معقول را یل و درویش تا قیابط و لقمه در یوزه کو حادی تا قیابط
 انگلی و دلفک لقمه سی دی اولسون زیرا اصلا که احتیاج یوقدر
نظم **من یتوکل علی الله فهو صواب** خاتون خوب صورت و پاکیزه
 روین را خوب صورت لو و پاکیزه یوزلو خاتون نقش و نگار و لقمه
 فیروزه کو حادی تا قیابط و نگار و خاف فیروزه و زینت و زلف
 و بوب دی اولسون که اصلا احتیاج یوقدر **نظم** **تاما هست**
 و دیکم بایدند ما دکم که بیه قوت لایموت مقدار یمنه یقدر
 وار و رواندن غیرت با که که اول یعنی اولن ننه ایل قناعت
 اقیم که خوانند را هده شاید بوان ایل الی با که را هده او فوید
 یعنی را هده دکلدر دیه لایق در زلف قناعت یوقدر **نظم**
 مطابق این سخن بو سوز موافق بر حکایت در بود که الی
 حکایت پادشاهی حکمی پیش آمد بر پادشاهک او کتبه بر تمام

کلد یعنی واقع اولد گفت اول پادشاه ایتدین اگر انجام این
 اگر بوالک خاقیتی بر سر آمدن باشد بنم حرام اوزره او حیدر
 درم را هده ان را بدیم را هده لمره بو قدر درم ویرم دیو در
 ایلدین چون حاجتش بر آمد چون که پادشاهک حاجتی حاصل اولد
 و قی نذر بموجب شرط لازم اعدیا دشا هه نذرخی وفا
 ایلک شرط سینی ایل لازم کلد لاجرم اول سبب دن یکی از
 بندهکان خاص را خاص بنده لرنند بر نه کیست درم داد کتبه
 اقی و بر دین تا بوا هده ان تفرقه کند تا که به قصور اول قی نذر
 تفرقه ایلد یعنی روشد ره کویند ایلدر ان خلام عاقل و خوش
 بود اول خلام عاقل و خند ایلدین هم روز یکدیگر دو کاکون
 طولند و شبانکه باز آمد و خاف و قی کیر و پادشاه کلد
 و درم ها را بوس داد و پادشاه تعظما اول در عله بوسه دیو
 یعنی اول کتبه ایل اقی بی اوید و پیش ملک بنهاد و گفت
 دینی پادشاهک او کتبه قودین و ایتدین چند آنکه را هده ان را طلب
 کردم نیا فتم اول قدر که را هده لمره طلب ایلدیم بولدم گفت پادشاه
 ایتدین این چه حکایت است بون حکایت و نه سوز در انجمن
 و انجمن شاد و اولد و انجمن که بن بیلورم درین شهر خوش کرده
 چهار صد را هده اند درت یوز را هده در سببانه درت سن
 الی کتور سبب گفت اول خلام ایتدین این چند و ندهان این
 چهار نیک پادشاهی آنکه را هده دست ندهان اول که را هده در
 انم و آنکه می شناند را هده نیست و اول که او را هده دکلدر
 سز خود را هده لمره تعظیم اند کوز ملک چندید پادشاه چون
 که خلام دن بوسوز را هده کلد و ندهان را و مصاصیر

اندين چند نك اول قدر كه مراد صواب اين طائفه خدا پرستانه بنم بو
خدا پرست لم يعني عابدان و زاهدان طائفه سنده عقیده را
است واقرا رحيبت واقرا رم ولد در اين شوق دیده را ادا اوست
وانكار بويك تا ملك انله عقیده عداوت وانكارين واردين
حقايق نبيا و است ليكن حق اول غلام جانشده دريت زاهدان
درم گرفت و دینار زاهدان درم و دینار طوطی یعنی الدینار
تر از و یکی بدست آراندن زاهدان بذا اهدا كنور **طایفه**
طایفه یکی از علماء و اهل علمه و شوق بولشی عالم کردن برین طایفه
سوال انیدلیر بویك دیوکه چه کوی در نا وقت که وقف انگاه
عقیده نه دیرین حلال حیدر یوسف حرام حیدر گفت اول عالم
البدن اگر از حق حقیقت خاطر و فرایع عبادت می نمایند
اگر وقت انگلی خاطر که جمعیت نه و حیا و تلافی حضور نه او ترید
المرحله در و اگر مجموع از کار نان می نشیند حرام و اگر علم سی
نافی و ترید می اولون او توره لحرام در **طایفه** نان ادا
برای کتب عبادت گرفته اند صاحب دل کردن عبادت
بوجا غندن او ترید طوطی کردن تا اکی انده حضور ابراهیم
ایلیه لحرام صاحب دلان کتب عبادت بران نان عبادت
بوجا غنی نان انجون طوطی کردن در زیر بویك انیدلیر زیاده
پرست او ملز لر بکم نان پرست او بود **طایفه** در و بی عبادتی
رسید بر در و شوق بزوق ابر شرب که صاحب ان بقیه اول
بقم نك صامی هر دی کریم النفس بود کریم النفس کریم
انیدلیر طایفه اهل فضل و بلاغت بر بویك اهل فضل و بلاغت
یعنی بر بویك فضلا در صحبت او اول بقم صاحب نك

صحنه

صحنه هو یکی بذله و لطیفه اند اولان اهل فضل دن
هو یکی بر بذله و بر لطیفه چنانکه رسم طریفان باشد اعلیان
که طریف لکه حادثه می گفتند ایستد بیدر خوش راه بیا
نان قطع کرده بود در خوش بیان یولنی قطع ابلیس ایدین
یعنی یولنی میانی انیدین و مانده شده و یورغون او نمشی
ایدین و چیزین خورده و اول وقت دکن بر نشین ایدین
یکی از امینان اولان اوردن و یعنی محاسب اولان در این
نظر می انبساط لطیفه طریقی انیم گفت اولان در و شوق
انیدین تراجم چیزین بیا بد گفت سکا دینی بویك در و شوق
کر که در و شوق جوان داد در و شوق بویك جواب و بروی کومرا
چون دیکان فضل و بلاغت نیست که بنم غیر که کبی فضل
و بلاغت بوقدر و چیزین خوانده ام و بر نشین او قوشم
بیک دست از من قناعت کنید همان بدن بدست ایدین
ایلتور نکلان در خبت و ارادت گفتند بکون دو کابل
و حقیقت ایدل در و شوق انیدلیر اول بستی دی گفت در و شوق انیدین
طایفه من کر سن در و شوق سفره نان بن آید بر ارم ده نان
سفره بی همچون عجم در حاتم زنان غورت نر همانند قبولی
او زره اولان کبی ام یعنی طعام زیاده اشتیاق وار در و شوق
علم انده اولان بویك بکند بیدر و سفره پیش آوردند و اول
در و شوق او کنه سفره کنور دیر صاحب دعوت گفت
صاحب دعوت اولان که در و شوق انیدین این بار زیاده توقف
ایلم که پرستار ام کوفته بران می سازند که کار به نرم کوفته بشور
در و شوق سر بر آورد در و شوق چون که بویك انیدین بیتی قاللردی

و گفت دایم ایندین بیت کوفته در سوره من کو پیش دی نیم سوره
 کوفته اولسون کوفته را نان تکی کوفته است زیرا اللام سوره را کوفته
 و زیون او مشورتی است انک کوفته بلکه اندن زیاده در زیر انعام
 اشتها به کلمات کلور **طایب** مریدی پیرا گفت در پیش بنیامین
 حکم از ظلمت اندرم نیچ ایدم خلا یقین که زلفت دعا از
 بسیاری که بنیامین همی اید جوی نقد ما بنم زیارت کلور یعنی
 زیارت زیاده جوی کلور کردن و اوقات مرا و نیم وقت ام از
 تردد این نشوین حاصل می شود انکه کلور کنیم پس از
 نشوین و در پیش انک حاصل اولور گفت شیخ اولور بده ایندین جوی
 درویش اندن زیارت که کلان کردن انکه درویش در درایت از
 وای بده قلیل و کثیر انکه درویش و بر وجه توانا انکه الله و انکه می
 در درازان ناچیزین بجواه اندون بر سنه فرقی که در کرد
 نو نکردیم کیم و سزا طریقه طولیم و با انکه کلور ابو و هم در پی
 جائیز در کیم سزا طریقه طولیم و با انکه کلیم
فان القین هه اقصی الحجة بیت کیم پیش رو نشکر السلام بود انکه
 اسلام عکس انکه مقدم اوله کافر از نیم توقع بود تا در جین کافر
 دلتان خوفندن جین مملکت دکن کیم یعنی جنک انیمو بیخ
طایب قهرای بزرگ گفت بر فقیه بزرگ ایندین جوی ازین سخنان
 دلاویز مشکلمان جوی مشکلم که یعنی واعظ که وعالم که بگویند
 میل و تعلقات ایدم نیچ نظیف سوز کردن در حق انکه بده ان
 عجب کنده ایلیم عقلت انکه اول بیک ایت نراعی که بنم کرداری
 موافق گفتار انکه بر علمانی سوز کردن موافق کوردم **فان علی تا**
مرون اناس بالبر و شرف انفسکم ای عجب ناس بالبر امر

ایدر

ایدر سوز کند و نفس را بکشد فراغش ایدر **نقش** که دنیا بدم
 آموزد دنیا نیکو تر کنی مردم خلقه او که در بعضی سیم و زریع
 انمولر دیو خلقه و غلط و نصیحت ایدر خوش راسم **فان الله و انک**
 کند و سیم و زریع حصول قهر از کویات و احلاک جمع ایدر صحت
 صفت ندانم **راسم** صوفی انرا عالمی را گفت ما نشوین بر عالم
 که انچه سوزی اوله علم اولیم هو که بکیر نیکو اندر کس اوله عالم
 هو سوز که سوبله و هو نصیحت که ایلیم که کما شیه **انرا بیت**
 واعظان کین جلوه در محراب و منبری کنند چون خلوت میروند
 کارد بیکر می کنند عالم انکس بود که نیکند بلکه حقیقت ده عالم
 اول که در دنیا مشروح و فو ایلیم که بکیر نیکو و خود نکند
 عالم دکل اول که که خلقه در بعضی نصیحت ایدر لیکن کند و سیم
 انی ایلیم **بیت** عالم که کما مرانی و تن یروین کند عالم که کما مرانی
 و تن یروین که ایلیم یعنی نفع تا به اولوب ناز و نیم بی ایدر
 او خوش تن گشت که اره هیر کیند اول کند و سیم ضلالت کیم
 ایلیم بیکر گفت با نیمی پس ندن بوسوز انشدین نصیحت طریقی
 ایلیم که ایندین ای پیرای اوغون بحمد این حیان باطل مضابو
 بو باطل و نا معقول حیان ایلیم که در لایها دون از در بیت
 نا صحتان بیزافتی ناصحی که که تربیتند بوز جودیک و علمار
 بضالات منسوب کردن و عالم در ضلالت نسبت ایلیم و
 انکه حقیقه نا شایسته کلمات انک و در طلب عالم مقصوم و صلا
 عالم طلبیدن از فو ایلیم حرم فاندن عالم فایده ندن محرم خلوت
 حرمی نا بینایی که شیبی منور کوی که بکیر در موصلا افتاده بود
 و میگفت با تفرقه دوستش ایدر و ایدر این مسلمانان

مسلمانان را چنان فراراه من در آید بنویسم بقیه بهر افع طوکر زنی
فاجره بشنید و گفت بر فاجره عورت او که کورک سوزنی پشتین والا
خطاب اندین نو که چرخ بینی سوز که چرخ کور زنی بچرخه بستی
چرخ ایله کور زنی همچین بویلم فیلس وعظ چون کلمه بنواز است
و خط محلیه بنواز که و بنا ز کمان که دکانی کبی در اینجا تانفید
نزدی بعضی ایست تانی الله یعنی بنواز که کاند صدام که بنفوز
و برین بر تماش الممن و ایچی تارا دوت نیار بر سعادت نبر
و بوزده یعنی علما مجلسنده فادام که بر ارادت و حقیقت کتور برین
بر سعادت التمر **فقط** گفت عالم بکوش جان بشنو عالمک سوزنی
جان قولی بلمتاع ایله و رعاند بلفتنش کردار اگر اول عالمک سوزنی
عالم بکوش ایله یعنی کتور و نک عجل یوفا ایله ده باطلست آنکه
کونید باطل و ناقص اول سوزنی کا دشمن و دینی در اول سوز
مصرای تانفید خفته راضی کی کند بیدار او یونوی او یونوش جان
بیدار ایدر یعنی بشو عالم که علمند که فائده او بکوشیده و اول
فائده می او نور مرد باید که کبیر اندر کوش تکیان مرد و قابل و کور
که کوفتنده طوط یعنی نصیحت بر بر اولوب تمام ارادت کتوره و
نیت است بنده دیوار اگر چه نصیحت دیوار اوزره یا کوش در
یعنی دیوار اوزره یا کوش ایله ده دیک در غفلت اولیفیم **فقط**
فقط صاحب دنی بکوش کند ز هانفاه بر صاحب در خافه دن
یعنی خافه می نکر ایدر حدس به کلین بشکست کتور حدیث اهل
طریق را اول صاحب در اهل طریقه صحیحی خلدی حدیث یعنی
صوفیون نکر ایدر علما زمره بنی اعتبار اندر کفتم میان عالم
و عابدیم فرو بود حضرت شیخ ایدرین اول صاحب در ایدم

عالم ایله عابدی اورتارنده نرفوز و ایدرین خافه کتور ازان
این فریاد که اول بلوک خفاخت ایدرین بر بلوک اعتبار ایدرین
گفت آن حکیم خویشت برین می برد ز عوج اول صاحب در جواب
و برین ایدرین اول صورت ایچی کتور کلمینی موجود طاشره اندر
یعنی همان کتور نفی اصلاح ایدرین خیره نفی اول و بنظر
میکند که بکیر و خویشت را اما بویعی عالم جلد و می ایدرین معاصی درین
خویشت لوشی طوط و اندر خلاص ایله **فقط** بکشی بر سر اهیست
حفته بود برکت برین بکشی اوزره هست یا کوش ایدرین یعنی هست
اولوب بولده دوشی خافه ایدرین و زمام اختیار ایدرین هست داده
و اختیار دیوار ری الدن و برین ایدرین یعنی زیاده هست ایدرین
ببر لو کتور کرد اول خالده بر عابد اول هست کتور بکشی اوزره
کندر ایدرین یعنی اول بهر اوزرادی و در حالت تنفیع او نظر کرد
و آنکه قبضه حالت نظر ایدرین جوان سیر اورد و کفتم اول هست
جوان با شنی یوقارین قالدر دی و عابد ایدرین **و اذا امر به بالحق**
فقط که ای حق تعالی حضرت کتور قولدرین وارد است فی ان اهل
نقوه و کتور کاره مرور ایله لرانله مرور ایله اهل نقوه اگر
ایچی اولوب لرین خالده و لواردن ادب ایله اخاف ایدرین
اولوب لرین خالده که اصلاح اول کتور کاره خفارت ایله نظر ایدرین
طعن اخف لرین لرین خالده خاطر اولسون دیوادی و در هست
ایله که لرین عابدین نیچون بکا خفارت ایله نظر ایدرین **فقط**
اذا را نیت آفیم کن سائر و هلیما فی ان کتور کاره کتور
که فو ایدرین کتور و خطاسی ستر ایدرین اول و اندر خطاسی
بعضور او نور غضب ایلمه جلم اول یا من تفتی نقولم الاغتر

کریم این شول که به بن لغو و خطایم کا قبیح و نامعقول کور و نور نبوی
کریم اول و اولی حاله بنم اوزرم مرور این من **قطعه** کتاب این بکر
دوین از کشته کلام این صانع کناه کار دن بوز جوریه و ازین احوال
ایلم بخت نیندین دروین نظر کن بلکه اول کناه کلاه کار و شرم و لطف
ایلم نظر ایلم قیاس ایلم اگر من نا جو مردم بگردار اگر من محل ایلم نا جو مردم
و نامعقول این معنی علی صانع اشیاء و قیاس و فخر و اندر کم توین
چون جواهر دن گذر کرد من بنم نامعقول لغو نظر ایلم بلکه بنم اوزرم
جواهر و در و کریم کریم ایلم **بیت** نه صور میرود و هر که جوای ایلم
بغفشی کثان ی برد لطف دوست **قطعه** طائفه نرندان بیا بگویند
لریانکار در ریخته بدر آمدند بر در ریخته انکار ایلم طاشره کلید یعنی ظالم
اولدیر و سخنان ناسر گفتند اول در ریخته نامعقول سوز و زهر
و بر خا نیند و اول در ریخته انجندین لرشکا پست پیش پیر طریقت بر
در ویش اول و ندر دن طریقت پیر شکفته شکایت الدین یعنی شکر
شکایت ایلم بولد و که بر من جنبی حالتی رفت که بنم اوزرم و کمال
به صلت کنندین یعنی واقفان حایه بیان ایلم گفت شکر چون بو
سوز لری اول در ریخته لشدین نصیحت طریقی ایلم اگر اندین این
فرزند این و غول خرقة در ویش در ویش خرقة سحر جامه رضا است
رضا قفتای در ریخته هر که بولوا به کی کیه جلایه صبر انکار کرد
هر که در کور نخل بی در آدی نکلند هر که بر سوخته در دسرف نخل
ایلمی حدیست اول که کذاب در در ویش دکلدر و خرقة بر و کلام
و خرقة انک اوزرم هرامد **بیت** در بایان فراوان نشود تیر و نند
فراوان و بی پایان در بیا طاش ایلم تیره او ملز یعنی بولوا غر غار و
بر خندند ایست هموز عارف کا خلق طعن و جفا شدن

انجمن هموز اول عارف یفقه صمود در دینی در بیا انجمن **قطعه**
که کز ندرت رسد نخل کن اگر خفا دن رکاز ضرر و الم ایرین نخل صبر
ایلم که بعضو از کناه بای شوین زیر خلق دن ایرین خطای کا معقول
ایلم کناه دن بایک اول و سرن این بر از ر جو عاقبت ها کست ای
برادر چون که عاقبت خا اول و قدر خا که نویشت از انک خا که شوین
خاک اول از دن اول که خاک اول و سرن یعنی او ملز دن اول خاک کسب
جفا به نخل ایلم **بیت** ان خا نوا صفت منظره
این حکایت تشو که در بیدار بولوا صفتی لتمام ایلم که بفدا ده لایت
و پیر و اخلاف افتاد سخاو ایلم قیوم و سهره سهره فی لفت و عفو
دوین یعنی واقف اولدین رایت از کدر راه و ریخ رکاب نجوی اول
تو ندرن و رکاب زحمتند که مسفوره چکش در کفت با پیر ده از
طریق عتاب بر و پیر عتاب بولندین یعنی عتاب ایلم لایتین من
و تو جو دو خواج تا شانیج بن و سرن اکبر بیلد بر افندی که بنده
لری این بولوا صراع فانی مصراع اول و مباین و فخر در بند با کلاه
سلطانیم بر سلطان با رکاهت بند به این یعنی بر با رکاهت
ایدر من دین زحمت نیا سودم بن خدمت دن بر دم و کلیم
گاه و بیگاه در و جو دم وقت لو وقت مسفوره اولدم توین
ریخ از خود نه حصار اقامن نه ریخ حصار نه حصار حصار
یعنی نه زحمت و حقت نه حصار چکنی کوشش در آموه کن
نه بیابان و باد کرد و غیا دن بیابان و نه قصر و نه خیار
طشش من یعنی یوزن کور عشق من قدم من سعی بیشتر است سعی
در بنم قدم ندرن ایلم و کدر پیش چرخ نوبت بیشتر است پس
نیچون سنگ عرشک بندن زیاده در کور تو بر بندکان مهر و ی

سنجیده بر رویه اینتین سن ای بوز لوینده و بوجوبله قنده سن بالکینان
 باسن بوی باسن را بجه لو جارب لایل من من ففاده بدست
 شاگردان اتا بن خذ فکدار الله خوار و خفیه و ششم اصلا غایت
 و ختم یوقدر بسو بای و بند و سرگردان سوده آت اوزره ایلم
 باغلو و کردان و سرایم گفت من سرب لاشن دارم پرده خن
 دن چون که بوسوزن سرب لاشند بک جواب و در بایقده نیز بوز
 و ت و عضو سبب اولدر که بن پاشی لاشان اوزره طوتم و فاکه
 کبی تواضو ایروم نه چون تو سر لاشان دارم سنجیلین کبر لایل پاشی
 لاشان اوزره طوتم من **من تراش رفقه الله و بکلیت و ففاده**
 هو که بیهوده کردن افزاد هو کیم که یغایره عبت یه بویون
 بوطله یعنی کبر ایلم خورشتن را بکردن اندازد اولکه کند و نه
 بویون اوزره اتا یعنی کند و نه هلاک لایر **درین حضرتان**
 که قنده صدر که خود را هوشن اند در **صفایت** یکی از صاحبان
 صاحب دلردن برسی زور از مایه را دیدم زور بازین کورین
 که بهم بر کرده که بی حضور و نقیضی او منی و در ختم **در ختم**
 و غضب کتشی یعنی غضب کتشی و گفت برده هان اوزره و اخین
 اوزره گفت کتشی یعنی زیاده اضطرار بندن اخین کوی کتشی
 گفت اول صاحب دل ازده اولدر دن بر ایقده این را چه حالت
 بوزور بازه نه حالت او منی در کابوید القش و کسی گفت
 بکله اون صاحب دل ایقده فلان او را چشم داده است
 فلان که اول زور بازه دشنام و دشمنی در گفت اول صاحب دل
 ایقده این فرومایه بواجب اصل او هزار من سلاک بری دارد
 بیکه بقی اخین طاشی فالدر و طاقت بار سخی علی آرد

و بر سوز بوکنه طاقت کتور منی نه عجب حال در **نقطه** لاف سرنجی
 و دعوی که مردی بکذر قوی لاف منی و مرد لاف دعوی قوی
 که ایلم عام نفس فرومایه چه مردی چه زنی ایلم نفک عا جین
 نه ارنه عورت من یعنی مرد لاف و زن لاف نابینده اصلا فرو بوز
 کتور از دست براید و هنی شین کن اگر سلاک الکلن کلور را خن
 طنلو ایلم و بکندر مرادی حاصل ایلم مردین ان نیست کتشی
 بنی برده هنی مرد لاف و مرد و اولدر کلدر که برده هانی اوزره
 برشت اوزره من یعنی بکندر اخین برشت اوزره خاطر
 برشت نایلک و کلدر ها در **نقطه** اگر خود بر در پیش نه پیل
 اگر خود فروغ ایلم فیلیک الننی یه و حطو منی قویه و بیک که
 قیل زبون ایلم نه مردست الکه درون مردی نیست عارف
 لر قنده مرد کلدر اول که الله ادمی لاف و قوت یوقدر
 بی آدم سرشت از خاک دارد بی ادم خلقتی خاکدن طوتم
 یعنی ترا بدن خلوقه در آن خاکی نباشد ادمی نیست اگر ناک
 منسوب اولمید یعنی خاک کبی حلیم و متحمل اولمید **در الحقیقه**
 اول که ادمی در کلدر اگر چه صور را ادم مشاب **در صفات**
 بزرگ را پسیدند از سیرت اخوان صفا بر اولوب اخوان
 ناک سیرتدن سوال ایلمد لر یعنی اولیاء الله بنی که لر در
 دیدید گفت اول اولوسوان ایلمد و جواب و برون ایقده
 مکینه الکه اخوان صفا ناک ادر سب اول که سکه و اخا طار باران
 کند و دوست لایک صا ناک مرادی بر صا یخ خود مقدم دارد
 و کند و صحت لر اوزره مقدم طوتم و صکی گفته اند و عاقل ارن
 ایتمی لر در بار که در بند خویش است برادر که کند و صا لی

و نفی قیله در نه بر از خویش است و از حقیقت ده نه
بر از درون خصم در زیر کلمه را با انکاف فرجه دارد **ت** چاره
اگر شب کند هم ره تو نیست یولداش اگر یوله ایوه سکا فتوت
ایلمه نیک یولداش دکلر دن در کسی بندگان لبه تو نیست
شون کیه کوکل بغلم و محبت انکه اول کسه کا کوکل بغلمش و تعلق
اتش دکلر **ت** چون نبود خویش را دیانت و تقوی چون **ت** فصحاء
دیانت و تقوی اولیه قطعه رحیم است از مودت قرینه اخلاص ضم
ایلم مودت قرینه دن قرینه ایلمه نیکه دکلر زیرا احتمال
در که مصاحبت ایلمه مشروعه میل الله و ره یاد دارم حضرت
شیخ ایدر یاد طوتم یعنی خاطره در که مدعی که بدی درین
بمن اعتراض کرد بوبیت ده بنم اوزم اعتراض ایلمه یعنی
قبول ایلمه و گفت دینی اول مدعی ایندن حوا جل و خلا
جلیل و خلایق الله در کتاب مجید قرآن عظیمه از قطع رحم
نهی کرده است قرابتی قطع ایلمدن نهی ایلمش در و بمودت
ذوی القربی فرموده و اقر بانک فیتة بیوشی در و بان
تو گفتی منافض آنست و آنکه من ایندن انک منافض
یعنی قرآن عظیمه اولان اینت که به به مخانی در کفتم حضرت
شیخ ایدر اول اعتراض ایدر ایندم خلط کردی که موافقت
فر آنست خلط ایلمه که بنم سوزم قرآن عظیمه موافق در
نه یکم حوا فیتة بیوشی در و آن بی حد که جلایان
نشر **ت** باب **ت** عام **ت** تلوهما اگر دالین و جد اتره
سعی با که مشرکه قلمه شول نه بی که سنک الک علمک یوفدین
واللینک اطاعت ایلمه زیامونک بنی خصوصه فی لوقه اطاعت

ایلهک حق تعالی حضرتش و اهلیم علیهم السلام و معقود حضرت ایلیم حواری
خوشی که بیگانگان از خدا با ناله بیدار صبح که حق تعالی حضرتش
بیگانگان اوله یعنی معقود حق اولیم فدای یلک تن بیگانگان که شایانند
اوله بیدار صبح بیگانگان که فدای خون که اوله بیگانگان حق تعالی
لش سی اوله یعنی معقود در که اوله **کتابت** پیر مردی لطیف
در بغداد لطیف و خوش طبع بر سر یکم بغداد ده دختر و رتلفش
دوزخ داد قرچه فزنی به شمع پی ویردی مردک سناک ده چنان
بکشد طاش کوکلوار کز انجلیس حکم اصر دی لب ختر که خون
ازو بچکید اوله دختر که لبی که اندن قان طاملدی با دوان پیر
چنان دیدش علی الصبا فخره بابی قزین انجلیس کوردی پیش
داماد رفت و پیریشش کو بکوند قننه کنده واکه سوآن ایلدی
بولد دیو کای فرومایه این چه دندانت که این اچو اصل او بونه
دیش در اندک لبی نه حکم ای هوش من چند خای لبش نه انباشت
اندک لبی نیم بر چهره من طغی دکلر یعنی سحتیا و شین دکلر
بمزاحمت تلفیح این گفتار بوسوزیکه لطیفه ایلدیم حواری
بگذارد و جدا و بردار حواری که ایلد و اندن جدومادی حاصل ایلد
بوییت اخیر او پیر که کشف دوزخ حجاب طریق ایا اوله روشن
در اوله تقویر جدا و دوزخ اوله حضرت شیخ اندو
اغزندن خطب عام طریق ایلد اولمقد جایش در خون بدر طیف
که نشست بر اخ فری بر طبیعت ده که او نور دی یعنی حکم اوله
نور دوزخ بوقت حرکت از دست اوله خوی و ملک و قننه خیری
ایله الدن کفر یعنی ترک **کفر** فقهی دختر داشت بیافیت
نشست دوی بر فقیه که زیاده زشت روی بر قزیه وار ایدیا

و بجای زنان رسیده و عورت لرزیده از شمشیر ایدر یعنی بالغم ایدر و باو
جود چه از نعمت و اولاد که چنانچه از نعمت و جود بی ایدر یعنی چه از
و مایه و اریکه کسی در شناخت او رغبت نمود بی برکت او و خوشتر
نگاهند رغبت و میل کوسه از ایدر **ب** زشت باشد و بیعی و دنیا
زشت او نور دینی و دنیا قفای که بود در عروس نازنی که ایدر
شخص و قبیح الوجه کلان روزی اول و اول فصل کلام حکم ضروری
ضروری حکمی ایدر یعنی بالضروری با ضمیمه برکت و ایدر عفو بخش
بشدند از نگاه عفو بخش یعنی که نگاه اندلیه آورده اند
حکایت که کوروش در درگاه اول تار یکده حکمی بخوار
حکیم از سرندیب آمده بود سرندیب در کلمه ایدر که دیده ایدر
را روشن کردی که کوروش که کوزی روشن ایدر ایدر فقیه را گفتند فقیه
ایندلیه را ادا مادت (اعلاج) نگینی نیکی که کویکو که علایم اغریز گفت
فقیه انلر جواب و یروپ ایندی نرسیم که بینا شود قورقم که
کورچی اول و دخترم را طلاق دهد و دختر طلاق و یروپ
مشون زن دشت روی نابینا بقیع الوجه اولی عوزله زوی
کورچی کور او علوی یکه در تکه مصاحبت قابل اول **ب** باشی
بجای حقار و بر باد شاه حقار و کوزی ایدر در طایفه درویشان
نظر کردی درویش طایفه که نظر ایدر یکمی از این نفاست
در یافت اول درویش مردن برین فراست ایدر پادشاه اول
حالی اکلای و گفت دخی ایندی این طلاق این پادشاه مادرین
دنیا بزید دنیا ده بجیش از تو کمتر عم عکرمه منده کمتر و فقیر
از این و بجیش از تو خوشتر و در عکرمه منده خوشی که ایدر
در این و موت ده برابر از و بقیا مت بهتر و قیا مت ده لیکر از

مشون

مشون اگر کوروشی که مرگت اگر مراد سورچی ایدر یعنی در معنی
اگر پادشاه در اگر درویش حاجت داشت اگر نه محتاج ایدر درویش
در آن حالت که خواهند این وان مرد اول حالت ده که بواول اگر کوروش خواهند
از جهان پیش از کفن برو جهان دن زیاده البسر در **ب** اگر بواول در آن
حاجت بیدردن از کفن جوحت از ملک برست خواهی چون که دنیا ملک است
رحمت و اسباب بغلیه یعنی چون دنیا دن رحمت ایدر کدایی
خوشتر است از پادشاهی ایدر که ایدر با پادشاهی دن خوش رکدر ظاهر
درویش درویشک ظاهری جائه زندان اسکی جائه در و یوسترد
و صابی بولش در یعنی نیست و باسدان مجرد و صورت حقیر و قدر
باید اعتبار و حقیقت آن و اما آنک یعنی درویشک حقیقت دل زنده
و نفس مرد و قلب ذکر حق ایدر دیری در وقت ریاضت و مجاهده ایدر
اولش در دل زنده و نفس مرد و مضایق اولده جایز در اول وقت
معنی بویله اولور درویشک حقیقتی بری کوکل و اولش نفس در **ب**
نه آنکه بر در دعوی نشیند از خلق درویش دکل اول که که دعوی بیوسی
اورد او توبه که خلاف کنندش بچک بجزند که خلق دن بری که
اگر که خیالفت ایدر که بخل انبوی جنگ و خصومت قالد و کز کوه فرد
خلقه اسباب که اگر طاعتن آشفه بر دگر من کاشی بواله نه عافیت که
از راه سنگ بجزند عارف دکلدر اول که که حق تعالی توکل انبوی
طاش بولندن قالد بلکه عارف اول که که حق تعالی جمع قصاصه
رضا و یروپ جان غم کوریه طریق درویش در و بشک و کمالی
در گشت و شکر حق تعالی و کمالی در و کمالی در و کمالی در و کمالی در
نعمت لایه نکر لیک در و خدمت و طاعت و خدمت و طاعت و کمالی در و کمالی در
و قدر بی اولو و بی مقداری حق تعالی حفر بی بولنه خانی بذل لیک در و کمالی در

حضرت ویدو که نسبت ایل قناعت ایلک در توصید و توکل و صفت
 حضرت تین توصید ایلک در اول توصید که بحسب الافعال و کرک
 بحسب الصفات کرک بحسب الذات اولسون و جمیع خصوصیه
 حق تعالی حضرت توکل و اعتماد ایلک در بر رب ده که خلق دوزخ
 قطع اید و تسلیم و تحمل کند و بی جمیع خصوصیه دو کلمه طایفه
 تعالی حضرت تسلیم ایلک در و هو بلا که اگر ایشو بر خصوص اولیو
 تحمل ایلک در و هو که بدین صفتها موصوفست هوشم که جو ذکر
 اولی صفت لرای صفت انشی اولی حقیقت در ویش است
 حقیقت ده در ویش در اگر چه در قیاس است اگر چه اولی که قفتان ده
 در یعنی خلال اولی قبل از دن لطیف قبل کثیر ای ده اقامه زود
 و یز غار و هو ابرست و هو سس باز امانت اولی که نامعقول
 سوبلی و یز غار و هو ابرست و هو سس باز در روز و شب
 کرد در بند شهور که کون لری کیم به کتور شهور قیدیده و
 شنبه با روز کند در و هو ابر غفلت و کیم لری کون روز ایل غفلت
 او یقوت سندن یعنی صبا که کن یا نور او یور و بخور و هو چه
 در میان آید و هو نه که اورتا به کلمه بر غیر که حلال حیدر یارام
 میدر و بگوید و هو چه بر زیارت آید و نامعقول سوز زدن دانه
 هو نه که سوبلیر رندست اگر چه در غیا است اولی که لری زدر
 اگر چه عباد ده در یعنی عبا کیر لری ده **قطعه** این در وقت بهنه
 از تقوی این بهن که سناک باطنک تقوی و صلاح دن
 غاری و خانی در کز بر و جامه ریادارین که طاشره در ریای
 جامه سینه طو تر سن یعنی زهد و صلاح ریای ایل در اصلا اخلا
 صدک یو قدر پیده صفت زنده در کنار صا حید و ولت لری

قبوکه

قبوکه بدین رنگ نو پیده قوسه یعنی اصم نو که در خانه نور یار دار
 سن که اولده بور یا طو تر سن یعنی حصیر و شمشیر سن **عقاید نقله**
 دیدم کل تازه چند دسته بر قاج دسته تازه کل کور دم که کند ی
 از کیه بسته اون دن برین نوزره بغلغش یعنی بر مقدار کل مقدار
 کیه نوزره بغلغش کور دم کفتم چه بود کیه ناچیز صفت شنیخ
 ایدر چون که بوئی کور دم ایتدم نه اولور یعنی نه فایده به برارونه
 اعتبار وار در که لاشمی و حقیر لوت تا در صف کل نشیند
 اونیز که اول کیه دخی کل صغفه او توره بکریست کیه کفت
 خاموش کیه چون که بندن بو سوزی اشدن اخلدن و لسان
 حال ایل ایتدن خاموشی اول بور سوزی سوبلیر اولی صفت دن که صفت
 نکند کرم فراموشی اهل کرم سابع ده اولان نصاحت و دوش
 یعنی فراموشی ایلر کربست جمال و رنگ و بویم که کل کیم بنی جمال
 و رنگ و بویم و بویم ایله آفرین کیه باغ اویم افرانده باغند
 اوی و کلیم یعنی اول بند ویک ده باغ ده بنش و انده حاصل اویم
 یو قدر ناسبت کافیدر حضرت شنیخ رعد الله علیه حصه معرفت
 بیانشه شروع ایلدن من بنده که کرم بن جمیع عالم کرم ایدی
 الله تعالی حضرت نندک بند سیم ام پرورده نعمت قدیم اولی الله
 قدیم نعمتک بسلمشیم ام یعنی اندک نعم ظاهری و نعم باطنی
 ایلر بیت بوغشی ام کزیم حضرت و کرمینند اگر کرمینم و کرمین
 لویم یعنی اگر طاعت و علم وار اگر یو قدر لطفت ایتدم از
 خداوند شوملر لیکن کرم بن ایتدم الله تعالی حضرت نندک لطف و
 اصان دریا الله بضایعی ندارم شونک بر لری اصلا بضایع
 طو تر سن یعنی علم یو قدر سوایه طاعتی ندارم بطاعت سوایه

مان اندوخت و بر سیه ماه کسب ایلدین ان علامه حضرت ایدین
 سعی ایدین عاقبت زمانه علامه بی اولدین و این مختصر حضرت
 و بوجاه جمع ایدین مرور ایام ایل مصر شهرند و نیزین اولدین
 این توانکس بوغنی باز رخت حقارت در فقیه نظر کرد و حق
 حقارت کوزین ایل فقیه باز رخت نظر ایلدین و ایتدین من سلطنت
 رسید بن سلطنت ایشیم و تو چنان حرکت عبادی
 و من اولک کبی مسکن و فخرده قالاک گفت عالم برادر
 ایتدین این بر از رایت قدش شکر نعت باری خدای تعالی
 عایا اللہک نعمتک شکر بر من افزون تراست بن
 اوزره زیاده رک در سندن کامیارات پیغمبران یافتیم
 زیر این پیغمبر که میراثی بولدم یعنی عالم که او علم در
العلی و ربہ الانبیاء و ترا میراث فرعون و صامان رسید
 و اقامت فرعون ایل صامانک میراثی بر شد یعنی ملک
 مصر که اولد مصر سلطنتی در **مصر** من آن مورم که در ایام کمال
 بن اول مورم که بنی ایاض التفره چنین یعنی اصلا اعتبار
 اعیان و خوار و حقیر ایدین زین مورم که از دستم بناند
 زین مورم که بنی المدن ایلکلی که خود شکر این نعمت
 کلام بوفتد شکر بن قشده ادا ایدیم یعنی بوجاهست
 بر نعمت در آن شکر بن تمام ادا اعلی قادر کلام اول نعمت
 مصالح ثانی درک زور مردم از ایدین ندادم که دنیا ده
 مردم از ایدین و ظالم او زور بن طوعتم که ملک خاطر
 بدین ایدیم **هات** در غنیمت را شنیدیم که در اشی فاقه کثرت
 بدروشی ایشیم که فقراتشده یا نرا ایدین یعنی زیاده

مقام

و مقام ایدین ورقه بر خرقه می دوخت و زیاده فقر لغدن خرقه
 اوزره نیم دگر ایدین و تسلی خاطر خود بدین بیت می کرد و بو
 بیت ایلکند و خاطر بن قش و تکیان ایلدین **بیت** بنان خشک
 قناعت کنیم و جام دلای قورین اعلی ایل یعنی قش بنان لکی
 جامه ایل قناعت ایدیم که یار حق خود به بار منت خلق زین
 کند و نک مغتنه بوکشی چکک یکدره ظفک مننی بوکشی چکک کس
 گفتش برکم اولد در فقیه ایتدین چمنشی نه او نورسن فلان
 درین شهر که فلان که بو شهرده طبع کز می دارد کرم طبع طوتر
 و کرم عجم و عام کرم طوتر یعنی دو کل خلق کرم ایدین میان بخوت
 از ایدین به ازاده لدر ویشی لحد مننه بل بعلشی در و بود
 دلها نشسته و کوکل قیوسی اوزره او تیرش در یعنی کوکل
 لرزه کوشی او بلف خاطر در اگر بصورت حال تو بطل کرد اگر اولد
 که سبک صورت حالک اوزره بطل اولد یعنی فوقی اکلید پاس
 خاطر و نیزین منت دارد در سبک و نیز خاطر که رعایتی منت طوتر
 یعنی رکازان اعلی منت بیو گفت اولد فقیه چون که اولد که
 دن بو مورم به شدت که ایتدین فاموشی ایسم اولد که فرستی درون
 که یوف لقا ده اولد که حاجت پشی کسی بردن بک که برکم
 قش حاجت التملک یعنی احتیاج حوضی اعلی لرو ملک یکدر که
 گفته اند که ایتدین لدر **قطم** هم رقم دو ختن به و الزام کیم خبر
 هم رقم ملک و صبر بوجاهت بو یون لور و یعنی قبول ایدین
 حقندن کلک یکدر که بوجاهت رقم بر صوا جکان نوشت کجام
 دن او ترین اغنیای قش رقم یاز حقن یعنی جام طلب ملک
 او ترین اغنیای قش رقم یاز حقن یعنی جام طلب ملک او ترین

کاغذین بازوب اندر اسان ایملدن حقا که با عقوبت دوزخ برابرست الله
 حق تعالی که چشم خدای ایا برابر در رفتن بیان مردی که ایام در پشت
 صابنه ناز شفا عتی و حقیقی ایا جنت کفر یعنی جنت کبریا بای مرد
 شفیع معنای در با صد لاص (اولی) ایا شفاخت معنی
 اولورنته کم شفیع معنای بوستان ده واقعه اولی در پیگی گفتش
 این مجلس ارا این مرد بود اندرین مجلس پای مرد بعضی نفع ده
 بیان مردم صابنه واقعه اولور بیان مردی بر نه حکایت یکی از ملوک
 عجم بجم پاشا هلند برین طبعی خاف را بر خاف و ما وطبعی
 بخدمت مصطفی صلی الله علیه و سلم حضرت رسول حضور شریف و
 خدمت صلوات الله و سلامه علیه فرستاد که کوندری سایه چند دیار
 عرب بود اول طیب برینجیل عرب و یارنده اولدی کسی تجار
 بیش اونیاد صابنه دن برکه بر خجبه ایا اندک فتنه کلمه و حاجتی
 از وی در خواست و اندن بر عالم طلب یلیدن روز پیش رسول علیه
 السلام آمد اول طیب برکون حضرت رسول علیه السلام فتنه
 کلمه کلمه کرد و شکایت ایلان بوبله دیو که مرا برای معالجتی
 که بنی (اصی) به علاج انک ایچون فرستاده اند کوندرش لدر حق
 درین حدیث لیکن هیچ کس بود ده بمن التفات نکرد با که انک
 ایلدن تا خدمتی که برین بنده معین است جای آرد تا خدمت
 که بونده روزی نقیب (اولی) در بر نه کنوره رسول علیه السلام
 الله رسول سلام (نور) روزی اوسون فرمود که این طایفه را
 طبعی هست بیوردی که بو طایفه بطبعی در عادی و ارجیه
 تا اشتها غالب نشود که ما دماک باشند غالب اولیکه چیز بخورد
 بریند عمر و هنوز باشند با که با شرک دست از طعام باز دارند

و هنوز باشند با که (اولور یعنی با که) ایکن طعام دن ال کید و طو تر یعنی
 فراغت ایدر سر حکیم گفت حکیم چون که حبیب اکرم دن بو سوزیه کشند
 اینست موجب نذر سنی صحنه سب بود پس زمین خدمت بویید
 و برفت پس حکیم خدمت یزید او بدین یعنی حضرت رسول او کند
 با شق تو بوب تعظیم اذین و کذب **شوق** سخن انک کند حکیم لغز اقل
 اول وقت سوز سوبلکم شروع ایلر با سر انکشت سوب نغمه داز
 با خود بر مغفک (و جوی) نغمه جا نینه اول وقت دراز ایلر یعنی طعام
 یکد شروع ایلر کنان گفتش خلل زاید که اک سو بملدن خلل طو
 یعنی ضرر حاصل اول باز ناخوش بجان اید با خود طعام ملدن
 اول عاقل جان کلمه یعنی زیاده ضعف واضطراب کلام گفتش
 بود گفتار اولر سبیدن اندک سوز حکمت و معقول اولو خوش
 نذر سنی آرد باد اندک عیصی صحت یشی کنور یعنی صحت حاصل اولور
حکایت سبی توبه بسیار کردی برکه جوفه توبه ایلر ایدر و شکستی
 و کیر و توبه بی صد دی **بیت** اساس توبه که در حکمی چونک نمود
 بین کجاء زجایی طرفه اش شکست تا یکی از مشایخ بدو گفت تا که نمی
 لرختن بر آن ایدر جنبش شش سم که بسیار خوردن عادت دار
 بوبله حکوم که چون طعام یکی عادی طو نشن و قید نفس از روی پاکت
 و نفس قید قلجند آنچه در در یعنی توبه یعنی نفس قید توبه
 و نفس را چندان که توبی پرورد و نفس بوبله کاس بسارن بخیر می
 کسان بخیر قرار و روزی ایدر زیاده و برکون کلمه یعنی بکون
 اولور که سنی برقرار و حلال که **بیت** سبی پیچ کر که می پرورد برکه بود
 یو سنی بکون چوپر ورده شد خواه داید جو که بلسنت اولور
 یعنی بیوردی صاحبی لیر تدب هلاک ایلدن بوبیت بوستانند **حکایت**

در سیرت اردشیر بابکان اردشیر بابکان در سیرت آمده است
کلیش در که حکم عرب را پسید که اردشیر **عزیز** حکیمه سواد ایلدین که دوزین
چه مایه طعام باید خوردن که بر کون یعنی هر کون نه مقدار طعام عیلت
که که که تنه قوت و صحت حال اوله گفت حکم اردشیر ایتدین صردم
سندک کفایت می کند یوزدر هم از نونی طعام کفایت ایدر گفت
اردشیر حکم ایتدین این قدر چه قوت دهم بود قوت طعام جسم قوت در
حکم گفت حکم اردشیر ایتدین هذا مقدار کمالک وماذا دلا دلا فانت
عالم یعنی این قدر از ابرای می داری یعنی نو طعام منی عیلت اوزره
طوستر و حکم سبب اولور و جوهر برین زیاد کنی و جوهره یونک اوزره
زیاده ایلدین تو همان ایل اوله وقت سن ای ای سن که بکلی **عزیز**
خوردن بر این زیستن و ذکر کرد نیست عیلت و ذکر و طاعت افلاک
ایچوندر تو معتقد که زیستن از ابر خود نیست اقا سن اعتقاد ایدر من
که دیر عیلت ایچو میکلن (وزیر در **حکایت**) در فیتی خرو ساید ایچو میکلن
در پیش که ملازم صحبت بکلی که بر بندک جمیع ملازم ریاست کردند
ایلدر ایلدین بکلی ضعیف بود اوله ایکی در پیش دن بر ضعیف ایلدین
بهرد و شب افطارین کردین که هوای کیمه در افطار ایلدر ایلدین و آن دیر
قوت بود و اوله بر قوت ایلدین که روزیسه بار خوردی که بر کونا و بر
بر ایلدین اتفاق بر دشواری اتفاق بر دشواری قوتی اوزره بهشت میگویند
گفتا رشندن جاسولوا نه می ایلم گرفتار اولدر هر دور ایچو که کرد
ایکسندن بظانیه ایلدر یعنی جسم ایلدر و در فیتی بکلی آوردند و اوله
حالت قوتی ایچو ایلم باید یلر بعد از تو صفت معلوم شد که یکنا هلد
ای صفت دن صکر معلوم اولدین که اوله ای در فیتی کنا سر در در کفایت
قوتی ایچو ایلدر قوت را دیند مرده قوتی کی کوردیل اولمش و ضعیف جان

بسلامت بود و ضعیف جانی سلامت ایلم اتقی یعنی اولمکلن خلاصی بولمش
درین عجب مانند بوعالم و اقف اولدیر بوهو صوره عجب قالدر حکمی
گفت در عاقل ایتدین خلاف این عجب بودی یوزد عیلت عجب ایلدین که آن
یکمی بسیار بود زبیر لون برین جوهر بی ایلدین طاقی بی نونی در پشت
اچلق طافت طوستر عیلت عیلت که شد عیلت اولدین و آن دیر خوشن داد
و کم صور بود و اولن بر بی کند و بی حفظ ایدر یعنی از طعام بکلی بقاء
اولمش ایلدین بخار حود صبر کرد و بسلامت بماند کند و عاده اوزره
صبر ایلدین سلامت ایلم قالدر **عزیز** جوهر خوردن طبیعت شد کسی را
چون از عیلت بر عیلت عاده و خون اولدین جوهری پیوستی ایدر
سمل کیم چون که افلاک او کند سختی ای کلمه و ضا برین کون طعام بولم
ایلم بکلی بولم سمل و آسان طوستر و کرتن پرورست اندر فرا ایچو
وسعت و قدرت ده من بی بی و جوهر بیچو است چون کیم بیدار سختی
بمیرد اولر کیم چون که طار لو کوره سختی ایچو دن اولور یعنی برین
کون طعام بولم بلا و شفت ایلم عیلت اولور ایلدین عیلت اولدین لازم
در که کند و بر جوهر عیلت عاده و ضوای عیلت شکم بندد و کست
و زنجیر یارب شکم بنده تا در میرسد حوای **حکایت** ایچو از کیم برین
نه ای کرد از خود دن جاسولوا کیم برین برین جوهر بکلی دن
ایلدین بولم دیو که سپهر شخصی را بخورد که طوف ایچو که در بخور
طوستر یعنی حوای ایلدر گفت پس بایسته ایتدین این پذیر این بابا که سمل
مردم را بکشد آچو ادبی در بر نشیند که طریقیان گفت اندر ایلدر
استمش حین که طریقیان نشیند در بر سیر مردن یکدیگر سمل
طوستر ایلم اولر کیم اچلق ایلم دیر اولمکلن گفت اولن حکم ایتدین
اندازه بکلی دار مقدار حفظ ایلم یعنی بن سکا هیچیم و قدر دن زیاده

جوفا بی دیم بلکه اعتدال اوزره که نه هلاک و نه مرضی (ولوس) که قائل است
 که حیات حق خدای تعالی در آن عظیم ده بنده لرنه امر ایدوب لیدین **کلاوا** و **نیر**
بواولا تسرفی بکوز و ایکوز دئی اسراف ایلیکوز **بیت** نه چندان بخورد
 که دلالت بر اید اول قدر جوفا به که ایز کردن یوقارب کل یعنی چندان زیاده
 جوفا به نه چندان که اضعف چانت بر اید و اید از یک که ضعف چانک
 یوقارب کل یعنی هلاک اولدین **بیت** با آنکه در وجود طاعت حقیقتش ثواب
 برکطعامک وجودند در نفسک حقیقتی و صیاتی رنج آورده طعام که بیش
 از قدر بود مرضی کتور طعام که مقدار دن زیاده اول یعنی زیاده بر اسیر
 مرضی (ولوس) که کلش که خورین بتکلف زیان کند و صفا اگر تکلف کلش
 شکر بیکس خدر ایدر آن نه تمام نفی و اراکین ورنه خشک و در خون
 کلش بود اما اگر قوری (کلی) که یعنی اشتها اید بیکس کلش که اولور تکلف دن
 مراد بونده طوع لقا در بدن مراد بواولا در ذکر لازم و اراده ملزوم
 طریقی ای **بیت** هر شکم پر کند ناکلو نیست گذرنده و امر **کلاوا** **کابیت**
 رنجورین را گفتند دلت چه میخواهد بر مرضی ایدیدر کولا و نه بزرگفت
 اول ایدیدر آنکه دم چیزین نخواهد ای ستره کوکم بر نه طلبه اتمه
بیت معده پر گشت و شکم در صفاست چون که معده و شکم طعام ایلمولارین
 در دو مرضی قالقون یعنی مرضی حاصل اولدین سود ندر در هم بپای
 راست و کبکی راست سبب اصله فائده طوع یعنی جمیع اعضاء
 ظاهره و باطنی و لبا و باطنی شلای استقامتی اولدر در وظایف هوا و
 فائده ویر زرا که گشت اکل ضرر در ستره حایه دکلا **کابیت** بقای بدنی
 چند بصوفیان کرد آمده بود بر بقا و صوفیل اوزره بر قیاسی
 جمیع لوش ایدر اندن بعضی نه الحاق و هر روز طاعت کردنی و حال
 صوفیل دن هر کون اولر ایدی طلب ایدر ایدین و سخن با هوشونت

کفتی و اولر صوفیلر خوشونت و غضب ایلم سوزله سوزلایدید (اصی) ب
 از نعت اوفه خاطر صهی بودند اصحاب یعنی صوفیلر اولر بقالک
 نعتن غصه خاطر و پریشان دل ایدر و جز از تحمل چاره نبود و تحمل دن
 غیر بر چاره بود ایدر صاحب دئی ازان میان گفت اولر اوزار
 بر صاحب دل ایدین نفس را و دره دادن بطعام نف طعام ایلم و دره
 و بر بیک اسان ترست اسان رکدر که بقال را بویدم که بقال درم ایلم
 و دره ویر کردن زبر احکوه نفسک ایلمی چکمر سن اتا بقالک صفا سنی
 چکمر سن **بیت** نه (اص) خواص اولیتر صاحب دولتک اصف نئی که
 ایلمک اولی که و معقول که در کمال جمال جفا بی توایان که بوایدر که جفا سنی
 چکمر سن بتمنا کوشش مردن به است از رویه ایلم اولر که تقاضای
 زشت خصایان که زشت قصایر که تقاضای چکمر سن **کابیت** جواغری
 راد رندک تا تار یعنی کاف چکمر سن چرامتی حول رسید بر خوف جرات ایدین
 کسی گفتش بر کس اولر جواغره ایدین فلان بازارکان نوش دار و در
 فلان بازارکان نوش دار و طوع یعنی نوش دار و در و در نه ایدر
 فائده نور اگر بخور ایلمی که بکسین شاید که قدرین بدهد شاید که بدهد ویر
 و گویند دئی ایدر لسان بازارکان بخیل معروف بود اول بازارکان بخیل ایدر
 شهور ایدین **بیت** کم بجان ناشن اندر سوز بودی رفیق اگر اولر ایدر
 سوز سندن غلغله ایدر افتاب اولدین تاقیامت روز روشن کس ایدین
 در جهان قیامت دکن جهانده که روشن کور مر ایدین زیر اسفوی حور ایدین
 ایدین جواغره گفت اولر حج اولان جواغره ایدین اگر نوش دار و در
 دهد یا نه دهد اگر اولر بخیل بازارکان دن نوش دار و طلب ایدم احتمال در
 ویر و با ویریه و اگر دهد منفعت کند یا نکند و اگر ویر و اصفان در فائده
 ایدیم یا ایدیم بهر حال غلغله از و هلاک ده ایدین نوش دار و اولر ایدر

فاما است زهوا فالتدريس هوجه از دو تان بمنست خواهي الجواهر هون
 كه منست ايل طلب البده در سن افرو دي ولز حياه كسبي انك ايل اكم تن
 ده ايل كه جسم اندن قوت حاصل اولد اعا جاذبه كه است كه اندن
 استك ايل عطف خلل نقصان ايشدين و همچنان كفته اند عاقله التفر
 در اكر ارجحيات اكر ارجحيات في الملل با باروين فرخند فضا يوتو
 صانه اوان خرد عاقله ولا كسب عرضي و روي ارجحيات صا قوت الهز
 كه در دن بغوت به از زندگاني مذكوت زير اوتو اولك بلكر مذكوت
 و هفت ايل ايلر ملكن اكر منطل خور به از دست خشي خوي اكر ايلر
 قريوز به بين لطيف خوي نو كور يوز نك الندن به از شيريني از
 نرش روي اكني يوز نك الندن شيرين و لذت نك بلكر **بيت**
 اكر رهوي خويش ريار الندن كمر سكر اغباء الندن **بيت** بكي از
 علما خورنده و بيا داشت علما دن بر جوع خورنده طو ايريه و
 كفاف الندن و از جوع كفاف طو ردي تا كمي از نردگان اولولون بر
 كه حسن خلق بليغ در حق او داشت كه اوله عالمك عقده زيار حسن
 خلق طو ايريه بكنست اولر عالمك اكنه و حالي ايتدي روي از توفيق او
 در هم كشيده اولر اولو عالمك اچيدن بوزني بوشد ردي و توفيق اوله
 از اهل ادب و ادب اهلندن يعني عالم دني سوان و حيا اعلك و احياء
 كوستيك در نظرش قبيح احد اولر اولونك نظريه قبيح و باسقول
 كلدي **نظم** زنجت روي ريش كره جابيش بار خيزر بختك دن يوز
 نرش ايلشي اولر و خلك حاله خيزر يا ركه قتم كتم سر و عيش و نيز
 تلخ كرواني زيار ديسك انك اوزر نه دني اهي دو ندر رن يعني ابي
 ايدرن حاصل يعني ابي و عيش خشندين بيز اريدوب زياره بچهند
 ايدرن بجا جتي كه روي تازه روي و خندان روي جاعته كيدرن

ناره دوي و خندان كت فرو بند دكار كت در پيشاني النبي اچلر اوله
 كسك ايشي اشفه بخلنر يعني خنده روي اولك مقصودي حاصل
 اوتو بوقطه دن معلوم اولد كره اول عالم احتياج عرض ايتكده روي
 اولك قننه نرش روي و عيش و كوش اورده لند كوش اكر كه انك در نظر
 او زيار دكر كه كك و طيفه سند رازي زياده ايلدي و بسياري از اكل
 كم و نجت و از اكل جوقق ناقص ايلدي عالم پس اچندر روز عالم فرج
 كوندن صكره چون نجت هم بود برقرار ايد چون قديم و هم و رنجي اوكه قرار
 لوزر كوددي كفت ايتدي **بيت** بيئس المطامع حين الذن كسبها نبيج
 اولر شول طعام كره خوراي و قننه من اولر طعام ارجحيات كسب ايدرن
 العذر نتصب و القدر مقصود زيار جوع ملك طعام ايلر ايلو ب اوتو
 ساچ ايلر اوزر نه نصيب الوند رلكين قدر و فرصت اشفه ايتدي در
 يعني ناقص اولر **بيت** ناغم افرو د و آب روي كم است اولر اولو
 ناغم زياده ايلدي و آب روي اكر تدريج بود و جهله دني معني قابل در نام
 زياده اولدي و آب روي اكلدي بوقننه ايلر اولر اكله لازم اولر اكل
 اوكه معنايه كوره متعدد در نه نايي به از مذكوت خولست بي ناولو يعني
 فقير اولر دنك خوار ايلندن يلكر **مكاشفه** روي را ضرورت بهيش احد
 بر قدر ويشد اوكه در ضرورت كلدي كسي كفتش بلكه اولر در روي ايد
 فلان نفعت به قياس دارد فلان كسي قياس سز نفعت طو اكر در حالت
 توفيق كره اكر سناك احتياك اوزر واقف اولر حيا دار قضا ابي
 توفيق رواندارد شعيل معلوم اولر سناك اولر حاجت قضا سناك يعني
 حاصل اكله توفيق روي و معقول طو نرش كفت در ريش اولر كيا ايتدي
 من اورا ندانم بن اولر كس بلنر كفت اولر كس در كشم ايتدي منت
 رهبري كنم بن رهبر لك ايليم نرش بلكر كفت اولر كس در ريشك النبي

التي طوبى به وعنده انكس در آورد اوليك ملك منزله كنودين در خوش بكار
ديد دروشن بركه كه كوردن لب فروخته طوطاغي بلفه صرقتي وند
نشسته وند و تصور او نورش سخي كفت در خوش اوليك اصيل سوز
سويدي و باز كشت و كبر و دوزخ كسي كفتش بركه او در خوش اند
چكردن بچم ايتد كفت در خوش كه ايتد عطاي اولقاي او كشتيد ملك
اص نبي انك صورتش بفتكدم **بيت** نه خيل و نارسن اين در نشودند
اخر چيلن گلشن انك خيبرين ظاهر **قطعه** مبر حاجت بنزدك ترش و
كشي بوزنك فتنه حاجت التمه و انديانه طلبيل كاهو ريش
فرو شده كردن زير انك قبيح و ناصعقول خويشند فرسوده و بخت
دو دهن سني يا خور معني بويل اول فرسوده و بخت و اولين كوكبي غم
دل بآبتي كوي اگر ديرا سركه كوكل غمي ستو آهسته ديكه از خوش
بنقد آسوده كوي كه انك بوزنك اول حال ده رسوده و سرود
سن يا خور رسوده و سرور اولين ديكه اول **مكايه** خشت ساي در
اسكندريه پيدا شد اسكندريه ده بر قوطيل ظاهر اولين چنانكه عنان
طاقت خلوق انجليلن كه خلقك طاقتي عنان از دست رفته بود الان
كفتش ايدن يعني طاقت لرب طاق اولمش ايدن و درهاي ليمان بزيه
بسته و همانك قبولري زمين اوزره بفلش ايدن يعني مهور
يا غنر ايدن و فرياد اهل زمين و مير خلقك فرياد بيمان بيكوت
السمانه او شمش ايدن و ايشيش ايدن **قطعه** نماز بانور از خوش
و خيبر و ماهي و موره قالمه جانو جنيم و شش و طير و ماهي
و موره و نه كه بخلق نشد از نوي افكاشن كه قدرت سرخوردن معني
ايلوا دن انك فغانه فلك اوزره كتمد يعني بوجله نك فغانه فلك
ايدن زير قوط بلا شدن بخشي كه دود دل خلوق جمع مي شود عجب

كه خلقك كوكبي تو توفيق معني اهي جمع اوليك كه ابر كرد و سيلاب ريد
باد انش كه اول دود كه سيلاب اوله و خلقك كوزنك سيلاب اوله
سهي بك باراني اولر يعني بويل اولر و غنه نجب ايدن زير اهدن
زياده اه و كرمه انديد چنين كاي بوخيلن بربيلد خشتي دوز
دوستان بر خشت كه دو قدرن ايلوا ايلوا سخي در وصف
او در كاد بست كه انك و صفند سوز سويك ادب تران ايلور
حاقه در حضرت بزرگان خصوص او اولر حضورند و طوطا
همال و اهل طريق ايلوا از سران در كشتن هم نشد ايلور صفند
سوز سويك و وصفني بيان ايلور سوز سوزنك كجك هم ايلوا
دكلر كه طابعه زير ايلوا طابعه بخت كويده حل كنده اهل انك
سويلي نك بختي اوزره نسبت ايدن معني در كركه ايلو و كلف
انك قادر او كشتن بدین دو بيت اختصار كنيم باري و صفني بو
ايك بيت اوزره اختصار ايدن كه انك دليل بياري بود
زير ايلوا زجوج نشد چوق نغمه دليل او لور و غلا بحدن بقدار
الو ب طمع ايلو بخر تمام كيفيت حاجت معلوم او لور خوشي نمود
خوارين و براوچ نشد بربيلد لور كيم او لور و غلا بربيلد بخت
براوچ بخت انك قالني نبي ايدو كه ظاهر او لور **قطعه** كز ترين
بكدن ان كشت را كور بكار اولر خشتي دليله تشرير ايلوا نبي ايد
كشت اول تشرير انك سبي ايلو معني اولر بختي قتل اندو كند
اوزره ديلو كز ترين اواجب القتل ايدن چند باشد جو صبر
بقدارش اولر بخت بقداد كور سبي كيم اوله اب در زير ادبي
ببشت الله وادي ارقبي اوزره يعني اولر قشتك حبس كيم
اوستنده خلوق نبي بخت حضرت شيخ بشت ذكرند ابرام قبيح

بر قای کوفتن عکرا از فاجات بعضی از حضرت موسی علیه السلام نمی نمود
 مناجات کردن کید و مکر بدیدش گرفتار او در ویشی گرفتار کردی
 و غنی اندوه و بر و افراط بر کرداده اندک اوزده جمع او مثل
 موسی هم گفت موسی هم اندک او خلق این را چه حالت است
 بوفتیه نه جان او شد گفتند حضرت موسی به اندک بدید حضور که
 مشارب ایمن در و عبیده کرده و غنی ایمن در و کی با کشته و
 بر کشته قتل ایمن در اکنون و قصاص می کنند شمشیر تو قصاص
 ایدر ایمن در از او شرب بوفتیه و هلاک ایدر **بیت** کریمه ای که
 بر دشتی مکتب کردی اگر قنا و طوئید و اولفقه قدریه اولید
 تخم کجاست از من به دشتی سببه نیک تخم جهان نذر یوقار طوئ
 ایدر یعنی کوننی کس ایدر **بیت** عاجز باشد دست قدریه یابد
 عاجز و ضعیف اولان کس اولور که قدریه ای بولور یعنی قورلو
 اولور بخیزد دست عاجزان بر تابد قانق و ی جبارین ایمن
 جبار یعنی الله ظلم ایدر موسی هم حکمت جهان افروزین اقرار کرد
 موسی هم جهان بزرگوار که حکمت اقرار ایدر و از تجاسر خویش
 استغفار کرد و کند و نیکو سجده سر زدن استغفار ایدر **بیت**
 عای الله قوی و لوی **بیت** الله الرزاق العباد **بیت** فی الانس
 اگر الله تعالی حضرت عبادی را چون رزقی زیاده ایلیدین البته زیاده
 عاصی اولور ایدر یعنی طاعت اقرار ایدر **شعر** ما ذا اضلک یا معز
 فی الخطر این معز رفته سنی مخوف و ناسخ و غنی این شروع ایدر
 حتی هلاکت فلیست الخ لم یطرق هلاک اولدین اولدین و نیک
 اوجا بیدر زیاده او چای الله هلاکت سبب در اولدین نیک
 حتی قدر در اولیدین **ومن العصمة ان لا تغلب ربانی**

سلم چو جاه اندویم و زرش سلم به چون که منصب کیم و ز کله سلم
 غنی اولوب به منصب ایدر شین سلمی خواهد کجیقت سرش حقیقت
 ایدر یعنی حق الله باشی بر سلم استر تا که مغرور و متکبر اولیم
 این مثل اخر نه حکمی ز دست بومش اخر به عاقل او کجش میدر
 او مثل بود که مور جهان به که نباشد پیش قرخ به جهان اول
 یک که اندک قنادی اولیم **شعر** قرخ نیک قناد بد زوای **مکت**
 بد زوای عاقل به راست بد زوای عاقل بود و لیکن بهرا
 کرمی دارست اما پسر به خوار را بود که عاقل که خرب
 وار در بد زوای اول سبب دن حکم اندن منع ایدر بود
 عقل طریق ایدر در مراد نه ایدر که ما بعدند اول بیت اشعار
 ایدر انکس می توان کرد نمی کرد اند اول الله که سنی غنی ایدر و صلی
 نغاز تو بهتر داند اول الله سناک فصلی نیک و کلا لایق و اولی
 اولی شدن نیک بلور **حکایت** اخرا به رادیم حضرت شیخ ایدر
 بر اعرا بی کور دم در خلق که جوهر دان بصره جوهر فروتن
 که صفتدن حکایت حکایت ایدر ایدر بولور بود
 وقتی در بیان راه کم کرده بود که بروقت صوره بولور ضایع
 ایدر ایدر و از زاد معنی با من چیز به غانده بود و مراد اول الله
 ایدر بنم ایدر به قالمش ایدر دن به هلاک نهادم هلاک اوزده
 قدم یعنی هلاک می بود بلدم ناکاه کیس با فتح پراز مرور ایدر ناکاه
 بر کیم بولور مرور ایدر پرسی مرور ایدر ایدر بولور مرور
 دوزخ و شادی خراوش نیکم هرگز اول دوزخ و اول سرور
 خراوش ایدر کم پنداشتم کندم به طاعت که ای قانق و غنی بغداد
 در صندم و باز خراوش نیکم و کیم و خراوش ایدر ان نیک و ناکه

اول تا به نیمی و اول محرم یعنی تا معلوم کردم که مرور اید است که معلوم
 ایلم که کیست نذک ایچنده که مرور اید در **قطعه** در بیابان خشت و وریک
 روان قوری یعنی او نه وضو و نه بو و نه عطر اده و آنچه قورده
 یعنی زیاده و قورده تشنه را در دهان چه در چه صد و هشتاد
 اخذده در نه همدون نه برادر کسی چنی خطش دفعه آخر مردی
 قوشه کوفتاد از پای از قشر کشتی که او ایقند و خوشرب یعنی
 اجلفندن که عاهر و ضعیف اولدین در کربند اوجم در چه حرف
 انک مکربنده التون نه صفتی باره سی نه هیچ قور و قورده
 اول وقت التون نه وصلحت برادر **حکایت** یکی از عرب خوب دن
 بر کسم در بیابانی بر صحراده از غایت تشنگی زیاده صومر لفظدن
 میگفت ایدر ایدین **قصه** بالیت قبل منیت یوما افوز یعنی
 نه اولدین موعود اول بر کون مرادم ظفر بولیدم یعنی ایشیدم
 نه تلافی از کسبتی فاضله ملاه قریبی برارم و نه بنز و نه کید
 یعنی در یک لک دیشم چقیدین و بن قریبی اوله اریق صوبی
 ایلم طولدریدم **حکایت** همچنین بویلم در قاع بسط بر واسع
 صحراده مسافرن کم شده بود دیسافرم اولش ایدین یعنی
 بول دیتوش ایدین و قوش قوش غانده وانک از غنی و غنای
 قوی قاطش ایدین و درمی چند ویر قیچ اچ بر میان داشت بلند
 طولدر ایدین یعنی بر قاع اچ بی وار ایدین بریار بکر حید و قو قو
 طولدر راه بجای بنسده یوز بره التمدین و سختی هلاک
 شد و اوله بی ده سختی تو ایلم هلاک اولدین طاقم ابر سید
 بطریق اول قبل ایشیدیدم پیش روزها ده دیدند درین
 یوزین لوکنده قوش کوردید و بر کاه نوشته و خاک اوزره

بوقطم یا زرش کوردید **قطعه** که هر ز جعفر دارد که ویک جعفر
 التون طوطه یعنی مایند صاف جعفر التون اوله مردی قوش
 بر کیدر کام از قوس سکره اچیم بوقارب طوطه یعنی شب قدر
 اولم بوجوم ایدین یعنی لطیف در مراد حاصل اخر اول وقت
 کام اولور کاف و خایه ایدر حیدیا بان فقیر روخته بر بیابانده
 افتاده یا نشتی اچ و صومر فقیره شلفم بخت به که قور
 خام شمش مشلفم حاتم کشته بکر **حکایت** هرگز از دور زمان
 نتا لیده بودم حضرت شیخ ایدر هرگز زمانک دور ندن تا ایش
 ایدم و روی از کدوش اسمان در صم کشیده و امانک دوشندن
 یوزین بور شمش ایدم مکر و قتی که پایم بر صحنه مانده بود بکر
 بر وقت که ایلم چیلای قالمش ایدین و تطاعت پای بوشنی نداشتم
 و بر ایاق قابی الملق قدر طوطم بجایم کوفه در اکر کوفتک
 جا مفعندن کلام یعنی کیدم دلتد بیک صومر یکی یادیدم بر پای
 نداشت انده بر کسم کوردیم که ایاق طوطه ایدین یعنی بوقارب
 سیاه نقت هوا حق تعالی نذک نمونک شکری بجای آوردم بر
 کتورم یعنی شکر ایدم و بر بی کشتی صبر کردم و کشتی سز او زره
 صبر ایلم **قصه** مرغ بران بچشم مردم سیر شمش قوش طوطه کنک
 کوزن کشته از بر کشته بر خوانست طعام ایلم بر اولش سوه اوزره
 اولن زره سپر اخندن کشته و ضعیف در و آلدر ایستگاه قدر
 نیست و اقا اولن کسم که انک سیم وزره دستگاه قدریه بوقارب
 شلفم بخت مرغ بیاشت شمش شلفم شمش قوش در **حکایت** یکی
 از لوز پای هلدن رین باتنی چند از صافان حاصله در قاع
 کس ایدر شکار کاهی بر آوریده در زمان قیش ده از غار

دور افتاد و عمارت آن ایوان دو تیر یعنی شهر در آن ایوان اولی شب
در آمد که کلید یعنی کجی ارشد به خانه دهقان دیدند او را دهقان
خان سنی کور و دیوانه گفت پادشاه ایتدین اینجا برویم کجی آنرا کور
نازحت سر و بنا شد تا که صورتی او را به یکی از وزیران
برین گفت پادشاه ایتدین لا یوق قدر بلند پادشاهان نباشد پادشاه که
عای قدر نه لا یوق او را یعنی لا یوق دکلدر (تبی بخانه دهقان) که
برین بر ضعیف و حقیر دهقان خان کمره النی (تبی بخانه دهقان) که
هم این جا خیم ز نیم همان بورا ده جاده قورم و ایش افز و زویش
شعل اندرم یعنی ایش پیدا ایدم دهقان را عیتر پادشاه
اندره فالنده دهقان عیتر اولدی وزیر مانده اولدی یوسف پادشاه
سند خان که قور کرد ایدم ما حضرت از طعام تر تیب که طعام
دن حاضر دن تر تیب و متهیا ایدم و پیش سلطان برد و بزرگوار
قتنه ایتدین و خیم حذت ببوسید و گفت و عذرت بیه اودم
یعنی تعظیم شرطی بیه کتوردی و ایتدین قدر بلند سلطان سلطان
بلند قدرین بدین قدر ناز ایشی بو قدر ایل ناز و ناقص اولم
ایدن ولیکن نخو کشند اما کشد بیک قدر دهقان بلند خود دهقان
قدرین بلند اولد و سخن گفتن او مطبوع اندیشا نگاه افشام و بی
بسنزل او نقل کردند و دهقان منزلند نقل ایلدی یا ایلدان علم
القتبای خلقت و نعت بخشید پادشاه اولد دهقان خلقت و نعت
بفشار شنیدم که در رکاب هلاک کشتم که پادشاه رکابنده قدر و جند
بقای قدم فی رفعت و صفت کشید و ایتدین **قطعه** ز قدر شوکت سلطان
یکشت چینه نیم سلطان قدر و شوکتند ز بیه ناز و ناقص اولم
از التفات بهما ز سران و دهقان بد دهقان هم همان سران

ایلمکه یعنی آنده قور و غندر او تر تیب کلام کورشم و دهقان بافتاب
رسید اما دهقان کلامی اوجی افتاب ایشین و ضیع القدر اولدی
که سایه بر سرش انداخت چو تو سلطان ز بلبلنجلین بر سلطان اندک
باشی اوزر سایه ایتدین و اگر التفات و اعتبار ایدم **قطعه** نظر کردن
بدرویش و منافی بزرگ نیست سلیمان با جنان عشتی نظر
بود با موش **قطعه** کدایی حصول را به خوف بد حال کدایی حکایت
کنند حکایت ایدر که نعت و افرشتت و افرشتت طوطی ایدم
یعنی و افرسم و زربع ایشی ایدم یکیل زملوک او را گفت پادشاه
سردن بیه اولد کدای ایتدین می نماید که مالکان دارین کور نور
یعنی اکلنور که نهایت سزای طوطی یعنی به حد مال مالکان
و دارا متهی هست و بنیم اتمم وار در کجی از ان و تنگبری
کئی اگر او را حاکم بر سلطان ایدم و تنگبار و معاونت ایدم
بحکم عاریت عاریت و قرص حکمی ایا یعنی مفت اتمم چون انعام
و لایت در چون که ولایت حاکم ایشی و فاکره شود و مالکین
اوله گفت کد اچو کد پادشاه دن بوسوزین کشند ایتدین لا یوق قدر بلند
حداوند جهان بنا شد جهان پادشاه هلاک بلند قدر نه لا یوق
که دست همت بحال چون من کدایی که همت الی بنجلین بکرا اندک
مای ایا آوده کردن آوده ایلمکه یعنی بلند مال ایا که جو و فرام
آورده ام زیرا بن اوله مای جو جو یعنی آنرا ز جو ایشم گفت پادشاه
اولد کدای ایتدین غم نیست غم دکلدر که بکافرات می دهم زیرا که فرام
و بر دم **الهیستان** حبش حبش را چون **قطعه** قالو ایمن
الکلیس بیطامه اچو خیر یعنی خیر کبی بو خورش اچو
پاک دکلدر دیدم قلنا نشد به مشق و المبر زبانه ایتدین

بن الجواب خلا بر قریه سید ایدر زیت کرات جا نصیرانه پاکست
 اگر نصیرانه قیوسی صوبی پاک کل ایچ جهوده مرده بشویم
 اولاد ایچ جهوده اولیسی یورم نه باک ونه غم وار وریعی باک ونه
 یو و در شنیدم که سزافران ملک با زده کشتم که اولاد بزرگوار
 سوزنی قبول اعتدین و حجت آوردن گرفت و دلیل و حجت کتوک
 شروع ایلدین و شوق چشم و بنور سزاک و آیه کوز لولک ایلم بکند
 ملک و مرود با شیه بیور دین تا مضمون خطای تا سوزند و بفرست
 یعنی امر اتوی فایه از و بنور و توبیخ اول کرا دن زچ و توبیخ
 ایلدین تلخیص کردند خلاص ایلدین یعنی ایلدین بلطافت چو
 بر نیا بدکار ملاطفت و رفقا ایلدین چو فایه ایش یوقارین کلیمه
 مصیبت حاصل اولدین سیریه به حقی گشتنا چار ناجار صوبه حجت
 سزاک جهکرسن یعنی عاقبت خفت و قهر ایلدین اولاد صلیت
 اولور معانده همان حجت سزاک فالور حوکه بر خوشن نختناید
 هوکم که کفر و اوز و قهر ایلدین که کند و دن اولو ایلدین در شوب
 امر نه اطاعت ایلدین که نختد و کسی شاید اگر برکله ایلدین اوز
 نتم ایلدین ایف و ^{صاحبان} باند کانه یاد ایدیم حضرت شیخ ایدر زب باز کانه
 کوردیم که صید و پنجاه شتر بار داشت که یوز الا دوه یوز و ایلدین
 و جمال بنده خدمتکار و قوقا خدمتکار و قوی و ایلدین بشی در جزیره
 کیش بر کیم کیش جزیره سنده مرا بحجره خوشی بردینی اولو باز کانه
 کند و حجه به الدین و حجه شب نیا را میدود و کلیمه دکلدین
 و ابو حیدر که خنهای پرتن کفتن پرتن و نونا معقول نور
 سوزن کلدین بویلدی و فلان انبارم که فلان شتر کیم بتر کفناست
 شتر کفناست در و فلان بضاعت به دستمان و فلان و قاع و حیدر

و سنانده در و این و بویک خد قباله فلان زب است فلان یک قیل
 سیر یعنی اولو برینم ایدر کنتن قاضی دن حجت چتر شند و فلان جهرا
 فلان کس خنمین و فلان نشنه به فلان کس خنمین در کاه کفتی
 که خطای بکندریه دارم کاه ایدر ایدین که بکندریه خطای طوتم
 یعنی کلیمه بکندریه کتاک از زوسی طوتم که هو این خوشناست زیر
 لطیف هوکلی و ایدر باز کفتی نه کیه و ایدر ایدین که بکندریه به کتاک
 هوکلی طوتم که در این مغرب زیر مغرب در کیم موشوشت موشو
 و مخوف در کفت سعدی اندن صدکه اولو باز کانه باک ایدین ایدر
 سوزن و دیگر پیشین است او کله یعنی نیت ده بسوزنی وارور
 که اگر ان کرده شود که اول سفایانش اول یعنی حاصل اول بقیه
 بحر خوشی کند و عمرک با به سنی بکوشه بنشینم به کوشه ده او توتم
 و در کجای ریم کنیم و تجارتی در ایلدین کفتم حضرت شیخ ایدر لول
 باز کانه ایدیم ان کدیم سوزن اول فنی سوزن کفت باز کانه
 ایدین کور کد یارسی بیچین خواهم بردن اولو پارک کور کدین
 شتر نه ایلدین استم شنیدم که حاجی قیمت عظیم دارد کشتم کور کد
 اوند عظیم و زیاده قیمت طوتم و از حاجی که چینی بروم کورم
 و اوردن چنین کسینه که مراد فقوید در روم کتورم و بیای
 رومی باندیم و رولک دیبانی هنده ایلدیم و بولاد هندی کلب
 و هندی بولادین حله ایلدیم و ابکینه حله بیمن و حله هر صیبتی
 عینه ایلدیم و بر دینی بیارس و عینک بر دین پارس ایلدیم و از ان پس
 تجارت کیم و اندن هنده تجارتی شتر ایلدیم و بد کانه بنشینم و بد کانه
 او توتم چندان از این ناخوکی اول قدر بویک فایه دن و نانا معقول
 سوزن بکفت ایدین که پیشین طاقت کفتنش غانده (و در بار کانه)

ارتو سويلك طاقتي قالمدين گفت اي سعدي ايتدي ايدري توئين
سخني بکوي سن دني بسوز سويله ازانلک ديدنه باشنده افزون
که کوفتي يا ايتش سن گفت که ايتدم **رباي** ان شنيدستي که ده ارغور
کچنده برلويو بازار کانه ايتش تکی که غور حیلانه پارسالار بيفنيا قاز
ستور ستور نند دوشدين يا خود بار بیره بار او قوت باو بوي ايل
معنا يور اولوسي و صاصبي اولوسي ديمک اولور کجسب لافچه
استقال اولو بازار کان ديمک در سالار اولو معنا نه خرد کيدنه
شيخ نيت ايل قافله سالار قافله کچي حوان سالار چاغي کيريشي
سايير بونله قيس اولنه اندر هکله سالار ايلز کيب اولن لفظک
اخر ب البته سکن او قمتي که کير گفت چشم تنک دين دار اولور
دوشن که ايتدي دنيا طومچي تک يعني غني تک مال ايل طومچي طاکوزيه
يعني ايل کوزني يا قناعت پر کند يا قناعت کور باقناعت يا قيطري
طولر بر بويک دن خير ايل ممکن دکلدر چشم تنک ايل کوز تنک چشم
ايل کوز بوندتم سلسله الذهب و فتر ثانی ده واقع اولمش **درست**
تنک چشم ن قسط سالي جوع صيدش ن صيدش کارش ن بوي
عکاي مالدارين را شنيدم که بر مالدارين ايتدم که بخیل اندر جهان که
بخیل ايلر جانده چنان معروف بود ايلچيلين مشهور اولدين که ظلم
طايي بستي که خاتم طايي سني يلم مشهور ايدري يعني خاتم طايي سني
ايل مشهور اولور بکي اول بازار کان بخیل ايل ايلچيلين مشهور
ايدري ظاهرش ايلک ظاهر چاي بخت دنيا ايلک دنيا نفقي
ايل بختش ايدري يعني غني ايدري وضعت نفس جليل و ضلعي تنک
صني در نداشتن اچنان ن ممکن ايلک طبعنده ايلچيلين ثابت
و حکم ايدري که ناني بجاني از دست ندادی که بر ناني بر جان و بزر

ايدري يعني ايلک قتمده بر نان بر جانده مقبول ايدري و کره ابو هره را
بلغم تنوا حق و ابو هره تنک حه سني بر لغه ايل ايتش ايدري يعني
قرض ابو هره تنک حه سني اول زمان ده موجود اولدين رايانه
که بلغم و بزر ايدري و سلك اصحاب کرام ايلچوان نينداقي و
که تنک کلينه بر ايلچوان ايتش ايدري بودني که قيس اولنه ايلچيل
کلام خان و اوراکس نديدر کش ده که ايلک خان سنک قبول کنده
کورمز ايدري و سوره اورا سر کنده و ايلک سوه سنک بکي ايلچي
که ايدري ايلک بکي بو طبقه ده ايدري **بيت** در فتن مجربو بطلعش
ن شنيدسي در فتن ايلک طعما تنک رايک سندن خير سني ايتش
ايدري مرغ از بستان خوردن ريزه نجدي تووش ايلک ايلک
يد و کندن تنک خنده ديدمز ايدري شنيدم که در بارس مغرب ايتدم
که مغرب در ايلک راه مصر گرفته بود مصر بوي طومچي ايدري
قوله تعالى حتى اذا احسنا الفرق عايه اللهک قويه حتى اهلک
وزياده شدت ايتش که ناکاه با دني لاف کرد کشتي بر ايلک
ناکاه کشتي تک اطر افنه في لاف ييل کلدين يعني ايدري چنانکه گفته
ايلچيلين که ايتش لر **بيت** با طبع ملولت چه کند دل باز دني
اشون کوکل سنک ملول طبعک ايل دوزيل يعني موافقت ايلک
ايلک ايل حليم و ايل داوره حاصل يعني در طبع ايل دوزيلان بر
حال اوزره اولمز ايلکاه شادان کانا فان اولور مشروطه فتي
نبود لايوش کشتي موافقت فو ايل دوزيل وقت کشتي يه اولمز يعني
هر وقت ييل کشتي موافقت ايلک کاهي في لاف اسر دست دعا
بر آورد اول بخیل چون که بوحالي کوردن دي ايل بوقار کوردني
يعني دايه ال قال دردي و زياردي فايده گردن گرفت و فايده

فریاد انکه باشد بیهوشی تو له تعالی فاذا ركبنا في السفلك دعواته
خلصان الله بوعايد اللهك فويله در چنان که گشتی بیکه له الله تعالی
 دعا ایدر اخلاص ایل او را بفرستید حاله که دین الله اچون در بیت
 دست تفرغ چه سود بنده محتاج را تفرغ الی نه فائده ویر
 محتاج قول یعنی تضرع که فائده به وارد اول تضرع به وقت دعا
 بر خدا وقت کرم در بغل دعا وقتی الی خدا اوزره اول کرم وقتی
 الی قول تضرع اول یعنی باشد بر بلا طلب دعا به ال فالله ووده
 لك زمانه دعا اچون کیم بر نه **قطم** از رسم راهی بر نه
 زویم دن فکین له بر ارض ایش زویم یعنی ویر خوشن هم
 غنی بکیر کند و هم بر غنی طوب یعنی سن دینی فی الله ایل فانه
 از تو خواهد ماند اول وقت به بو خانه شدن قائم کبر یعنی
 اول وین خشتی از رسم خشتی از زکیر اول فانه نکم کبر خشتی
 التون دن ایش فاض ایل از دن سکان فائده آورده اند کبر
 ایدر یعنی حکایت کرده کتور شد که در عصر اقا وین در شب
 داشت او را خوا اولان بخیل مصره در خوش صغیر طوطی ایل
 یعنی فقیر الی اقرابی و ایدر بقیه حال او تو انک شد نماند
 مانک باقیسی ایل غنی اولدیلر و جاس با کهن و کهنه جلد بر
 بکر او بدریدند انک اولیسی ایل بر تدریلر و هنر و دیبلی برید
 و کنند و فغان اچون هر بر و دیبلی فغان کسر یعنی
 بچندید اتفاق در آن صفت یکی را دیدم از این اتفاق اول
 صفت ده اندن برین کور هم بر با دیبلی روان صفت ایل
 بویجی بر آن اوزره سوار و غشی کبجی ایدر و غلامی بر
 پیکر و برین صورت و غلامی در پی او دو آن انک اردنده

بلی ایدر یا صون کفتم کندوم ایدم **قطم** و ده که کرده باز کرد
 قبیل ایل اقراب او رسته سنی یعنی تکرار صیات بولوب افر کابل فخلط
 اولیدر تدر میراث سخت در بودی میل فی تدر ایلک فخلط
 که اولور ایدر وارثان را از هر که خوش وند وارثه صمد
 اولدنه با بقدر عوفتی که میا فاما بود شول کجی ایل
 سبیل ایلک ایل بنم او را فزده ایدر ایشیت کشیدم انک بکلی
 جلدیم یعنی بکلی طوب ایشیت ایلک و نفتم دینی ایدم **بیت**
 بخور ای نیک سبیرت و سه مردی ایل سیرتو و قبول و ابو
 کس کان نکون بخت کرد کرد و خود زیر اولد نکون بخت لو
 ویر امر طایع بودر مان و مثال ایلک و بعدین صبا دی ضعیف
 مایه قوی درام افتاده بود بر ضعیف اعتبار دامن بر بود
 مایه قوی در شمش ایدر طاقت ضعیف ان نداشت ایش ضعیف
 انک طاقت طو عدهی بر و غالب آمد مایه اول ضعیف
 صبا دکل اوزرنه غالب کلک و دام از دستش در بود و طو ایل
 انک الذن قاپد و بر رفت دینی کتدین **قطم** شد غلامی که آب
 جو کرد کتدین بر غلام با ابرو صوبینی یعنی ابرو دن صو
 کتور اب صوب آمد و غلام ببرد ابرو صوبی کلک و غلامی
 الذن یعنی غلام بر نیم کتور ابرو صوب اوله الذن
 عاقبت بر تون صو دینی غلامی کتور دین که کار بنوبت دام
 هر بار مایه آوردن دام و کتور یعنی هر وقت مایه کتور دین
 ایدر یا صون کتور ایدر دیک اوله مایه این بار رفت و دام
 ببرد مایه این بار رفت و دام ببرد مایه بکر کتدین و
 طو ایل بلج الذن دیکر صبا دان دریغ خوردند بخیر

حیات در صیف یزید و ملائمتی کردند و اول صید کی ملائمت
 ایلدیلر بولم دیو که چندی صید در دامت افتاد که بوجلیس بر صید
 سید ذاکم در نزدی نتوان تی نگاه داشتن فی حفظ انکه قادر او
 ملکه گفت اوله صیدا ایتدی این بر ازاران این قدر کلمه چو توان کرد
 نیچا غلو کر که ممکن در معنی نیه قادم که مراد و زید نبود زیر اوله
 ماهی بنج نصیم دکل ایدر و ماهی را چندان روزیه مانده بود و ماهی
 نکه اخلیس در یاده نصیبی قالمش ایدر **حکایت** صیدا بی روز نصیب
 سر صیدا در دکل ماهی نگرد در دکل ابر مغفله بود و در ماهی واریکن
 ماهی طوغر و ماهی بی اجل و اجل سر ماهی در حلقه غلغله قوی
 او **حکایت** دست و پا بریده ای و ایاهی که لاشی برکه حواری
 باچی را بگشت بر فرقه ایقلوی د یلدی صاحب دی بر و بکلمه
 اوله حاله بر صاحب دل انکه اوزر نه کدر یعنی انده اوزر ادری
 و گفت دنی ایتدی سبانی ان بن حوای تعالی حضرت تنزیه
 ایدرم لغت معنای بود در اقامه غایب استعجابی نجهت ایکن
 در معنی نه نجب حال او نور یا خزار پای که دگشت بیک ایوان
 که طوثر ایدر یعنی بیک ایغی واریکن چون اجلش فرا رسید
 چون که انکه اجام بقیمان ارشد ب از بی دست و پای بران
 سزدن و ایوان سزدن نتوانست که بخت فحجم قادر اولدین
مثنوی جو ایلدیز بس دشمن جانان سنان چون که جان ای و هلاک
 ایدر دشمن اردندن کلمه ببندد اجل پای عود دوان اجل
 یلجی و کردیچی ارکه ایا غنی بغل و بر ادیج ادمه قوت و دران
 دم نه دشمن پیایی رسید اوزر و ده که دشمن کوز آهده سوب
 زیاده سرعت ایلد ایدر شریکمان کیانی نشاید کشید و ارفله

مکان کجای فی چکمه امکان و قدرنا اولمز قنده قاله که کجای
 چکمه قادر اوله **حکایت** ابلای را دیدیم سمن حضرت شیخ ایدر سمن
 ابلای کوردم که خلقی شمن در بر که اوزر نه بر او خلعت
 یعنی بر قلملو خلعت کیمش و مرکب تازی در زیر و القنده
 بر خیزه آخ و قصبه صبر بر سر و صبر قصبه که باشی
 اوزر که انی عمامه امتی ایدر کسی گفت بر کس ایتدی ایدر
 ایدر چکونه بی بیچ نیم کور سن این دیبای معلوم نوشتانو
 دیبای برین صیوان صیوان لایعلم نوشتن بلنر جاهل حیوان
 اوزر گفت حضرت شیخ ایدر بن اکه ایتیم خطی زشتست
 که باب هر زدن زشتست بر قبیح خط ده القون صوی ایل
 باز من در معنی بولم **بکریست** خدشابه بالورن حمار تحقیق
 حمار بی آدم مشابه اولدین عجله جسد که خوار و محل صبر
 کبی که انکه ایچون بقر اوزر و ادر بر سر بی اسر ایل
 قومند و ایل مالی الوب الذن بر بوزای صید دودی و
 انکه ایچنه بر او طیر او بر اقدرب فی الحان اوله صبر یقینی اواز
 ویردی اوله طیر ای فرعون علیه السلام القنه نکه نیم و او
 لدی کون حضرت جبرئیل بندگی بولده ایا غی القنده المشی
 ایدر بولم تفصیل فحلمه کور و **بیت** بانکه کاوی چه حیدر انا زهد
 عشو نه سمره کیست که دست از ید بیضا ببرد **قطعه**
 با دی نتوان گفت مانند این حیوان بو حیوانی ادبی به بکزد ملک
 و لایق دکلدر بخیر درام و کتار و نقش بر و نش انکه درام
 سندن و طاشه نقشندن غیره هما بوجهت ایلادی به بکزد
 و لایق الحقیقه ادبی دکلدر بکزد و زهم لباب و ملک صغی او

دور ایلانک دو کلمه اسباب ملکنده دخی وارغندل یعنی انک جمع مانکنده
 نظریاتو که هیچ چیز نیانی حلال جز خواش که هیچ بر نه نمی حلال
 بومر سن قانندن غیر یعنی همان قتل حلال در بدنه سه حرام **قطعه**
 شریف اگر متصف شود خیال بلند شریف اگر فقیر و محتاج اول
 خیال بفلم وطن ایلکه با یکاه بلندش ضعیف خواهد شد اول
 شریف بلند مرتب ضعیف اول که که یعنی شریف لکنه نقصان
 ایشم و رکن نه زمین بمینج ندینرند اگر کوشتی ایستک القون پنج ایل
 اوره یعنی اگر همتان سه سیم دن و پنج زردن اوله مخفایه
 بود مرتبه ده اوله کمان حیرت باورن شریف خواهد شد ظل النبی تهویه
 حال سیم ایل شریف اوله که که یعنی **حکایت** دزدی کدایی را گفت برادر
 بر سائیم ایتدین شرم نوارم شرم طومر میسین از را بر خویم
 که بقدر این مکن از ترب دست پیش هولیم دراز میکنی
 الکی هولیم و هو حسیس اوکنه دراز ایدرین و اندن جلد رس
 گفت کدا اوله دزد ایتدین **بیت** دست خدا از فی رطوبه
 سیم بر حبه کشدن او تر می که کشد او کنه دکنمک ایل الی اوزاق
 بکدر بکد بر ند بکلی ونیم که برداند و نصف دانند سببی
 ال که لری یعنی سر قاتل او قطع او نموی دن ایسه دکنمک از لیه
 ال صحت اوزره اوله **حکایت** مشت زنی را حکایت کنند
 بر زور بازین حکایت ایدر لکه از و هو مخلف بجا ناده بود
 که مخلف نه اندن جان کلمش ایدر یعنی قدر و غنایه
 سبی یوز زانندن زیاده متکی و مظرب ایدر و از ضلع و از
 بفغان دخی کلش یعنی قنایه سر بوغانندن فقط کلش ایدر
 مشوره پیش پدر برد اوله زور باز بکلی قننه مشوره

التدی یعنی مشاوره ایلدی و اجازت خواست و پدر نندن اجازت
 طلب ایلدی بویله دیو که خشم سوزارم که سوف قصدن طومر
 مکر مقوتح بازو که بازه فوتیم دامن کاهی یکف ارم برادر ایل
 الی کتوم **بیت** فضل و صغر ضایعت تانما بند فضل و صغر
 ضایع در مادام که کوسر میسر یعنی اظهار اتمه اعود بر اشی اند
 مشک بسیار خودی اشی اوزره قوراشک از را لطیف رایم
 ظالم را نور بدر گفت بابا سبی زور بازه ایتدین ایلر خیال بحال
 از سر برکن ایلر خیال به کشدن چقار یعنی شرک ایل و پان
 قناعت دد امان سلامت کش و قناعت ایا فی سلامت
 انکنه چایه یعنی قناعت ایل که بزرگان گفته اند زیل او لولر ایتدین
 در دولت نه بگویند دست دولت جانشی ایل دکلده یعنی سبی
 ایل حاصل اولمزه چایه که جوینده دست بلکه چایه از قنیم در یعنی بخت
 و مظلوم او **حکایت** کس نتواند گرفت دامن دولت بزرگ
 زور ایلد دولت اتکمی طومر قادر او تر کوشش بی فایده است
 و سیم برابر وی کور کور که قاشی اوزره راست او روعه کوزنه فایده
 او سون دیو فایده سز چاشمی در جده و جهد ایل دولت حاصل
 انکس همان بویله بزرگ که فایده در **بیت** اگر بر مویبت هنر دود
 باشد اگر هو مرفلاک باشد آکی یوز هشتک اوله هنر بکار نیاید
 چو بخت بد باشد هنر ایش کلیم یعنی فایده برادر چو نک طایه
 خشی و برادر اوله **بیت** چه کند نور مند و ارون بخت شوم بخت
 اولان قوی نیی استون بازو بخت بک بازو بخت ایلدی و
 و بخت بازو سبی بکدر زیل از لیه سببی ایل نیچ و از دست جلد لور
 حکم و قور بازو سبی ایسه یعنی قور بازو سندان دولت بازو سبی

بیکدیگر گفت پس ایست ایست این پدر فواید سو بسیار است
ای پدر فوایدی از آن زلفت خاطر فوایدی که برین خاطر که شاد و دل
سندن یعنی اولی سید و جذب فواید و فوایدی که برین جذب فوایدی که
حاصل بیکدیگر و دیدن عجایب و عجایب کور کردن و کشیدن و کشیدن و کشیدن
التماس کردن و تقوی بلدان و شهر از تقوی التماس و فی روح خلایق و کمال
اشنا اولوب مصاحبت الیکنان و تحصیل جاه و ادب و خیرت و ادب
تحصیل الیکنان و مزیدان و ملکب جاه و مال و قرین و قرین
زیاده الیکنان و معرفت یاران و پیچیده راه یار اولوب و پیچیده
حاصل الیکنان و تجربه روزگار و روزگار برین تجربه الیکنان که
ما بعدی بود فی نفی در چنانکه سالکان طریقت گفته اند ایکنان
که طریقت طریقت از غش و **درب** نایبکان خانه در کرون ما
که دکان و خانه ده رهن سز که از ارجام ادبی خوشی و هرگز
حام ادبی اولوب سون بر و اندر همان فواید کن بورجه اند و آثار
حقن عجایب و خرابیب سیر و فواید الیکنان پیش از آن روزگار
بروب اولوب نونده اولوب که همانند کید و کن یعنی اولوب و نونده
بایاسی مشت زن دن جو که بوسوزنیه کشند و ایکنان الیکنان
پس این اوغول برین خط که بیان کردی بو اولوب اوزره بیان
ایکنان منافی سفر فی شمی رست سو که فوایدی که بسیار و لیکن
مسلمین طایفه راست احوال و بشر طایفه بحکم و معوض در
خوشی و بازگشتی که وجود نعت و گفت اولوب بشر طایفه
اولوب کسی بر بازگشتی که نعت و قدرند وجودی ایکنان غلام آن و کنیزان
در اولوب و نونده دار که کوکل میل الیکنان زیبا خلایق
و رعنا کنیز کلردی جا یار و حاکمیت گزار و خدمت کار طایفه هوز

بیشتر

بشهرن بوالهال و بازگان و کونان شهره و هر شب بمقامی و می گنج
بر مقام و وجودم بتفویح کاهی و وجودم بر سیران کاهه از
نصیب دنیا متمتع شود دنیا نعمتند متمتع و دوزخ ازین کاه
قطعه منم بکوه دشت و عیبایان و نبیست غنی طایفه و قواره
دخی بنیایان و خنیه یکس دکلدر هر کاه که رفت صید و غنایان
کاه ساهت زبیر هریر که کندی عا در فوری و اولی کاه
و راحت اولی کاه و دوزین و انرا که برادر جهان نیست
دست رس و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
بوقدر یعنی و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
است و ان نشناخت اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
و حاصل اولی کاه و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
مشهور و کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
سببی ایلم و قوت و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب
قوت سببی ایلم و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب
فضل سببی ایلم و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب و فصاحت و نایب
نمایند انرا که کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
الکاه و کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
مرجم دان مثال زرطلم است عالم کشی ملک و وجودی یعنی
ذات حاصل و صفای التونا که کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
کافضه الباقی کالمهج که کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
اول عالم هر قدر که کندی عا در فوری و اولی کاه که کندی عا در فوری و اولی کاه
و اعتبار را بر سر زک زاده نادران بشهر و اناندا بر کاه

عباد حلو من مصفا قوه
 سلطنت الامل والبلند سوت
 زلف اشعار و امثال مغربی
 انما و غزل و کلام فی
 در که کند و زخمی
 و روی او در و سحر شده
 باز منی در و سحر شده
 که در حکم اعتبار آتون
 در و او را غنای خلق
 دخی اندک خوفندان
 قبول غنای در و او
 ای و او اسمی در و او
 افندی دخی بود که نصیر
 افتد در

و غنی نك جاحل او غنی شهر و این بکزی که در بار غنیست نام
نست نیز زیرا خیر د بارده اینی عظیم المزل و اصل الفنا و
اعتبار المزل سیوم خوب روی که در درون صاحب دلان بی طاعت
او میل کند اول بش طایفه نك او جی بی بر طوبی که صاحب نك
دی انك اخلاطه عیال الیله و جی بی و غنیست نشا سند و انك صبی
غنیست الکلیله و خدمت را منت دانند و اک خدمت اعلمی منت
بیل که گفته اند زیرا اینی لرد اندکی حال جمال از فی بی بی بی
حال مال جو و لغند نك در و روی زیبا هم دلهاسته است
و زیبا بوز صفت و لک مرهی در و کلید در تاه به و غنیست
قبول که بفتا جی در که اصل که در و یوقدر **قطعه** ش هدایت که رود
حرمت و عزت بیند و طوبی اول بره که کیدر یعنی هم قند
حرمت و عزت کور و رعایت زبولور و بر اند می ترش بدر
و نادر خوشی کند و نك بدر و مادر و اگر اینی قهر الیله سور
و در ایدر لرایه ده بطاوس بر و راق مصاف دیدم بر مصفی
لر که و روا اوزره طاوس قنادی زیرا جی که عاده در و غنیست
اول و غنیست و لرد و بر اعتبار ایروپ مصفی لر بی جی که خود کتم اینی
منزلت از قدر تو بی بی بی پیشی حضرت شیخ ایدر بر طافه لیدم بوز
سند قدر کردن و هد کردن زیاده کور دم گفت خاموشی که کوی جانی
دارد طاوس قنادی چون که بیگ بوزنی لشدن لسان حال ایلم
با که حواب و بر لیدم خاموشی اول زیرا که در دنیا ده
بر از جو حسن طوطه یعنی انده بر مقدار حسن و جمال اول و جی پای
نهد دست که نادر یعنی پیشی اول که به قند ایروپ قویه انك
او کنه ان طوطه یعنی رد المزل بلکه دعوت ایدر لرایه چون پس

نوافقت

موافقت و دلبری بود چون که پسرده موافقت و ملائمت و لرد
اول اندیشه نیست که بر ازون بری بود غم دکلر اگر بر بری اول
پسرده بری و بیزار را و لرد زیرا عاقل لر بی که مرتبه پد زدن
اکه زیاده رعایت ایدر لرایه من استاده ناکش جان و ناکش
او خود که بما جوشیم سحر نك او کویر سحر کو صدقش در جهان
مباد او بر سحر و در معنی کویر کبی مقبول در ندر بر صافی کبی
در و ی جهازه انك صافی اول و سحر از صدف مراد دکلر در
بینم را هم کسی شترین بود در بینم دو کلیم شتر بری بهارم
خوشی اواز اول بش طایفه نك در جی سی بر خوشی اواز که بجه
داودی کداودی بوغاز ایله یعنی داود بیضا بلیه سلام خوب
اواز اول و امل ایلم آب از جریان صوفی القند و مرغ از طیران
و خوشی او جققند باز دارد کبیر و طوطه که مرتبه دگن صوته اول
پس بوسیلت این فضیلت ایلم بوفضیلت سبی ایلم از او
حسن صورت در دل مرد تانی صید کند آدم لر که کوکلنی صید ایلم
و رباب یعنی صاحب لر یعنی صاحب دلت عین قوت او نیست
نمائند انك مصافقت رغبت و میل کورسته **لشم** سمولی
حسن الاغانی بایم قولم ایغی نك ایروپ در من الذی جی
المنان کیم در شول که ایلم منان یا پدین یعنی منان لرد
که در اد حسن صورت در **قطعه** چه خوشی باشد اواز نرم و عزت
خوشی و نه لطیف در نرم و عزت اواز بکوش حریفان ست
صیور صبا 2 مشایه ایلم ست او عش حریف که قولند
از روی زیبا ست اواز خوش خوب بوزدن با و خوش
ولطیف اواز که ان حفظ نفس است و این قوت روح زیلا

کیم هر مرغی سیرانه کیدر در خوشی و کجا که شب آمد سران اوست ای
 درویش هر چند که کیم کلدین یعنی کیم ایدرین اندک سیراید این گفت
 مشت زن بکیم بوسوزن ایدرین و هفت خولت و پند زده هفت
 ودعا طلب ایلدین هر را وداع کرد بکاشی وداع ایلدین و روان شد
 دینی کلدین و در هفتکام رفتی و کتک و قنده نشیندش ای ایدرین
 هر کجا می گفت که ایدرین **بیت** هنر در کجاستی نباشد بکام هنرمند
 که اندک بختی مراد ایلدین بختی که مساعدا و علی بکای رودکی نژاد
 نام بریده کیدر که اندک نامی بلمر یعنی خلاف سمع کیدر را بریده بکای را
 تا که بر صولت رنده ای ایدرین که سکه از صلابت او بر نیک می ایدرین ایلدین
 که اندک شد نژاد و هر که اندک هوشمند طاشش اوزره کلور ایدین و ادا و زین
 بفرستک رفت دینی او را صولت جوش و درویش او را و فرستک کیدر
 ایدرین **بیت** سکه ای که مرغ ای درویش نبوی بر صعبت او صولت
 که صوفی و شی اندک ایمن دکل ایدرین که کور کیدر ایدرین که کور کیدر
 از کتاش در بودی اندک الحرف که کور کیدر از کتاش قید ایدرین
 که صوفی مردمان را دید ایدرین مشت زن بر بک (ایدین کور دی که بک
 بواضع که اندک اولن که هر کسی بر بواضع ایدرین بواضع معبره و خوش
 و رخت سوزنه و سوزن بای بی بواضع یعنی کشتی بکیر بکیم ظاهر
 او را که جوان دست خطا بسته بود لیکن جوان که مراد مشت زن در
 قوس سیر ایدرین عطا ای بواضع ایدرین یعنی یا ننده اصلا بکیر بیع بواضع
 که اگر بکشتی دیو و بریدین زبان ثنا بکیر خود بال صوفی و ثنا دینی
 ایدرین یعنی جلا جید دین چند اندک زار دین کرد اول قدر که از ایلدین
 یار بکیر دین و کشفند شرح ایدرین که قدر ایلدین و ایدرین **بیت** بی زار
 نتوانی که کنی بر کس نور القون سز قادر کلین که کس اوزره نور و کیم

ایلیکین یعنی نور ایلدین مراد کیم صلا ایلدین قادر کلین و زار دار بند نور
 حتما که زار طون ایلدین یعنی زار و ایلدین و وقت حتما که کلین
 زیر القون ایلدین جمیع مقامات حاصل کلور طلاق و مراد و وقت سز طلاق
 از و خنده بکیر و گفت او را مشت زن دن کلین ایلدین و دین
 و طعن ایلدین **بیت** زار دین زار دین رفت بنور از دین طون
 ایلدین یعنی زار دین بواضع زار دین ایلدین که کتاش یعنی دریا و کتاش
 کلین و قابل کلین زار دین مرده چه باشد زار دین مرده بکیر او را و زار
 قور زار و کلور یعنی نه فایده به بکیر ایلدین ایلدین و در دین قدر القون
 کتور یعنی اوست کشتی غیر بکیر و بر راس سنده ای و بر صولت رنده
 از این طعن بکیم بر آمد ملاطفت بو طعن دین جوان که کولم بجهت و تقصیر
 او را بر صولت از و انتقام بکشد مشت زن دین ایلدین که اندک انتقام
 چک یعنی انتقام ایلدین کشتی رفته بود او را و وقت دین کیم کتاش
 کشتی ایدرین او را زار دین مشت زن او را و در دین یعنی چا و دین بویل
 دیو که بکیر جام که یوشیده ام اگر بواضع ایلدین که کتاش یعنی بکیر کتاش
 ایلدین که کتاش قاف اول من در دین نیست در دین دکلر و ملاطفت
 خلاص که طلع ایلدین و کشتی را باز کجایند و کشتی و کیر و دوز دین کتاش
 کلدین **بیت** بدوزد شر و دیده هوشمند صحت خاقل کوزد و کوز
 ایلدین و کوز طلع مرغ و ماهی بر بند طلع مرغ و ماهی بند کتور که هوا
 دریاچه ایکن ای کتور ایدرین چند اندک مشت زن انتقام ایلدین او را قدر
 صبر ایلدین که دست جوان جوان ای بکیر و کتاش و ملاطفت
 ملاطفت صقلنه و بکیر سز ایدرین و او را بخود در کشتی و کیم طون
 ای کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور
 کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور و کتور

بدر آمد ملا حاکم و کوی کجی دنا شمره کلدی با کشتی کند ملام معاونت
 ایلمه چنان در شتی دیر ملا حاکم کوی ایلمه کوردی یعنی است
 بدین پشت بگردانید اول کشتی دوزخ بدین یعنی کجی بدین معصیت
 آن دیدند که با او مصاحبت کنند اخی معقول کوردی که اول پشت دنا ایلم
 صلح ایله رو بابر کشتی مساحت نمایند و کجی اجنه ایلم مساحت کوردی
 یعنی نه ایلم **لر** چو قاش سینی تخم بیا و چون که چند و خوش کوردی
 تخم لور یعنی تخم ایلم که سه ملی بیند در کارزار زراعت و طاعت و ملاطفت
 چند و قیو کوی قبل یعنی جنگی خلق ایلم در لطافت کنی کجی کشتی سینه و طاعت
 و رفعت ایلم اول بدین ماحضه و دوج کوردی نبرد فرزند را تیغ بفرزید
 ملا حاکم ایلمی کشتی قلع ملا حاکم اول و خندان او در کجی کوردی زراعتی
 و لطف و خوش بینی بشرین زبانها و لطف و خوش لیا ایلم توتلی که بیل
 بکوی کشتی قادری که بیل بیل ایلم کجی سن یعنی بدین بعد فاضی
 کجی خدر سینی ایلم در قدش افتادند ملا حاکم و رفیق لرن ایلم ایلمه
 دوزخ یار و بود چند و بر قایق بوسه بنفای نفاق ایلم بر سر و چشمش و لید
 اول پشت زنگ بکشی و کوز را وزره و برید یعنی اظهار خجسته ایلمه
 آنک بکشی و کوز یعنی او بدین شمره عاده ناس در و بکشی در و بدین
 کشتی یک کوردی و کندیل تا برسدند بر تونیه تا که بر تونیه از شدیل
 که از حمار یونان که یونان می داشتند یعنی آنکه بنا کردند در آن نهادند
 بود صوره و بکشی ایلمه قاشی ملا حاکم گفت ملا حاکم چون که اول ستون
 کوردی شت زنه انتقام انگلیدن او درین ایلمه کشتی را خلاصت
 کشتی نه بر طلم وار در یکی از شمره کوردی است سوزن بیکوز که
 حلا و زرد در و مردان و زور دزدی در آن که و قوت کوردی در بایا
 بدین ستون بود که که بوسون او زره کیده یعنی جقم و قوت کشتی

بگرد

بگرد و او را ده کجی ایلمه طورت نامی که کجی کشتی نه که اول خلاص
 حمار ایلمه حمار بفرمود لاوری که در سر کشتی جوان دلاوری
 حوزی ایلمه که با شنده طورت ایلمه یعنی کشتی نه دلاوری کشته و فور
 اول ایلم از صوم دلاوری نه کجی کجی کجی و بجه و کوردی
 اصغر از ایلمه خوف امدید و قوت حکم کشتی نه و قوت ایلمه سوزن
 لقا حاکم ایلمه که کشته اند که عاقل را یعنی لردی که راجی بدین ایلمه
 که کجی کجی کجی بر سر و لکم ایلمه در کجی کجی کجی که کجی کجی
 رنجک صوم کشته صدر رحمت بسبب که حاکم کشته ایلمه کجی
 بعد رحمت ایلمه در سن از یا کشتی ایلمه کجی کجی کجی
 و شمش اول بر رنجک کجی کجی ایلمه اول کجی کجی کجی
 بدر آید زرا بیکان یار طوره کوردی و رحمت ایلمه کوردی
 از زرد در حاکم و اقا اول بیکان دنا ایلمه از زرد کجی کجی
 قالدور **بیت** چه خوشی گفت بکشتی با کشتی نه خوش و نه لطیف
 دیدن بکشتی حیل کشته چو کشتی خاشاید ایلمه کجی کجی کجی
 که در کشتی طاک کشته یعنی از کشته ایلمه کجی کجی کجی
 ایلمه **قطعه** شوا این که کشته دل کجی ایلمه کجی کجی کجی
 حاکم اول و سن جوز دست و کجی کجی کجی ایلمه کجی کجی کجی
 کشته کلمه یعنی بکشته کشته دل ایلمه کجی کجی کجی
 بار و یی او زره طاشی او رنه که بود که حصار کشته ایلمه کجی کجی کجی
 که حصار دنا طاشی کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی
 کشتی مساحت به پیچید ملا حاکم اول قدر حصار کشته کجی کجی
 کجی کجی ایلمه مساحت نه طولادی و بر بار کجی کجی کجی کجی
 او زره کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی

چون که آنی کوردین یولارین یعنی کی تک ایسینی انک الله الذی قدی
 یسینی کدی و کشنی براند و کی سوردین پی در راجی حیران عیان بپاره
 مشت زنی اولیوه حیران قالدین و روزین دو بلا و مشت دید
 و برابک کون بلا و مشت کوردین و مشت کشید و مشت او چکر
 سوم روز او یعنی کون خوابش کربیان شرفت خواب انک الله
 یعنی انک خواب غلبه ایلدین و باب انداخت و صوبه یعنی بوی
 سیبی ایل صوبه دوشین بعد از شبان روزین اول کون اول کیم
 دن فکده بکنار افتاد کناره دوشین از حیاتش دمی ماند
 بود بر مرتبه ده ضعیف اولی ایله انک حیاتش بر رفعت
 قالمی ایله بیک درختان خوردن گرفت زیاده ابلقده
 ایله لکه بیباغنی بیک باشلید و بیخ کیمایان بر آوردن
 و او تله کوننی چوقمه باشلید تا انک قوت یافت تا که
 انک ایله باز صوبه قور بولید و سر در میان نهاد و رفت دمی
 بیابانه باشی قودین یعنی بیابان بولنی طودین و کنده
 تافته و کرسنه تا که اچ و صوبه و یطاعت و طاقت سر سرت
حاجی ایله رتولان ایله رتولان قور رادید که کرد اعدا بود
 بر قور کوردین صوبه ایچکدن او تریت تا که اوزرین اچ اولی
 ایله رتولان آب و ییچ صوبه پیشینری به پول ایله کیند
 ایچکدن ایله جوان را پیشینری نبود جوانک پیشینری بولای
 آب طلب کرد اول قوم دن آب طلب ایله ابا کردند ابا ایله
 یعنی و در جلد دست تقدیر دراز کرد مشت دن بکف
 اولوب اول قوم تقدیر و خصوصیت الی و راز اللد
 تا که اللد نضر با صواب ایچکدن نبود بستر و کیند

بار یعنی چند را فرود کوفت فحصل کلام برینجه که حکم دودین
 حیران غلبه کردند انک اولان که لرشت نذا اوزره غلبه
 ایله و بی بی با بندند و شرح انیوب اور دیر و مجروح
 کردند و مجروح ایله **قطعه** پنه چو پنه بند پیلای سوری
 سحاک چون که صوبه اولدین فیله اور یعنی صوبه و الم و بر
 باجم تندی و صلابت که اوست اور فیله بود و کیم قوت
 و تندرک و صفا و صلابت ایله یعنی انک بوقر قوت و صلابت
 و در لکین زبون و عام زلور موجکان را چو بود اتفاق
 چکر که چون اتفاق اولم شیرین را بداند پوست قفان
 و مرهیب از لاند یوستنی بر تا یکم خور و خور و کیم ایله
 یعنی بالضم قورین در بی کاروان افتاد کاروانک اردن دوشین
 و برقت دمی کنده رشتا نگاه افشام و قتی بمقامی بریدند
 که از دزدانی قطره بود بمقام ایله رشتی که کیم حایم اردن
 خوف و خطر اوزره ایله یعنی خوف مقام ایله کاروانان
 را دید مشت زن کاروان او توری یعنی کاروان خلقی کوی
 لرزه بر اندام افتاد حایم که حوضندن انام لرزه لرزه لرزه
 دوشین یعنی دوشینر و در بر هلاک نهاده و هلاک اوزره
 کوی قور یعنی کند و لاند ایله قطع افشاد گفت اندیش
 در ایله مشت زن کاروان خلقی چونکه او اهل کوردین
 انک دیم و خوف طوکلر کهن قهرها درین میان زیر این بالکوز
 بو اور تاده پناه مرد را چو دیم الی کیم صواب و یوروم
 و دیگران جوانان هم یارین کنند و بو قافله اولان خیر
 یعنی سایر جوانان دمی معاونت ایلیه مردمان را با افرو

دن کو کله ازنده بر صعبیت طود در رحمت بر دشتن نور الهیایی بگویند
و جوان را خفته بگذاشتند و جوانی او را ده او پیش خود بگذاشتند
خبر یافت بیچاره اول وقت خبر بولد که افتاب بگفتن یافت
که افتاب آنک گفتی اوزره بگذرد ایدر یعنی نزدی سر آورد
خواب دن باش قالدر دی کاروان را ندید کاروانی کور مدی بی
بگردید اطراف جو قلوب طولانی و به بی بی بند و بر بره بوه اللی
یعنی بوله بولدین نشه و بی نوا صومرز و از سنر یعنی از روی
برفان بوزنه چاک اوزره و دن بر هلاک نهاده چکی گفت دخی کو کلنی
هلاک اوزره فوشن ایدر ایدر **شعر** من ذا بعد نخی وزم العیس
کم دره یورده بنم ایل مصاصیت ایلیه و وصفت کرتی بندن
از ایل ایل طایفه عیس بولد لرندین یعنی قافل کندی بن بوراده
تنها قالم مالفریب سو به الفریب انیس از نیل چون بنیدن
غیرین موش بوقدر یعنی خنبیک موشی بنه خرب در جنب
الجهنم میل **سیت** در شتی کندی خرب ناکسی غلطت و خشونت
ایدر خرب لر شول که آن بوده باشد بوزب بی که خرب
ده چوقه ای او موش و خرب بکشی چکشی اولاد و زین موش بود
اول بیچاره بوسوزده ایدر که پادشاه زاده که بر پادشاه او عالم
در پی صید بر صیدارنده از لشکر باند دور و افکاره
بود یا ننده اولاد بنده لرند و مصاصیدن ایدر او دشمن
ایدر و بالاب سرش ایستاده و آنک بکشی اوزره دوش ایدر
و این سخن چینی شد و آنک بوسوزده الهیای ایدر ایدر در
همیشا نظر کرد اول مشت زندک همتا نه نظر ایدر حضور
ظالمش پاکینه دید آنک ظالم صورتی پاکینه و تطیف کوردی
دعانی

و خلق پریشان و آنک حالتی پریشان و بر کشته پرسیدش که کی بی شتر زده
که قند سن دیوسوان ایلدی و بدین جا یک چگون افتادی و بوبره
نیچ دوشده برنجی از انجیم بر سر اولکشته بود ایدر کرد اولر
که آنک باشی اوزره بکشی ایدر بعضی سنی ایدر ایلدی یعنی حکایت
ایلدی ملک زاده را بر ورم ایدر پادشاه زاده به اوزره
کلدی یعنی که نرم ایلدی خلقت وقت داد مشت زن خلعت وقت
و بر دین و عقیدین با وین هم کرده و بر عقیدکم که ایلدی ایلدی
تا بشه رضوش باز آمد تا کید و کند و شمره کلدی بر بدینه او
نشد دینی شد با کسی این کور ملک ایلد دمان اولدی و بر سلامت
حالتی شد گفت و آنک هلاک سلامتی اوزره شد و بدین شبانکه
اضحام و قتی از انجیم بر سر اورفته بود اولر نشه دن کا آنک باشی
اوزره بکشی ایدر یعنی باشند بکشی ایدر از حالت کشتی کشتی
حالتدن و جور طلاله و ملاهک جورندن و روستایان بر سو جان
و متو بکشی اوزره کوب لور که جورندن و عذر کاروانیان و کاروانان
لر که و فاسد لغندن بایدر گفت پذیرم ایدرین پدر گفت با کسی
که ایدرین ایدر پسرا بول نکفت سکا دجیدی در وقت رفتن
کنک و قشند که تکی دستا نرا که قشند سر که دست دلیرین
بسته است بهادر ایل بگفتن در وینچ شیرین شکسته و هلاک
لور پیچ سی صفتی در یعنی نشه یا قادر او غلر چه خوش گفت
ان تری دست لخی شور بنه لطیف دیدن اولر لخی شور اولر لافیه
مقول قول بود در جواب زینهار از پیچه من زور بر ایدر قدر لقون
القی یعنی قوتدن یک کدر بر گفت پس با کسی ایدرین ایدرین
بابا حوآینه تارنج نبر سنج بر تکیست ایتمه حادام تا سنج قیمین

وزعت حکیم کن کنج و مال بوقارب طومر من یعنی محل ایدہ من زن و باہانہ
در خط ننہی و مادام کہ جانکی حضرتہ فوجین یعنی حیاتن کن ایدہ من
انمین بر دشمن ظفر نیایی دشمن اوزرہ ظفر بولمن زن و تادام دشمن
نگنی و مادام کہ دانہ پشنا انمین یعنی خاک ساجین من من برداری
حرم حاصل ایدہ من من بینی یا نور من حسین یا باندک مایہ منجی کہ
بردم بر از جوق مقدارین رنج یا ایلندم انک سببی ایلچ تحصیل راحت
کردم نہ راحت تحصیل ایلدم و بہ نیستی کہ فوردم و شوارشی کہ
یدم انک سببی ایلچ مایہ غسل آوردم نقد عمل کنوردم غسل
دکرین بوزہ نیش مناسبتی ایلچ در خیمہ را دیو قدر زحمت یا حکلم
انک سببی ایلچ بوقدر زحمت الہ کنوردم دکلہ کہ وادشہ اودہ نڈ
اصانہ انک در **بیت** کہ پیسرون زر زوہ نقوان خورہ اکر کشتی
رزقندن زیادہ عاک ممکن دکلہ در طلب کاچی بی تید کرد لیکن
طلبندہ کاھل ایلچ کمر خواتق اکر اندیشہ کند کام زندہ خواتق
اگر عساک طحقی فکر ایلچ یعنی انک یومئسندن فکر ایدہ من کہ کنند
در کرغایہ بچندک من زراغر بالودرت الہ ایلچ یعنی در یا بہ طابو
الہ امر **قلت** بسیار اندک ازین منکر نیست دکر منک الت کلای
حرکت ایدین دکلہ را ہم تحمل بار کران نمی کنند اوربب ہذا فریاد
تخل ایدر یعنی ایدہ من کہ کتور اگر حرکت ایدین بوقدر بود چکر
ایدین ایلچ سیاحت اعلی ایلچ نیم بلادن و الم دن خلاصی بولور
ایا حرکت و یا حمت اعلی ایلچ نیم مشقت و زحمت چکر من بوقدر
مشقت زندہ در بوقطع ایلچ **قطر** چہ خورشید خورشید درین
خار شہر ایلچان یعنی ققان و مریمب ایلچان مغارہ و بندہ
نیر یعنی مغارہ دن طشرہ چقور صید اعلی اکر کہ فرنی طرہ

بازاوارہ

بازاقتادہ را چہ قوت بود دشمنی طغانک قوت اولور یعنی مادام
کہ پرواز ایدوب صید اعلی سبی ایدہ کند و بہ لازم اولان قوتی قندہ
بولور کہ تو در خانہ صید خواچی تر دکر من خانہ دہ صید اعلی تر
ایک یعنی حاکم سبی اقمین دست و پایت چو کنکون بود
سنک الہ و ایا خاک اورجاک کبی اولور یعنی بکرہ قندہ اولور
فالور من پدر گفت پدرین چوہ پیسکہ بولور لہ اشدین نصیحت
طربی ایلچ اکر ایدین ای پسران اوخول درین نوبت بونوبت دہ
یعنی بوسوزدہ نلک زرا یا اورین کرد نلک معاونت ایلچن و اقبال
رہبرین و اقبال و سعادت ہار دکر حصولنہ رہبر لک ایلچ
تا کلت از خار و قارح از پایہ بردارد کہ سنک کلاک خاردن
و خار دہ ایا غلغلہ طشرہ کلین یعنی جعدین کہ بوقدر کرت و حنت
دن خلاصی و صاحب دولتی بقور سید و بر صاحب دولت سکا
ایدین و ببولجشد و سنک اوزر کہ یعنی سکا اصانہ ایلچن تو ہم
کرد دینی ہم ایلچن و کسر حالت را و سنک حالک کسرہ بتغدد
جسیر کرد بتغدد و تخص ایلچ صیر ایلچ یعنی سنک شکست قلبی
انعام و اصانہ ایلچ متلہ و مسرور قلین و صنیان اتفاق نادانند
و بولجلیہ نادردوش یعنی از واقع اولور و برن دکر نتوان کرد
و قلیل الوقوع اولان شئی اوزر حکم ایلچ اوزر زنہ تا بدین طبع
صافن تا بواجید ایلچ دیکر بار کرد و بولجنگد بکرہ دینی حصدک ایلچ
طومر من **بیت** صیاد نہ ہار شغالی بید صیاد نہ مکرہ یعنی حوت
صید درین خانہ من در صقان القز افتدہ کیکی روز بلنگنی بدردوش
یعنی واقع اولور کہ بر کونا ایز قیلان دترار چنانکہ کیکی از ملوک بارس
انجلیہ کہ زمان ماضی دہ بارس پادشہ روزن درین کلین کرغایہ در شہری

داشت خاندان اخوان او بر پوز که فاشی طوبت اید یعنی نکیبی زیاد با او
 و قیمت او بهائی وار اید باری حکم تو به بر که تو فوج حکم اید باقی چند
 از اصفهان حاصل ندن بر پنج کلمه اید بمصلحت شیراز شیراز که غارت کاهنه
 بیرون رفت طاهره کندی و فرموده می پادشاه بیوردی نا انگشتی
 تا او را بخانی برکنند ضد الاولاد قبولی اوزره کاخضه الدوله اندک
 التند مدفون در نصب کردن نصب اید اید اید یعنی دلایل تو که شیر
 از طلق انگشت بگذاردند که کلمه و نا انگشت نیک خلق سندن او را کچوره
 حاج اورا بگذر حاج اندک اورا اتفاقا چه جسد حکم انداز اتفاق در پوز
 حکم انداز که در خدمت او بود و ندان بدادش هک خدشده اید به حکم خطا کردند
 حکم سی خطا اید به مکر کوزخی مکر طفل بر بام ریاضی به کاروان سرباز طای
 اوزره تا بباریکه او بیخی اید فیر از حو طرفی انداخت و طرفی
 اوقا اید باد صبا تیر او را فضا اید جسمایی اندک اوقتی از طلق
 انگشتی بگذاردند خاندان خلق سندن کچوردی انگشتی را بوی
 ارزانی داشتند و در اوزره اول طفل لایق طوبت اید یعنی و برید
 و نهفت می قیاس دادندش واک خاتم در زیاده قیاسی سزفت مال
 و برید و پسر همان دم پسر همان اولدم تیر و کمان را بسوی الله
 بکشت و کمانی مقدس گفتند که چرا چنین کردی اول پسر اید به پنجون
 بوی اندک گفت اندک جواب و بیرون اید به تارونی اولین بر جای ماند
 نا اولکی لک اونی و اعتبار دین برنده قابل زیر بر کشته دینی انفع تکلیف
 اولش نشان او را می مقرر در اید اولکی رونق و اعتبار قاطع **نعم**
 که بود که حکیم روشن دین کاه اولور که روشن را نوا قلند برینا اید برست
 برت برست برست کلمه خطا اید بر کاه باشد که کوز که نادان
 کاه اولور که بر نادان او غلبی بغلط بر صدف زدن تیر و خلط و خطا

اید بر وقتی نشاند او را حکایت در روشنی دیدم بر روشنی کوردم و غایب
 نشسته بخاروه او کوش و در بر و خود از جهان به و جهان ندن
 یوزنه اضلاط و مصاحبت قبولی بگفتی یعنی عزالت اعتبار اید
 خلق دن احتلاطی قطع اتشی اید و ملوک سلاطین را دینی ملوک
 و سلطان که در چشم محبت او اندک محبتی کوزنده شوکت محبت
 غانده شوکتی و هیبتی فامش اید یعنی اصلا التفات اید اید
بیت که بر خود در سلوک کش و هم که کند و اوزره سوار قبولی اید
 یعنی دلم که کند به عاده اید تا بحد دنیا زلف بود و اول که غلبه
 دکن خفا که او را عمری اولدم احتیاج دن خلاصی بوی از کزدار
 و پادشاهی کن حسی موعینی شرک اید و پادشاهی اید کردن به طوع
 بلند بود زیر اطیع سکه بوی یوک سکه او را یعنی احتیاج سندن
 سکه سفر و انگریزی از ملوک آن طرف اول طرف پادشاهی حزن
 بر بشارت کرد ایشار اید اید یعنی طلب اید بوی در حو
 که توقع حکم اخلاق عزیزان آنت که عزیز که احاد کرب اید
 اولد که بنان و غلک با ما موافقت کنند که نان و غلک بر موافقت اید
 یعنی بزم و دختر قبول اید در شیخ رضا داد شیخ بوسه رضا و بر دی
 که اجابت دعوت سنت است زیرا دعوت قبول قبول ایلم سنت در را
 در پیش برک حبیب اگر صلی العلب و سلم طام دعوت اید قبول اید اید
 دیگر روز اید کون شیخ رعایت فضا اید ملک بادشاه بعد فاش
 رفت اید اندک قدح کدی بیخ عزیز اندک فضا فضا و بر دی ایچون اید
 اعتذار اندک کدی عاید بر حاست عاید چون که بادشاه یک حکم کور کوی
 تعلیم اید اوزره فالق و ملک سادکن رکرفت و پادشاهی کنار نه
 طوبت بیخ بادشاه اید فوجی و تعلق کرد و پادشاه طوف

وعلایت ابدی چون ملک غایب شد چون که باد شاه غایب اولدی ریغ
شیخ شایسته کند تیگی از صاحب اصحابش که بی شیخ را برسد شیخ
حواله ابدی بود دیو که چندین عطف که امروز با باد شده کردی که بوقد
عطف و رعایت که بکون بادش هر ابد که عطف و رعایت است
عاد نکلی لاف زیرا دین اهلان بوقد التفات املک سکت دنگ کله
دین هم حکمت بونده تلمت وارد گفت نشینده شیخ اول کسبانی
استیسی بن که گفت اندک اینقدر **شوق** هر که ابرسی طبعش در ملک
که سقوه بی اوزره او توره که سینه طبعی بدک واجب آمد بخوش
بر هاست املک خدغه قلف واک تعظیم املک واجب که بی عطف
چهره توان کرد چون که اول اندک جبر که عطفی املک عکس کله عین ری
باید خواست بار بی بخاره لک خدغه دملک کرک **شوق** کوش تواند که هم
عرویی سمع قادر اولور که دو کلی عمر اول سمع نشود اوازده فحش و
دفع جنگ و بی اوازی استماع ابدی واصل ای حکمت و الم کله بدینگی
نقاشیای کوز صبر ابدی باغ قاش سخت کفایت املک ابدی مرکز ای
جزر کله بی کلی و نسین بر آید دعاغ باشد یعنی لطیف را بجزر دعاغ
ایرب (اصل دعاغ سز زیان اولور استز حیات جیستر اولور و بنودیش
اکنده بر اگر خوش قنای ابد طمئن بصدف اولیه جواب توان کرد بجزر
اسر باشد انز طمئن خوب جواب عطف عکس و قابلد و بنود بلر جواب پیش
اگر و شکده او کنده بید یاغ اولیه دست توان کرد در اخوش طمئن ای
کند و قوج خنده املک عکس در یعنی التي قوج با عطف و در بر سر اوطع فایده
انسان (اصل بنورک بر سندن زیون و مغرب اولمز وین شکم فی حذر
بیج بیج اقا بوزیاده بی هنر سز قوت قرن عالم ده هنر نداده که بس زو بیج
هر که هر طمئن که بیج نشد ابد قنای ابد بلکه جلد علی املک بولاد صرف

ایملک هر که قناعت ایلزاف نه همان بوندن زیون اولور
بیت جود و رخ کاسیش کنناز و قید و کر بانک دارد که حلین
منزیه معلوم اولدک بیج بیج لفظی بعضی حلده ذم مقامده
استعمال اولور منتکم بولمنازده معلوم در که حی حکایتند و اقا اولد
بیت ندیم چنین بیج بر بیج کس ممکن هیچ دعت بدین
هیچ کس بعضی حلده مقامنده استعمال اولور منتکم بولمنازده
سلطان جموع حکایتند و اقع اولمش **بیت** بدو گفت کای دلیر
بیج بیج زیغام او رده گفت هیچ **باب چهارم در فوائد**
خاموشی بیجا از دوستان گفتم صفر شیخ ایدر دوست اردن
برین ایدم امتناع سخن گفتنم که سوز سوزیملک احتشاجی یعنی سوز
سوزیملک بعکس ان احتیاد یافتن داشت اول سبب ای اعتبار
دوشتی در اغلب اوقات زیرا اکثر اوقات در سخن نیک و بد اتفاق
افتد سوزده ایو و کم اتفاق دوشر یعنی لطیف و معقول سوز و نا
معقول سوز واقع اولور و دیدن دشمنان جز بر بدین نمایند و دشمن
لر که کوزیه نام معقول و قبیح سوزدن خیرین اوزره کلمه یعنی دشمن
لر لطیف سوزین کور من انجوع قبیح سوزین کور گفت اولوست
چون که بنم بوسوزی ملشدیا جواب ویرب ابدین ای بر اندازد قدش
دشمن آن به که نیکی بنید اولر بلک که دشمن املک کوریه بونده
ایهام لطیف وارد در **بیت** هنر بیستم خدا و بزرگتر عیبت
هنر و کمال خدا و توحید کوزیه ایلا اولور که عیب در یعنی بد و کجود
قنده قنده عظیم و قبیح عیب در کلمت سعدین و در چشم دشمنان
خارست بر الحقیقه سعدین کل در لیکن دشمن لر که کوزیه خارد
بونده ایهام لطیف وارد در **شعر** و اضاالوداع لایم بصالح خدا و فرال

یعنی بخدا و صاحبی که مراد بود در صالحه مرور ایلم الا و یلمر
 بکذا آب انشر الا البتة اول عداوت صاحبی اول صالحه طعن ایراد کتاب
 در و متکبر در دو معنی صالحه بعضی اول آن که فی آن کورس که بود عالم
 طعن ایراد **بیت** نور کیتی فروز چشم هور خورشید چشم سلف
 جهان روشن ایراد نور بود لطیف ایکن زشت با شدی چشم
 موشد کور بر سبک کوز قبیح در زیر اصل افتاب دن حفظ
 انز **مکات** باز که را هزار دنیا رسارت افند بر باز که نیک دنیا ضر
 و شرب پیغی واقع اولد بر سر آفت اول باز که ن کند و بر سر نه بخت کمر اف
 اید ایندی بنا بد که اوج سخن را پاک در میان نهی کر کمر بوسه برک اید
 اور نایه و بر سر یعنی اعلی که بود یکدی دیس گفت بر سر یا کینه ایندی اید
 فرمان تراست اید با فرماست سبک یعنی امرک بر سر و چشم نکوم یکدی دیم
 ولیکن مرابو فایده اید مطلع کردان اما بنی بونک فایده ای (اور نه مطلع
 اید که مصطفی در نهان چیست که نهان و مستور طوفاقت فایده نه در گفت
 باینه بر سر ایندی تا مصیبت و دلخوردن که مصیبت اید یکی نقصان مایه
 سر مایه تک نفعی و مایه و دیگر شحات هم مایه و بر سر مایه بیک
 طبع و سر و بر **بیت** مکرانده جوش با دشمنان کند و عینه که دشمنان
 دید که لا حول کوبند و شاد کنن زیرا طاهر اگر چه بجهت نوری که سر و ب
 لا حول و لا قوت الا بالله العلی العظیم دیر بر لیکن نتران لوده شاد و اید جی
 و سر و در **مکات** جوان خردمند بر خاقل جوان که از قنون فضا بد که قبلیت
 لیک فن لردن یعنی در دو در فضیلت لردن حق و افراشت بر اف
 نصیب طوفا اید یعنی زیاده ذوقون اید و طبعی نادر و لطیف و ندر
 الوقوع بر طبع طوفا اید یعنی زیاده لطیف بر طبع و اید بر جند اند
 اما اول فر که در حق اول دشمنان نشسته و دشمنان لر جند نرند (اور)

در

صحنه سخن گفتنی اید و سوز سوز اید بر بار بی پذیرش گفت بر کره باب
 که ایندی ای بسرای او غول تو بنرانا بخدایه جراتکوی سن دجی اندت
 که بدو رس یعنی معلومک او کن نندون بخون سوز سوز گفت
 بر سر یا کینه ایندی ترسم که بر سخم از آنجه ندانم خوف ایدم که با که
 سوال اید لر اول نندون که بیلزم پیغی معلوم اولین نندون
 حال اید لر و شرب اید برم و شرفنده لک اید یعنی جل اول **قطعه**
 ان شنیدی که عوی فی گفت اینی اشدی که بر صوف فقر لیدی ندر غلین
 جوش میجی جند کند و فعل لربیک الله بر فاج کیکب استین شکر ف
 سر هک اول عالمه اید ناکا که بر سر هک اول صوف هک یکی طوفا
 اید و بدیو که با فعل بر سر اید که این کشه کل بجهت نور فعل اید
 پیغی بنق یعنی **بیت** نلفته ندارد کب با نوکار سو بلش ایکن مکش
 اید ایشی طوفا یعنی با دکم که سن فابن فلام و فلام بیلوم دیک
 جوش مکش مکش اید اسی بود و لیکن جو کفتی دلیلش بیار اید
 چونکه ایدتک پیغی بر شوک و بود که دیم دیک اید دلیلش کنور و انگش
 دعوی نه حقیقت کل **مکات** یکی را انقی و معتبر اولو فی لم لردت
 بر نر مایه لردن اید با کین ارشد صده محو لردن بر بر اید مایه
 در و شیدی یعنی واقع اولد بر لغضم الله علی وجه القاب حضرت فی انلرن
 هر بوسی روزنه با کف لغفت ایدون بار و بخت بر سر نایه
 اول لم اول لمح اید بخت و دینده با کف کدی یعنی اکی فی اید
 سبر بنیاد است حاجت بر سر لیدی پیغی مایه نراده فراست
 لید و بر گشت و اورادون رجوع اید بر کسی گفتش بر که اول
 عالم اید بر ترا با جندین علم و ادب و فضل و حکمت بادی دینی
 حجت فانی بود علم و ادب و فضل و حکمت اید بر دینک کف

قاله یعنی اول صریح ملزم گفته قادر اولاد گفت عالم اول کتب است
علم من قرأه است بمع علم قرآن عظیم در حدیث و حدیث شریف در کلمات
من بخ و من بخ و من بخ در او دیدن با معتقد نیست و حال بود که اول
مخبر بوند اعتقاد ادبی در کلام غنی شنو و لغز و قبول ایلم مرشدان کفر
او یک کار اید ایلیم یا که انکه گفته است که نه ایشم کلمه یعنی نایده به
میرا **نیت** انکه ما بقرآن و عهد و نزهی اول که ما قرآن عظیم ایل و
حدیث شریف ایل اندن قورنیز استماعی قرآن عظیم و حدیث شریف
قبول ایلیم آنست جوابش که جوابش نهی که جواب اول که هرگز
اک جواب ویریمین **مکات** جلیقوس جالینوس حکیم ایلیم اید
بر ایلیم کوردی دست در کربان داشتند زده به حرمتی همی
کرد الی در دانشمند که بقه سه اوقش حرمت سزای ایل اید یعنی
اور اید یعنی گفت جالینوس ایدین اگر این دانا بودین اگر بوشمند
عاقل و دانا اولیدین کار او بنادان اول دانشمند که ایشم نادان
ایلیم بدین مرتبه رسیدیم بمرتبه به ایشم ایلیم **شوق** و عاقل را
نباشد کاین و بیکار ایلیم عاقل بری بری ایلیم کاین و جنگ اول
نه دانی سینه بار یک راه نه هرگز بر دانی بیچاره که ایلیم یعنی
عرض و وقار سزایم عناد و جنگ ایدر یعنی اغز زیر اکتد و عضنه
خبر در اگر نادان بوشمند سخن گوید اگر نادان و خشم ایلیم خونا
معقول سولیم و عاقل بخصور ایدر خرمندش بنرم دایم بخوبید
عاقل تلاطم ایلیم اندک کو کلمی اکثر معنی نامعقول سوز ایلیم
حاطی برینان اغز دو صاحب دل نگه دارند مووی ایلیم
صاحب کو کل بر روی صقله یعنی هرگز بری بریند حاطی بر روی
و در بخصور اغز لر حمیدون مسکنه و از دم خوبی بنویک که کرس

سرکش

سرکش کده که حرمت استغنی کده اولسون یعنی حالت علم ده که
حالت غضب ده اولسون اگر خود جانب جاهلی ندان اگر هوا یکی
جانب ده یعنی حصولت ایدن که البیده جاهل اولم اگر بخیر باشد
یکه تدریض اگر که بند او را ندن بخیر اولم قرآن **شوق** یکی را
زشت خوبی دادش تمام تحمل کرد و گفت این خوب فطام بنزاع
که هواهی گفتن اید که داغ عیب من چون من ندانی بوا یکی بیت باب
اوله کارون الوشیدل پسند حکا بنده کجی در اول فطام صفت
اوله که اندن تمام شرح اولفند را کثر شغ ده بوا یکی بیت نگار اولف
او اورا و سبب دن نگار اولم بی اختیار دم **مکات** سحمان وائل را
وائل و اغلی سحمانی در فضا هست به نظیر زاده اند فضا حده نظیر
سز قوش لر در یعنی به نظیر اید و کنه اتفاقا اغشدر سبب انکه
اول سبب ایلیم سالیه بر سحمانی سخن گفتی بر میل بر جملک باشی اوز
یعنی بخیرده سوز سولیدین لفظی را نگه نگه دین بر لفظی نگه
ایلیم آیدین و اگر سحمان معنی اتفاق افتاد و اگر سحمان اول معنی
اتفاقا دوشیدین یعنی لازم کلیدین بهیجا رح دیگر گفتی غیب
عبارت ایل ایدر ایدین و از جمله اداب ندن حضرت ملوک و پادشاه
حضرتند ندیم لر سبب ادب لر نگه جمل لر ندن معنی پادشاه که ندیم
لر لازم اولان یکی آنست بری بودر یعنی مکر سولیم و در **نیت**
سخن کریم دلیند کشرین بود سوز اگر مقبول و شیرین اولم سوز او
تصدیه و کین بود تصدیق و کین لایق اولم زیاده لطیف
و معقول اولم و خندین جو یکبار گفتی کیونان پس چون که کرسه اندک
اول سوزی نگار بر دینی سولیم که کلمه یونانیا صورتی کرسه
بودر شیرین ایلیم چون که کرسه ایدن لر سبب نگار نگه حفظ اولم **مکات**

یکی از آنها شنیدم عاقلان بری اشدند که میگفتند که ایدر ایدر هر که می
بجای خود اقرار کند و بگوید که منم و جمله اقرار اینها را نکند و اولی
کند و جمله اقرار را بگوید چون دیگری در سخن باشد که چون بخیر است
سوزده اول و هنوز تمام نکرده هنوز سوزده تمام ایستاده و سخن آغاز کند
اولی سوزده بگوید که شروع ایلیه بهر حال خود اقرار کرده باشد اولی کند
جمله اقرار را و سوزده **سخت** را بر سر است این چندین اقرار را که
ابتدای و انتهای و در میانه سخن و میان سخن ایلیه سوزده
سوزده گوید یعنی بگوید خداوند و خداوند و خداوند و خداوند و خداوند
و عقل صاحبی نگویید سخن تا بنید خوش سوزده بگوید که خیر بی اختیار
گویم **مک** یعنی چند از اینها که سلطان **مک** و سلطان محمود که بنده زنده
بر شمع من میخندند و گفتند من میخندم به ایندین ارض میخند
سلطان محمود که وزیرین که سلطان امروز را چه گفت که سلطان بگویند
سخانه دیدن در فلان مصلحت فلان مصلحت ده گفت من میخندم از
ایندین بر شما هم پوشیده نباشد اول سوزده سوزده دینی سوزده و سوزده
یعنی سوزده بیلیور سوزده گفتند آنکه ایدر ایدر سوزده سوزده سوزده
وزیرین اینچنان گویند اول سوزده که پادشاه سوزده سوزده
گفتند و ایدر ایدر سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده
گفت من میخندم به ایندین باغی دانکه اول اعتماد ایلیه بگوید که دانند
که بکن گویم پادشاه بیلیور که سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده
سوزده ایدر **سخت** سوزده سوزده که بیدار بگوید اهل شامت اهل اهل اهل
و صاحب عقل هر سوزده که بیلیور سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده
سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده
باخت ایدر سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده سوزده

کند یعنی

کند یعنی حلاله ایلیه لایق و معقول و دکلر **مک** و عقده بیع شرایه تردد
بودم حضرت شیخ ایدر بر سر ایلیه بیعی عقدند تردد و ایلیه ایلیه بیعی
اعاشی سوزده سوزده ایلیه بیع بودی گفت اول حاله بیع بود ایدر
من از کتخا یان قدیم این حکم بن بوی که نک قدیم کتخا زنده ام وصف
این خانه چنانکه هست بوحانه نک و صفی ایلیه که وارد یعنی غلغله
اصلا ایدر ازین پرس بدن نک ایلیه که آنکه احوالی زیاده خوب بیلیور
بجای تو نال که هیچ عیب ندارد که بوحانه هیچ عیب طوخر یعنی
اصلا عیبی بود در گفتی بخیر آنکه تو حسابی ایدر حضرت شیخ ایدر
بن بیلیور ایدر اول خانه نک بودند عیبی که عیبی بود
که آنکه حسابی بن بوی عیب بود عظیم عیب **مک** خانه را که چون تو
حسابی است بر خانه نک که سوزده حسابی و ایدر در دریم
عبار ایدر ایدر دریم که حیاسیم ذکر یعنی ایدر دریم ذکر آنچه
لیکن ایدر و ایدر بود لیکن ایدر و ایدر که عیبی ایدر قطع
آنکه که پس از آنکه سوزده ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
خانه بیک دریم ذکر زیر ایدر بوی در قلم **مک** یعنی از شما
ناریدن بر پیش ایدر و ایدر رفت جای که بکی فتنه کنند
که اندیشه حاصل ایدر و آنکه گفت و آنکه گفت و آنکه گفت و آنکه گفت
و خود تا جام ایدر بکنند ایدر و ایدر بیلیور که آنکه جایی
قوی یعنی اولی سوزده ایدر و ایدر بدر کنند و اولی گویند که خانه
ایلیه که سوزده در قفای وین افتادند طلب ایدر ایدر ایدر ایدر
اصولت تا سوزده ایدر در سوزده ایدر که بر طاش قاله که طلب
لرین ایدر یعنی سوزده بود بیلیور سوزده ایدر زیر ایدر ایدر
حاجه شد عاقل اولی گفت عاقل چون که بوحانه کور دین ایدر

این چهار مزاده مردمانند بونند و هر مزاده آدم در معنی بونند نخند
طافند در کسک راسک ده و سنگ را بسند یک کلبی صایه و در شتر و طاس و غنفل
در تانک و طاس و لب کلبه اقیه امیر از غنفل بشنید بخندید امیر در آن غنفل
شاه که بولطیفه سنی ارشدین نجیب ایدوب کلک و گفت دخی شاعره
ایندی ای حکیم از من چیسرت بخواجه ای عاقل بندن بر نشسته که ویرم
گفت شاعره ایندی جان خودی و خواجهم اگر انعام فرماید کند و قضا نمی
لستم اگر انعام بیور رسد یعنی اگر انعام ایدرسد **بیت** امیدوار بودی
بخیر کن نادی که که خیر و نفعند امیدوار بودی که امان ایدرز بودی
مرا بخیر نوا مید نیست شرمسار لیکن سنگ خیر که بنم امیدم یوقا
در معان خیر از شد **شعر** رضیا من نوالد بالقبیل سنگ عطا کند
راضی اولد که کنک یعنی بونند کنک مانع اولد و کله تمام امان دسار
دزدان را بورد و رفت آند خراجی که اولوسه اند اوزر نه **شعر** کلک یعنی
مترحم اندین جامه اش بوزمود که کند و جامه سنی بیور دی و قبایوشنی
بران مزید کرد و اند اوزر نه بر کور کلک قضا زباده ایدی و در دخی چند
دو قوچ افخ دیردی **حکایت** میخی بجایه خود در آمد بر میخ کند و کشند
کلک و سرکار را دید خانه سندن براد که کوردی نازن خود کند
عور بند تمام نشسته بلم اوقورش دشتام داد میخ اول که دشتام و بر دی
یعنی صو کدی و سقط کف و نا معقول سوز و بیدی و قشقه و اشوب
بر حاسه و قشقه و غوغا فالقدی صاحب دما برین حال واقف شد
بر صاحب دل بوصل اوزر و واقف اولدی و گفت دخی ایندی **بیت**
نوبر اوج فلک جدانی چیست سن اوج فلک اوزر و حواش دن
سینلوسن سدر یعنی ظاهر اولد که کرد چوره ندانی که دسرای تو نیست
چون بلنسن که سنگ سر اید که در یعنی حاشی کلکی و اید و کی

فصاحتی بلنسن **حکایت** خطیبی که بد الصوت صوی قیج بر خطیب
خوش اوار بنداشت کند و خوش آواز صو رایدی و فریاد
بر هوده برداشت و می هوده فریات طو تر ایدی یعنی خطیبی اول قیج صوی
اید تمام شدت اید او تو رایدی اعتقاد دی بوایدی که خلق انک اوازندن
تمام خطیب اید لر گفتی که سن انک اوازی استی ایبدن ایدر ایدن
غیب غراب البین غراب البینک اوازی در پرده الخان اوست
اول خطیب الخانی پرده سندن در یعنی انک صوی غراب البینک
صوی کبیر یا ایست ان انکرا صوات لصوت الخیر در شان اوبانوذ
بوایت که تبه انک حقه نازل اولد شرایت که تبه انک معانی تحقیق
صوره لیک قیج رکی حمار راوازی در **شعر** اذانهم الخطیب اول الفوارس
خطیب قیج باغریه یعنی بلند اوازله اوقوسه بر صوت بهدم اضطر
فارس اول خطیب چون بر صوت وارد کرد اول صوت زباده قوت
و خشونت دن اولد و غندن فارس اضطر نی یوق و خراب ایدر
زباده استحکامی و ارایکن مرد سنانده اول خطیب اولد و دخی فرزند
ادملری بعلت جاهی که داشت شول منصب سنی اید که اول
خطیب طو تر ایدی یعنی خطیب اولد و دخی ایدلر بلنسن می کشیدند
انک ندی جگر رایدی و اذیتش را مصلحت نمی دیدند واکه
اذی انکی معقول کوفه رایدی تا یکی از خطیب ان اقیه تاکه اول اقیه
خطیب بندن بری که باوی عداوت نهانی داشت که اول خطیب مخفی
عداوت طو تر ایدی یادی پیر سیدن او آمده بود و بر تروانی کورمده
یعنی اول خطیب خاطر فی صورتی کش ایدی گفت ای ایدی
نر خواهی دین ام سنگ اچون یعنی سنگ حقه بر دوش کورمده
خیر باخیر اولسون کف خطیب نا خوش اواز اول خطیب ایدی

دیدم که نر او از خوشی بوده آنجلین کوردم که سنگ او از کت لطیف
اولش و مردمان از نفست در راحت بوده اند و او در سنگ نفس کون
راحت ده اولش از خطیب اندرین خطیب شد خطیب چون که اول خطیب
بوسه ای اشتی بوسه زده بر مقدار فکر ایدین و گفت دینی ایدی این چه
بیار که جوابت که دیدی بوز مبارک دوش در که بنم عقده کوردت
که مرا بر عیب خویش مطلع کرد این چه که بی کند و عیبم اوزره مطلع ایدک
معلوم شد که او از ناخوش و دارم معلوم اولدی که ناخوش و اوزر طوطی
و خلق از تقسم در ریختن و خلق بنم نفس در ریختن و المده در یا خود معنی
بود اول خلق شمس است آنجنور بر بوقدر اوزره در سخن لفظ ایچوت
اولور تو بکردم تو بید ایدم ازین بس خطیب سخنم مکر باهنگم شده حکمه
خطیب او فوج مکر ایدک اید او فوج **قطعه** از صحبت دوستان بر خیم
دوست ترک مصاحبت آنجنورم کا خلق بدین حسن فایده نیرا
قبیح حوی این با که حب و لطیف کو ستر را بی کند و عیبم اوزره جبردار
آنرا عیبم هنر و کمال بشد جنت لوندت بنیم هنر و کمال کورد ر خارج
کلا و یمن فایده فایده با که کل یمن کو ستر در بوسه و نسیل طریق اید
کو دشمن شوخ چشم بی باک با بی فنی عیبی است که بوزره و شو بکند
خوف آنرا که دشمن تو عیب مرا بنم فایده تا که بنم عیبم با که کو ستر
کرم دای مقبته اولوب اخلاق عیبم به تبدیل اند سچ ایدم **مکاتبت** یکی
در سبب سخا و بزرگی سخا و بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی
ایده فایده بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی
که مستمعان را از و نفرت اولور ایدین و عیبم ایدین بزرگی بزرگی بزرگی
و سبب عیبی بر دایک ایدی و بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی بزرگی

که حال ازده

که از ده که در دایر اسخه که اولک دل از ده و بجز نور اولک گفت
ایر اولک ایدی این سحر مؤذن قیغه ای بولور د بوسه
قدیم مؤذن این واده که هر یکی را از این که که اندر دن صبر برین پنج
دنیا و وظیفه است بش دنیا و وظیفه وار در تراده دنیا و بزم
که اول دنیا و بزم تا یکی بی دیگر بزمی تا بر غیر بی بزم که بزم
برین ایضا قیافتن دوبرفت بوسه اوزره اتفاق دوشی بیف قبول
ایدین و او را دن کندی بعد از عده بی بر مدت دن حکمه و کندی بی پیش
ایر با کندی بر کندی یعنی بر بوله امیرک او که کبر و کندی و گفت
دینی ایدی ای خداوند بر من صیف کردی ای خداوند با که حیف
ایدک که بیده دنیا را ازین بقعه رول کردی که را دن دنیا ایدی
بوقعه دن روان ایدک یعنی کیدی دلت ای که رفته ام اول بزم
که کشم را فنی اندک بیست دنیا و هند را فنی لرد که با که بزم
دنیا و بزم که بیاید دیگر بزم که که غیر بزم که کیدی قبول بی کنم ای
بن قبول آنزم امیر بخندید و گفت امیر چون که اولک دن بوسه
اشدین کندی ایدی زنه ناسته با هفتن که المیکس که به بیجه دینه
هم را فنی بخندید زنه الله دنیا و دینی را فنی لرد **لیت** بر نش
کس غراشته زرو دای کارا کل کس ایدک سنگ خاراکت یوزندن یعنی
اوسندن با چنی قریز یعنی قریه قاده دکلر جهانک بانک درشت
توی جرات دل آنجلین که سنگ ایرین او از کت کو کلر مد یعنی
یخته کت سنگ خارایه تا شیرتدن دسنگ ایرین او از کت تا شیر
زبان در **مکاتبت** ناخوش اوزره بر قیله او از لوبیا کت بند قران
خواند بند او از بند قران عظیم او قران ایدین صاحب دای بر و بکشد بر قیله

دل اندک اوزرنه گذر ایلارین یعنی او خادای و گفت دخی ایتدین ترانسه
چندست سناک من هوش نه قدر در گفت هیچ اول که ایتدین هیچ
نشنم یوق در گفت اول صاحب دل ایتدین پس جازفت خودی
دخی ایلدین بچون کند که زلفت و رزن گفت اول که صاحب دل ایتدین از من خدای
میخواهم الله ایچون او قورم گفت صاحب آلا ایتدین از من خدای میخوانم الله ایچون
اوسون او قورم بونده ایلام لطیف وار در بیت که تو قران برین غلط خوانی قران
عظیم اگر بواو سلوب اوزره او قورم سن بیری یروغی مسلمانیه مسلمانلار یروغی
ولطافنی ایلدین سن یعنی کیدرسن که مسلمانلارده اصلا یروغی ولطافت
اشن قالمز **باب پنجم در عشق و جوانی** حسن میمندیر آفتند حسن
میمندیر به ایتدین سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال و کار و سلطان
محمود بوقدر صاحب جمال بنده طوتر یعنی بوقدر محبوب بنده بی وار در
که هر یکی بدیج جهانیه اندک هر یک به جهان لوکن بدیج و بی متع در کلونه
است نیچون در یعنی سبب نه در که با هیچ یک از ایشان میل و محبتی
نماید که اول صاحب جمال بنده لردن هیچ بر نه بر میل طومار خبالتکه
بالای از اینجه که ایازنه طوتر یعنی ایازنه اندرون زیاده بصحنی بوقدر
محبت ایدر اوزر زیاده صحن نیست حال بود که اندرون اندک زیاده حبیب
بوقدر گفت حسن میمندیر اندک جواب و دیوب ایتدین هر چه در دل فرود
اید هر نه که کوکلده مقبول و محبوب کلمه در دیده نکو نماید بالضروری
چشم ده ایو کور نورخ الحقیقه اندک بود ایسه **شوق** و که سلطان
فرید اونا شد هر کیم که سلطان اندک خسته اول که هر چه بد کند نکو باشد
اول که اندک و کیم قناعت و با مقبول آید و به مقبول اول و اول که
پادشاه بیند از و اما اول که که پادشاه اندک یعنی دو آید که کشتی از خلیل
فای

خانه نواز دیا پاشا ده داندین دیوا و خلقند که ایضا خوشتر معنی التفات
و اعتبار ایلدین **قطعه** کسی بدیده انکار اگر نکند بیکه اگر انکار کوزین
ایل نظر ایلدین ان صورت بوسف دهد بنا خوبی بوسفه صورتی
زشت لقا ایلدین ان ویر یعنی اگر بیکه انکار کوزین ایل بوسف نظر ایلدین
بوقدر حسن ایلدین که قیسم در در کیم چشم ارادت نکند در حین و اما اگر
محبت و ارادت کوزین شیطانه نظر ایلدین فرشته اش نماید چشم
کرونی اول که سناک کوزین شیطانه فرشته که قوی کور نور بوقدر قیسم
ایکین **قطعه** کونید ایدر لر معنی حکایت ایدر لر حوام ورا بنده نادر الحسن
بود بوجام نکه نادر الحسن یعنی زیاده کوزین بوجام بندگی و ایدر
و با حوی و اول بنده بر سبیل حودت و دیانت محبت و دیانت طریقی اوزره
نظر بکشت بر نظر طوتر ایدر تا یکی از دستمان گفت دوست لردن بنده
ایتدین یعنی که بنده شدن شکایت ایلدین بویل دیو در یخ اگر این بنده
حبیب اگر این بنده بونده با حسن و شکیلیک دارد و شون حسن شکیلیک ایل
که طوتر یعنی اندک بوقدر حسن و شکیلیک و ایدر زبان دراز و دیوب
نبودی دیوا اوزون و دیوب سزا و ایلدین گفت اول که ایتدین این
بلازرجون اقرار دکنی کردی اب برافزرجون که دوست لقا اقرارن
ایلدک یعنی که محبت ایلدک از و توقع خدمت مدار اندک صکر اول
بنده دن خدمت ایدین طومعه که چون عاشقی و معشوقه در میان آید
زیاده جو نکه عاشق لقا و معشوقه لقا ورتابه کلدن مالک و مخلوق بکشت
افندین که مرتفع و منعدم اولدیکه امر بر حسن اولدین **قطعه** حوام
با بنده بری رضا افندین بری یکا قوی معنی بیجوب بنده ایل چون
در ایدر ببارز و خنده چون که او بیخ و کو که کل معنی لطیف و مصاحبه
باشرت ایلدین چه که حوام حکم کند عجب دکل اول بنده اگر حوام

کسی حکم و ناز ایلیم وین کشد بار ناز چون بنده دیو یعنی صلیب اول حاله بنده
 ناز و حکم یو کبی چکر بنده کبی **بیت** غلام اکتش باید و فشت زن غلام من و کبی چکر
 ککر یعنی دلبر و سوده روی ککر بود بنده ناز نعلی فشت زن زیر ناز این
 فشت زن نرا ناز نعلی و محبوب بنده فشت او بر یک و اقبال و و کبی او نور
 زیرا همت با فقه بولس و کن را بنده در **حکایت** بار سارا ایدم حضرت شیخ
 ایدم در صلیب کور دم بحیث شخص صی گرفت ارشد بر کشتک حجت کفر فی را
 یعنی اولش و رایش از برده بر ملا رفت ده و آنک را از برده دین مایه
 و کشتک یعنی عشق فی ش اولش **بیت** بهر از سر غشع جوابی سر افان
 وین را از که در دل بنه فتم بدافان و جدا که عادت دینی اول قدر کشتک
 عادت کور ر ایدی و غرامت کشیدی و غرامت و غراب فکر ایدی ترک
 نفس با نکر دی اشتیاق و محبت ترک اغزا ایدی و کفتی و ایدی ایدی **قطعه**
 کور نکر زو امنت دست سنک دامنک دست قشع قشع ایدم یعنی
 بیت ترک اغزم و رود بزیای بیغ بنرم اگر و دینی کس قلم اید اید
 بعد از فدا و معایج نیست سندن حکره یعنی سندن غیری بین ملا و معایج
 یوف در مع دیو کور بزح از کور بزم اگر بزم سیم بر سیم بزم یعنی عالمه عظم
 سیم بیوم سندن غیری که بلم که که الهی ایدم باری ملاش کور دم
 حضرت شیخ ایدم بر کور اول بار بی عادت ایدم و کفتی و دینی ایدم
 عقل نقیبت راه شد که نقیبت بر روی آید سنک نقیبت و لطیف
 عظمه ز اولدی که حبس و حبس نفس آنک اوزرین غایب کله که سخی
 بود ایدم کور دی زحای بفکر فرود رفت اول بار چون که بود و زحای
 اشتیاق بر ناز فکر و ایدی و کفتی و دینی با جواب ویر ایدی **قطعه**
 هر کی سلسله نقیبت آمد اند هر فقه که خنوع سلسله کله خنوع طاهر ایدی
 قوت بازوی نقوی را خیال نقوی و زهد بازو کق قوتی محلی و اخبر فاعلم
 بیت زان کله

بیت زان میند بار دشت هدی که او توان گفتن از زاهدی پاک دامن
 چون زید پیاره که پاک دامن و صالح پیچ در برید بر پیاره او فقه ناکره
 در وصل یافتن دکن با فقه دلش اول **بیت** خلق کره نون بخت بدست
 نزد حاجت سعاد ایدم **حکایت** یکی را دل از دست رفته بود و کشتک
 که کبی الدن کشتی ایدی یعنی غایب اولش ایدی و ترک جان کفتی و جلال
 ترکین بشت ایدی مراد جانی ترک اولش ایدی دیکله یعنی عشق اولد
 او کله را غنی اولش ایدی و طبع نظر او جایی حضرت ناک اولی شکله
 سنک طبعی خوف و خطر ناک بر ایدی زیرا که زاده ایدی و ورطه
 هلاک و هلاک کردای ایدی زیرا اقبال ایدی که فاش اولد
 آنک هلاک کله قصد ایدم **بیت** قول او عزت برش هر کول جای ضاب
 استر نه فقه که متصور شدی بکام آید آنک کبی بر فقه دکل ایدم که
 ممکن و متصور اولدین طبع کله و یا مرغی که در دام افتد و یا خود
 انجلین بر مرغ دکل ایدم که طوزا غم دوش یعنی هر کس بر طریقی ایدم
 و صانع سنک حصول میسر دکل ایدم **بیت** چو چشم شاد هدی اید
 زرت سنک التو لک چون شاد حدیث کوزنه حکم یعنی محبوب
 سندن التون المیه در و حاکم یکسان غایب برت در ایدم حاکم سنک فکله
 یکسان و بر ایدم کور زور ایدم و صانع و سید یاران بنیشت کفتی و دین
 اگر نصیحت ایدم ایدم از این خیال محال تجنب کن بوی الحیال دین
 و بوحام سودا دن تجنب و فراغت ایدم که خلقی هم بدین صوص که
 تودارین لیدرند و پای در زنجیر زید ایدم و افر خلق دینی بو هو که سن
 طو تر سن اسیر در و پای لری زنجیر ده در یعنی بوسن محبت آنک
 شهزاده کله عشقندن سندن غیبت چو عالمه و صانع و وصول بوی
 نیم بلا یه ایدم شش لدر ایلیم آنک ترکی اوی در دین نصیحت ایدم بایر بناید

و گفت اول عاشق دوست لرون چون که بنویستی اشتدین انگلیز و اندید
قطعه دوستان کونیهی تم مکنید این دوست را که نصیحت اینکوز که مرادید
بلو در است اوست زیرا بنم کوزم اندک ارادته اوزره در جنگ جوان بود
پنج کشف با در بنج و یغور زورن ایلر دشمنانرا کشند و هو بان دوست
دشمنانرا دبلر را قاضوب عاشق لرنه دبلر شرط قیمت نباشد قیمت لایق
اولیکه باندیشه جان که جان ضو فی ایل دل از مهر جانان بکفر فتنه جانانند
جفتدن کوکل یوقارن طوقه یعنی فرخت ایلر **بیت** تو که در بند خویشی بکنی
سن که کند و قید کنده اول من یعنی مادام که سن کند و مصاحف کند و کند و
و جانان بولنده صله که اولمقلد خوف ایدس عشق بازی دروغ زنا
باشی بلا بنجی بر عاشق می کشند بد دوست ده بر دل شرط یارست
و طلب فردن یار لعلک شرطی و یعنی اگر دوست یول آتکک یعنی
وصاء حکم و بصیرت اولیکه شرط عشق لغه لایق اوس اندک طلبیدن
اولکدر وانی ترک **انگله** خیرم جوانان پیش ازین تدبیرم فالقلم
یعنی وصول جانان سعی و اقدام ایدرم جوان نوذن زبانه تدبیرم
و طاقم قلمی خصم از هم شش زبیا تیرم خصم اگر با که دو کشتی بنابر
اوره یعنی خصم اگر بنی تیغ ایا یا تیر ایا **انگله** قصد ایلیم که دست رسد
که استیش کیرم اگر اولوم ایرشور که اندک یکی طوقه یعنی وصافه
ایرم فیرا ورنه سعادت ورنه بوم بر استاش میرم والا یعنی اگر وصالی
میشرا و لیکدم اندک استانی اوزره اولم که بودنی عاشق قندره است
متعلق افش که نظر در کار او بود او را عاشق متعلق لری که اندک باشد
اندرک نظری و ارا ایدرم یعنی انی کوز در ایدرم و شفقت بر
وز کار او و اندک روز کارند اندک شفقتی و ارا ایدرم یعنی اندک بوجان
شفقت ایدرم ایدرم بندش دادند که بند ویر ویر و بندش دادند

و که بنو نکر بی بند خود یارست گفتش دل نخم زلف تو در قید باند
گفت دیوانه جهان به که مقید باشد سودی نداشت اقا بایده
طوعدن یعنی فایده سی اولمک **بیت** در که طیب صبر می فرماید در
که طیب با صبر بیور وین نفس حریص را شکر می باید اقا بود بعضی
خاک که بوسوز تمیل طبعی ایلر **شعر** ان شنید که بشا صبر نهفت
ایه اشتد که که بر محبوب تنهاده بادل از دست رفته می گفت برو کل
الرن گفته یعنی عاشق ایتدین تا اقدر ضو فتن باشد مادام که سکا
کند و قدر که اولم پیش چشم چه قدر من بشد رنک چشمک قند
بنم من قدرم اولور پادشاه زاده را که طبع نظر او بود پادشاه زاده را که
عاشق نظر آنک طبعی ایدرم یعنی اندک فظهور و محبوبی ایدرم غیر که
خبر ایدر یار بود دیوانه جوانی بر سر این میدان که بر جوان بوجدان بکنی
او دزد مد اوست فایده اوست کوشند و حقیر بوجدان دن اکث
اولمک طبع و شصیر زبان خوش طبع شیرین سخن در سخن با لطف
او کنگ غریب از و شغوبم اول جوان دن لطیف سوز لر و عجیب غریب
نکدر استماع ایدرم جنبان معلوم می شود بوی معلوم اولور که نور و سر
و سوزی در دل دارد که باشند بر غر و سورا و قند بر مور و حرارت طو تر
شد اوقت است دیوانه شکدر بیدر داشت شهنزاده بیدی که دل و کینه
اوست که اول جوان شهنزاده کنگ دل او کینه بیدر یعنی شهنزاده اهل
که وصف اندک لری جوان کند و نک عاشق که که نام فلق افش یعنی
اول جوان است و این کرد و با توفی انکجه اولمک و انک قوبلش و یعنی اول
جوانک بویلا **انگله** سبب گندی اولمک حرکت بکنی ب اوراند شهنزاده
حرکتی اول جوان است و بنه سوزی جوان توت دید که شهنزاده جوان چون
کور دی که شهنزاده بنزدیک او عزیم آمدت داد و انک قند کلک قصید طو تر

بکسرت و گفت اخلاقی و ابتدائی **سبت** آنست که مرا بکشت باز پیش اول
 کس که بنی عشق ایلد و بدلی بکرو بنم فقه کلدی فاناک و لش بسجرت مرگند
 خوش بکزد که کند و نکست فقه او زره انک کو کجی باندی یعنی عاشقند
 ابتدائی چند انک عاقلست کرد و اول قدر که شهنزاده (اول) انک عاقلست
 ایددی و بر سپیدش که از کجی و اول قدرش یعنی نردن سن بسو خال
 ایددی نام و نام طو زس یعنی اسبکست و در صفت داری و صفت
 بلورس جوان در قعر بکرمه جوان بخت در بکست فخرنده جوان
 غریب بود انجلیان غریب اولش ایددی که جال دم زدن نداشت کفشی
 اورنوی یعنی نعل انک جال طو ندی فقه قالدی که سواد جواب و بر و ب
 مصالحت انک فقه در اول **سبت** که خود هفت سبع از بر جوان اگر خود بدی
 سبع یعنی نام کلام قدیمی از بر او قویس که بود در حفظ اول جو
 اشقی الف بقیه ندان چون کی شقی اولد الف بقیه بقیه بکرمه
 یعنی بکرمه اولورس ایلد بود هفده اول جوانی قییب ایلد سبع
 و بر هفت سبع نام مصححی معنیست در کلام قدیمی بدی قسم انش مرد
 جم که فی اولد ن سوره الف م جمه ارتب سوره الف م ن سوره
 بونه بکشم سوره بونس دن سوره طیه و کشم سوره طیه
 سوره عنکبوت سوره عنکبوت سوره عنکبوت سوره عنکبوت سوره عنکبوت
 سوره زمر دن سوره واقعه بختب سوره واقعه دن لفرنه هر
 کیم که بو ترتیب ایلد کلام قدیمی فتنه ایلد و دعا دله دیکه مقبول
 اول **سبت** جو عشق آملد عقل و بکر مگوی که در دست جوی ن
 اسیرست کوی شهنزاده گفت شهنزاده جواد استی که با من چرا
 نکوی که با کجی سوز و بکرمه که من هم از خفته در و بخت نم کرم
 دای در ویشتر بکرمه ام بلکه خلق بکرمه این نم بلکه انک فقه بکرمه

یعنی بنویسی ام انک بقوت استیاس محبوب اندن صکره جوان محبوبی
 باندده او کسک فقه ایلد از حیوان تلاطم امواج فقت فقت نوح نوح
 تلاطمند اورن لند سرب آورده گفت بختی یوقاری کتوردی و بختی
 یعنی دلبرین فتنه سو یکم نم بلا ایلد بر فخر فرصت بولدی که تا بولدی
 عشق در یارندن و نوب ایددی **سبت** عیبت با وجودت با وجود من
 بماند عجب درک سنگ وجود و ایلد بنم وجودم قالدی بکفتم اندر آبی
 و مرا سخن بماند سن سوز کس و بکرمه سوز قالدی این بکفتم اول جوان
 بولدی اندر و نوره بزد و بر نوره آوردی و بختی بختی فقیه
 حق تسلیم ایددی **سبت** عجب از کشت نباشد بر صمیم دوست
 صمیمی قالدی بکفتم و بختی دن عجب از زنده که چون جان بدر آورد
 تسلیم عجب زنده دن بختی طاشره بختی تسلیم کتوردی یعنی نیم
 اولد ایلد عجب بونده در اندر و بختی **سبت** ایا دلدل که هر بکرمه
 صن بکرمه اقت صاحب نظران شد **سبت** بکرمه از شعلمان کمال بکرمه
 داشت شکر کردن برین برین و بختی کمالی طو تر ایددی یعنی صاحب
 صن ایددی بود و بختی بختی بختی قالدی بکفتم کمالی طو تر ایددی
 یعنی صن ده حد دن زیاده ایددی و معنی را از اینجا که حسن بشریت
 است و استاد که اول برده یعنی اول سبت دن بختی بشریت صن در
 که انسان بالقرین حسن فایله در بشره او اول شکر در صن
 بشره سنی یعنی خوب چه رسته میل داشت بر میل طو تر ایددی نم
 استاد که عادت و در کجی بختی بختی کرده میل ایددی بختی بختی
 و تو بختی که بکرمه کرمه دیکه کرمه اما میا بر مرتبه ده ایددی که خیری
 کوزدن که او زره زهر و تو بختی که ایلد ایددی در حق او و از بختی
 اول محبوب شکر در فتنه اندر روا و معقول طو تر ایددی بلکه

اگر بخود عادت آید چنانکه بپند آید و غالب اوقاف را درین سحر بودی
 و اکثر اوقات اول اوست و بسوزده ایدی **قطعه** نه اینچنان بتو
 بمنه روی ای بر سر روی که اینچنین مشغول دهم که یاد و بخت
 در چنین آید که کند و بکنج بین خاطر و مدد بکنج که بخود مشغول باشم
 که کند و یاد اندک فراوانش اشکم دیدنت نتوانم که دیدن بزم
 که نظر اندکست فدای دهم که کوزی دهم یعنی کوز بوم و کرم نقد
 بینم که بپزی آید و کرم نقد ده کورم که اوقاف نقد حاصل می شود
 نظر آنکه قادر دهم **بفراغ دل** زمانه نظری باده روی به از آنکه جز
 شایع عمر و قای و صوبه باری بپس رفتن بر کوزه بسر اول اوست ده
 ایدی اینچنان که در ادب درسم اجتناب میکنی اینچنین که بنم
 درسم ادب نرند اجتناب دو اهتمام ایدرس در ادب لقم
 هم نظری فرمای لقم ادب نرند دمی بر نظر بپور که اگر در اصداف م
 که اگر بنج هوید و مدد ناپسندی بینم برنا معقول کور که مر آن پسندید
 و آید که اول نام معقول هو با که معقول که برانم مطلع کرد آن کند
 او در بنج مطلع ایدان بشی بدان مشغول شوم تا که تبدیلند مشغول
 اولم گفت اوست و اگر ایدی ای بسرا این سحر از دیکه بهر س
 ای بسر بپوزد بر غیر و دن شود اید که آن نظر که مرایا نیست
 زیرا اول نظر که بنم که در بعضی بنم نظری که بر حالت اید در که جز
 صفت بنیم هنر دن خیری کور مز **قطعه** چشم بداندیش که بکنده
 با و بداندیش کوزی فویش یعنی جفتش اول و سوت جفت پتقوتی
 در نظر صفت آنک کوزی عیب کور بنور زیرا عداوت کوزی اید نظر
 در صفت دارین و صفت دخیب اما اگر بر هنر ویت و عیب طویش
 یعنی بپزک ویت و عیب اول دوست بنیند بخوان بک هنر دوت

(اول هر روز)

اول بر هنر دن غیر سنی کور مز **ملکیت** شنبی باد و دم که یاد خیریم
 از در در آمد یاد طویش یعنی خاطر مدد در که بر سنج بنم خیریم محبوب
 قیودن ایچ و کلان چنانچه احتیاج از جابین بر صبح اختیار
 سزا کلان بر مدن صبح دم یعنی ایاغ اوزره قالدقم که چراغ کلان
 کشته شد که چراغ استیم اید دینش اولدین یعنی سونیدی **بیت**
 سرع طیف من یجلوا بطلعة الذیجی سیم اید کلان شول نمند
 ضیایه که ظلمات اند اید روشن اولور شکست آمد از خاتم که این دوت
 اگر بی ختم دن با که عجب کلان که بود دولت قند در بنش و عتاب
 اتحاد کرد محبوب او نور دمی و با که عتاب اید شوع ایلان بویلدیو
 کاهرا در حال که دیدم چراغ را بکشی که بنی قور که کورده یعنی کور و کلان
 دم چراغی سونیدر دیک سببی نه در کفتم حضرت شیخ ایدر قیوم
 جواب ویرب ایتدم کمان بر دم که افتاب بر آمد ظن القدم که
 آفتاب طلوع ایلان و نیزه نظر فیان گفته اند و طر بفر دن ایتشدن
قطعه که کراخی بپیشی شمع اید که بر شعل کل یعنی صقلو شمع اوکن
 کل خیرش اندر میان جمع بکشی طور اول صقلو فی جمع او رتاسنده
 دیل و رشک خنده ایت شیرین لب اما اگر شمع او کند کلن
 صقلو بزرگ کلن شیرین لب اما اگر شمع اوکن یعنی زیبا
 دلبر اول آستینش بکیر و شمع بکشی اول محبوبی بکشی طوب
 و شمع سونیدر **ملکیت** یکی دوستی مدتها ندیده بود بوسه میبویسم
 زبان کور محش ایدی گفت اوآن که صید ملاقات ده آک اندین
 کجای که مشتاقا بوده ام قند کجاستا و اول شمع گفت محبوبی که طوب
 ویرب ایتدین مشتاقی که ملو یا کور بیوب مشتاقا اولم بکدر جوق
 کوریت ملون اولمده **بیت** دیر آمدن این نیکارین سست کج کلان اید

جناب نگاری زووت ندھیم دامن از دست سنگ دامنگین الدن
 تیز و پرمز زبانی بقند کفکله قوت ز زیر اشتبا قضا قدر
 زیاده در معشوق که دید برینند محبوبی که کج کج کوره لرزیده ایما
 ملاقات ده اولمیدر آخر کم از آن که سیر بینند اخرا ندن کم میدر اول
 معشوقی طویله کوره لرزیده ایما اولمیدر کوره کور مکن گاه گاه کور
 اشتبا و اوزره اولمیدر کور کور بیت اول عاشق جانند بیت
 ثانی معشوق جانند در **نکته** شاه همد بار فیقان آید محبوب کور فیقا
 لر ایله عاشق ز یارح انکله کور بجفا کردن آمده است معنی ده
 عاشق جفا انکله کور کجکم اولم اول حکم ایله معنی اول سبب ایله از این
 و مصادرت حایا نباشد خیر ندن و ضد شکرند معنی عاشق فافت
 دن حایا اولم البتہ فافت ایدر **نظم** اذا جئتني في رفقت لنزوري
 رفقة لک ایله قیاسن بی ز یارح انکله کور کور کور کور کور
 ترکیبی تقرض اولمیدر معنای محصل ایله انکله اولمیدر کور
 معنی ایچون وان جئت في صلح فانت في رب اگر صلح انکله کور
 اقا سن ینه جنک ایدر بی ز یارح فافت ایدر **نظم** بيد نفسي که
 برایخت یار با اختیار بنفسی ده که یار اختیار قرین بی غاند
 که خیر وجود من بشد جود فالمدین که خیر بیغ وجودی دلم
 معنی خیر بی حلال ایدر بخنده گفت کمن شیخ جمع ای سعید
 محبوب چون که بندن بوسوزن اشتد کلمه ایله ایدر کمن
 جمعک شمع معنی بن کمنک مخصوص دلبره کلمه ای سعید کمن
 از آن که پیر و آنه خوش تن بکشد باک اندن نه عجم پیر و آنه کند و سی
 دیلم **حکایت** یاد دادم که در ایام پیشین یاد طوثرم که بخش زمانه
 معنی خاطر ده در آن جوانان عالمند بوحکایت حضرت شیخ کند و

سرگذشتی

سرگذشتی در من و دوستی بن و محبوب معنی بر محبوب ایله
 جود و یز بادم در دوستی بر قبده صعل و شکی بادم ایچ کبی
 معنی ایچ بادم بادم کبی صحبت دیشیم مصاحبت طوثر اندک
 ناکاه انفاق سفر افتاد ناکاه اول محبوب سفر انفاق دوشد معنی
 سفر ایله پس از قدیم که با زاد برسد ناکاه که اول محبوب کبر و
 کلان عتاب آغاز کرد بکتاب انکله شروع ایله بویل دیو که درین
 مدتی قاصدین نرسد دی که بود نده معنی بوقر زمان کجین که باک
 بر قاصد کوز رده که مرند حتی کبی بلوب حرم اول و زسن دینی بنم
 احوال نیم ایدر کبی معلوم ایدر کجکم حضرت شیخ ایدر چون که قیوم
 دن بوسوزن بشدم که ایدم دریغ ادم که دیده قاصد کمال نور روشن
 کردد باک صیف کلان که قاصد که کوز سنک جالک ایله روشن و من محروم
 و بن محروم اولم **نظم** یار دیرینه مرا کون زبان توبه مدد ایدر کبی یار
 معنی اب قدیم بن محبوب اولم که باک زبان ایدر توبه ویرم بی ترک
 ایدر دیو که مرا توبه بشمش خواهر بودن ز یار باک قلم ایله توبه رو کس
 که کدر معنی بی ترک ایدر یوسف سنی حلال ایدر دین اول قابل کلام
 که سنی ترک ایدر رشک ایدر کس سیرنگه در تو کند باک رشک و شد
 کور ترس که طویله نظر ایدر باز گویم نه که کس سیر خواهر بودن
 کس و دیر که باک رشک کلمه ز یار کس که نظر انکله سیر و کس که کدر
بیت خود را بکشد بلبل ازین رشک که کلامه با یاد صبا وقت سحر جوده
 کرب بود **حکایت** دیشیم دی را دیدم بر عالم کوردم بحقیقت شیمی
 گرفتار بر کمنک فتنه گرفتار اویش و راضی ازو بکفتار و اول محبوب
 دن مصاحبت راضی معنی حوائص صبا راضی و قانع اویش و راضی
 بر دین عالم اول محبوب دن وافر ایدر ایدر باری بطریق نصیحتش

نصیحت گفتن حضرت شیخ اید بر کمره به اول کسب نصیحت طریقه اید اینتم دامن که
 تندرخت این منظور علی نیست بیلورم که سبک بود بویک محبتند بر غفلت یعنی
 غفلت یا بود و بنی بر رفتی لی و محبت بنای بر حفظ یعنی مشورت برستند
 اوزره و کدر با وجود این معنی بومعینک وجودی اید یعنی چونکه حال بود در
 لایق قدر علی نباشد علیک قدر نه لایق اول خود را شتم کرده اند و
 تا مشرع اید تحت لوا یک وجود به اید بان بردن و ادب سرور که عود
 التک که مراد خوب نرد گفت حضرت شیخ اید چون اول عالم بند بودی
 استندی پاک خطاب اید و ابی ای بار دست عیب از دامن روزگار
 بدار ای دوست عیب ابی بنم روزگارم انگندن طوط یعنی پاک عیب
 اید که بارها نیز از بخت کن در بن مصلحت که تو کوی بومصلحت ده گسست کوی
 یعنی بودند قرائت حضور هنده اندیشه کردم فکر اید صبر بر جفا و
 سهرنگاید گفت جفا سے اوزره صبر ایک انسان رک کوی نه که صبر
 از که اول محبوب دن صبر ایک یعنی انک بجای تنف حد مسندن صبر
 انگندن جفا صبر ایک انسان رک کوی که چکنی گفته اند که ما فلتتر
 ایستند در دل برقی هده نادن عفا و جده اوزره کوی قوم بر عفا
 تحمل ایک انسان ترست انسان رک در که چشم از فاده بر گرفتین که جان
 چنانک بجای مشاهد سنده چشم بوفاری طوفند یعنی نظر ایکند **مشاورانک**
 او سربید برد اول که که آسز غری بمنه التک مکن اولی یعنی انک
 مشاهد مسندن جدا و لوح نام اضطراب و الم لازم که که جفا به کذب بید
 برد اخچیدن که اگر جفا اید التک کرک بعز جفا نکل التک کرک عود
 پر کرد پیش دبری دارد و کوی که کوکبی برد بر فتنده طغر یعنی شکر
 پیش در دست دیگری دارد و صفتی بر فیری کشتک لنده طغر خیزدن
 مراد بونده محبوب را هوای بالنگ در کردت بونده بالنگی اولان احو

نتواند بخونش

نتواند بخونش رفتار کند و اختیار بی اید مراد اند و یک برده کلمه قادر
 او مزیه جانغ وارد روزی از دوست گفتش زنهار بر کون دوست
 دن نینه دوست زنهار دیدم یعنی الامانی سندن که پاک بود جفا اید
 دیدم چند از آن روز کردم استغفار اید بزرگ اندم دیو اول کون دن
 برین استغفار اندم نکند دوست زنهار از دوست عیب معشوقان دن
 زنهار اید بلکه انک جمیع جفا نکل اید دل نهادم بر انچه خاطر اید
 چون که بویل در ایلیم بن دینی کوی مودم اول فتنه اوزره که انک
 خاطر و مرادی در یعنی راهی اولدم مرنه اید استون کر بلطم
 بنزد خود خواند اگر دوست لطف اید بی کندی و فتنه او قوی و وفا
 ایلیم و بر قهرم بر انداود اند اگر قهر اید بی قسندن سوره و جفا
 ایلیم **اولی** مرکز که فی الفهم بود **حکایت** در خوان جوانان
 اولنده و دایه دینی بیلورن با خوش پسری بر خوش پسر یا جویز
 بخوش پسر اید **حکایت** اوله سرین و پسرین داشتیم پسر و بر سر طوتم
 یعنی بزمیاد لبه محبت اندم حکم انک اول سبب اید که خلقی داشت
 اول پسر بر بوفاز طوتم ایدین طیب الادا ادلی لطیف یعنی خوش
 اوازی وار ایدین و خلقی دینی اول پسر بر ذات طوتم ایدین که البدر
 اذا ابتک ایدینک اون خردی کبی قیاس اوله یعنی اول پسر
 حسنی بر مرته ده ایدین که بدر منیر کبی کوی رینور ایدین **بیت** انک بنات
 عارضش اب حیات میخورد اوله میخوبند انک عارضش بناتی
 اب حیات ایچ در شکرش نکند هر که بنات میخورد اوله میخوبند
 لبته نظر ایلسون هر کیم که شکر بر زیر اندام بر مقدار لبته مشاب
 اوله اولور اتفاق بخلاف طبع اتفاق طبعی فی الف از و حرکت دیدم
 اول پسر دن بر حرکت کوردم تا نفسند دیدم که ای بکندم دامن از و

در کشیدم اول پسر دین دامن می بکشم یعنی آنکه ایل اولان مصاحبت و اهل طایفه
 ترک ایلدم و مهره مهرش بر جیدم و اول هر که بختی بوجختی بیدم یعنی
 اندک تعلیق بکندم و کفتم دینی اول پسر و ایندم بوقلمانی حضرت شیخ
 کند و سر کزنی **دربیت** بر و حرم بی بیدیت پیش کبر بوری هر که ترک او کو
 طوت یعنی شدن حکمه هرگز ایدر ایدک اید که سکا مانع اولم سرما
 نداری سر خوش کبر بزم باشمزی طه نرسن اید باش خوشتر سن و آدم
 ادک اولان که اید باش کند و باشک طوت یعنی بزه موافقت و موافقت
 ایدوب بزم اید خوش شنیدمش که بی رفت و بی گفت حضرت شیخ
 ایدر کشیدم که اول پسر کبر که اول پسر کبر ایدی و ایدر ایدی **بیت**
 شب پره کو وصال قیام بخوابد بر سر اگر افتد بک و صابلی طلب ایدر وقت
 باز آفتاب بک و صاف قیام باز آنکه رونق و لطافتی اکسیر این
 بکفت و سفر کرد اول پسر بوسوزی ایندی و سفر ایدی و برین بی
 او در من اثر و آنکه برین نغمه بنده انز ایدی **شعر** فداقت زمان
 الوصل و المیزاج من وصال زمان بی نزد حال بوک کشی بلیجی بقدر لذت
 العیش قبل المصایب لذت عیش که قدر با مصیبت مردن او **بیت**
 بازای و مر ایش که پیش مردن گیر و کل یعنی دین زیر اسکن او کله او که
 خوش ز کرد خوشتر که پس از تو زنده کا ببردن که سنگ خراکده کند
 حکمه دیر لک الفکدن یعنی دیری (اولمقدن) اما شکر و منت خدا بر اهل
 و طه اما جلیل و عای الله شکر و منت که پس از مده باز آمد
 که بر زمانه حکمه اول جویم کبر و کلدی آن خلق داودی متغیر شده
 اول داودی آواز یعنی اول لطیف آواز متغیر اولمش و عای یعنی
 بزبان آمده و اول بوسنی حال زمانه کشتن یعنی حسن کنش و بر سبب
 زخما نش و اول جویم سبب کبی لطیف زقنی (وزنه جویم کبر و کشتن)

کبی لایحه بر تو ز او تو رمش یعنی تازه صلی کشت و رونق باز ایستش
 شکسته و آنکه حسن باز آنکه رونق حشش یعنی او که لطافت کنش
 متوقع که در کنش کبرم امید لایحه ایدی که او که کن رده طوم یعنی
 در اغوش کبرم آنکه ایدر ملاقه و مصافحی ایدم کن ره کفر فتم کن ره
 طوم یعنی کن ره چینه دم و کفتم دینی ایندم **قطعه** آن روز که فقط
 ش اهدت بود اول کون که سگ ش و و لطیف خطک و ایدر ایدی یعنی
 محبوب ایدک صاحب نظر از نظر براندی صاحب نظری سنگ غزوری
 اید نظر کردن سور دک یعنی ترک ایدک امروز بیای بیدی بهلشش
 بوکون اول صاحب نظر اید صلی آنکه کلک کشی فخر و منت برین ندی
 حال بوک کشدی اول فقط فخر و منت صلی جلد یعنی صفا **شعری**
 تازه بهار و رقت زردش لای تازه بهار سنگ و رنگ زرد اولدی
 یعنی حسنک کلا صولدی دیکنه کاش ما سرد شده جو ملک قوم زبیرا
 بزم آتش سرد اولدی یعنی بزه ناز و شیره ایدک که کلا جلی و
 التفات قلمدی چند قراری و تکبیر کنی بخی بر صانور سن و بخی بر کبر لایحه
 دولت بارینه قصور کنی بیدر دانی دینی یعنی او که حسن متوز باغ
 قصور ایدرسن اول هو ذرائل اولدی پیش کسی رو که طلب کار
 فست شادی بر کسنگ لوکنت که سنگ طایفه کرد نازبران
 کن که حریدارت اول که اوزره یعنی اول کسبه ناز ایدک سنگ
 مشترک **قطعه** سبزه در باغ گفته اند خوش ایتش لرد که بده
 سبزه خوش و لطیف دانده آنکس که این سخن کوید مصرا
 اولدن مراد ایدو کنی اول کسبه بلور که بوسوزی دیر یعنی ایدو کنی
 دیر خط سبزه یعنی دیرت بوزنده تازه صلی دلشاق پیشتر
 جوبه ی حق لوت کو کلنی زیاده دیر کسب بوسن نو کند نازار است

اقامه بخت نك يعنى بوزه بركند ناكدر بس كه برى كنى هي رويد زياده
كه قوت بخت يعنى مهره ذره يولورسن كير و متصل مي **قطعه** تو ياد گرفته
چو احوال بدير احوال لطيف و مقبول كتمش سن يعنى كچه من بونده
كه ميره احوال لطيف و مقبول ايد كه كورن ميل ايدر ايد امان بماند
چو بوزن امان بويل برابر كنى كلكه كه صغلك كلكه ايله كورن لر سندن
نفرع ايدر لر سعد بن خط سبز دوست دارد سعد بن تازه حلي يعنى
تازه حلي گلشن و بسرت دوست طو تر و قوت ايدر نه احوال چو الدوزن
اول قيو به دوست طو تر كه صغلك مهر بر قيو چو الدوزن كي در از و شش
اول **قطعه** كر صبر كنى ورنه كنى موي بنا كوش اگر بو حال صبر ايد بس كه بنا كوش
مويي بو عيدين اگر بو حال صبر ايد بخت بنا كوش مويي بولرسن اين دولت ايام
بسرايد البته بولور بلكه زمانه نك دولتي باشه كلور يعنى نهايت بولور كردست
بجان دشمن عجب تو بر ريش اكرن جانم قدره طو نديم سن صغلك لوزره بولور
كبي يعنى سنك صغلك حلكه كچه وكي كبي بنم كيم كچيدن كلكه اشقي تا بخت كه بزرگ
فوز ايدم كه قيامه دكن جانم بوقارن كل يعنى چقه امان قادر سن پس نه بسبب دن
نشان اتمز سن **قطعه** سوال كردم و كغتم جانم رو بر تر اول قيو به سوال ايلدم و انديم
سنك بوزك جالنه يعنى بوزك چو نك مورچه بركرد ماه چو نيك دست نه حال اوليك
ايك اطرافنده قرينه حلكه لر قينشدر يعنى ماه كبي لطيف خدا حلكه اطرافنده خط
كلمش در كجند و كفت نماند چه بود يعنى را چون كه بندي بولور حلي اشدن بلكه ايام
ايتن بليم بوزم نه حال اوليك مكر جانم صم سپاه پوشيده است و اير صم
جانم ايل يعنى صم مانعند اوتور بوزم سپاه كيمشدر نه كيم مانعند كه عافيه
حكايت يكى از مستر بان بغداد بعد از منوب لرندن برنه پرسيدند سوال ايلديك
مانعون في الامر كه امره حقه نه دير سن كفت لاخير فيهم اولد تور ايد
اصلا انلرده خير بوقدر مادام كه انلره لطيف و مقبول اولد بخي نش حشونت

ايدر فاذا خشن بطلاطف اما في ن خشن اولد ملا طفت ايدر يعنى ناحب
و لطيفند در شتي مي كند يعنى مادام كه انلر خوب و لطيفدر ايرن بلكه
ايدر و چون زشت و درشت بشوند و چو درشت اولد لر چنانكه بكار دي
نيايند اخلاص كه برايشه يرام لر يعنى بوس و كناره قابل اولد لر لطيف
كند و دوستي نمائند اول وقت نطف و ملايت ايدر و دوست لقا و قوت
كوستر **رسم** ايد كه كلكه كخوب و شير نيت ياك بوزن اول وقت كه
خوب و شيرين در تلخ كفتار و تنه خوي بود ايجي بوزن و ناعقول
خوب لولور كه دايم مننه مضور لولور چون برش اكد و باغت
شد اما چون كه امر ريشه كلكه و لغت ايل اولدي يعنى صغلك كلكه
ايل خلقك قوت و التفات مندن دور اولدي كلكه كه رعايت و انار
اتر اولدي مردم آميز و مهر جوين بود اول حاله حلقه قرشي و قوت
استيعي لولور يعنى مكرن ايل اختلاط ايدوب كند و مي سودر يك
لسته **حكايت** يكى از علما پرسيدند عالم لر دن برنه سوال ايلديك كبي
باماه روين در ضلوع فتنه ستم كه كبره براي بوزن و قيو به ايام
خلوت و لولوروش اولد و در غايسته و رقيبان خفته و قبول
بغلش يعنى قينش و رقيب لولوش اولد و نفس طالب و شهوت **حكايت**
غالب و اول وقت نفس مراد نه طالب و شهوت و ارزو غالب اولد حاله بوزك
مانع دني بوزد در چنانكه عوب كويد اخلاص كه عوب ايدر العزبان مانع ايرش
يعنى تمام لطيف اولمش اولد و الناطور خير مانع دني باغبان مانع اوليك
هيچ باخذ كه بقوت پرهينه كار بهيچ اوتور مي معني ممكن ميدرك اولد
پرهينه كار لقا قوت ايل اوزم سلامت بماند اول قيو به دن سلامت ايل
قاله انلر و صالنه اير و سبب كفت اولد عالم انلره جواب و مير ايتن اكر راه
روميان سلامت بماند اكر اولد كه ماه روين لر دن سلامت ايل قاله اولد

فعم حاطبه كونه از بد كوبة غاند البته بد كوي كردن سملت قلمز آيه
در خوش ايمنی در **در ششم** و انكس الامان من سوء نفس
اكره ان كنو نفسك فاحسدن بهالم اوله بعين فقه تابع اولوب
هر كيزنا مشروح البته من سوء خلق المذكي ليس بدم لكن مدعي كظنه كاذب
فاحسدن سالم اولور و كدر بعين فور **تكملة** شايديس كاوران لوتق
نفسن نكس در كشي كند و ايش ار دند او نور موح بعين صحيح مشروح
دن فرائض ايمنك ليكن نتوان زبان مردم بشن ليكن صفتك ديني
بغلق مكن و كدر البته سوبر **تكملة** طولي را با زاني در قفس كمر دند
بر طولي بي برزاع ابد بر قفس ده ابد ابد بعين بر قفس خودي تر
طولي از قفس مش هده او طولي ز انك مش هده كج فخذن بعين
انك صحيح صورتني كور د كيدن او نوري جي هده جي بر دنگت ابد
ايدن و مضطراب اولور ايدن اين م طوعت مكر و هفت و مكر و
و قبح طاعت در و صفت طعوت و بفضول و نفس صفت تدر ك
هر كز كه حوظ انز و منظر سلعون و لغت اولنسل منظر دكر هر كز
كه حوظ انز كه تحت ابد نظر انز و سلسله موزون و ناموزون و كمال
با غراب البين اچ غراب البين باليت سني و بشك بعد المشرقين
فوقه بسانك ابد بن روز نامه انك مشرق ايدرا فغ اولدي بعين
سن مشرقه بن مغربده اولدم **تكملة** علم القبا بروي تو مكر كبر
و علم القبا هر كيم سملت يوز كه قاله يعين هر كيم كه علم القبا هويدن
قاله سملت يوز كه كوره حبا لا روز سملت بروي هدايت كند
نكس كند سملت كونه نكس صبا جي انك او زرينه مسا اولور و اول
كون انك اين هر كز راست كمن بد اختر جي جو تو در صفت تو بدني
سملت صفتك سخنين بر بد اختر كرك ايدن و با جهنك توبى در جهان

بدله

كي بافت اما انجان كمن سن جهانه فقه اولور بعين في حنده و حبا فقه
جهانه كمن سن يوزك بو قدر بخير انك جي كد او كد غراب يوزك
از بي ورس طولي ايجي ن آمده بود طولي كك تو كك كندن و هدا
جستدن جهانه كمن ايدن بعين زبا ده مضطرب اولنسل ايدن لا
حول كمن لا حول ايدرك بعين لا حول و لا قوه الا بالله العلي العظيم
و يدرك از كمر دس كيتي بعين ن ايدن جهانه و هفتدن ايدن ايدن
و دستهاي تقين يريكد بگره عايد و هفتدن زبا ن اللز يريدي
اوزه سور ايدن بعين الله اخبره زبا ن انكس مبري حضور
لرندن اللز يريدي اوب و ق لري كج انكس غراب دي كوي طولي نكس
رندن الله انكس زبا ن انكس كمال انكس ليدن اللز ادا
يدي و يكف دي ايدن ايدن اين م بحت كوشن و مكر و
بحت در مطالع دون و اله طالع در و باح بر و قوت و مكر و
و بر حال او زرين اولنسل زمان در لايق قدر من انكس بنم قدريم
لايق اول ايدن كه ياز انكس ايدن كند جنس دن بر نكس ايدن و ايدن
بر نكس ديوار ي اوزه هر امان جي رفقي صالند و كيديدم **تكملة**
با و را راي اين قدر زندان صالحه بو قدر زندان يتر كه بود هم طوبه
زندان كه نوند كه هم طوبه سني اوله بعين انكس ايدن مختلط اولم **تكملة**
چاك ضواح زدن اين دنو رايه جكم دوو را صحت تاجس
عذابست ليك تاجك كنه كرده ام عي نه كناه ايلمشم كا روكارم
بمقوبت ان كارو كار ربي انك غنوبي ايلم بعين اول كناه
دن او ترين بكم مقوبت اعلع ايجون در سلك صحت جنيا
ايلمي بو خليا بر ايلمك صحتي سلكده كه خود را يي اول ايلم
خود را يي در و نا جنس و باقم كوين و نا جنس و هزه كوين در

بچنان بند بلا مبتلا که کلمات بود بخدا بلا نمند گرفتار ایدند
 کس نیاید بیای دیوار بشواری دیوار دین که کلمه که بران صورت
 نگار نمند که اول دیوار اوزر هندی صورتی نقش اید که کرک
 در داشت باشد جای اگر کجا صفت ده در اول یعنی کس که در دکان
 دوزخ اعتبار کنند خیر صورتی کور مکلان اوزر هندی اعتبار
 ایدر این قتل بدان آوردیم بود خدای اول مناسبت اید یعنی اول اید
 که تورم تا بدای تا بدای من که صد چند آنکه دانا را از نمان نفرت
 که یوز اول قدر که عالم که جا هلدن نفر و اجتنای وارد دانان
 اودان و حشت جا هلدن عالم یوز اول قدر و حشت و احتراس
 وارد **قطعه** زاهدی در میان زندان بود رندلر سما خنده بزار اید
 که آنکه مختلط اولی اید زان میان گفت شد هدی باخی اول اودان
 بلخ لوبی بوب اول زاهدی ایددی که ملویر زما ترش منتین که در
 ملول و بلخ نور ایدلر ترش روی و برن او تورم که تویم در میان
 مانعی ز بر آسن دی بزم اورن مزده اید من یعنی سن بزدن بخ حفظ اید
 بزد ایدن اید حفظ اید **رای** جو جو کو لال بهم پیوسته برقع کو لال کی
 بری برن اولانش یعنی منتظم اولش تویم ترش خشت در میان شان رسد
 سن قوی بهم سن یعنی سن خوری اودن کی اندک اورن سنده خشت
 که احدا بشن من چون یاد خالی و جو سرمان خوش من چون برق نشسته
 و چون بخ بزم اورن مزده فارکی برود اید اوزر من و جوزکی
 طکش سن یعنی منقبض من **مکات** رفیق داشتیم که سالها با هم سفر کرده
 بودیم بر رفیق و ارایدی که بخ بللر بری بریز اید سفر ایش ایدک
 و نان و نان خورده و نان و نان ایدک و نان کران حقوق صفت
 ثابت نمده و نان من ترش و نان و نان حلقی ما بفرده ثابت اولش

ایدی لبر

ایدی کتریب نفی اندک اید بوز اید فایده سید اید از راه طریق دوا
 داشت بنم طریق انجمنی ر و اوطندی و کس سرفی شد اول سبب د
 دوستی که اوددی و باین هم و دکی خالفت از هر دو طرف
 دلسکا بود ایدی طرفن بید میل و جنت و ارایدی حکم آنکه اویک
 اید که شنیدم که دوزی دویست استندم که بر کون ایدی استی ن
 من بنم سوزم من در بنی هم گفتند بر جمعه ایدنی **قطعه** نکات من جو
 در اید خنده فیک من جو بوب چون نکات خنده به کو به طوطو
 کدغث زباده کند بر جوت رن و خورج لرون یعنی در برن نکات
 یاده سی اوزر هندی زباده ایدر نکات من سبتی اید نکات ذکر لطف
 در حاصل معنی من جو بوب چون عالم اید تبسم کل نکات من
 و مشغول زباده ایدر من بودی از سر زشت بدست اید دی نو لیدن
 اگر اندک زلفی اوی بزم الم دوشیدن معنی الم کردین جو ایدن کرمان
 بدست دوشیدن کرمانکی در خوشتر اند دوشد و کلبی طایفه دوشان
 بر بلوک دوشدن بر لطف این سخن بود سوز لطفی اوزر دکل بلکم
 بر صحن سیرت خوشی بلکم کند و زنده من سیرت اوزر کواهی
 داده بودند طاعتها و برش ایدلر و او هم در میان میان و اول
 دوشدن دینی اول اوزر داده مبالغه کرده بود اول سبت لطفی دوشده
 مبالغه ایدن اید و مرقوع صحبت قدیم ثاسف خورده و صحبت
 قدیم قوتی اوزر ثاسف و تحسین ایدن و خطای خوشی ایدن
 نموده اول دوشدن خطای اعتداف کو سترش ایدن یعنی اقرار
 ایش ایدن معلوم کردم که از طرف اور غیبتی هست حضرت من ایدر
 معلوم ایدم که اندک طرفندن دینی بر غیبت و ارایدن این بیتها و ایدم
 بوبیت من اول دوشدن و معلوم کردم دینی صالح ایدم **قطعه**

نه مارا در میان عهد و وفا بود بزم اور تا مرده و وفای او بی این جفا کردی و بدست
 نمودی عاقبت عهد و وفای تیر که ایدوب با که جفا اید و تحت سزای کوه مستور که
 بیکبار از میان دل در غوب تم بالکلیه جانان کوه کوه سا بقلع نرسیم که بر کردی
 بزدی بلمدم که تیر لک ایل بدن طو ترس یعنی فراخت ایدرس حضور
 کمر صلیت بازای حضور اگر سکا بنم ایل صلی ایلک صوسی واریه
 کیو کل کزان محبوب تر باشی که بودی اندک محبوب که مقبوله
 اولورسن که اول اولدک ایدین یعنی اولکیدن مقبوله کن اولورسن **مکات**
 یکی از بی صاحب جمال در گذشت تیر کندی بر صاحب جمال عورتی و اولد
 کچین بی وفای ایدین و مادر زن و اول عورتی اناسی پیر فرزند بویش
 قزین ایدین بعلت صدق کابین سستی ایل در خانه ممکن بماند اول کسک
 خانه رنده ممکن قالین مرد از بی درت او بی درت بیدید و فار
 ایدین عورتی ایدین اندک مادر ندک مصاحبتدن جان ایل انجنور ایدین
 یعنی خدند زیاده بی حضور اولور ایدین و حکم صدق و کابین سستی ایل
 از بی و درت چاره ندیدین اندک قو کشتی لکدن چاره کور مردی یعنی خلاص
 و بختان مجال بولم ایدین یکی ازین طایفه بو طایفه دن یعنی دوستداران
 برین گفت ایدین چگونه در فراغ یاد عزیز عزیز یارک یعنی دوم کل
 فراغده بخت من گفت اول کس ایدین نادیدن زن بمن چنان و غار
 غی اید عورتی کور ملک یعنی با که انجلین دشوار و شکل کل کور ملک
 کور ملک یعنی خانه ندک فراغدن والدین و صایه با که شکل کلور **مکات**
 کل بتاراج رفت و غار بماند کل ناراج کندن و خا و قالین کنی و کشند
 و غار بماند کنی قالین دبلر یعنی الیبر و ایلان قالین دیده در تارایک
 سنان دیدن کشتی کوزیه کوندر که دپی اوزره کور ملک یعنی کوزین
 چقی حوشتر از روی دشمنان دیدن دشمنی که یوزیه کور ملک حوش

رکه در واجبست از هزار دوست بر بدیک دوستدن کسک
 واجب در تایی کشتن بن بدیک کسک بر دشمن کور ملک کرکمز یعنی بر
 دشمن کور ملک دن (و نری **مکات** یا ددرج که در ایام جوانی یاد خاطره
 یعنی عورت خا طمه در که جوانی ایتامده کند و اشتیاق کوی صفت
 اید بو خلیه کدر طو تر ایدیم یعنی بخوبی خلاصه طواف ایدر ایدیم و
 نظر داشتیم باه رویه و برای یوز لوبه نظر طو تر ایدیم یعنی طایع اولی
 ایدیم در تیزی اما بر توزه طواف ایدر ایدیم کوی خانه که خورده
 اب دقا کور را بخت بیدی که اول تونک کچر ایدین استی بی دق
 صوبینی یعنی تو کر که قور و ر ایدی و حوش عزا استخوان بچوشت ندی
 و اول تونک کوندر رس استی با استخوان ایلکین قیندر ایدین انجی
 بشیرت ایدی کضعفدن **و خلق الان زحمت** تاب آفتاب هر چه
 او بد آفتابک حرارت طایف بی و درم طاق کتیر مدد انجا
 بسایه دیوار کردم با فقر و بر دیوار کسک سایدنده (البی ایدیم
 ضعفم مترب که کسی زحمت و تون مترب و منتظر ایدیم که بر یک تون
 حرارت زحمت از من بدن بر سر راه فروفت ند بر حقوق صوابه کشف
 او فزده یعنی کیده ناکاه از تار یکی دهلینده ناکاه خانه دهلیک
 قره کولفنده زوشنی دیدیم بر اید کل کور دم یعنی بالی کور دم یعنی بر قل
 کور دم که زبان فضا که فضات دی ازین صفت او انک
 با ندن عی جوی با ندن عی جوی قاور هفتک درشت تارک انجلین که ایل کل
 صی بر ایدیم طلوع ایدر با آب صیات از ظلمات بر آید یا هو آب
 صیات ظلی تن طشره کلور اول محبوب کورنی همان بو که بکزد اید
 قدی برف در دست گرفته بود بر قدح قار و صولانه طو تر ایدی و
 شکر دران ریخته و انده شکر دو کس ایدی و برف بر افست و ایاق

باشی قاله رب کسبه التفات الیهم وهل یستقیم الرفیع من عالم الارض
 وهرگز رفع مستقیم حاصل اولوی جبر عالمند یعنی حاصل جردن رفع
 میسر اولد و می کبی جریله معناد اولن دلیردن ژاسنی رفع الیها
 کلزم وهل یستقیم الرفیع نصرا عنده الیها لطیف وارد اهلته فی کلام
 سخن باندیشه فرو رفت اول پسر چون که بدن بوکی بیتی اندین بزبان
 فکره واردی و گفت دینی اندین غالب لغت را اولد سعدین ناکه اکثر
 اشعادی درین زمین بوبرده بزبان فارسیست فارسی ده ایلد
 اگر بگوئی اگر فارسی لغت دندن دیکن بنهم نند دیکتر باشد اکلهم بیدیه
 رکه اولور کلام الناس علی قدر عقولهم سن ناسه سوبیل انکه عقل این
 مقدار اوزره تفعل اند کلزم قدر کفتم ایتدم **بیت** طبع ترا نهوس
 خونند سنک طبعک ناکه کخو هوس اولدین یعنی سن علم کخو هوس
 ایلد نبرین صوریه عقل از دل ماکو نند عقل صوریه نبرین کولکر
 دن ماکو اولدین اول سبب دن ماکو در سماعینده او فورس **بیت** خواهم
 در انش افکنم اجزای خویش را از بهر آنکه صید هوس دیکرین بسوی
 این دل غش و بلام توصید این فی بوی که غش و کوه کل سنک داکم
 صید در یعنی سنک و غش کلمه اسیر و گرفتار اولمش در ماقب و مشغول
 و تو با عجز و وزیر نه عجب حاله اولور که بزرگها مشغول سن عجزیده
 مشغول سن بو مصراع ده الیها لطیف وارد در یاد آن که خرم سوز
 مصمم شد علی کصبا که سوز عجزی مقرر اولدین مکر از کار واریان کن
 گفته بودش مکر کاروان ده اولندون برکمه اول پسر دیکش اندین
 که فلان سعدیت ماکو فلان کسکه سنک الیها صاصبت ایلدین سعدی
 دیدیم که دوان احد بود ای کویدم اول پسر لیکه و داع کلزم و تلفظ
 کرد دینی تلفظ ایلدین و ناسف خورد و نخریدین بوباد بوی چندین
 روزک

روزک بوقدر کون بوشهر ده اولور که چو آنکفنی که فتح نیچون دیکر که کنیم یعنی
 بن سعدین ام تا بشکر قدوم بزرگان تا که اولور که کلزمی شکست یعنی
 کلام کلرندن اوترین بخدمت حیای بستی خدمته بل بغلیسیم کفتم اول
 پسر ایتدم **بیت** و وجوده زن اولز نیاید که فتح اول وقت سنده
 بر حاله کوردیم که سنک وجوده ایلد بند او از کلزم که فتح دیم زیر سنک
 شکسته کجوا اولدم گفت اول پسر چون که بدن بوسوزیه اشتدین با که اندین
 چه شود اگر چند روزی درین بقم بر اساجی نه اولور یعنی قناعت اید
 اگر برق که کون بوبرده و کلزم سن یعنی اکلهم سن تا بخدمت مستغنی بوم
 ناکه سنک بانگده خدمت ایلد مستغنی اولدین کفتم نخواست اول پسر
 ایتدم قادر دکلیم حکیم این حکایت بوحکا بت سببی ایلد **بیت** بزر که دیدم
 اندر کوهسارین بزرگوهسارده بر اولوی کوردیم قناعت کرده از دنیا
 بناریه دنیا دن فراخت اید بر بر غارده قناعت ایش چه کفتم بشهر
 اندر نیاید اول کسبه ایتدم نیچون شهره کلزم که باریه بند از دل بر
 کث بی که بر کوه کوه کلزم پندین آچ سن یعنی غنی رفیع ایدین بکفتم ایجا
 پسر رویان نغزند اول بزر که چون که بدن بوسوزیه اشتدین با که اندین
 انده یعنی شهرده لطیف پسر بوز لور وارد که الله نظر ایدین لور
 و دین دن برین اولور چون کل بسیار شد پیلان بلغزند دیکر کلزم
 که سن زاهد سن اندر دن خفوف ایدین آچ جواب و برین اید چون که باجی
 جوعه اولدین فیله لریله طینه نور لر یعنی چون که دلیر زیاده زبیا اولز اهد
 بید اشتد اولور **بیت** چشم اگر اینست و ابرو این و ناز و شیوه
 این الوداع این زاهد و تقوی الفزاق این عقل دین این بکفتم بوی ایتدم
 و بوسه و روی هم دیکر دادیم و برین بر عجز که بشی مز و بوز و مزه بوسه
 و نیر که وداع کردیم و برین بر عجز و وداع ایلد که **شوب** بوسه دادن

بر روی دولت چه بود خوب بود بوزنه بوسه و بر ملک یعنی او بکار نه فایده چه کار
 لحظه کردش بدو و هم اول لحظه اند و داغ ایدین استلخ بلک نیچ زمانه
 بیل اولی که نه فایده حاصل اول سب کوی و داغ باران کسر دیرین که
 تفتخ باغده دوست اند و داغ ایدین روی ازین نیم سرخ و زان سون
 زرد بوزین بوجا بنشدن سرخ و اول جا بنشدن زرد در یعنی بوزنک نصی
 قرن و نصی صاریه اول شد رگوب اول باشد با نه قرن ایدین اما با نه
 نه فراقندن نصی صاریه اول در حضرت شیخ بونده صانع ایدین یعنی فرا
 بر بالند که ذی روعدن غیرین نباته بلک جی دانم بیل نیچ ایدین دیر
 نه کیم کند و نه دیوانده و سایر شعر اند دیوانلده عدد زبان و نه
 اول شد **شعر** ان لم امت یوم الوداع ثاسا اگر بن و داغ کوی تحسردن
 اولیم لا تحسبونی فی المودع منصفاً سببی محبت ده انصاف لوفلور
شعر نولامارقت الاله اب حاو جدید بدلتا یا ایدار و احنا سبله **شعر** خرقه
 پوشی بخرقه پوش یعنی بدرویش در کاروان جی زهرا ما بود جی زکارونه
 بنده بولاش اولد یکی از امرای عرب حرب بکلیزین برین مرور احدینار
 بخشیده بود اون خرقه پوش یوزدینا و غفلش ایدین تا نفعه عیان کند
 عباله نفعه ایل دیوانکاه و زردان خفاجه ناکاه خفاجه قبیل سله حرامی
 لرین بکاروان زردن کاروانه آوردیلر یعنی غار سه ایلدیلر و با کربنده
 و اول فایده اولان مایه لیلر یعنی ایلدیلر باز کاروانه کرب و زاردین
 کردن گرفتند باز کاروانلر فاللرندن او تریه کرب و زاردین ایلک شروع ایلدیلر
 و فریاد جی فایده خواندن و فایده سز فریاد واقع یعنی فریاد انک بلک
سب کر تضرع کنی و کر فریاد اگر تضرع و اگر فریاد ایدین دزد زریار
 پس نخواهد داد حرامی الدی التمه صکره کیر و ویرجی کلدر مکر درین
 خرقه پوش مکر اول خرقه پوش درویش که برقرار خود مانده بود که کند و

قراریه اوزره قاضی ایدین و تغیرین دروینا مده و اگر بر تغیر کشتی ایدین
 یعنی بجهت اولوب کرب و زاردین اعدین کشف حضرت شیخ ایدر چون که
 اول درویش بو حالنی کوردم که ایدم مکران معلوم تر اندیدند مکر سله
 اول معلومکی التمدین لر یعنی اول دینار بر حرامی لر ایلدیلر بجهت
 دکلن گفت اول درویش ایدین بیل بردند بل التمدین یعنی ایلدیلر ولیکن
 مرابان معلوم ولیکن بنج اول معلوم ایل چندان الفتی نبود اول قدر
 برانج و جیم بود ایدین عمارت از صنه دل باشم که اندک مفاقی ایل
 صنه دل و برین نه غلط اولم **سب** نیایدین اندر جینه کس دل برشته
 و برکبه کوکل بقلک ککر که دل بر کشتن کارست مشکل زیر صکره کوکل
 فالدر معنی یعنی فراخت ایلک بر شکل ایش در کشف حضرت شیخ ایدر
 اول کسب ایدم موافق حال نیست بنج عالم موافق در اینجا تو کفی اند
 که سن سولدرن که مراد در حد جوانی که با جوانلر زمانند با جوانلر اتفاق
 می افتد بود بجهت ایل فی الطفت اتفاق اولدین یعنی اندک ایل اختلاط
 ایلدیم و صدق موعبت مبتدیی که قبیل چشم جی او بودی و محبت صدق
 بر مرتبه ده ایدین که چشمک قبله سی اندک جی ایدین یعنی چشم اندک جی اندک
 خیر مع نظر ایدین و سوسریه غرم و صاده او و مع سربانه سله مودی
 اندک و صایه ایدین **سب** مکر ملائک بر اسمان و کرب بشر مکر لیمان اوزره
 ملائک اول صنده که نظیرین بوضه بشر کسین صور و اودر زنی نخواهد
 بود اندک صحن صورتیه ایل معنی اندک کبی خوب صور و ایل برده اولجی کلدر
 بدویتی که هر است بعد از وصیت بردست حقیقیها که اندن صکره صحبت
 حرام در یعنی اندک و فاندن صکره بر محبوب دنی نفس ایدر ایدین اندک ایل
 مصاحبت ایلک حرام در که هیچ نطفه چو اوادی نخواهد بود که هیچ نطفه
 انجلیس ادی اولجی کلدر ناکان پایی وجودش ناکان اندک وجودین بکل اجل

خود رفت اصل با لطف با ندی یعنی وفات ایلدین و دود فراق از دود ما نشاید
و فراق نمودن آنکه قبیل سندن بوقارین کلدی یعنی آنکه وفاتندن او نری
ما تم زده اولوب نام واقفان ایلدیلر روز با بر سر خاکش بی و رگ کشتم
بچگون آنکه قبر نیک باشی اوزره یعنی اوجنده مجاور اولدم
وان جمله بشیر که در فراق اولقم و اول بیت که جمله سندن که آنکه فراقده
ایتیم کبی این بود برسی بوا ایدیه **قطعه** کاشی کا ن روز که در بای نوشده
اجل کاشکی اول کون که سندن ایا غله کندی یعنی با ندی ایلد کفی یعنی و نای
ایلد که دست کیتی یزدی تیغ هلاک بر سر جانی نای باشم اوزره هلاک
تیغنی اوریدیه یعنی اول کون بن دینی اولیدم تا درین روز جمعی تو نیدیه
چشم ناکه بکون سن سنجانه کوزم کور میسید این نم بر سر خاک تو خاکم بر
بوی سندن قبیله اوزره که خاکه بنم با تم اوزره یعنی این بنم بوی سندن فراقده
بوی خاک گرفتار **او غم بیت** آنکه قرارش نکر فنی و خواب اوله خواب که قرار
خواب طوغز ایدیه یعنی اوله خواب که قرار اخذ و ابو فر ایدیه تا کل و سرین
نفت ندرن نخست ماد آنکه اوله فزاشی اوزره کل و سرین صاحبیدیه
بومر نه ده نازک اندام ایدیه کردش کیتی کل روشن بر بخت جها نازک
دو غمی اوله خواب که کل یوزین دولدین یعنی صولدر دیکه اوله صیر
کندیه فاروبن بر سر خاکش برست و کن فدان لرین شریه اندک شریه
اوزره بتدی **بیت** عجب نیست بر خاک اگر کل شکفت که چندین کل انعام
در خاک خفت بعد از مفارقت او خرم کرم اوله خواب که فراقده
صله قصد ایلدم و نیت جرم و حکم بیت ایلدم که بغیه بنده کایه
فرش هوس در نوردم که دیلک بقیه سندن هوس فرشی دورم
یعنی عرم اولدیم هوس ترکه ایدم و کر دلی است نکر دم و مالمت
و حال طاعت اطرافنه طولیم یعنی حرالت اعتبار ایدم **بیت** سود

دریا نیک بودی که بنودی بیم موج دریا کن مغنی ایوا ایدیه اگر بوم
خونی اولمیدیه صحبت کل خوش بدی که نیستی تشویش خار
کلاک همی بتی و غار نری ایوا ایدیه اگر خوش تشویشی اولمیدیه خوش
چون طافس فی نازیم اندر باغ وصل دون یکی وصال بلخنده طافس
کبی تفاوض جلوه ایدر ایدیم یعنی آنکه وصال سبب ایلدیم تمام شاد
و سرورده ایدیم دیگر امروز فراق یار می پیچم چو مار بوی سنجون
یعنی بکون یار که فراقندن ایلان کبی فوریلورم یعنی تمام انقباض
و اضطراب ده ام **قطعه** بکلی لاله که عرب عرب پادشاه لرند بر سر هیش
لیله و جنون بکفتند لیل ایلدیم یوزین سوزیه ایتدی لر و شورش
حال او و آنکه حال آنکه برشت تلفی و ضوئیه بیان کردند بیه ایلدیلر
بویلد دیو که با کمال و فضل و بلاغت که فضل و بلاغت کمال ایلد یعنی
یو قدر فضل و بلاغتی وارا ایدین سر در بیان نهاده است صیوان لر
کبی بیایانه باش قومش در معنی بیایانه (اولور و زمام اعتبار از دست
داده و اختیار بولارنه الغدن و بر سر در که هیچ بر نه به عقیده کلدر
بغیر مودش تا حاضر اوردند عوب پادشاهی بیور دی که بیخونه حاضر
کتور دیر ملامت کردن گرفت پادشاه بویلد دیو بیخونه ملامت
انگم شروع ایلدیه که در شرف نفس انسان که چاندن عزیز و شریه
اولان ان ندرن چه فضل دیدن نه خلل و نه نقصان کوردر که ضویر حیوان
گرفتیم که صیوان اندی ضویرین طوئد که و نکر عشی ادی کفتی و ادی نیک
عشی ترکه ایلدیه بیخون بنا لید و کفت بیخون چون که پادشاه دن
بوملا متی اشدین ایلدیه و ایتدی **شعر** و رتبه صدیق لایمی فی
وداد ما جوق دوست بنی ملامت ایلدیه اوله لیل نای المیه حیوان
فیوضی خذر بر اوله دوست بر کون لیل کور میسید که نیم خذیر

اینها و روشن **ایلیه** یار سیبی ساز کردیم سلامت باز اید و بر خاندیم
از چند ملاط **قطعه** کاش کاغان کا عیب من جستند اول که گریه نیم
استد بر یعنی منزه عشقده بنی نصیب ایله یلر رویت این دستان ایله
کاشکی این دستان سوز و کوره لر ایدین تا بجای تریخ و نظریه
تا تریخ برینه سکا نظر امله بی حیدر ستان بریدین بی صبر لرینه
قطع اید لر ایدین تا حقیقت معنی تا که معنی نکه حقیقتی یعنی قبول
صنی بر صورت دعوی دعوی صورتی اوزره یعنی عشقده حیدر
اوزره کولی دادی طایفه لور و بریدین و کفایتی و اول جالده دینی ایدیم
قوله تعالی قائل الله تعالی بیوشو که که سزنی ملاط اندو کور اندو
ایچون عشقندن زیر مصر که خاتونلر بیوشو عشقندن زیری طعن
اغش لر ایدین یوسف علیه السلام اندو کور شد ایله اندر بیمل ایدوب
ملاط لرندن خلاص بولدر ایدین حیون دینی اول سخته سخته ایدوب
طعن ایدین پادشاه ملاطندن کویا اول پادشاه خطاب ایدوب
ایتدین اگر سن این کورید که بنی ملاط اغز اید که ملاط رادر دن آید پادشاه
کوکله کلید که جمال ایلر اطماعه کند که لیل نکه جمالنی طالع ایله بنید
که چه صورتست تا کوره که نه صورت در و نه وجه خوب در که موجب
چندین فتنه است که بود فتنه به سبب در بفرمود طلب کردن
پادشاه بنده لرینه لیل طلب ایلر بیوردی در **ایلیه** ایلیه یار سیبی
اول که در حب قیل لرندن طو لندیلر یعنی قیل قیل این جست
ایلیه و بدست آوردند و اکتور دیلر و بیش ملاط دعوی سراپه
بداشتند و لیل پادشاه او کند اول سران بکنر که اور تا بنده
طو ندر لیل پادشاه این نیچ که اید و کینی کوره ملاط در حصانات و نظر
کرد پادشاه اندک اندام و شکله نظر ایلدین شخصی دیکر به قام لیل

فره یغریکه کوردی و ضعیف اندام و ضعیف اندام و لاغر بکر کوردی
در نظرش حقیر آمد لیل پادشاه نظر به حقیقه کلید یعنی بکندی
بکلم انک اول سبب ایله کمتر بن خدام حرام او اول پادشاه هر سنده
اولان خدمتکار لکه یعنی جاریه لکه ادنی سی بجمال اذو بیش بود
جمال ده انده زیاده ایدین و برینت بیش و زینت ده ایلر و ایدین
جنونی بفرست در یافت حیون پادشاه لیل به عمارت ایلر نظر
اندو کینی فرست ایله اکلید و گفت حی ایتدین این ملک این پادشاه
از در کج چشم حیون حیون نکه کوزین پنجه سندن بجمال لیل نظر ایلی
کرد لیل نکه جمال نظر ایلر کرک ایدین تا ستر مشا هده او اندک
مشا هده سندر و جمال نکه حقیقتی بر شو تجمل کند سندر اوزره تجمل
ایلیه یعنی ظاهر او **اشعار** سزا بر در دمن رخت بناید نیم دردم اوزره
سکا و حجت کلیم رفیع من یکی هم در باید نیم رفیع بجلال بر در دلو
کرک که با او قصه تی تویم شب و روز که شب روز که کند و قصه تی دیم
دو هضمم را بایم خوشتر بود سوز زیر آبی او دند بر به بر به ایلیه
خوشی که اول **اشعار** فخر من ذکر الهی بهی شول من که حبیب
منزل سندر یعنی حبیبک اوصافک و صنی نکه ذکر نده نیم سحر مور
ایلدین یعنی الخیای ایلدین و صنی ده نیچ اید و کینی معلوم ایلدین و سمعت
و روح الهی صاحت معنی حی نکه کلام لک کور صنی لرین اگر اگر اول او اصحابی
استماع ایدیدین ذوی العقول دن دکلا لکن اندو این بیو قلرندن نیم ایله
حبیب و افغان ایدر ایدین یا معشر الخلان قولوا لله فی ایه و کلم
بلوکی سندر دیکور حالات عشق دن بی صبر اولان عاقبت لغت یعنی
عاقبت و حضورده اولان که من است قدر به بقدر بلو جعی
سن اکلر دکلی در دلو و جوی قلبه اولان سوز و حرارتی **اشعار** قدر نده

نباشد در دریش تن در سینه یاره وردی او نیز معنی خروج اولیله
جراحت الهی او نیز جزایم دردی نکوم در دوشین ابلیس بن کند و دردی
بر هم در دین غیرت به دینم زیرا که بی یوفا بلکه غشی ایدر گفتن
از زنیور به حاصل بود در زنیور دن سولیکه معنی زنیور را بنشیندن
حکایت ایلر فایده سزا و لور با بکای در غم خود نا خورده نیش کشید
که کند و خرنده نیش بخش در معنی ایند اری صورتش در تاتار عایان باشد
عجی و اما دام که سکا بنجلیس بر حال اولیکه معنی بنجلیس عاشق اولیکه سن
والم غشی چکیده سن حال من باشد ترا اف نه نیش بنم عالم سزا و فکله
افانه اولور نه تقدیر ایدرس و نه نشان اولور سن بلکه بنم کوزوی
بر فتنه قرض ایدرس سوز من با دیگر بنم سن مکن بنم سوز غشی بر
غیره نسبت و تشبیه ایلر که غله بر دست و من بخور نشیند
اولان کمان اوزره طوز طوتر و من خروج عصفور اوزره طوتر معنی نایب
عاشق که غشی بنم غشیم نسبت الهی اوزره اولان طوز ایلر خروج عصفور
زبانده الم کله **فایده** فاضی همدان را حکایت کنند همدان شهر نزد فاضی
حکایت ایدر لر که با فیلند پس بر سرش بود که بر فیلند او غایب ایلر
خوش ایدر معنی که محبت ایدر و فعل دلش در ایش و اندک
کو کلین فعل اول پس که غشی ایشند ایدر معنی اندک قلبه اول پس که
عشقند تمام حرارت ایشتم ایدر روز کارین بر روز کار معنی یوفا
زنان در طلبش فتنه گری بود و یوفا فاضی اول پس که طلبند دختر
ایدی و یلیج ایدر و متر حد و یوفا و اول پس که توزه دینی و طلب
ایدی ایدر و بر حسب واقع کویان دانی واقع صبی اوزره
دینی ایدر معنی کند و حسب عایه اوزره بو بیت لر یو یلیج ایدر **یاد**
در چشم من آندان سیم و سر و بلند بنم چشم کلای اول بلند سر و سیم

معنی

معنی اول قد بلند میبوی که کوردم بر بود دم زدست و در بار افکند
کو کلین بلند قدین و ایاغ بر قدین معنی دلی الین و صغیر ایلر این
دیده نشون می کشدن بکشد بوک تمام کوزلو که کند ایلر که خواهی
که بکسی دیدن معنی دیده پسند استر اسیک که کسبه کوکل و برین کوزلی
بقلم معنی میبوی نظر ایلر **بیت** از یاد تو غافل نتوان کرد بهیچ معنی تقدیر
یاد ایلر که هیچ نه ایلر بی غافل ایلر ممکن حکم در معنی سنی یاد ایلر که
هیچ نه یار مانع او نیز سر کوفته نام نتوانم که پیچ بکشی از دشت ایلر
قادر کلیم که قوریلیم معنی عشق ایلر جاندار ایشم که کند و فی ضبط ایلر و عالم
ندار که قدرتم قلمش در شنیدم که در کزین ایشتم بر سر که پیش فاضی
باز آمد اول پس فاضی نک او کنه کلید برین اری معامله بود معامله دانی
فاضل که اولان محبت دن بر عذار بکوشش دیده بود و اول پس که
قولغه ایشتم ایدر و زاید الوصف بچسبده و صد دن زیاده ایشتم
ایدر بختم و بر دی معنی به یاد مکلید و سفا گفت و نام مقول سوز
سولیکه و سنا بد داشت و طاش قالدر دی معنی طاش چایند
که فاضی اوزره و هیچ ازین فرقی و نکلا داشت و خرم سزا و دانه
هیچ ایشم قوریلیم معنی الین کلین ایانی تر که اتمدیه فاضی با بکای از
علماء معتبره صفهان او بود فاضی معتبر عالم لر دانه برین که اندک صفهان
ایدر معنی اندک ایلر که رحمة مصاحبت ایدر بکدر ایدر گفت ایدر
بیت ان شا هدی و چشم گرفتن بنیش اول میبوی لغتی و اندک چشم طوینی
معنی عاشق غرضی کور که لطافت وارد روان عقده بلبروین
ترش بنیش و اندک شیرین لطیف ابروی اوزره اندک اگشی بوروین
کور که نیم طلا و وارد بود معنی دینی قابل در اندک ترشی ابروی
اوزره اول شیرین عقده لور و در بلا و عرب کویند و عرب شهر لر ند

ایدر ضرب الجیب زینیب محبوبه کند و عاشقانه قورب اوزم در بعضی
 انجلیان لذت در **ریت** از دست نوشت بردگان خود را سزاوارت و طاعت
 خود را سزاوارت اوزر خوش عیال اغرنه شش ایل اوزر خوش عیال
 خوشی نان خوردن خوشی که کند و ایل نانا عیال عیال اوزر خوشی که کند و
 ایل نانا عیال بکتریک از قاصت او اندک خلت جفا سندان بوی کماست
 بی ایدر سنی رایج بی کور عیال و طبع دلبره بکتریک پاوشا کان کنی بصلابت
 می گویند زیر پاوشا هر سوزنی اخکاره صلابت و صعبت ایل سولیه و یلند
 کدرانه صلیج جویند و اولورک تهاذه صلیج استرلر ایلیم اهل درک بوی جری
 بوی اولورک **ریت** انکورن اوزر خوش طبع بود یکی کتورمش انکورک عیال
 هنوز تازه بشتن اوزرک لذت انکی اولور روزین دوسه صبر کن کشیدن
 کرد و برکتی او چه کون عیال بر قاج کون صبر ایل کشیدن اولور سولیه
 دینی بر زمان کچمه ایل قولی او کورنور اندن صبره صید اعلای اسان اولور
 این بکفت قاضی جعفران اولن عالم بوی ایتدی و بکند قضا بازان
 و حکم رسته کس و کلید نمی چند از عدول مکر که ملازم او بودند ترک
 ایدر بی عاده لردن برینج کس که اوله قاضی نک و صاحب ایل بیلر زینیب
 خدمت بپرسیدند قاضی نک او کتده خدمت بپرسید ایل بیلر بویلدو
 که با جازم سخی دایم در خدمت بگویم بر سوز طوشر زینیب بر سوز
 وار که اجازت ایلان خدمت بپرسیدم اگر چه ترک ادبست اگر چه بویلد
 اعلای ادب ترک اعلای در بعضی ادب سترک در و بزرگان گفته اند
 و اولور ایتلر **ریت** نه در بعضی بحث کردن رواست صوموز و بحث
 و تزلزل ایلای روا دکلر خطا بر بزرگان کرفت خطاست اولور اوزر
 خطا طوتمق عیال انده خطا اسناد اعلای خطا در ایاکیم انک انا اولور
 سبب ایلک و ایلیم انعام خداوندی خداوند منسوب اولان انعام و ایا

که ملازم

که ملازم روزگار بندگانش که بنده لکه روزگار ملازم در بعضی خداوند
 بود زماندن برین انعامی کوشلر در که بصلی می بندد بر بصلی
 که کور لرو اعلای نگند وانی اعلای ایلیم لرو عیال با شد ضایع
 بر سوز اولور ایلیم بنده لکه لازم در که سنی خیره دلالت ایلیم طریق
 صواب آنست معقول طریق اولور که پیرامن این طبع نکر دی که بوطلمار
 اطرافنه طولیمه سن و فرشی و یل در نور دی و حرم فرشی دوره
 یعنی بوزن فراغت ایدر سن که منصب قضا زیر اقتضا نصب بیاکیم
 منبع است بلند و لطیف برین در تا بکنا می شنیع ملوث نکران تا
 انی بر شنیع و قبیح کنه ایل ملوث و ناپاک ایلیم خرمی اینست که بید
 حجت اندک کس بود که کور که کورک انک و بایستد کور و حدیث
 این که شنیدیم و انک سوز بود که اشتد که قدرنا معقول سوز بویلد
شنیع یکی کرده بی ادب روی بی برکس که چه یوز سترک ایلیم اولو
 غم دارد از اب روی بی اوزر کس بکتریک یوزین صومندن عیال
 رسوان ایلکدن نه غم طور سبب نام نیکوین پنبه ساله ایل بیلر ده کل
 او کتدی جوو ایوادی که یک نام رشتش کند و ایل که بر بصلی نام ایل با یاله
 و ضایع ایدر قاضی را قاضی به نصیحت یاران ایلکه صادق و متفق و سترک
 مضیحتی پسند آمد معقول کلید و بر حسن رای و حفظ و قای ایشان
 افزین کرد و انک کند و حقه اولان حسن رای و وفا حفظ و متعلق
 اوزر تحسین ایلیم گفت دانی اندر ایتدی نظر خیران در بصلی
 حالین خیریک نظایر بنم اعلای تصالحنده عین صوابست صواب
 عینی صواب اولمقد اصلا شک بود قدر قضا عیال جواب و جواب
 سترک در بعضی تمام معقول و معقول در و لیکن اما بود قدر و ار **شعر**
 ولو ان حقا باللام یزوله اگر تحقیق حجت ملامت ایل زایل و لیر سمعت

افنگا میفرسید به عذول البته بن قبول ایدر ایدم سق کزایه کلمات
 ایدیچی ای افنگا ایدر یعنی ملامت ایلد عشق زائیل اوغز ملامت کن
 مرا چند آنکه خواهی ملامت ایلد بی اول قدر که اکثرین یعنی هر کس تاثیر
 یو قدر که نتوان شستن از زنگی سیاهی زیر از زنگی دن سیاهی بی یون
 واندن اول حالتی کدر مکمل ممکن بکدر **سیت** حصول موی مرابا تو عقراره
 کارست مکنی بیم و ملامت کزیه کار کجاست این بکفت قاضی یون
 ایدن وک نرا وکنند وکس لرنه بتفحص حال او اول پسر که حالتی بخت
 انکار بر تلک بخت قوی بود یعنی کوندری و بخت بد کران بر بخت و اول
 پسر که وصوله وافر بخت بختی دن دولر یعنی جوق سیم و زخرج
 ایلد که گفته اند که ایتشکر در هر کس از ور تر از و سست هر کس که تر از و
 زریه وارد زور جدا زوست باز و سنده قوت و ایدر یعنی التون ایا
 جمیع فرادنه ایدر شکر قادر در و آنکه بر دنیا دست رس ندارد و او آنکه
 کما دنیا اوزره قدر طومر یعنی سیم و ز قدری یو قدر در صی عالم کن
 ندارد اول آنکه دو کلمه عالمه کس طومر یعنی فرادنه حصول کس
 اکم معین او **سیت** هر که زرد بد سرفرو آورد هر کس که التون کوردی کس
 ایدر یعنی التون میل ایدر و جمیع او مو و طاعت ایلد یونده ایا نام
 لطیف وارد و تر از وین اعدیه دوشست اگر مور تر از و ایدر ده
 ز کورد کرده سرفرو ایدر **سیت** بر حق تر بنده بولدم علمی اندر سیم و ز کیم
 کم خرج ایلیم قدن بوکر بغرن دلری ایلم شمی خلوة تشریف حاصل طام
 بر کیمی قیوم ایلد بطور تشریف اولدین وضع در آن شب شمی خجسته
 وضع اول کیم شمنه به ضراب اولدین قاضی هم شب شراب در سکه قاضی
 دو کلمه کیمی شراب با خنده یعنی سرخوشی و ش هدر بر روی بوی کیمیده
 از تنم خفقی تنم دن او یو بدین و بستر کفقی و تر غم ایلد ایدر **رباعی**
 افنگا

ا مشب ملک یو وقت غی خواهد این خروس بولیم مکروقت ایلد او تدر
 بو خروس عشاق بس نکرده هنوز از کنا رو بوس زباعتش و
 هنوز کنا رو بوس دن جوق ایلیمش یعنی مراد در کج کنا رو بوس دن
 جوق ایلیمش تمتع او بکسر رضای بار در دم کیسوی تابدار بکسر
 رضای تابدار کید و سناک خنده چون کوی عالم در دم چو کان انبوس
 انبوس دن دوزش جوکان خنده قیل استخو اننده دوزش طوب
 کبی ایدر بکلم که چشم فتنه کفست زنا ر بدم که قبول فتنه
 کوزن او بوشدر صافی بیدار باش تا فرود عمر بر قشوس بیدار اول
 تا که عمر نیز سپه و کتمه تا نشنوی ز سجد آذینه بانک صبح
 مادام که جامع دن صبا غماز میدک از انی استخیم سن یا از درین
 انا بکس یو کوس یا خور یا کس هک قبول سندن کوس صداسن استخیم
 لب بکبی جوق چشم خروس ایلای بود چشم خروس کبی قزل ایلد و ز
 بی ایلد که در برداشتن بکفت سپه بوده خروس خرو بکس سپه
 او تکی ایلد قالدرو یعنی خروس او تدر دیو جی بولک شکر کیمی ایدر
 قزل لبی بوس و کند و سنی در اغوش انگدن فراغت ایلد ایلد
 واضحی تو در قاضی درین حالت بود قاضی بو حال ده ایدر که کیمی از
 متعلقان در آمد که قاضی ک متعلقان زن برسی ایچ و کلر و کفت
 دخی ایدرین چنشین خیر نه او تورین طور یو قاری نایای داری
 کرین مادام که ایوا طومر سن یعنی مشبه قدر و طاق و طاق و طاق
 بورادن قایم که صورتان بر نود قی گرفته اند زیر صورت و در سناک
 اوزر که برد و طومر و سنی غر اغوش در یک حقی گفته اند بکلم
 اول صورت و سناک در بکسر در بکسر و ایدر ای سونیکشدر
 تا مکر این آتش فتنه که هنوز اندکست تا مکر بوفتنه ایشی

که هنوز از در باب تدبیرین فروتنی نمی بینی بر سر صبح ایام سوزیده لم
یعنی آنکه دفعنده بر تدارک ایدم میاد که فردا چون بالا گیرد اولمیه
که یارن چون یو که طوطی یعنی بلند و زیاده اول عالمی فرآگیرد بتون
عالم احاط ایدر قاضی تبسم درو نم کرد و گفت قاضی تبسم اید
اول که نظر ایلدین و ایتدین **قطعه** پنجم در صید برده ضیف را پنجم سی صید
التمشی یعنی شکار نه ارسال نه چه تفاوت کند که لادن تفاوت
ایدر و نه ضرر و بر سر کلک اوره یعنی کلک اوره سنده که زیاده از غیر
روین در روی دولت کن بگذار بوزنه محبوبه بوزنه اید و دو قلده
اول تا عدد و پشت دست می خاید آنکه صکره قوتاشنم اضطراب
النک ارقاسی چیمیه ملک را هم در آن شب پایشه دخی اول کیمیه
اکه می دادند آگاه لقا ویدیلر یعنی بوخان دن خبر دار ایدر بر بوبله
دیو که در ملک تو چنین فکر کنی که سنگ ملک کنده بوخیلین بران شروع
حادث شده است ظاهر و لعل در چه فریادی بیورین گفت
پایزه ایتدین من اورا بر اول قاضی از جمله فضلا عصر زمان قاضی
لرنگ جلگه سندن و بیکانه و در میردایم و در هر که فریدین بلورم باشد
که معاندان اول که معنی می خیل که معاند در صحرای او بعضی خصوص کرده کند
آنکه حقدن عوض ایدر بوخیلین نام معقول سوزن شروع انش اولر
این سخن در صبح قبول من نیاید بوزن قبول سمع کلر یعنی قبول
اعتراف مکر آنکه که معاینه کرد فکر اول وقت قبول سمع کلور که معاینه
واشکار اولر حکما گفته اند زیر عاقل را بیت شلر در **بیت** به تدرین
سبک دست بردن بیتغ غضب ایدر تیز و قورین ان **قطعه** التما یعنی
بر کس نه قتل ایلد کند پشت دست در یغ ایدر ایدن که دشمنی اید
در یغ النک ارقاسی اصغر یعنی صیف لنور بوخیلین اولون اندر

ارقم سنی اصغر ایلدین وایش ده ثانی که کشندم که سنج کام استندم
که سحر وقتی ملک یاد شاه باتنی چند از قاضان حاصل دن بر نیو
که ایدر بیالین قاضی آمد قاضینک بصدخته یعنی باشی اوجه کلر
شع و ایتدین استاده سمعی حایا اوزره طوروشی و شاهد شسته و محبوبه
او نورش کوردی و بی رجنه و قدح شکسته و شراب و دو کلکی و قدح
صنعتی کوردی و قاضی در خواب مستی و قاضی مستلک او قبول سنده
از ملک هستی و ایلر ملکند خبر سبک بلطفی بیدار کرد پایزه
ان لطفی ایدر خواب دن بیدار ایلدین و گفت دخی ایتدین بر ضیفه افشا
بر آمد قاضی که افشا بطلوع ایلدین قاضی دریافت که کمال چیست
قاضی کلک که آهالنه درو گفت دخی ایتدین از کلام جانب قاضی جانبد
طلوع ایلدین گفت پایزه ایتدین از جانب مشرق اول که کیمیه مشرق و ایتدین
طلوع ایلدین گفت چون که پایزه دن بوزن استندین ایتدین لکه هنوز
بابه توب باز نیست لکه که هنوز توب قبولی مفتوح در کلام ابن حدیث
بوجودیت بشری حکم ایدر لا یفلح باب التوبه علی العباد که توبه قبولی قبول
تخلل اوزره حتی تطلع الشمس و من مفر با شمس طلوع انیم خور
اندو کی یرون استغفر الله و اتوب الیه اندم نام شروع فعل دن الله تافا حقدن
حق اسم مغفر طلب ایدرم و اتم توبه ایدرم یعنی کنانه دن فراغت ایدرم
حق تعالی حضرتنه رجوع ایدرم **قطعه** این دو چیزیم بر کنانه آنکه تهنه اولر
شسته بنی کنانه قند در یلر یعنی سبب اولر لیخت تا فحار و قتل تا غلام
بر از منجتم و تا غلام غلام بو مصراع ثانی مصراع اولی مبتدیان در کر قنار
کمی مستوجیم اگر کنه همدن او ترن بنی مواخذه و گرفتار ایدر من مستقیم
و بر بنجش عفو بهتر از انتقام اگر لطف ایدر خطای مبتدیان عفو
ایلم که کرد انتقام ایلکدن **بیت** بهوش دامن عفو بزلت من است

کتاب درویش شریعت باین قدر نزود گفت پادشاه ایتدین توبه درین حالت توبه
بر حالت ده که بر حال خود اطلاع یافتی که کند و هلاک او زره اطلاع بود که
یعنی هلاک که مطلع اول که سودی نکند بر فائده ایلیم یعنی اصلا فائده بی
یوقدر **فلم یکن یفهم ایمانهم کما دای بائسنا** بزور غلبه
کور کدره حین ده کتور کدره ایمان انلو فائده ویدرین زیر اول ایمان
باس در خون خلب لعنه نکه حالت شرعه ایمان کلان کوفه نکه ایمان
کبی در **قطعه** چه سود از ردی آنکه توبه کردن او خیر بعد اول وقت
توبه ایلان نه فائده یعنی اصلا فائده بی یوقدر که نتواند مکن از داشت
بکاخ قصه او زره کشند اغف قادر اولین بلند از ضیوه کوکوتاه کن
دست بلند قامت اولان که دیه ایلکی میوه دن قصد ایلد یعنی انی
قصه ایلسون که کوفه خود نداد دست بر شاف زیر اقصیه القدر اولان
که خود انی شاف او زره طومر یعنی آنکه الی بود اغف ایشمر که
تنبیه لازم دکلر رتایا وجود چنین مندره که ظاهر شده است سبیل خلاص
صورت بنیدر بوخلین برنا مشرع و عک وجودی ایلد که سندن ظاهر
او مشر در کمال طایفه بی صورتی بفلیم یعنی سن خلاصی بولم و مقصود
دکلر این بکفت پادشاه بوی ایتدین و موکلان عقوبت موکلان درویش
او خشنده که یا بدیدر که او را دن الوب کیده لر کفت قاضی یا بشاف
ایتدین مراور اخذت سلطان یک سخن باقیست سلطان که در
ستویندی بنم بوزم باج در معنی باقی قالمشدر ملک برسد که ان
چیست پادشاه قاضی به نوال ایلدین که اول سوزن در کفت قاضی
ایتدین **قطعه** باستین ملای که بر من افشانی شول ملاه بکی ایل
که بنم او زره سلاک سن یعنی بیخود و لو لب بدن اعراض ایدین
طبع مدار که از او اجنت بدادم دست ایدر طومر که سندن دانکدن

ال طومر معنی باج رنجیده خطا او معنی ایلدین تکر ایدر ایلدین ایلد
که بنم سنی تکر ایدر داحیک ایلدن قویم که خلاصی فالت ازین کنه که در
اکی باج حقوبت دن خلاصی فالت ایلر بونکه دن او تکر که باج در معنی بدن
صادر او مشدر بران کرم که تودار ایدر وارب صحت اقا اول کرمی
که سن طومر سن انکه ایلد باج حقوبت دن خلاصی او معنی ایدر تکر ایلد واردر
یعنی ایدر می قطع اغرم ملک کفت پادشاه ایتدین این لطیف بدیع
او رد بولطیفه عجب کتور در و این نکه مخرب کفتی و بونکه مخرب
حقوب دیدک و لیکن فی الغفلت اقامی ان عقل در و خلاصی نقل و خلاصی
نقل و خلاصی شرع در که امر و نه بونکه ترا فضل و بلاغت سنی فضل و بلا
ازینک عقوبت من بر فائده بنم عقوبت ایلدن قرینه مصلحت از بینم
که معقول انی کورم که ترا از قلم شبیب اندازم که سنی قلم ان شاف انا
تادیکر ان عبرت کیدر تا که خیر ایلر عبرت طومر و بونکه خیر فعل دن
افتر از ایدر لر کفت قاضی ایتدین این خداوند جهان این جهان که یا بشاف
پرورده نقت اینی فائده بنم فائده ایلد معنی که بلمشیم و زتنها من
این کنه کرده ام و بونکه سنی یا کتور سن ایلدیم دیکر را بینداز تا من خبر
کیم بغیر سنی ایلد تا بن عبرت طومر ملک را ازین سخن خنده کدر یا بشاف
بوزدن ملک کلید و بفعوا از سر خطای او در گذشت و عفو ایلد
خطای سنی هو سندن کیدر و متعنا دن که اشارت بکشتن او کرده بودند
وقاضی نکه مذلتی طلب ایدر می لر قتل انکه اشارت ایلد ایدر
یعنی اولدر نکه سنی اغش ایدر کفت پادشاه انکه خطاب ایدر
ایتدین **بیت** این کمال غیب خویش تکر این کلمه که کند و عیسکه زیجا یا
سنر یعنی سزده دینی نیم عیب واردر طعنه بر عیب دیکر ان مزید
غیر لر که عیبی او زره یعنی عیب دن او تکر ایلد طعنه او رتور

فصل کون برهنه در بازار خیره میزند که روی بیوش **حکایت منظومه**
جوانی پاک باز و پاک رو بود بصورت و آیدین که پاک باز و پاک رو آید یعنی
شاه و پسر است دکل آیدین که پاک آیدین روی در کرو بود که بر پاکیزه یوزلوب
رهن ده آیدین یعنی بر زیبا دلبر عاشق اولمش آیدین بود و هم دینی معنی
عکس در ملک اندن او بود در اول جوان بر پاکیزه دور محسوب آید کشتی ده آید
بو تقدیر که او قنق که در کاف حریفی پاک فقی آید کشتی معنای در
یا فطی بود معنای موید و چنین خواندیم که در دریای اعظم حکایات ده
بود و او قوم که اول جوان آید جنونی در ریای محیط ده بگردان در افتاد
با جم کسی بید بگردان و دوشد لیر جو ملاج آمدش نداشت کید چون که
ملاج کلید تا اول جوان که الی طوط که از خرافه اولمقدن خلاص آید
مبادا گذران حالت معیرو اولمکه اول حاله اول همی گفت ازمان
موج و توشیر اول جوان خوادن بی پاک اولوب موج اور تا منتهی آید
آید آیدین هر یک از او دست بار من کیر بینی قوونم قیوم که الی طوط
اولم که الی خلاص آیدین **بیت** در دینی ملا فطی که ورینیت نیست
دشمن به از کسی که غیر در این دوست درین گفتن جهان بی روی شرف
بوسوزده جهان اندک اوزره مکرر اولدین و شوش اولدین معنی خراف
اولمسی معتر اولدین شنیدندش که جان می داد و می گفت اندک اولم
استد بل که اول جوان اول حال ده جان و بر آیدین و آید آیدین معقول
قول جو در حدیث عشق از ان بطلان مینوش عشق هموزنه اول
بطلان دین شتم و شفته اعتقاد آیدیم که در سخن گذارین فراموش که
سخت لغت معنی بختن بر ملا کلید که دو تنگی و اموش ایلم **بیت** اگر افون
اجل بغیر ایس دهتم جان و بر کن لب کلید ذکر اولم می فریختن چنان
کردند یاران زندگانی دوستلر بود دیر لک آیدین زکا د افتاده

بشنو تا بدانی ایش دشمن معنی حاله عشق در اولان کردن
ایش عشق حالی تا که نیم اندک بلیس حضرت شیخ کرکج دینی در
اتاق **بیت** شنیده کی بود مانند دیده کار افتاد مادن مراد بود حضرت
شیخ کدوسی لولم و روشن در رفته الله علیه که سعدی راه و رسم شوق آید
که سعدی عشق باز لک عادتی و طریقی چنان داند که در بغداد ناز
انجلیس بیلور که بغداد ده عی بیلور که معنی شد سر بغداد ده عی
و آید آیدین بیلور که عی عشق باز لک رسم و راهی دینی انجلیس بیلور
دلادای که دارن دل درو بند بر محبوب که طو ترن معنی آید کند که می بود
امش من جهان کو کلک اگر بغله در چشم از هم عالم فرو بند کید و و کلک
عالم دن چشمی اشغ بغل معنی اندن خیرت برزده نظر اگر لیا و جنون زنده
کشتی اگر لیا آید جنون دیری آیدین حدیث عشق ازین دفتر نوشتی
عشق ازین دفتر نوشتی عشق سوزنی بود دفتر دن یا ز آیدین معنی
بو کتابدن او کر نور و حاصل لیر آیدین **بیت** لیل و جنون اگر می بود در
دوران تو این یکی چیدان من بودان یکی خیدان تو **باب ششم در**
صفی پیر با طایفه دلشمندها بر بیلور داشتند لیر اید در جامع و شوق
مقام جامعده مراد جامع بنی امیه در بخشی می کردم بر بخش
آید آیدیم ناکاه جوانی از در در آمدن ناکاه بر جوان جامع قیور اندن
ایچ و کلید و گفت دینی آیدین در میان شمشیر که اور تا کوز می
هست که زبان فارسی داند بر کس و آیدین که فارسی دینی بیلور افشا
عین کردند اول داشتند لیر پاک اشارت آید لیر معنی اول کیم بی کوستر
گفتیم چه حالتست حضرت شیخ آیدین اول کیم آیدیم نه حالت در معنی
فارسی بیلور که طلب آید لیر مراد که در گفت اول کیم آیدین پیر
صورت پیاه سال یوز الی باشند بر پیر در حالت فرست هست حالت فرغ ده

در روز بان فارسی چنین می گوید و اولون پیر فارسی دله ایلد بیله سوزیلر
لیکن مفهوم مانعی که در لیکن اول سوز لر نیم من اویمز اویمز یعنی فهم اید مرز
ذیل از نوم ساغر دکلر اگر یکدم قدم رنج نشوی که کرم ایلد قدم رنج اوین
یعنی اگر ممکن اولون یره کلان اگر چه زحمت و مزد یابی اما ثواب بونورسن
باشده و صیتی کند اولون که یعنی احتمال ده که اول پیر بر وصیت ایدره
چون ببالینش فرار ایدیم چون که انک بعد غنم یعنی باقی او جنبه تقابل
ایر شلرم نشیدیم که این بیت فیکلف اشدیم که اول پیر بوییتی ایدر ایدر
قطعه دی چند گفتیم که آرام بگام ایتیم که بقایه نفسی مرادم ایلد یوقادخی
کتورم یعنی عمرورم و سلوده حال اولم در یفا که بگفت راه نفسی خیفای
که نفسی بولنی بولم طو تدر یعنی حور مقرر اولدین در یفا که بچوان اولان
عمر خیفای که عمر کونان کون فیت ایلد باویش سوسه اوزره دی خورد بویکم
کفتند بس بدم بخش ایدره تیریدیکر دیدر لر یعنی قودر لر که مرادم اوزره
عمر سورم یعنی این بیت بشا میان می گفت بوییتک معناسی لسان
عزیز ایلد شام لوله ایدر ایدیم شایان دن مرادم موزده جابده
کند و ایلد بخت ایدر دهنش کند لر که حضرت شیخ ایلد اول پیر کشتی
ایلدیر تعجب می کردند اول خان شمسدر تعجب ایدر ایدر از عمر دراز
تاسف حور دن او بر حیات دنیا اول پیر که اوزون عمرندن و انکه دنیا
حیات اوزره تحسیر و نکندن کفتش چگونه حضرت شیخ ایدر اول پیر
ایتیم نهچس درین حالت بو حال دهه یعنی حالت نزع دهه گفت
اول پیر ایتدین چه کویم نه دیم **قطعه** ندیده که چه سختی می برد بکسی
کورمش بسیار که سخت بود و نه الم ایر شور بر کسی که لرزد و داشت
بدر می کنند دنیای که انک اغرنندن بر دیشی جوقه لر قیاس کن
که چه حال هست بود درین ساعت ایلد که بوساعت دهه انک

حق بالبر انك عجوز كانه صندك سور ايدى طن ايدى كانه صندك كانه
 فائده سى اوله صندك خود صندك و هارست ايجون ابودر كانه دفع ايدى
 چون محبط شد اعتداله خارج چون كانه خارج اعتداله يعنى بقدر
 اولان خارج فخل و مخرف اولدى قوتى مرضى ما پيل كانه سببى ايلان غلبت
 اش كند نه علاج اندن حكه كانه افزون نه علاج اش و فائده ايدى **فصل**
پير مردى حكايه كند بر بركشى حكايه ايدى كانه حكه كانه
بودم كه بر قز جفرا طلب اتخى ايدم يعنى نگاه ايلان ايدم و جفرا
بكل ارسته و جفرا مى كل ايلان مزين اينش ايدم و بخاور با او نشسته
و حلو نه انك ايلان و نوش ايدم و ديدم و در درون و كوز و
و كوكلوى كانه مغلنى ايدم يعنى اظهار حق ايدم كه زياده بقدر
اولش ايدم و ششهاى در تخففى و اول وقت اوزون كيم را و بوز
ايدم و بزرها و لطيفها لغتى و بزرها و لطيفها ايدم تا كانه
و ضشت نكيز تا اوله و ضشت طوبى و مونسيت پذير و خوانست
قبول ايلد يعنى با كه انيس اوله از ان جمله كه شى بيلغتم اوله جلا سور
لردن كانه كيمى كانه ايدم كانه بخت بلند بار بود كانه بلند بخت كانه
اولدى و چشم دولت بيدار و دولت كوز بيدار اولدى كه بصيت
پيرا و فتادى كانه بر بركشى حكه دوشكه بخت و جهان ديدنه بخت و
جهان ديدنه در كرم و سرد روزگار حشه ديدنه روزگار كرم و سر حقه طغى
نيك و بد از عوده ايو و بر اخضا مش در يعنى امور ديدنه در حقه
صحت پيرانه صحت حقه ليزه بيلور شرط بود بجاى آورد
و محبت و دوستى شرطى يرنه كنه و مشغول و مر با نه شفت لو
و محبت بود در خوش طبع و شيرين زبان لطيف طبع لو و شيرين مزاج
شون با قانع دلت بدست آرم مادام كه قادرم منك كوكله اكنوم

يعنى الدن كدوى قدر سكا رعايت ايدم و ربا زاريم بيازدم
 اگر سن بنى اخيه سن بن سنى اختم بودم دنى معنى قابل
 اگر سن بنى اخيه سن بن سكا اختم بودم بزم لازم اولور كانه
 چو طوطى مشك بود هور شست اخطوطى لبي منك طعامك مشك اوله
 جان شيرين فدايه برو شست شيرين جان منك برو شك و طعامك
 حصوله فدا اولون نه گرفتار آيدى بدست جوازى بهر جوانك
 الله گرفتار كلكه يعنى انك خاتون اولمكه نجب و خيره راي
 منك و ضعيف رايه كيمى سفيده در سر تيز و شك باي قاجى
 و كيمى در كهرم هوسى پند كانه نفس بهوس بخور و مخط
 را كيمى زند و مخط بر راي او در مخط شب جابى حسد و مخط
 بر ريه ياز و مخط روز بارى كيمى در مخط بر ريه ياز و مخط
 در از بيلان چشم بيلان و فدا رايه اينده طوبى كانه
 بر كلكه ديكر سر ايدى زيرا الله و نفس بشيرين كل اوزنه ايلار
 يعنى بشيرين كل حقت و ميل ايدى رجاوان خوب رسا رند و
 جوان رجاوان بكا و لول و دلبر در يعنى حسن ده به نظير در
 وليكن در وفا كس نيابند ليكن وفاده كس ايلد قرار و نزل
 يعنى وفا سر در اطا نيف پيران اقا پير طائف سى بعل اوله
 زند كانه كند عقل و ادب ايلد دبر لك ايلد رنه بر مقتضى جمل
 جهل و جوان اقتضا سى اوزنه دبر لك ايلد رنه رخصه بهازى
 جوى و فرصت بجا كند كند ايلد رنه است و فرصت حياى
 كه با جوى خودى كيمى روزگار زيار سن كيمى ايلد روزگار
 كيمى و ضايع ايدى سن بلكه جد و جهد ايت بيم طبع كند يك كس ايلد
 مصاصت ايلد تا كه مردم سكا اندن فائده حاصل اوله **فصل** اگر دان

بود هم صحبت تو همان به امر که تو شترها نشینی گفت اول به پیر بزرگ
برین عطر بیا در بگفتم بواستوب اوزره اول دختره جووه سوز بولام
و گمان به دم وطن ایتدم که دلتی در قید من آمد که اول دختره کوکلی
بنی خیرم کلدین و صید من زنده و بنی صیدم اولدی یعنی جان و دل دن
یعنی قبول ایلدین تاگاه نفسی سر دزدل پر در ناگاه درد ایلد
طلو کوکلدن به صومعه نفس بوقارن کتوردی یعنی بکره اده ایلدین
و گفت دینی ایتدین چون چندین سخن گفتی بوقدر سوز که ایتدین که در
ازوی عقل من بنی عقل من اوز سنده و زن آن یک سخن ندارد اول
بر سوزن و زنی طوخر ایغنی اول سوزنک جمیع سوزنکدن یک و
مصول در که وقتی از قباله خوشی شنیده ام که بروقت کند و ایلدین
اشتمش که ایتدین که زن جوان را اگر شیر دریم بپوشند که اگر کفی
عورتک بهر بولوسه بر شیر بانه به که پیرین یک که اول عورتک بهر بولوسه
بر پیر او توره یعنی پیر او توره قدر بشیر او توره یک که اول عورتک بهر بولوسه
سندن نقل ایلدین بود که اول زن سوز در غفلت اولدی که غایت
باین بدین بجاها وقت که عورت کند و زوجه کتد او کتد دین
کور دی ایبه شتر کار فی شفته الصایم صاعک شتم منک لستی
و بلا یعنی کبی بقول هذام میت عورت اندر بولانک ایله بیلدیم
در بعضی زوجه و آنک ذکر بیت در که هر که حرکتی حال لری بوقدر
و اما الو قید لنا یم حال نوک تحقیق افسون اولمز الانام ایچین ایلد
بوقدر اولمش افسونک بولک تا نشیر بوقدر بابی زن کنه بر مردی رضا
به خیزد عورت که زوجه کتدن رضا سوز و ایا زنده سوز قافله
فتنه و جنگ از آن سوز خیزد اول سوز دین جووه فتنه و جنگ
قال فی حق زوجه ایلد زوجه او را نلند جووه حضورت واقع اولور

بیکه ز جایی خوشی نتواند فاست بر بیکه کند و بیزدن قالقم قادر اولور
الاعصا ایله الا بعضا کیشی عصا به خیزد اول پیر که عصای یعنی زکری
قیان قالقم که جمیع ایلک قادر اولور عوغا خود ایلک ایچون در فی الجمل امکان
مواقفت نبود حاصل کلام موافقه امکان اولدین بمفاد رفت ایجاب
مفاد رفت ایتدین بوقدر دینی معنی جا کتد در مفاد رفت ایله اخر اولدین
یعنی ایتدین که چون قدر عورت بهر ایلد چون که عورت زمانی کلدین
یعنی تمام اولدین عقد نکاحش با جوانی بستند ایلک نکاحی عقوبتی
به جوان بمقتله لری یعنی این به جوان نگاه ایلد و بر دلدند و ترش روی
که اول جوان یا و ز و ترش روی ایدین و تکی دست و به صوبه دینی
فقیر و بد صوبه ایدین و جوهر رو جفای دد عورت بوقدر یک بولانک
الندن جور و جفا کور را ایدین و ریح و عنان کشید و در و بلا جفا ایدین
و شکر نعمت حق همچنان نیلغت و انجلیا کجاء تعالی نک نعمتی شکرند
ایدر ایدین که الحمد لله که از آن عذاب الیم بر عهدم که الحمد لله که اول عذاب
الیم دما قور کلام و بدین نعمت مقیم بر سریدم و بوقیم و ایدین نعمت
ایتدین هم بیت با این هم جور و تندرستی بود که جور و تندرستی بول
ایله یعنی سندن که بوقدر جور و عالم حکم نازک بکشم که خوب روی
سندن که زو بلا کجاء حکم زیلا خوب روی من **قطعه** با تومر اسوقه اندر
عذاب با که سندن ایل عذاب ده یعنی جهنم ده یا غوغای یک در به که شد
با ذکر در بهشت که به خیر ایلد یعنی اول پیر ایلد جهنم ده بون پیاز
از دهن خوب روی خوب روی یک اغزندن پیاز را یک سی نفر تدر
که کل از دست زشت روی یک الندن کل دن یعنی را یک سندن لطیفه
کلور **قطعه** روی زینبا و جامه زینبا بوز و دریا فقطان عرو
و عود و زنگ و بون و هوس کلاب و عود دینی زنگ و رای و هوس

و هوس این هم زینت زنان باشد بود و کما عورتی که زینتی در یعنی
 اندک لایق و سزاوار مرور ذکر و خایه زینت پس مرد اولی ذکر ابا غازیست
 بزرگوار با بوسه ز اول زن اخذند در **قطعه** همان پیریه بودم در دبا که
 حضرت شیخ ایدر سیاحت زمانه دیار بکرده بر پیره همان اولدم کاه
 فراوان داشت و فرزند خوب روی که اولم پس وافر حال طوثر ایدر
 یعنی وافر مایه و محبوب او غل و ایدر یثی حکایت کرد حضرت شیخ
 ایدر بر پنج کبی اندک اولدم یک کبی اولم پیریه با که حکایت ایلای که خداد
 عمر خویش که بیغم کند و عمره یعنی جمیع عمره بجز این فرزند نبود که است
 بوفزندون خیریه او محبت در درختی درین ولای زیارتگاه است
 بولادی ده زیارتگاه بر درخت وارد که مردمان بجای خود است
 ای روزی که ادله حاجت طلب آنکه اندک کیدر بر یعنی و غلای اندک
 مقبول اولور مشبه در بای آن درخت نالیده ام کیم راورد درخت
 د بنده هوای تعالی حضرت نام و فقره انشم تا مرا این فرزند بخشنده
 است تا که الله تعالی حضرت لطفند با که بوفزندین بخشیدن در شنیدم
 که پسر بار فیغان اهست می گفت اولم پسر خون که پدرند بولورین
 اشدند حضرت شیخ ایدر شنیدم که رفیق لینه اهسته ایدر ایدر چه
 بودین که من آن درخت را بداشتم که کجی است نه اولیدین که من
 اولم درختی بلیدم که قنده در تادی کردی که پدرم بمید نادای ایدم
 که پدرم اولم **لطیف** خولع بشادین کنان که فرزندم عاقلست بیجا ذوق ایری
 که فرزندم عاقل در و سپر طعنه زنان که پدرم و فرزند و سپر طعنه اوریدی
 که پدرم بونا نشد در **قطعه** سالها بر تو بگذرد که گذرنیچ میل که رسد
 او ز که کنی سون تربت پدرم که با با نوز به بسی جانیه گذر ایدرین
 یعنی تربتی زیارت ایدرین روانی خیر ایل شیدا دایم زین تو

بجای

بجای پدر چه کردی خیر سن پدر که حقند نه خیر اندک ایدر تاهان چشم
 دارن از پیرت بسکدن همان اولم خیریه امین طوط سن روز و فرور
 جوانیه سخت رانده بودم حضرت شیخ ایدر جوان لایعاندن بکوه
 جوانی غورین ایل سورش ایدم یعنی زیاده سرعت (ایل خوش ایدم
 شب که افشام وقتی بیای کریم بر ملک دبنده بست مالدست
 و به جال قاشق ایدم پیر مردی ضعیف بر ضعیف قوی گشتی از جین
 کاروان همی اندک روانک اردون کارور ایدر گفت چه نشینی خیر
 با که ایتدین نه او نور سن قالو که نه جای شستن است که بور او تو
 جویر کدر گفتم حضرت شیخ ایدر اولم پیریه ایدم چون روم نجایم
 که نه پان رفتن است که کتمک ایاخی دکلر بر یعنی اصلا ایا غده اوتان
 قدره قلمش در گفت اولم پیر ایتدین نشینده که گفته اندک انشم
 مسلمان که اقل ایتدین در رفتن و نشستن بر لحظ کتمک و بر لحظ او تو
 نه که دیدن و کستن یک که یک و او ز ملک یعنی ایل انک یک در
 بویل انک دن **قطعه** این که شتاف من به شتاب این که که منر که
 شتاف من که تیز ایشم دیرن ایوم بند من کار بند و صبر آوز بنم
 بند من ایش بغل یعنی نصیحتی طور و صبر و کن یعنی انشی الایم
 است تازین دوتک رود شتاب عیارت آتی بیک کدر سرعت
 ایل یعنی بر آتی که قوشق ایل و اور قالو کتر اهسته می رو کتر
 و روز اما اشترا اهسته اهسته شب و روز کدر نه قالو و نه زیاده
 الم چک ایل هر ایش ده نانی اوید در **قطعه** جوانی جیست و لطیف و دندان
 و شیرین زبان در خلق عشاء با بود چایک و لطیف و دندان و شیرین
 زبان به جوان بنم عشاء خلق رنده ایدر یعنی مصاحبت ایدر
 که در دشت که اندک کوکله ار هیچ نوعی نمی دیا دیده هیچ بر نود دن

غم کلمه ایدین بلکه غم ناید و کنی بلز ایدین و لب از غنیه فرا هم نیاوردی
 و لیبی غنیه دن بریره کنور غم ایدین یعنی دایما کلمه ایدین روزگار
 براند بر روزگار کلمه یعنی بر زمان کچرین که اتفاقا ملاقات یافتند
 که اتفاقا اول جوان ایل ملاقات دو شکره یعنی کومورک بعد از آن
 و پیش اندر نکره یعنی بر زمان دن صکره آتی کوردم زن خواست
 اونمش و فرزند آن خواست و فرزند آن حاصل اولمش و بایع
 نشاطن ایدیه و اندک طی کوکی کلمه یعنی بالکلیه نشاط و
 سرور کتمش و کل صومش پزنده و اندک صومش کلمه صومش یعنی
 صوا و صومش قلمش بر سریش که این چه حالت حضرت شیخ ایدر
 اول جوانه سوال ایلدم که بونه حالت در قتی اولک نشاط و سرور
 گفت اول جوان ایدرین تا کورکان بیاوردم تا کورک کورم یعنی
 فرزند اولدین دیکه کورکی نکدم کیر و کور کورک ایلدم **شعر** ما ذا الصبی
 والشیب غیر عتی نه در یوا و غلان لو یعنی هوا و هوو و میل و
 از دوا و بوکه پیر لک تغییر ایلدین بنم عتی که کشنک باشند چکن لرنه
 صرفن صبا ج در اما بونده مطلقا صبا ج و صقل مراد در کوباهند
 شیخ بوبیت ایل کند و نه خطاب ایدر و کنی بتغییر الزمان نذر
 حال بوکه زمانک بر حال دن بر حال منقلب و متغییر و عیسی کانی
 اولدین نذر بونندن یعنی نذر اوعسی **میر سبت** چون پیر بونندن نود
 دست بدار چون که پیر اولکه کورک لکدن الی لک باز و طرافت بونان
 بکدار آویون و طرافت جوان لره قوسن فراغت ایل **شعر** طرب بوجوه
 زین بچون بوجوه طرب و نشاطن پیردن لکم که بوقادر که ذکر نماید
 اب گرفته بچون زیر آفتش صوم کیر و ایرغ کلمه زرع را رسید
 وقت در و زرع چون بچون وقتی ایرشدن بو یعنی دبی لطیف در

زره چون بچون وقتی ایرشدن بخارم چنانکه سینه دن اول زرع صالغر
 ایلدین که تازه سیره صالغر **قطعه** در و جوانی بشدر از دست جوانلو
 زمانی بنم آمدن کندی اه در بغان زمن در غور اه در بغ اول کوی شمل
 لندرجی یعنی سرور و بریحی لطیف زمان که هرگز اندک قدریه بلکه قوت
 سر بچم شیرین برقت ارسلانلو سر بچم سرنگ قوتیه کندی یعنی جوان
 عالم کچرین و پیر لک عالم ایرشدن را ضیم اکنون به پیرین جو بوز شمدین
 یارس نبی جهان بر پیریه را ضیم یعنی با کور زانک ایل قناعت ایدرم **قطعه**
 پیر زنی بون سیه کرده بود بر قریب بخور صبا چنی سیاه ایلش ایدر
 کم عور به لکه عادی ر کففتی ای فامک دیرین روز حضرت شیخ ایدرین
 اول پیر زن ایدم اب اسکی کون لو یعنی باشند با بچم حوین تبلیس پیرده
 کیر صبا چکی تبلیس و علاج ایل سیاه ایلش طور یعنی سیاه ایلکه فرض ایل
 راست نخواهد شدن این پشت کور اقا بوم مخنی ارفک راست افسر
 در یعنی چکن کلمه یا بوکه نه چاره ایدرسن **شعر** روزین بچمل جوانی بکون
 جوانلو چمل ایل بانک برادر زرم مادرم اوزره بانک اوردم یعنی غضب ایل
 بر اکی سوز بولیوب بچم نور ایلدم دل از زده از من بندن دله از زده اوانی
 خارده یا خور یعنی بویله اوله بندن دل از زده اولوب بکنی مشتست **شعر**
 او نور دین کریمان چی گفت کریمان اولوب ایدر ایدر مکر خوریه فراموش کردین
 مکر طفل یعنی فراموشی ایلد که در شیمی بی کنی که غلطت و یا وزله ایلرسن **قطعه**
 چه خوش گفت ذایه بفرزند خوشی بفرین کند و فرزند نه لطیف دیدن
 چو دیش پلندک افکن و پیل تن چون کافر زندی پلندک یعنی پیلوان
 و ایر جیم کوکوردی مقول قوله بودر کر از کبر حدیث با داند که طرفین
 زمانه سنک یادک کلیدین یعنی خاطر که کور بیدر که بیچاره بودین
 در اغوش من که اول زبان بنم قوی حیده چاره سز ایدک که هیچ بر سر نه قادر

اید که کردی درین روز من جفا بگویم ده تا که جفا بکنم اید که تو شیر مردی و من
 پیر زن که شد بدین شیر مرد قوی من و بن پیر زن وضعیف ام **مکمل** تو آنکه
 خجیل را پس درین بخور بود بر خجیل غنی نیک بر او غم خسته اولدی نیکو اما
 نش گفتند اول خجیلک دوست لرب که ایتدیلم مصلحت است معقول
 اولدی که از لرب او که اندن یعنی فرزند کج صحبتند او ترین ختم قرآن کنی باید
 قرآن قرآن عظیم ختم اید کن یا صوز قرآن بنده اید من باشد که او که
 بخواند بقایه شفا دهد الله تعالی حقیقه شفا ویرنه یعنی با نذرش فرو
 رفت بر زبان کده طالب و گفت دخی ایتدی ختم صحیف حضور را
 است حضور قلبی بل مصحف خزین ختم اید که کشیدی مصحف خزین
 حاضر را ولی رکده کمال دورست زیر اسور الیاف در صاحب
 دخی بشنید و گفت بر صاحب دل بوسوزن کشیدی و ایتدی ختمش
 بعلت ان احتیاج را بعد اول خجیل ختم قرآن او که ب دنا احتیاج کردی
 که قرآن بسز با نشت زیر قرآن عظیم دل او خنده دروز در میان
 جان اما التون جان او را ندهد در **شوق** درینا کردن طاعت نهادن این
 درین انک طاعت بوبینی قوم من یعنی انک طاعت کرش خواه
 بودی دست دادن اگر اول طاعت بوبینی قوم من ویرنه ای
 یولدی ان اولیدی یعنی طاعتی کبی بجای دخی اولیدی غایت اولدی
 اید اما حیفا انک طاعت کاسی سز هیج بر علم یرامز برینارن جو
 خرد کل جان بدینار ایل خرا بالحقده فالدی کبی فالور یعنی بدینار
 ویرنه قادر و عز در الله تم جواهی حد جو اندا اگر فایده طلبی
 یوز او قور **مکمل** پیر مردی را گفتند جازن کنی پیر مردی ایتدی لیکن
 اولن من گفت اول پیر مرد ایتدی یا پیر زناغ یعنی نیا شد پیر
 زن لرب اید که بر لغت او عز یعنی انس حاصل و عز را طبیعت حفظ

انرا گفتند اول پیر مردی ایتدی لرب جوان خواه جو مکنیت دای
 کنی عورت است چون که جامه قدری طوتر سن گفت اول پیر ایتدی
 در کمال پیرم یا پیر زن ان لغت نیا شد باک پیرم عز عورت لرب اید
 لغت و محبت او عز او را که جوان باشد باک پیرم دوست جوان
 صورت بنزد اول عورت که کنج اوله انک بنم اید که پیرم دوست
 لرب نیم صورت بغل یعنی اول کنج عورت بن پیر اید دوست او یعنی
 ممکن در **میت** زور باید نه زرد با نورا عورت کر کن جامه التون کز زرد
 خاتون کزین دوست ترک ده من گوشت بر عورت مقبول دکه در کاون
 بنی است یعنی است دن **مکمل** شنیده ام که درین روز با کهن پیرم شغفم
 که بگوون کرده یعنی بوقیان زبان ده یا شلو بر پرخیا بست پیر لرب
 سر کید و جفت خیال بغل که پیر لرب وقتند جفت طوطه یعنی اولنک
 فکر ایدلر خواست دفت که خوب رویه کوهر نام کوهر او لوفیه و
 بر قز جف کشیدی یعنی نگار اید الین جوهر کوهرش از چشم مردان
 بنهفت اول دفترا دم کر که کوزنده کوهر حق سی کبی فنی اید یعنی
 مستور یا اید چنانکه رسم عروس بود مریا بو اخلین که دوتون
 عا دتیدر یعنی لافدریه قصور حله مهیا اولدی ولی بحکم اول
 عصا می شینجفت اما اول جمله شینک عصابی او بودی یعنی
 النی فالقیدر کان کشید و نرد بر عورت که نتوان د وفت کان
 جکده امانتانه اورعده یعنی جامه قصیدر اتا قادرا اولدی زرا
 دنگه ممکن دکلر یک سوزن پولاد جامه هتکلف صیقا و حکم
 دو قمش جامه می یک پولاد سوزن ایل یعنی بکار تنی از ایل اتمک قادر
 اولدی بدوستان کلم آغاز کرجوحت ساخت تعیب آتون لرجون
 اول پیر لرب شکایت اتمک با ندره و جت دزدی یعنی بهانه پیرا

ایله بویله دیو کاخان من این شوخ دیده پاک برفت که بنم خانانی
بوکشتاخ پاک سپرد یو یعنی نم وارید اناسی بابایی اونه الذی شوخ
وزن جنگ و فتنه خاست چنان عاقبت زوج ایل زوجه اورا نرسد
جنگ و فتنه قالقدین اچیلین کما سر شمنه و قاضی کشید و سعیدین
گفت که صوکی شمنه و قاضیه چلدر یعنی عاقبت شمنه به و قاضی به
واردی لر و سعیدین اول پییده طعن طریقی ایل ایندین بو حکایت حضرت
شیخ زماننده واقع اولمش در غفلت اولمیه من از خلافت و شمع
کلاه دختر حبیب سنگ خالفنگدن و قبا تنگدن صکره فز که کنایه
در یعنی بو خصوصه قباحت سنگد فز بوند اصل کنایه هی بوقدر
تر که دست بلرز که هر دانی سفت سنگ که الله دشر که هر دملکی
نه بیکورسن بو صحرای ده اهام لطیف وار در معلوم لطیف طبع اونه
باب هفتم در اثبات تربیت حکایت یکی از روز را پسری کودن
داشت و زیر سر لدن برینک بر کودن پسری وار ایدی پیش یکی از
داشندان فرستاد اول پسر تعلیم استون دیو دانشمند لدن
برینک فتنه کوندردی که مرین را نرسنی میکن که بو پسر برتر تربیه
ملکه عاقل شود اول که عاقل اوله مدتی تعلیم کرد دانشمند بدت
اول پسر تعلیم ایلدی موثر نبود تعلیم که موثر اولدی پیش پدرش
کسی فرستاد اول اول پسرک بابایی فتنه بر که کوندردی
بویله دیو که این عاقل نمی شود که بو پسر عاقل اوله و مرانیز دیوانه
کرد **قطعه** چون بو و اصل جوهری قابل چون که بر ذلک اصلی
قابل اوله تربیت دارد و اثری باشد تربیت اندک اثری یعنی
تا اثری اولور پنج صیقل نگویند که هرگز صیقل ایو ایلمی بکنر یعنی
ایو اثر اهلی را که بد که باشد بر اهلی که بد که اول یعنی جنین

و معقول آهن اولیه سنگ بد ریای صفت کانه مشوش کلای بدین در لو
در ریای بومه یعنی بدین دریاده یو یوب باک اقلک قصدن ایلیم که جو تر شد
بلید تر باشد زیر اچون که کلای اصلین اولکدن ناپاک رک اولور غیبی اگر
یکم بد ز غیبی بینا بکره حرفی اگر مکرمه ایلده لر شرفضا الله تعالی چون
بیاید هنوز ظاهر باشد چون که مکرمه دن کم اولک کبی صغور بنظر در **حکایت**
کلیمی پسران را بیند هی داد بر عاقل پسر لر نصیحت و بر را بدین بویله دیوانان
پدر این بابا ندانان لرین هنر آموزید هنر اولر کوز و کمال صیقل ایلر کوز
ملک دولت دنیا زیر ادینا سلطنتی و دولتی اعتماد داشت بد اعتقاد ده ای
دکله و جاه از روز و از روز بدر سرود و منصب در و از دن طاشه کفر زیر اغیبت
در سنگ ایل بیلد اولمز و سیم و ز رحل خطر ست و سیم و ز خطر و خوف خنده
در یازد بیکبار بر یو یا بود که بر او خوردن در د ایلدر یعنی الور فیو بقیه ای
بخورد یا خود صافی از را از بر اما هنر چشم زانداست انا هنر ظهور
چشم در یعنی ناقص اولم یوب زیاده اولم یی در و دولت پاینده و باقی
دولت در و اگر هنر مند از دولت بعقد نم نباشد و اگر هنر مند دولت دن
دوخته اصل کایع اولمز که هنر مند ها که رود هنر لو هر چه که کرد و فریبند
هر صفت و عجز کور و در حد رشید و صدر ده اولور و نیه هنر ها که
رود و اما هنر سز مهریه که کدر لغت چند لغت و بر یعنی سوال و منت ایل
خلقدن طلب ایلر و سختی بیند و خنلق و مشقت کور راضیا و وفودن
بیت سختت پسر لجه بختم بدین منصب دن صکره مکرمه دن حکم اندک
مشکلدر یعنی حکم و حکومت بعدا د اولمش مکرمه بکمی مکرمه حکم ایشده
اولمش زیادده انحریدر و خو کرده بنا وجود مردم بدین ناز سرورده
خوب ایلش که خلفک جود فی التلق و صفا بیع مشکلدر **قطعه** وقتی افتاد فتنه
در شام هر که بر کوش دن کتد بیهیعی اور لدن پراکنده اولر ایلر

دکامند و نشاند اولش دوست زاده لر یعنی کوی غفلت داشتند اولش
اولش بجز بری با دشته رفتند با دشت یک وزیر کنه یعنی با دشت هم وزیر اولش
کنه بزرگسران وزیران غفلت و وزیر کنه قصه فل بسری بکامی بروست رفتند کوی غفلت
که کنه بزرگسران اجتناب و کمال در شرب و مال و کلام **بیت** مرث بدو چوین
علم بذرت آموخت با یک سران غنی و بدست معنی خصیصه اگر استیلاست با یک
عالمی او کون یعنی انجمن اهلی کمال اول کون مال بدو خرج توان کرده و وزیر
بویا با کمالی اود کون ده یعنی ازین زمانه خرج بکمال کون در **حکایت** یکی از
تعلیم ملک زاده کردی فضل ده بری بر باد دشته زاده بر نعلیم ایلر دی
ضرب با طایز دی و اول دشته زاده زهر غریب اورد ایدی و بر بی بی س
کردی و بی بی س زهر و صفا ایدر ایدی بر ایدی طایف بر بی بی شهرزاده طایف
سز لغت شکایت پیش بدر بردین دند با یک فتنه شکایت اندی یعنی شکایت
ایلی و جاد و ازین دود عند برداشت و در و لوح چند جاد سنی قالد دی
کاوون دگ ضربند فتنه قند و بر پیش بر دی و ایدی کوی ستر دی بدر اول
هم بر آمد بزرگ یعنی با دشت هکت کوی بوجو صعدن نقطن و مکدر اولدی
اوست در ایجا تد با دشته هکت دی کذا فتنه او قودی تا کرک سبینه سوال
ایدر کف دی ایدی بر سران (ها درخت را لعل النعین) (ها درخت یک بر سر دی
اوزر چندین جفا و تو بیخ روانی داری بوند جفا و تو بیخ روانی داری
که بر سر مرا که بنم بر سر اوزر ده اوطور سن یعنی بنم بر سر ده اندرون زاده
جفا و تو بیخ ایدرس سبب چیست سببی نه در کف اوست و چونکه با دشته
یوسال اندی جواب و بر و بر (ایندی سخن باندیده باید گفتن سوزی فکر
ایا بویک کرک و حرکت باندیده باید کردن و حرکت معقول ابلک کرک
یعنی ادب اوزر و طوطی کرک و طوطی واد و کوی خلق و دشته با دشته با دشته
صعود با دشته که زاده لایح درک هر چه بردست و زبان ملک رفتند

نیر اوزر

زیر اهر که بر پادشاه هکت دست و زبان اوزر که تندی اوله یعنی اندر
اندون و دندن هر چه صادر اوله هر کینه با جوان گفته شود البته انحراده
سویلمش اولور یعنی شهر اولور و قون و فعل عوام را چندان اعتبار
نباشد اما عوام قول و فعله اولور اعتبار اولور **قطعه** اکر صدنا
پسنداید ز درویش اگر درویش یوز ناه معقول حکم یعنی صادر اولور
یکی از صدنا اندر اندک و فیصله یوزن برنج بجز لر زیر التفات ایلر
و کرک تابند ایدر سلطان اما اگر سلطان دن برنا معقول حکم یعنی صادر
اوله از اقلیم با قلمی رسند اولور ناه معقولی بر اقلیم دن بر اقلیم ایلر
پس در تندیب اخلاق خداوند زاده کرک اخلاقند تندیبند و کرک
ترتیبند انبیهام که بناگاهنا الله تعالی حضرت اندر نباح من
بترسون معنی نباح من کبی محمل و بر خوار دارا و اعتبار
بیش از ان باید کرد که در صحن عوام اجتهادین اندن زاده ایلر
کرک که عوام حقند قلنور **قطعه** و کوی غرض ادب نکند هر کیم که
طفولیت و لند اگر کای دیب ایلر در بند و فلاح اوزر با دست
جوانلوع عالمند فلاح و صلاح اندن قالدین معنی کنه بیلر ارتقا
اصلاح قابل دکلر جوب تر را چنانکه خواص بیج باشد و ناز
جلیوی انجلیس که لیس بوک منشود خشک و باشت راست
اما چو جخشک اتشدن خیر ایا طوخرین اولور یعنی اتشدن خیر
بنا منشور ان الفضون اذا فومنها اعتدلت تحقیق تازد بوقول
قیان من اندر یستقیم ایلر یعنی مستقیم اتمک و ایدر اندر
معتدل و یستقیم اولور ولین الله یفعلک التقوی بالخشیت تحقیق
شاخ بود که قون چو بیلر کا مستقیم ایلر کون و کلام ملک را
صن تدبیر ایدر پادشاه استادک من تدبیر پسند اولور

کار به خلعت و نفعت نخستید یا شاه که خلعت و نفعت بخشد و با یکدیگر
از آنجا بود و آنکه هر بنده را از آنکه در کار او ایدید یعنی او که بیک بنده
که دانید بوم که ایدید **معتمد** گفتاید دیدم در دیار حضرت معصوم و یاران
بر یکت خواجگانی کوردم ترش روی و تلخ گفتا که می یوز لو و ای سوز لو
و بیضوی و مردم ازاد و بران و ضیو و آدم بخدی و کز اطمین و نایب
کار و جاهد و ناسخا عیشی مسلمانان بدیدنا و نوبه کشتی که مسلمانان
عیشی اینی کورنگ ابراهیم او لو را دیدید و خواندن و فرشتان در مردم
رنگ کردی و آنکه قرآن عظیم او قوس می خفا که کوکلی سباه ایدید و چینی
پسران پاکیزه بر لبه که پاکیزه در راه و دختران خوشنود و پاکیزه فرار
بدست جفا و او گرفتار آنکه جفا می گرفتار ایدید که زهره خنده
باری گفت آنکه جو فتنه که زهره که او سوید که بفری ایدید
آنکه قدرت می و ایدید که بی سیمین یکی را طبعی زدی که برنگ سیم
یکی با فتنه عارفه طبعی او را ایدید و کلمه بی بطورین دیگر را و
که برنگ یور که لطیف و با فتنه شکنجه کردی شکنجه ایدید
یعنی خلق به حر ایدید **الفقه** شنیدم که طایفه از فتنه او معلوم کردند
محقق کلام شنیدم که آنکه صبا نشدن بر مقدار معلوم ایدید برودند و
و برادند اول معلوم و کلمه و عکس که خود بد و مکتب و کلمه و کلمه به
دادند بر صلی و بر دین بار سببی اول که سلیم بر بار ایدید و کلمه
مردی سلیم و صلیم بر نیت مرد ایدید که سخن جز حکم ضرورت گفت که در وقت
حکمت عجزی ایدید سوز ایدید و موجب از در کس بر زبان
ترقی و آنکه لسان او زهره کلمه اجتناب سبب بودند که تر ایدید
یعنی که رنجیده و ایچ سوز بر سوز ایدید که در آن راه صیبت او ستاد
خسین از سر برقت او که اوست دکن عیینه او ضیق و کشتن بسته کردی

معتمد

و معلوم دو میان را اخلاق مکی و مدینه و آنکه معلوم ملک صوبه کوردیلر و بو
یکدگر شده اند بری بر یکت شیطانی او بد بکر یعنی ضبط سزا دل بد و بیجا
علم او ترک علم کردند و آنکه صلح اخلاقی در یکت ایدید ترک ایدید
و در اغلب اوقات و کلمه وقت او به بانی که فراموش شستی بر بوی
او لوب او بیخه او نور او ایدید و لوح درست نموده و لوح بر نوبت
ایلمش اینی یعنی لوح در سطر او لوب سفی لوبی حفظ افزون اول
در سر یکدگر شکستنی بوی بونیک باشد فرار ایدید **سبب** اوست
معتمد جو بودی از اوست و معلوم چون که از اوست اول یعنی بنا کرد
لش را به علم کو ستره خرسک یا زنده کودکان در بار اوست او غلبه از نازده
خرسک او نیا در ستره در زنده صوفی اندک کردند بعد از دو هفته یکی
هفته در صکر و بر در آن مسجد گذر کردم حضرت شیخ ایدید او را در صکر
قبو می اوزره گذر ایلام معلوم اولین را دیدم در خوش کرده بودند
کوردم او که صلیک کوکلی خوش ایدید و مقام خوشی باز
آورده وانی گیر و کند و مقامه کنور مثل انصاف بر خجیدم
انجور بو خصوصه الاصول و لا فقت الا بالله العلی العظیم و بوب
ایتم ایلیم را معلوم ملائکه در بار چه کردند ایلیم کیم و بر کرد
دینی ملائکه به بنیون معلم ایلیدر سیر مردی چهارده خوشی بر نیک شستی
باشند و بخندید و گفت بنم سوزم باشند و منتحب ایدید و کلمه
و ایندین نشنیده که گفته که انتخشی بین که ایت شمر در **شوی** یا باقی
پسر ملک داد و بر بار شاه فرزندی مکتب و بر دی لوح سببش
کنار نهاد اول پسر که کنانده یعنی قولتغه سیدان دور نشی لوح
خود بر سر لوح او نوشته بنر آنکه لوصنه باشی اوزره و الفون
ایلم با زلفش ایدید بود صراع جور استاد که هر پدر استاد که جور

12

یکد زبیا علم سبب در اول جهل سبب در **عقل** پادشاه زاده را نعت
به قیاس از **نکته** عیان بدست افتادیم که لنگ نکر سندن بر پادشاه زاده
نکته الن قیاسی نرفت دوشدین یعنی وافر حال میراث بدین فرخ و خور
داغ از کرد دفع و خور در ن شروع ایلدین و معذریا پیشه گرفت و
مسر فلک صنعت طو ندرت یعنی مسر فلک باشدین به الحظ حاصل کلام حنیری
نما نذا ساز ساید معاصی و نکر به نکره ساید معصیت نردن و نکره
دین قالمند که ایلدین و نکر به نکره و بر نکره و بر نکره قالمند که انی
ایچمدین یعنی ایچمدین بار ن نصیحتش گفت حضرت شیخ ایدر نکره
اول بار سازده به نصیحت ایلدین نصیحت ایدوب ایدوب این فرزند
دختر آب روانست این فرزند کشند کلورین این روان در معنی آب
روان کبی در عیش اسبابی کرد آن عیش و دوشی و کرم در معنی دوشی
دکرم کبی در معنی خرج فراوان کردن یعنی وافر خرج ایلدین مست کبی
باشد بر کبی مست اولور که دخل معین داد که معین کلور طونه یعنی
اول **نظم** چو دخلت نیست خرج آهسته نکر چون کلور در یوف
خرجه آهسته ردی معنی از که ایلدین میگوید ملاحان سرووب زبیر
ملاح بر سر و ایدر بر سر و دین بر سر ادب نماند در اگر باران بگوشتان
نبارد اگر طایفه نره معور با غلبه بای دجله کرد ده شک رودی
جایی جبر پیل ده دجله را معنی بر قورین دره اولور انده بوقدر عافر
اب و ارالین عقل و ادب پیش کبر عقل و ادب او که طون و طاهو
ولغو بکار و لاهو و لعبی قوم معنی ترغ ایلدین که چون نعت بری
نشود زبیر چون که نعت تمام اوله سخته بری سخته ایلدین
و پشیمان خور و پشیمان نعت بری معنی پشیمان اولور بر سر ساز
لرغ نای و نوش بر معنی پارسا زاده بوغز از نندن یعنی بوغز

در دنده

در دندن و عیش و نوش از نندن این سخن در کوی نیابور دیوز
قولغه کتور مردی یعنی قبول اعتدیل و بر قول من اعتراض کرد
و بنم نوزم اوزره اعتراض ایلدین و گفت دینی ایلدین راحت حاصل
شدین و حاضر اولان راحتی بنشوشن تحت اجل کلیدی تحت
تشنوشن ایلدین مقضی کردن کلدرا ایلدین خلاف نکره خندانست
عاقلا نکره رأینک خلاقی در **نظم** خداوندان کام نیک بختی واد
و نیک وخت لاک صلب لر بر بختی بند از بیم سخن سخته معنی
فقر و اضیاج خوفندن نیچین سخته ایدر لر و شام اولور
بروشی کن ایلر دلفوز بورین سونک لاک ایلدین کو کلمه سرور
و بری بارغ فردا نشاید خوردن امروز یار نکره سخن بگوین
عینک مقبول و لایق دکلر **نظم** غم نا آورده خوردن بتقدم
میدارد همان بهتر که با فردا کلام کار فردا فکین مرا که در
صدور و نکره شسته ام خصوصاً با که مروت صدر نکره او نور شیم
و حقد فتوحه و نکره و فتوحه عقیدین بعلتش و ذکر انعام و نکره
انعام ذکرین در افقاه عوام افتاده است عوامک اغزلرنه
دوشندر **نظم** هر که علم شد بسی و کرم هر که سخی و کرم ایلدین
اولدین بند نشاید که نکره بر درم لایق دکلر که او کرم درم اوزره
بند قویب معنی بذران انیم نام نکون جو بردن نکره بگوین جو نکره
ایلدین و نکره آدی طاشره محله به کندی معنی فاش اولدین
در نکره ای که بیدی بروی قادر او نکره نکره قویب میوز که
بغیر بر معنی سخی بی نکره ایدر فرزند زبیرا شهوره مانع اولور
دیدیم که نصیحت من بی پذیر و حضرت شیخ ایدر کور درم مانع
نصیحتی قبول اغزو دم کرم من و بنم بختی نکره درم صحن

مرد او از ننگ اندک صومعه آهنگند انرا بفرستنی بنی لطیف بفرست
 الحاسریت اغر زک مناصحت کردم اول پارس زاده به نصیحت اعلی
 نکر ایلام و روی از مصاحبت او بگردانیدم و اندک مصاحبتند
 یوزد نذر دم یعنی انرا فرخت ایلام و بکلیج سلامت بنشستم
 و سلامت بوجفنده او نوردم و قول حکما را کاربستم و عافیه کوفه
 ایلی بفرستم یعنی انکه سوزن ایلام عمل ایلام که گفته ایتم شد در
 بکلی عافیه سنگ روزی که لازم اولن شد بی این شد رفان بفرست
 عافیه اگر سنگ سوزی قبول اعتراف سنگ او زک شد بوقدر زک
عافیه الالبلاغ قطع کردم دایه کشنوند بگوین اگر بیلور کن که گفته
 قبول اغر زک من سوله میر می دایه از نصیحت و بید نصیحت
 و بیدون هر یک بیلورین زود بکنند خدیو سببی نیا اوله که اوله
 سولیم و بکلیج کور کورین بدو پا افتاده اندر بند آتی ایلی
 بنده دوشمنش یعنی گرفتار اویش دست بردست می زند که مرغ
 پیشان او را دروغند و اندن النی الله او را که صیف نشند حدیث
 دانشمند عالمک سوزی یعنی بنده قبول اندم اما اول وقت دایه
 پس از قریه بریدند و ناصیه ایچ اندیشم کرده بودم ای کافر ایلیش
 ایلام از نکتت جانش انک حالک نکبتند بصورت بدیدم صورت
 یعنی لشکری کوردم که پا و پاوه برهم میدوخت که برین برین او زره
 پاوه یار بیمه که ایدین و بفرستی اندر وقت و زیاده فوعدن دنگ
 ایله نان و طعام فز نوردم از ضعف حالتی بهم برآمد کوی انک
 حالک ضعفند و زیاده فوعدن منقبض و بکدر اولدن
 مورو تقریدم مورو کوردم در جهان حالت اخیلاها حاله
 ریش درویش را اندک ایلیک زیاده بی بنا فتن ملافت خاشیدن
 ملاست

ملاست طراخی ایلی قشیم و ننگ باشدین و طوز صیف بادل خود
 کفتم کند و کوی ایتم **منقو** قشیم سنگ در پان قشیم سنگ و بی
 حقل اولن کیم دست لک نکبتند یعنی تمام تلکده نیشند زاده
 زنگ دست قشیم دست لک و فقر کونندن فکر و عاقبت
 حال نیچ او بفرستی حکم درخت اندر پان بر قشند در حضرت پاندر
 لده جعفر کشتی نشاد ایدر یعنی سخی کور زستان لاجرم بید
 ماند اول سبب دن سپهر سز قانور **منقو** پانچاهی بر پش را
 بادب داد بر پانچاه فرزندی ادیب و برین و گفت دینی
 ایدین تر بیتش چنان کن که یکی از فرزندان خود اولاد به اخیلا
 تربیت ایلام کند و فرزندان برین ایدین سالی بروسی که
 اول ادیب بر سبیل اول بر پانچاه ایلام یعنی تعلیم و تمام اهتمام
 اندین بجای نرسید اما او متاد که فرزندان در فضل و ادب
 منقوی نند فضل و بلاغت ده منقوی و کامل اولد بکلیج دانشمند
 مواخذه کرد پانچاه دانشمندی مواخذه ایلام یعنی اگر عتاب اندین
 و گفت دینی ایدین وعده اخلاف کردین و فرزندان تعلیم افکند
 وعده به خلاف ایلام و شرط و قای بجای نیاوردی دینی و فاشطی
 برین کوردم که گفت لشکری پانچاه ایدین ای ملک تربیت یکست
 ای پانچاه تربیت یکسان و برابرد و لیکن لشکری اخلاف اما
 لشکری اخلاف در **منقو** که بر سیم و فرزندان ایدین اگر بر سیم
 و زرا شدن کور یعنی اندن جمل اولور از هم منکمی نیاید
 زرو سیم لیکن دو کلی طاشدن زرو سیم کلیم یعنی حال او غر بجه عالم
 همی ناید کل سبیل بیدین دو کلی عالم او زره بیدار و برین
 و برین جای ایشانی کند جای ایدیم بویل ایکن بریده ایشانی

بر سره ادریم اولور یعنی سهیلک تا شیر اوز ده در زاده دکلدر
 اول سبب دن در که مشینی سختیانه سختیانه مشین آتیا قادر دکلدر
حکایت یکی را شنیدم از پسران منزه که تبت ایدی پسر دن یعنی شایع
 عظامدن برینا اشدیم که مرید را می گفت که بر مرید ایدر چند تا اول
 قدر که نقلی خاطر ادی زاد برورست ادم او غلینک خاطر نقلی و
 عیسی رزقه و دراکر برورده بودی اگر ز آق عالم اولیدین مقام
 از ملائکه در گذشتی مرید ده ملائکه دن کچر ایدر **قطعه** فراموشت نکرد
 ایند دران حال اوله حاله عیسی الله تعالی حضرت عیسی فراموش
 ایلدین که بودی نطفه و در فون و در هوشی که اندک قرینده دغن اوشی
 یعنی مستور و نه عقل نطفه ایدر که هرگز برشته علم و قدر نک بودین
 روانت داد و طبع و عقل و ادراک و بریدی بحال و نطق رای و فکر
 و هوش بحال و نطق و کلام و در فکرت و هوش و بریدی ده آنکشت
 مرتب کرد بر دست الله اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره
 ساخت بر دوش او و دوش اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره
 این ناچیز همت شمعین ظن ایدر پسران ای همت سز که خواهر کردند
 روزین فراموشی که سکا بود قدر انعام و احسان اتمش الکن سنگ
 رزقکی او نشسته کرد بر بود قدر تو غل و اشتغال کو سترین اول
 خود رزقکی فراموش اتم **حکایت** اعانه را دیدم که برینا گفت
 بر اعانه کوردیم که پسرانه ایدر ایدین بابی این بنم او غول بغم آنک
 مسئول یو الفانده تحقیق سن قیامت کوننده سوال اولور سن
 بو یلیم دیوماذا آنکسب دنیا ده خیر و شدن نه کسب آنکه ولا
 یقال بمن انتسب کیم انتسب کیم دینیم یعنی ترا خواهر کیم
 یعنی قیامت کوننده سکا سوال ایش که کردی محلت چیست که سنگ

عکس

عکس نه در و نه کونید پیر کیست و کجا دینم که سنگ بد که کیم
فان افصح فی الصور فلان اب بسم قطعه جامه کعبه را
 که می پوشند کعبه شریفک اوزرستی که او پیر بلکه بوزر نه کوزر نه سوزر
 اوزنه از کرم بیل نامی شد او یعنی کعبه اوزرستی ایدر که قور دن دن ادلو
 یعنی مشهور و مقبول اولمدرین زیر آک اولان رعایت ایدر قور دن
 او کعبه باغیزین نه نشست روزی چند بلکه کعبه نک جامه بی بر قیام کون
 بر خیز ایدر اوزرستی که وارد کعبه شریف شرفا الله تعالی لاجرم
 او کرمی شد اول اجلدن کعبه شریفک اوزرستی کعبه شریف کبی حضرت
 نو و عزت اولدین **حکایت** در تصانیف حکما آورده اند حکما نک تصنیف
 لر نه کعبه شریف که کثرت را ولادت معهوده نیست که عقربک
 ولادت معهوده کبی بود چنانکه سایر حیوانات را انجیلن که سایر
 حیوانات نک ولادت معهوده می وار در زیر اهر برین بخدر تعین
 او نمیشد اما عقرب ده بود در بیکه اشیای مادر را بخورند بلکه
 مادر لر نک ایچ لر نه بر و شکش را بدیند و مادر لر نک قرینی برانر
 و برورن ایند دینی طاهره کلور و صحر اکیدند و صحر ابولنی طوالت
 وان بوسن که در خانه کثرت بیند و اول بوسن که عقربک بوسند
 کور لر انرا نیست آنک ایشدیر باری این نکته را بر که بوسن که
 پیشی بزرگی کفتم بر اولونک قشند ایدم گفت اول اولو ایدین
 دن من تصدیق این حدیث کو اشیای ده بدین کو کلم بوسن که حدیث
 طاقله و بر و جز جنین نش بد بود و بونک کبی دن غیر اوی
 برانر که در حالت خردی زیر آک اولد که حالده با مادر و پدر
 جنین معامله کرده اند انا لر و بابا لر ایلر و بولنر تا معقول
 معامله ایلن لر در لاجرم اول اجلدن در بزرگی بیوک که در جنین

مقبول اند و محبوب بوجوب مقبول و محبوب در بوجوب است و از طرف
ایلم در معنی مقبول دکل در **قطعه** پس بر پدر و وصیت کرد بر پسر
وصیت ایلم کان جو احمد یاد کیر این بند که این جو احمد بوبندین
یاد طوبی یعنی خطای ال و کیر با اهل خود و فاکندم کم که کند و اصلند
و فاک ایلم یعنی پدر و مادر رعایت اتمه نشود دوست روی و درو
اول که دوست بوز بود و فاکندم او از معنی مقبول و عوار و او از
لطیف کتر دم را گفتند عقر بایند بر هر منتهای بیرون غیابی
بنیون قبش ده طاشره کلمه سن گفت عقر بایند بنیون غیابی
چه فرست یازده نه فرست و در بوجوب و عوار و فاکندم یازده
با که نه فرست و در که بنیون غیابی کلمه قبشده دخی طاشره
کلمه **حکایت** فقیه دروش بر دروشک خانوئی عالم بود عالم
اولین مدرک مجلس بر آید آنک جملی زبانه باشد کلید یعنی قریب
اولین دروش را در عقر فرزند نیاده بود دروشک دو کلمه
فرزند کلش آید یعنی فرزند او مجلس آید فرزند زبانه
استنباطی و آید آید گفت اول دروش آید اگر خدا بخواهد
عزیز و حلیل الله مرا پسین دهد با که بر سر و بر این غفر که
پوشیده ام بوجوه دن غیر که کیمش یعنی بوجوه دن غفر که
غیر که بوجوه دن نیست فرست که بجم ملک در بند دروشان کیم
درویشم بدن ایدم اتفاقا زشت پس آورد اتفاقا آنک عور
پسر کتور دین یعنی بر طوطی شاد دانی کرد دروشی شاد و مانع
اندین و مشغله یاران بوجوب نشط بنیون و مشطاک وجودی
سببی ایلم یاران سفوف مودین یعنی حیا فت ایلم پس از چند سال
بر فاجیه بیلد فکرها از سفوفم باز ایدم حضرت شیخ ایدر شام
سوزن

سفوفن کیر و کلام مجمل آن دروش کتر کردم اول دروشک فاکند
کتر ایلم و از کیفیت خاش بر سیدم و آنک کیفیت فاکند سوال ایلم گفتند
ایندیلر بنزدان شخه درست شخه ناک زبانه در کفتم سبب
چیت حضرت شیخ ایدر زبانه ده اول که سبب نه در دیدم گفتند
ایندیلر پیش فخر خود ده است آنک پسین شراب اینچ در و عورده
کرده و خفای ایدر و خوان کسی رخت و بیکر ناک فانی دو
کتر و از شهر کتر رخت و قصاص صوفندن شهر و نچست کتون
پدر را بعقت آن کتر اند شمدین پدری اول سبب ایلم یعنی پسین
اوتره طومش در و سلسله در کرده و بنو کران برایی کتر داند
دخی بوبیند زنجیر و ایلمی اوزره اخیند قوش کرد کفتم حضرت شیخ
ایدر بن انده ایتم این بلار بوبلانی او اول دروش بدعا از خدا خواسته
است دخی ایلم الله تعالی حضرتند عقر کلمه طلب اندر **قطعه** زبانه
بار دایان مرد هشیار عالم حور را این عاقل که اگر وقت والا
مادرانند اگر والا و فقی فرزندین ایلم طوطی و الا زبانه
بشود بیک خرمند اندن بیکر عاقل فتنده که فرزندان نا عوار
زبانه که نا عوار یعنی بر سر و لو فرزند طوطی و الا زبانه
در بوجوه هلاک ایدر رتر بینه زشت کلمه اما بیکر سر و لو فرزند
نجی او کفتم بیکر بینه شفت چکر صکره پدر و مادر بیکر
ایندیلر کتر غیر بیکر بیکر بیکر بیکر **قطعه** طفل بودم
که بیکر را بر سیدم از بلوغ طفل ایدم که بر او بوب بلوغ دن یعنی
بالغ او عاقل فتنه نازیدن سوال ایلم گفت اول او لو ایدر
در کتب موطور است کتاب لده موطور در کتب موطور است
که او بختن طوطی بیکر پانزده سالگی برسی او نیش بیکر

یعنی اوان بش ایشک دو قوم دنی الفی سی ایشک افتلام و قوم دنی
 اوجی سی آمدن موی زکار زکار دنی موی کمال اما در حقیقت
 بیک شان دارد اما حقیقت ده بر شان طور آنکه اول بر شان اول
 در بندر خنای صحر و جبل عزیز و جلیل الهی رخصای قید نده
 پیش ازان باشد که در بند حفظ نفس اندن زیاده او را نفع
 حفظی قید نده اولور هر که در و این صفت موجود نیست هر کس
 که الله بوصفت موجودی که حقان باغ نشما رندش حقیقتی
 باغ صمیم لر یوز باشد و اور ده **قطعه** بصورت آدی باشد
 قطره آب صورت آدی اولور بر قطره آب که چل دروش قرار اند
 رم ماند خرقه کون اول قطره ندر رجه قرارین قالید و بر چل مال
 خلاق ادب نیست اگر قوی بیل دکن اندک عقل و ادبی اولی به تحقیقتش
 مثالی آدی خواند حقیقت ایلم که آدی اوشق لایه دکلر اگر چه
 صورت آدی ایله ده **قطعه** جو اغرد و لطفت ادبیت آدی
 لک جو اغرد لک و لطفت یعنی آدی در شوال که ایله شنی لطفت
 وارد هر چه نقش همیولای مینار آدی لک انجو بوظا هره
 کورون همیولای نقش صنم هنر باید صورت می توان کرد آدی
 هنر و معرفت که زیر صورت ایلم یعنی صورت نقش انک
 ممکن در بایوان ما در از شکوف و رنگ دایوانده شکوف و رنگ دایوان
 جوان ندر این شد فضل و احسان چون که انک فضل و احسان
 اولی انجو صورت اولی به هنر از آدی تا نقش دیوار آدی
 دیوار نقش دکن یعنی آدی ایلم دیوار ده اولن نقش باشند
 نه فرو و اردر یعنی فرو یوقدر دست آوردن دنیا هنر نیست
 دنیا که کتور لک یعنی وافر کنج و ملان جو ایلمک هنر دکلر یکی با
 کتور

کتور ایله ده بدست از کتور در ایلمک بیکند کتور کتور ایلمک
 حاصل ایلمک دنیا ده هنر بود **قطعه** سایا نزع در میان بیادگان جای
 افتاد بر بیل خاصه بیکر بینا ده لر به لوز ناسنه نزع دوزن یعنی
 واقع اولور و دای هم دران سو بیاده بود و دای بیکر دنی اولور
 پیاده ایدر دای دن واد بوزنه حضرت شیخ کندوی در انصاف
 در سر و روی بیکر کرافتایم انجو زیاده برین برینک باشد و یوز
 لوزنه دوتنک یعنی حکم حضومت اندک و دای حق و جدال ایدر
 وضع و جدال دای ویر دکن یعنی بیکر مکرده و نزع ده حضور
 قود و کجاوه نشینی را بخت ده اونور یکی می شنیدم شنیدم که
 با خیل خودی گفت که کند و عدیلند ایدر ایدر باله ایلمک
 بونجیب حال اولور که بیادگان جای که قبل استخوانندن دوزن
 شطرنج بیدر لر به چون عشته شطرنج صرمی بر بند چون شطرنج
 میداننی باشد ایله لر فرزند می شوند فرزند اولور لر یعنی به
 ازان می شوند که بودند یعنی اندن یک اولور لر ایدر لر یعنی
 او یک دن یک اولور لر و بیاده کان جای حوضه بادیه اتا حاجی
 لر که بیاده لر بر می میداننی بر بند باشد اندر لر و تیرند
 دنی بتر اولور لر **قطعه** از من بکوب حاجی قدم کز آریه را دم
 انجی حاجی بندن یعنی بنم اغردن دی کو پو تین خلایق
 بازاری در دای اول حاجی خلایق بوسنی ازاد و صفا ایلمک
 یعنی خلایق زیاده جفا ایدر حاجی توبیتی شترست از بلاه
 انک حاجی سن دکلر بلکه بندک شتر در حاجی اولان اولیست
 دن که بیاده خار بختور دوزن بری بر بیاده شتر خار بری
 الیدر انجی شتر اوزنه حضور ایدر و بخلایق جفا ایدر سن

رباعی دل بدست آور که حج اکبر است از هزاران کعبه یک دل بهتر است
 کعبه بنیاد دخیل از دست دل نظاره جلیل اکبر است **حکایت** هندی
 نقطه انداز بیاهی آموخت بر هندو نقطه انداز لوی او که نور ایدر بختی
 گفت بر عاقل که ایتدین تر که خانه نیست سنگ که شیشه نیست در
 معنی فی دن بنا اولی شد بر بازیست نه اینست سر که نه مناسبی دارد
رباعی تا ندانی که سخن عین صواب است نکوبی مادام که سولی بی
 سوزن عین صواب است اید و کنی تمام بلیمین سولی و آنچه دانی
 که نیکویش جواب است نکوب و اولان بی که بیلورین اید و معقول جوان
 دکلر سولی **حکایت** سر دی دارد در چشم خاست بر مرده که کوز اونی
 ظاهر اولدین معنی کوزین اخروی پیش بیطار ری رفت ایلکندن غلبه
 فتنه کندن که مراد و اگر که باکم علاج ایلدیو بیطار را از انچه در چشم جایگاه
 کردین غلبه فتنه کندن اولانند که چار بایا که کوزنده ایلدین
 انکه کوزن قور ایدین در دیده عاقل کشید انکه کوزن چکدن کوزین
 کوز اولدین حکومت پیش داور بردند خصوصیتی قاضی ایتدین بر
 فتنه التذیل معنی قاضی به وار دی لحاکم گفت قاضی ایتدین برو
 تاوان نیست انکه بی بی بیطار روزرنه همان یو و در او کسب دن
 که اگر این هر نمودن اگر بود در عاقل و عیبدین پیش بیطار ری زرقی
 بیطار فتنه کندن ایدین مقصود ازین سخن آنست بوزن مقصود
 اولدین مر که تا از مرده را که مر که که صفا نمیش و این کوزی کسب
 کار بزرگ فراید اولو مشکل ایش بیوره یا آنکه ندامت برد شونک
 بر که ندامت ایلدین معنی ندامت دن فضیله بنزد دی خود ندان
 عاقل هر فتنه بخفت و ای بی لوی ایلدین معنی صفت عقل ایلدین سوب
 کرد در صفت و ای بی لوی ایلدین معنی صفت عقل ایلدین سوب و شرمور

قطعه نه عهد صحت و عهد روشن دای دوستی رای لعیق و بر مرز نفوذ
 که با پای خطر لای اصلوب خوف و مشکلی اش لوز بر افند که کفر بوی با ف
 اگر با فتنه است صبر و دینی اگر دو قوی در بر نداشتن بکار که حریر اما ای
 ابر شیم که ای من القز لوز بر اصد انک بر تنی افند که دکلر **حکایت**
 یکی از بزرگان اولو لرون بوی پسری ناست داشت بر معقول و مقبول
 بسر و تر ایدی یعنی وار لیدی وفات یافت اول پسرو فات بولدی یعنی
 اولدی بر سیدش اول اولو سوال ایلدین که بر هندو بی تر نبش اولدین
 تربیه هندو فی لوزر چه نوبسم نه بزم گفت اول بزرگ ایتدی این
 کتاب جیدر افغان عظیم ایت لرنگ شرف پیش از انست سفر فی لندن ز
 که روا باشد در چنین جایه نوشتن که بوجین بر مرده یزق رو اولدی یعنی
 رو اولدین که بروزی رسوده کرد زبر اخوان ایلدی اولو وضایق بر و
 بکزدند و صدق انک لوزر بنجر لوزر که بیرون شدند و کلب لوزرین
 بتول ایدر اگر بصورت چیزی نوبست اگر بصورت ایلدین بر نش یا بولکند
 این دو بیت کفایت میکند یو یکی بیت کفایت ایلدین **قطعه** ده که مر که که سبزه
 ستان و آه که عوفی که بخت نه سبزه بیدی بد میدید جوش شادی دین
 دکلر لیدی بنم کلم بکذر لیدی دوست تا بوقت بهار لوزر لیدی دوست
 که بهار و فتنه و فاعل فتنه سبزه بیدی دمیده بر کن من بزم قیرم لوزر بکره
 بنی که در **حکایت** پادشاه بر یکی از خداوندان نعمت گذر کرد بر صالح
 اخب دن برین راست گلدی و دیده که بنده داد دست و پای رسول
 بسته دی کوردی که بر بنده نگ ای و ای حکم بغیر حقوبت بی کرد اول
 بنده به حقوبت و عذاب ایدر ایدی بای گفت صالح که ایتدی ای بر
 عجز تو حقوقی را ای بر سبیلین بر خنوی عذاب عز و جل عزیز و جلیل الله سیر
 حکم تو کرد انیده است حکم اسیر ایتدی یعنی بی حکم آفتاب حکم رفتن در

و متا بروی قضیلت ناده و اندک اوزره سکا فضیلت و زیاده
 لك قوتش در یعنی سنی خداوندانه بنده ایلمش انك نعت حق
 تعالی بجای ارحم تعالی لك نعتش شكری برینك كثر و صبر
 چنان بروی روا شد و اول بنده اوزره بود در جفا بی روا طوتم
 بناید كه فردا در قیامت ككفر كه یعنی اولیكه یا برین قیامت ده
 این از توبه باشد بونده شدن يك اول و شش بارین برین دینی
 عجلت ایلمش **شمار** بر بنده ككفر ششم بیار بنده اوزره جوه خشم
 طوتم جورش مكن و دشمنی با داراك جور ایلم و اندك كوكلنی انجمن اورا
 نویده درم خردید نایبی ایلمش اونا فی بیعی برنج افی صانوت
 الدك اخره بقدرت افریدن افرایه قدرت ایلم بر قدرتك اك بود در جفا
 ایلمش این حکم غرور و شتم تا چند بودم و غرور و بوشتم نیم برو نیم
 به دکن حسمت از توبه بزرگتر خداوند ای مغرور شدن اولور افندین
 وارد و غافل اولم خداوندین مراد بونده انك تعالی حضرت در حق ایلمش
 ایضولیه ارسلان و آغوش ایلمش ارسلان و آغوشك حولم سنی فرمان
 ده خود مكن فراموش کند و فرمان دهك یعنی حق تعالی حضرت
 فراموش ایلمش در جبریت حدیث شریفه و ار در از بیغی طوتم
 السلام بیغی علی السلام دنك بیور شد در بزرگترین خسرتی
 زیاده لو نور و حسرت در روز قیامت قیامت كونده ان بودك
 بنده صالح را بهشت برین اولور كه صالح بنده جنته ایلمش و اولور
 فاسق را بدوزخ و فاسق افندی دوزخ ایلمش **لرطم** بر غلاي
 كطوتم خدمت نشت بر غلام اوزره ككسك خدمتكم مطیع و نقاد
 در خشم به حد مران و طوبه ككفر خدمتكم سورم یعنی حد
 زیاده غضب ایلم و طوبه و برین طوتم ككفضیلت بود بروز

شمار

شمار زیر از سوا یل و اولور صاب كونده بنده از احوال در
 زنجیر بنده از اول اولور افندی زنجیر و عقاب ده **مک** سای از یل
 بیلیل بخندن با هداغ سفر بود حدانك سفا اولدین و راه افرای
 بخطر و بول مرابله دن خط اوزره ایلمش جوانی بدرفتار جوان
 بدرفتار ایلمش ما خنده بولش اولدین سپر باز سپر بونیدی
 و صخ انجی و سلخ نور دینی جندی و بیش زور و زیاده قوتك
 بده مرد توانك اون قوتك مرد ایدك كمال اوزره ككدرت اوزره
 نك پاینی قوره منزل ایدین و زور اوران روی زمین و بیوز نك
 زور لولرین پشت اورد در مصارع بر زمین نیا و در دین و كونده
 اندك ارفه سنی بر اوزره ككثوره منزل ایدین اما شتم بود اما اول
 جوان نعت و ناز ایلمش ایدین و سایه پرورده و سرور
 حضور و سلطنتی خانه دن طشه جفتی دكل ایدین نه جهان دیده
 و نه سفر کرده اولور جوان نه جهان ككورش و نه سفر ایلمش ایدین و نه
 كوس دلاوران و دلاور ككرد و كوسی یعنی كونسك اولور
 بكوش اوزره سیده اولور جوانك قولاغنه ایشتمش ایدین و برق
 شمشیر سنواران ندیده و سوارك برق کبی یلدر انجی شمشیر
 كورش ایدین یعنی ككثر جنك كورش ایدین یعنی ككثر جنك
 كورش دكل ایدین **بیت** نیفتاده در دست دشمن اسیر عمر نه دشمن
 اله اسیر دشمنی ایدین یعنی دشمن ایدلمش ایدین بگوش تبار
 باران تبار اندك اطرافنه اوقاف مقور بی یعنی مقور کبی اوقاف
 ایدین اتفاقا من و این جوان اتفاقا بن و بوجوان در تبه هم دوان برك
 بریمز که اردنچ بلجی مران دیوارك اندك او كنه کلیدی یعنی افرای ایدین
 بقوت بازو بیفکنند بازو قوت ایلمش ایدین و هر در صحت عظیم

کادید و هو عظیم شجره کورید بنور سپیدی بر کند ب سبزه
زورین ایا قویا در اید و تفاخر کنان کفنی و تفاخر اید که اید
بیت بیل کونا کف و بازوی کردان و بازوی بنید فید قنی تار
مرد لک یغنی و بازوی کوره یعنی قوت و نیم اولور کوره شبر کونا
کف و سپیدی کردان پسند ارسلان قنی که بهارده لک کفنی و سپیدی
سبی کوره مادرین حالت بودیم بنور طایفه اید که کوهند بکای
هذب از بی سنی سر بر آوردند بر طاش اردنن باش قالدویل
و اکهند قناله مکرند و بنورم ایا قناله انکم قصد اند بکای
یکی چوبی بزرگ الله بر صوب و اید و در فعل ان دیکر کلوم
چوبی و اول بزرگ قولت فند بکلوم و اید جوان کفنی
چر پایی جوان ایدم نه توقف اید سنا ار لک کوسه بیار آنج
دارین زمردی و زور کتورانی که طون من ار لک دن و قوتند
که دشمن بیای خود آمد بکور کفنی کند و ایا بی ایل قنله کلک
زیر اسجلیان بهار لک مقابل من کلک کند و ایا بی ایل قنله کلک در
بیر و مکان را دیدم از دست جوان افتاد اول حارده کوردم بکای
خوفندن جوان لک الله دوشن و لرزه بر ستوان و صواند کفنی ای
اوزره لرزه دوشن یعنی خوفندن در تکریم باشلای **بیت** نه
بوی شکار ب بیهوشن غای بویل دکلاریم کیم ک قل یاره جوشن
جیشی بیهوشن یعنی جوشن دلی او ایل بنور علم چنک او را ندارد
پای بهادر کای علم سبی زورن ایا طوبه یعنی طوبه زرا نیچم بقاد
سلفی شور و ارد کای چنک کوشنده خوفندن آت اوزره او نور
قادرا و کز قنده قلبه که چنک اید چاره جزان ندیدم الله دوشن
چاره کوردم که رفت و سلاح را کوردم که بکای کولای که ایل لک

معنی

معنی او را ده قود و جان سلامت بر دیم و جانی سلامت ایا ایل لک
معنی چنک که بومعنی دنی لطیف در جانی سلامت ایل لک **بیت** بکار
عاب کولان مرد کار دیده و زنت مشکا ایش لره ایش کوشن کیم
کوندر کای شیش شوزه در آرد بزمیر غم کند کاشوزه ار لای ککند
خلق سبی کتور در تیر و حیل ایا اصلا قوت احتیاج قاهر
جوانی اگر چه بل بیل قن باشد جوان اگر چه مهابت نو و قناله دنی ایر
کوده لوار و لک دشتی اصول بکای پیوند او را کیم دوشن
چنکند خوفندن پیوندی فرار بنور پیش مصاف از خوده صحت
چنک صفتش کیم قنده چنک معلوم و اسان و در چنانکه معلوم
شرع پیش دانستند انجلیان کاشی معلوم قنده معلوم
محصل کلوم هر نه اصل قنده روشن و اسان **بیت** توانکرانده را
دیدم حضرت شیخ اید بر غنی نیک فرزندنی کوردم بر سر کورید
نشسته بزرگ قبر نیک باشی قنده او نورش و با در روشن
بچه حفاظه در پیوسته و بر در روشن او غم ایل حفاظه او را اندیش
یعنی انک ایل بخت انک شروع ایلش کای صند و تریست بیدم
که بزم بزرگ تریست بزرگ صند و تریست بزرگ است طاش دنده در
و کتا به و رنگین و رنگین کتا به بی و ارد و روشن دقام انداخته
وانده مرمر فرش قوشن و غشت پیروزه در و ساخته و انده
فنیو زه که بزم دورش در یعنی قوشن در ظاهر بود کوشن
پیروزه دن مراد کاخ در بکور بیدریم به ماند سنی بیدریم
قنله نه بکیم یعنی بکیم کاشی دوشن آورده کای کوشن
بر سر کتور کوشن قوشن و بکوشن و بکوشن یعنی بر مقدار طیاره
یعنی بر مقدار طیاره برو با نشیده انک اوزره صاف کوشن

پس این بنشیند در پیش او غم بوزن آشتین و گفت دینی این
 خاموشی ایسم اول که بگذرد تا سناک ببارد زیر این سناک که آن خود
 کند و اوزن اولان بوقیل طاشک القند بجنبیده باشد و بر غشی
 اولیم یعنی دیر شنبه بدین پیرم کشت رسیدن باشد بن بزم
 بهشت بنشیند اولور در جبریت مور الفقراء راحت حدیث
 شریفه و ارد که فقیر که مور راحت در چنین ندارد که کس
 بکند از دنیا ده بزنه طومر که صبر ایام قویه لریت حوکه
 مکنر مندر بوی بار خور که اوزن بوی از قویه لریره کوره
 تر کند رفتار بولور و رفتا و بی اسوده رفت اید یعنی حضور اید
 کرد مرد در پیش که با رسم قافه کشید در پیش خشتی که فوق طلمنک
 بوی که چکری در مرکه همانا که سیکار آید بکوز که مور قویه لریت
 بوی کلور بقی مور دن زیاده زحمت چکمر و آنکه در نعت و در صفت
 نسبت اما اول که نعت و راحت ده و اسایش و حضور ده
 و بولور مردن زین هم شک نیست که دشوار آید بود و کل
 ناز و نعت دن شک بوی که مور که دشوار کلور زیر بولور
 سنه دن جبار و شایم حال اسیر که زین بر همد و کل عکله
 بر اسیر که جنوس او مکنه قور تم به ترش دان زامیر که رفت و اید
 اول اسیر بر اسیر دن یک دکل بلکه اول اسیر که رفت و کل بوی نیده
 از اد اولان اسیر بنده گرفت و اولان اسیر دن یک دکل و کل
 بزکی را پریم بزور سوآن ایدم سایل حضرت شیخ در از معنی
 این حدیث بو حدیث شریفه معنی سندان که ایدن عذوق
 نفس که الی بقی جنبیک سناک دشمن که دشمن که یعنی کلان
 دشمن دن خود دن وظایم دشمنک نفس که دشمن کلان نفس که

او کده گفت اول بزکل بیدین حکم آنکه اول سبب اید که هر آن دشمن که بای
 اصاف اید من دوست کرد دوست اولور که نفس الانفس بولور کل
 چند آنکه زیر اول قدر که در ایدیش کنی نفس در اواصایه زیاده
 اید من محالفت بیشتر کدر حق لغتی زیاده که در فرشته خوی شود
 ادی بکم خوردن آرمک اید آدمی فرشته خوی اولور و خوی بولور
 بیوفتی جو جاد اکثر که بقی بیسین جاد بوی و شرمن مراد که بر این
 مطیع امر تو شد هر کیم که مراد که حاصل اید من سناک امر که مطیع
 اولور بلکه عدد اولور **الاف ن عید الافسان** خلاف فقر که فغان
 دهد جو یافت مراد نفس بولور خلاقی در زیر چون که مراد دینی بولور
 فغان و میر و نامشروع جانبیه امر اید **جدال سعید باقری در بیان**
تو انکری و درویش باد صفت و آنچه بوی کل شیخ سعدینک غنی ملک
 و درویش لک اورتا سنده بر صفتی اید اولان جلال و کجانی بیان بکی را
 در صورت درویشان که کیم درویش لر صورتند نه بر سر ایشان
 اما اندک سیرت اوزره دکل دیم کوردم در حق نشتسته بجلوس ده
 او تو خوش و شغلی در پیوست و بر شفته و الا شمش معنی انده تا بقول
 سوز مشروع ایش و دفتر شکایت باز کرده و شکایت دفتر
 کشت ایش و زم تو آنکه از اغزیده و غنی که کیم مشروع ایش
 سناک بدینجا رسانیده سوزن بورایه اید درفش که می گفت که ایدر اید
 درویش ن راد دست قدره بسته است درویش که قدره الی بقی
 یعنی قدره لرین بوقدر و تو آنکه از پای اراد شکسته و غنی
 که اراد در ایامی صفتش در معنی قدره لرین وار در انا امان اغز
بیت که عماره ایدست اندر درم نیست که کیم لکه الله درم بوقدر
 که که کرم اید لر خداوندان نعت و اکرم نیست نعت صاحب لرینک

کرمی بود یعنی قدرت لری وارد در بین کرم افزای مر که هر روز
 بزرگایم یک اول و یک نفعک بسنجیم که آنکه زیاده احسان
 کور چشم این سخن ناپسند آمد بوسوزن معقول کلدی و نامقبول کلدی
 گفت ای بار صهر سنج ای در اول کعبه ایست ای بار تو انکران دقل
 سبک اند و غی و سبک تر کلدی در وز خیره کلدی نشینان
 و کلدی نشینان ترک از جن در و مقصد زانرا و زیارت ای در ترک
 و سبک لروک مقصود حاصل اوچی برید و کلفت مافران و مسافر
 ترک مفا رسیده یعنی ضعیف بیری در و نخل بار کران از بهر راحت
 و کران و غیر بزرگ راحتند او تری آخر بو که نخل ای بیجی لرد یعنی
 بلا و شفت بیک لرد دست ناول بطعام آنکه بر نند ناول الفی طعم
 اول وقت ای در لروک متعلقان و زیارتستان بخوند که کند و کف
 متعلق لری و زیارت دست لری یعنی بنده لری و خدمت لری بیل و
 فصد مکارم اینان و آنکه کرم لری با رمل بران طایفه
 میبرد و اقارب و جبران رسیده و اقربا به و محاسبه لره ارشاد
قطعه نوا انکران و قفست و نذر می نخل ترک وقف و نذری و مهابت
 وارد یعنی بود نوا با قدر نوا با قدر زکوة و فطره و اوق و وهد و قوا
 زکوة و فطره و اوق و وهدی و قربانی و کار یعنی بوجای خیرانه قدر
 نوا با دولت اینان و سبکی که نتوان آنکه دولت سن بقیان ایست
 که قادر و دلگس جز این دور کف و آن هم بهد پرتی بیوای رکعت
 غیر این ای بون برین نوع ای در اید رسن اگر قدرت جود دست اگر
 سخی قدرت در و کرم قوت سجود دست و اگر طاعت قوت در و تو انکران
 را به میتر شود و غنی لره یک میتر اول و لره که حال عزیمت دارند زیرا کونی
 و طریقت دور لره و جامه پاک و جامه پاک جامه دور لره یعنی پاک کبر و طریقت

حصون و تحفه طمع و وفار و دور لری را دلیلی که ایست لرو و دلفاغ
 و فارغ که کل طوتر لری را حوسدیه قادر و دور و قوت طاعت و رفاه
 لطیفست و طاعت قوتیه لطیف لغت ده در و صحبت بی دت در کسوت
 نظیف پیدا است و عبادت صبحی پاک با سدت فی هر روز زیرا جامه پاک
 اول کلدی دت جامه اول کلدی که از معده غایب و قوت زاید زیرا بوش
 معده دت نه قوت کلدی و از دست نهی چه مروت و بوش ایت
 از مروت کلدی و از بی شکسته و شکسته ایت دت نه سیر کلدی
 و از دست کسد به خیر و کج میکت اللت نه سیر کلدی **قطعه**
 شب بر آنکه صبح آنکه بدیه کج بر آنکه و بخت لرو لرو لرو لرو
 ظهیر اول و بخت دوم با عبادت اللت علی القبا لایح اولان
 خیریتی یعنی لرو از عهده لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 بستان و خیر کند و لایح اولان لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 بود و لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 با فافه پیوند و حاصل کلام فراغت فقر ایست لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 دستی صورت بند و دست شک لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 یعنی مقصود کلدی لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری
 یعنی عفت نازید مشروع لری لری و دیگر مشق عفت نشسته و بوجای
 بی عفت به منتظر او نور مبش هر کز این بدان کج نده هر کز این
 یعنی فقیر عفت بی بقیان بکرز زیرا غنی حصون قبا ایست طاعت طریقت
 در فقیر برین و طاعت ایست نه طقد نبر طعم کلدی دیو منتظر اول و
 مشق در **بیت** خداوند رفی بک مشق رزق حاصل یعنی غنی
 مشغول در بر آنکه روزی بر آنکه دل رشتی بر آنکه اولان کج
 بر آنکه دور لری بر آنکه عفت لری یعنی فقیر البته لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری لری

پس عبادت اینان محل قبول نزدیکتر است ایله بوند که یعنی
 اغنیایان عبادت قبول محله قریب در درگاه جمعند و حاضر
 زیرا آنرا جمع و حاضر در معنی قلند برین مبرالکند و کلدر نه برین
 و برالکند خاطر برین دل و برالکند خاطر برین دل و کلدر
 کمالیاب معیشت ساحت ساخته زیرا معیشت بسیار بی فروش
 و متیان اشل در و با و داد و عبادت پرداخت و حضور قریب ایله اول
 و عبادت مشغول اولند در عرب کوید عرب ایله اخذ با الدن الفقر
 الملك بن الدن غایب به حضورم کثیری نواری اوزره دوشور یک یعنی
 زبانه حقیر ایلی فقر دن و بی ورنه من لا احب و شول کشف توفیق
 لغدن الدن غایب با حضورم معنورم بن ای سو مزم و در جبهه است و
 حدیث شریفه وار در الفقر سواد الوجه من الدن فقر نو قره لوق در
 ایله عیالده گفت اول در ویش ابتدای نشند که بیغیر علی الله تم گفت
 و شمشیر من که بیغیر علی الله ابتدای الفقر توفیق فقر نه فرزند گفت معنور
 شیخ ایله بن اول در ویش ابتدای حاشو لب من اول که من بود
 بشرف معنی سنی بلر من که ایش رت حاشو عالم صله الله علیه و سلم
 بقدر طایفه است زیرا حاشو عالم صله الله علیه و سلم ایش رت بر طایفه
 ملک فقرین در که مرد میدان رضا اند که رضا میدان ایش رت در ویش
 ترقی و تقاضا تدریس تسلیم لر در نه اینان حبیب اگر کاش رت بود
 فقرین و کلدر که هر قدر ابرار بودند که ایو لرن هر قدر کیر و لوق
 اوار فرزند وانی وظیفه لغت سده ها تر لر بیجه دنیا دست و اولوب
 وظیفه قبول ایدر لر **ای** ای طبل بلند بانکه که در باطن هیچ ای
 بلند اوازو طبل باطنکده معرفت و فضل دن هیچ نشد بود
 بی توفیق چه تدبیر کنی وقت بسیج رزق سز نه تدبیر ایدر لر

سفر فصدین و فتنه روی طبع از خلق بیج ارم دی اگر مردای خلق
 طبع بودن چو بر بیج هزار در دست بیج بیک دانه لوتیسیه الله
 چورم زیرا بود که هر که قادر در درویشی بی معرفت دنیا و معرفت
 سز درویشی و کلدر معنی ساکن اولم تا فقرش بکفر منی مدناکه
 انک فقر من کفره ایشیم معنی ایشیم بیج که کاد الفقر ان یکون
 کفر زیرا قریب اولدن که فقر کند و سی کفر اولد و نه شاید جز
 بوجود نعمت و نفع و وجود دن غیر ایله ممکن و کلدر معنی را
 پوشیدن مریه یا نه جامه کیدر ملک یاد و استخلاص گرفتاری
 پوشیدن یا خود بر گرفتاری استخلاص نه چاشم معنی بیک گرفتاری
 بند و خلاص ایله ممکن و کلدر الا مال ایله ایضا جنسی کار
 مبریه ایان کردساند بزم ایضا و جنس من الله مریه سزیم
 ایدر شدر و وید علیا بیدر من چاند و یو کد ال ایضا ال یعنی و بیج
 نیک ای الی نیک ایله نیج بکدر یعنی بکدر نبی که حق جل و علا
 کور من سزیم تا جلیل و عایا الله در حکم تنزل حکام قدر ملک فتنده
 از نعمت اهل رشت خبر من عهد جنت اهلنک فتنیدن
 خبر ویر که اولنک لهر رزق معلوم که جنت اهل ایچون عیان
 و معلوم رزق وار در تن بدایه که مشغول گفت تا بیکس که کفای
 و کسب مشغول اولان کس از دولت عفاف عفاف و عصمت و شندن
 محروست محروم در و ملک فراغت و فراغت و حضور ملک بیک
 نکلین رزق معلوم معلوم رزق نکلینی معنی حکم الله در و کتب
 که رزق معلوم در فراغت و حضور و **ای** شمشیر کان را غایب
 اندر خواب هم عالم چشم چشم آب خواب ده دو ملک عالم حضور
 لر که کوزنه چشم آب کور نور یعنی فقر ده فراغت اولم زیرا فکر

پنج پرده کیدر و کجاستی کشیده راه گرفته بسخت لقا چکش و تلخی
 چشیده و آیینی و برای لقا طاعتش کور رسن خود را بشده درگاهان
 مخوف اندازد کند و بی عرض اید خوف ایشده اثار و از توابع آن
 بنهر میزد و اندکی لردن پر حینه ایلز و از عقوبت آن نهر رسد
 و اندک عقوبتدن خوف ایلز و طلال از حرام نشناسد و صلا
 حوام دن اکلمر یعنی فرق ایلز **قطعه** سکی را که طوطی بر سر آید مهر
 کلک یک باشی اوزن اگر تو طوطی کلمه یعنی بشند اوزن رسن زشتای
 بر چه کین استخوانست که بوبشته و و خند نشسته استخوان در
 دیوش دغندن قانقر و کرفشی دو کس بر دوش کیدر و کبر
 نغشی اکی که اوموی اوزره طوطی یعنی اوزر رسن کوطره
 لیم الطبع بنوا دده خوانست لیم الطبع اولان که طانور که
 خوان در اما صاحب دنیا صاحب دنیا اما دنیا صاحب لری یعنی
 غنی غایتی ایلز مخوفست نظر او نشده و جلال از حرام محفوظ
 و صلا سببی ایلز حوامدن محفوظ در من جهان که تقیر این سخن
 نکر دم فرض ایلز کم من بوسوزی تقیر ایلز و برهان و بیان
 نیاز دم و بوحصول این برهان و بیان کتور دم انصاف
 از تو توقع دارم سخن انصاف امیندن طوترم یعنی قنی
 انصاف که چو کز دیدی که دست دغای بر کتف بسته که مگر
 کور و کی که بر دغای ای بوخته اوزره بغلنش یا بی نوای
 در زندان نشسته یا بر قدرت سز یعنی بر دیون زندانند
 او نورش یا پرده معصومی درین یا بر ضاحک پرده سی
 یرتش یعنی رسوای اویش یا کفی از معصوم برین یا بلکدن

بر

برای کشش الابعالت درویشی آتار و ویش ملک و قدرت
 سز سببی ایلز سیرودان را بکجک ضرورت در نغمه گرفته اند
 ارسلان کبی بهما در که لری ضرورت و فقر سببی ایلز نغمه گرفته یعنی
 کوشیده قباحت اوزن ایلز طوتش بود و کبر با سفته و طوطی
 لری دغندر که درویش را و احتمال و کبر برد ویش نقش
 افتاده مطالت کند نفس اما ده سی مجامعت و نامشروع طلب
 ایلز چون قوت اخفاش باشد چونکه کند و سی زندان و نامشروع
 دن حفظ اینکه قوتی اوله بعصیان مبتلا کفر و عصبانیه مبتلا اولور
 که بطن و فرج زیر بطن ایلز فرج توای نند ایلز لرد یعنی در فرزند
 در یعنی باشد به بلا کتور شد و محنت است یک شکم اند یعنی
 بر شکم بری بر زن ایر غازی فرزند در مادام که این یکی
 مادام که بودی که مر او بطن در برنده یعنی اکل شرب بقدر و آن
 دیگر بر پاست و اول بری که مراد فرج در این اوزره یعنی چاه
 میل مقدر بر پاست ده ایهام لطیف و آرد در شنیدم که درویشی را
 حضرت شیخ ایدرا شنیدم که بر درویش در جیشی بکرفتند بر جنب
 طوطی مراد زن در بسمه که ما بعدی که فریده در بانک شرماری برد
 شونک بره که اول درویش حجات ایلز دی جل اولدی بهم سنگاری
 بود طاشلف خونی دغی و آرایدی گفت اول درویش ایلز ای
 مسلمان زن ندارم که زن کنم ای مسلمان زده طوترم که تا اهل ایلز
 و قوت ندارم که صبر کنم و قوت طوترم که حجامه صبر ایلز چکنم
 ایلز یعنی نه بدبیر ایلز که کدومی حجامه دن منع است که قادر اولم لایها
 نبسته فی الاسلام حال بود که اسلام رهبانیت یوقدر زیرا حبیب
 اکرم انی منع اتذر رهبانیه رهبانیه مخصوص اولان و غلدر

احصاء
معنی صفتها

لك تقوي النذر عني الوريثي تقوي خلد ايدركي لمن
 اين بگفتم اول حاله يعني همانا من بوسوزن انديم عثان طاقت
 دروشتك طاقتي دركني از دست تحمل برقت تحمل النذر كندني يعني
 بگفتم صبر طاقتي قائمدي و تنيع زبان بر كشيدي و زبان تبغي جگدي
 يعني جز اقام و اهتمام ايلدي و اسب فها تحت در ميدان و قاصد
 در سوابق آني و قاصت ميدانده قافندي و برمن دوايند و نرم اوزر
 بلدي يعني بوز سز بلغ شروع ايلدي و گفت دي ايدتي جندان بلغي
 در وصف ايشان كروي انلك و قفنده اول قدم باقم ايلديك
 و سخن هاي برينان كفتي و برين و ناقول سوزلر ايدتيك كه و هم فخر
 كندي و هم بقصه ايدرك اين طائف زعفران را تر يا قند كه بوطايق يعني
 اغني فقير كافي زعفران تر يا قند را بگفتم فخره ارزاق يا جوز رقيق جزية
 سلك مفتاحي در مشيغ متكبر بر بعلوك متكبر لودر و مغرور و محبت و
 مغرور و مود بين رده و نفور و خلق دن نقرت ايدتي لودر و مشتعل
 مال و نعت و مال و نعت مشغول لودر و مغشاه جاه و شرف و منصب و غنا
 مفتول كسح نكوبند الالبس فاهت سوز سوزلر لوالاس فاهت ايدتي
 نكند الالبس فاهت فخره و فقره نظر ايلدي الا كراهت و قفرت ايلدي
 بگفتم متعجب كند علي بي كذا فاهت ايدرك لوي كذا در لودر و فخره
 دايه ب سرو با بي محبوب كرده اند و فقير لوي يا سزاق و اراق سزاق ايد
 معيوب ايدرك لوي قدرت سزور در بر مغرور يا دارند بر مال مغرور يا
 سب ايدرك طوئر لودر عزت چايه كه بندارند و بر منصب عزت ك غوري
 ايدرك ها نور لوي مال ك اول فدي مال مغرور (و لوي سب ايدرك و فخره
 ايدرك لوي منصب عزت ك غوري سب ايدرك برتر از هوشيند و لوي
 كه دن بوم رف (و نور لودر و در ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك و لوي و لوي
 كه دن بگفتم

كه دن بگفتم كور لودر و ان در سر دارند و با فخره آني طوئر لودر
 بگفتم سر برارند كه بر كسي با شوق فاهت لوي يعني با شوق فاهت لوب
 انفتك ايدرك لوي بجر از قول حكي اما فاهت لوب سوزنند بجهت
 كه كفتند اندك ها فاهت لوي بجر از قول حكي اما فاهت لوب سوزنند بجهت
 بگفتم كه طاعت عتبه بغير بگفتم دن كم و بخت بيش و نعت و مال ده
 زياده در بصورت نواكست و يعني در و بش اول ك صوته
 غني و معني ده در و بش در **بگفتم** كره بغير با كند كبر بگفتم كره
 بغير سزمان ايدرك عاقل اوزر كبر ايدرك كون خورشيد و اكر كره
 غيرت سن ايا انك كره هاي اكر نجح بغير اولور كره و ايد
 يعني بغير اولور سن كه اعتبار و النفات ايدرك كفتيم مذمت ايش
 مدار هفت شيخ ايدرك اول در و بش چونك بوسوزنري استختم
 اكر ايدتم انلك يعني اغني مذمتني رواطونه كه خداوندان كرم
 اند زير اكر كره بگفتم اول در و بش بگفتم ايدتي بگفتم
 كفتي كه بنده در عتبه ايدرك و ناقول سوزلر كه انلك درم
 بنده فري در چاه فاهت كه ايدرك ايدرك فخره ايدتم كه انلك ايدرك
 بگفتم ايدرك فاهت بگفتم بگفتم بگفتم اوزر با شوق لوي با فخره
 فخره بگفتم اول ايدرك قدرت لوي كماله ايا كسيه ايدرك فخره
 بگفتم ايدرك فخره و فخره ايدتم كه انلك ايدرك بگفتم بگفتم
 نكند ايا كره اوزر بگفتم بگفتم فاهت لوي ايدرك فخره ايدتم
 كه ايدرك قدرت لوي ايدرك فخره ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك
 كرم ايدرك ايدرك فاهت و بر مركب استقامت سوارند و قدرت مركب
 سوار لودر فاهت نورمزي يعني قدرت لوي و ايدرك ايدرك ايدرك
 بگفتم ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك ايدرك

سنو اذی سزید در سم و بر من لرو مایا بمشقت فرا هم آورد و بر وافر
 فایا مشقت ایام جمیع ایدر لر و بخت نکلدارند و صفت ایام اول مایا
 حفظ ایدر لر و بحسب بکلدارند و عاقبت از دنیا ده حسرت ایام اول
 و حکما گفته اند و عاقل را سم بخیل وقتی از خانه بر آید بخیلک سیم
 وزرین شول وقت خاکه دن جفرا وی بجاکه دودک او را بخیل خاکه
 کیده یعنی اول بیت **برخ و سبی کسی نهی چندان آرد رخ و در کوی**
 و مهاد ایام بر سه بر وافر نعت اله کنور یعنی سیم و زر جمیع ایدر لر
 اید و بر رخ و سبی بر آرد خیر است کلور رخ و سبی رخ از یقارین
 طوتر یعنی خرج ایدر **بشر ما الی الخیل عاریث او وارث** ستم حضرت
 شیخ ایدرین که انتم بر خیل خداوندان نعت اغنیاء بخیل اوزره
 و موقوف نیا فته الا بعلت کدای و موقوف بومش من الا دینی لک
 سببی ایام یعنی اندرون بعضی فته طلب ایلدک و بر مدیل اندر کوی
 بخیلن بو و مدیل مطلق اولدک ورنه هر که طبع یکسو زلد یوسم هر کس
 که طبعی بر جانب قوی یعنی ترک ایلدک کر سیم و خیلن یکسان نماید
 کریم ایام بخیل که یکسان و برابر کور بنور شک و اندک در جنت شک
 بیور که زرد درویند و کد ادا ند که تمسک یکست و کد ایلور که تمسک
 دینیرا نی کوه اندک دلتش در نیج درویند و کد ایلور کف اولدک
 ابتدای تجربه دان میگویم بوسوی اول تجربه ایدر لیدم که متعلق بر
 در دارند که خدمتکار لونی قبوا اوزره طوتر لر و خیلن نشدید بر کارند
 وقتی عیال لوی قواله ایدر لر و با رعزت ان تدهند تا عرت لر اجازت و یلا
 و بر جمیع لر که کند و لولای بوشه لر و دست بر سینه صاحب نیز ان
 نند و صاحب نیز لر که سینه بی اوزره ال قوبه لر یعنی فتنه موقوف
 صحرین

صاحب لریند ایچ و کر مکه مانع اولور لر و کونند که کس در سرایه
 نیست و دیر لر که سرایده کم بوق در و بختیقت راست گفته باشد
 و نه الحقیقه کر یک دیش اولور لر **بیت** انرا کفعل و نعت و ند سیر
 و رای نیست اول کسنگ که عقل و عیق و تدبیر و رای بوقدر خوش
 گفت برده داد که کس در سرای نیست خوش و لطیف دیدی
 صاحب که سرایده کم بوقدر گفتیم بن اگر ایتدیم بعلت انکه اغنی
 نک قویه بواب قومی اول مسیب ایدر که از دست متوقفا
 بی ان آمده اند از مد لولرث و قبول لرین کلن ترک اندن خانه کلن
 لر در یعنی زبا و نه حفظ اب او لمشدر و از رفقه کدای ان
 بقف ن و سید لر که رفقه سندن قف ندن کلن لر در محال
 عفت کد اگر یک بیابان در شعور حال عقل در کار بیانک فیه
 او چشم کدایان بیکد لر که کوزی پر اوله یعنی اندک قنایت کل حال عقل
 ترکی چشم کدایان بیز کینه مصروف در **بیت** دیده اهل طبع نبوت
 دنیا اهل طبع کوزی دنیا نهی ایلدک بشود عیق ندک و جاهه شبنم
 بر او لمز جاهه شبنم ایلدک اولدک و نی کبی خاتم طایه تا بیابان نشین بود
 خاتم طایه تا بیابان نشین ایدر اگر در شهر بودی اگر شهر ده اولدین
 از جوش کدایان بیابان کشتی کد امر که جوش و جوشندان بیابان
 اولور ایدر و جاهه برتن پاده و اندک جسمی اوزره جام پاره پاره
 اولور ایدر چنانکه در مطایبع آمده است اهل طایف ده
 کلن در **بیت** در من منکر تا کدر ان چشم ندارند تا که نظر ایلدک یعنی بیدن
 رنه امید طومنه تا که خیری لر بیدن منم امید طومنه لر که دست
 کدایان نشوان کرد شوایه زیر اکر اندر اندن بر شوای ایلدک کلن دکدر
 گفتا اول در خوش ایدرین من بر حال ایشان رحمت می بر من اندر و حایا

اوزره رحمت ایلدیم یعنی آنکه مترحم ایدرم که بوقدر مان و نعمت قادر
 در اقا نوابه قصد لرب بوقدر گفتیم نه حضرت شیخ ایدرم که ایدم من آنکه
 حایه اوزره نعت ایلتم من که مبالغه اینان صریح بخودری بلکه آنکه
 مایه اوزره صریح یسین مادرین گفتار بر سوزده و هردو بهم
 گرفتار و همدار یکمیزد برین بر میزده گرفتار هر بدی که بر اندین اوله
 هر بدی که ماسور ایدیم بدفع ان بکوشیدین آنکه دفعه سبی ایدر ایدیم
 هر نه سوز که سوبله ایدیم که جواب ویر ایدیم و هر شای که بخواندین و هر کشت
 که او مقرر ایدیم یعنی دیر ایدیم بغزین بیوشیدیم انو فرزین ایل او تر ایدیم
 یعنی هر چنان که بر معقول سوز ایل یا که غلبه ایدر کیمی اوله آنکه سوزنده
 معقول بر جواب ایل که غلبه ایدر تا نقد کیم همت هم در بافت تا که همت
 کیم ستمک نقدین دو کیم نه وار به صرف ایلدیم یعنی سوبلی در سوزی
 قالمین و تیر جعبه همت هم بیداخت و همت بر کشتنک تیریه دو کیم نه
 وار به اندیم یعنی دلیل **قطعه** مان تا سپر نیغلی از علم فصیح الحاکم
 اول صافن سپر بر قیمن قضیه علم سندن صوف ایدوب آنکه ایل
 بحث اتمکدن فراغت اتم من کوز اجزان مبالغه و متعاضبت
 زیرا آنکه اول رعایت لغتی مبالغه دن غیر بر یوقادر یعنی افواه
 دهان دن خاطر نشان ایدیش بر قایم سوزدن غیریه قادر دکلر
 فصیح دن مراد بونده حقیقته فصیح دکلر بلکه بر نیچ اتمقال و
 اصطلاح حفظ ایدوب اظهار مضامین ایدن که مراد در دین
 و رز و معرفت ماسخی دان سبی کوی دین و معرفت جالش زیرا
 سبی کوی اولان فصیح بر در سلاطین دارد و کس در حصار نیست
 قیو اوزره سلاطین طویر و حصار ده که یوقادر بر نیچ ایل کوی
 سبی اولان سخن دن دینی بو که بکسر که علم و معرفت تحصیل اشد

دکلر آنکه ایمن و بدین بسوفا در نه خاطر المشرر عاقبت الامر آنکه
 دلیل قالدی که دلیله کدم غلبه اتمکله ایچ جور و جمیل ایدلم
 دست تقدیر در از کرد قدیر الینی در از ایلدیم یعنی حصوله
 شروع ایلدیم و بیهوده گفتن اغاز و عبت و نا معقول سوز
 سوبلیک اغاز ایلدیم که سنت جا حاکمات زیرا جا حاکم که طریقی و
 و سیریه در که چون بدلیل از حصم فرمائند که چون دلیل ده حصم دن
 اشفه یعنی عاجز و زبون قالمه سلسله حصوله بصورت جنبانند حصوله
 ذخیره نه در به در معنی حصوله باشد هر چون از ریت تراش
 پت بو یونجی یعنی پت دوز یچی از رکی که بخت با پستینا بد که ده
 پسین ایل یعنی حضرت ابراهیم قم ایل یوقادر کلید معنی خالب
 او ملر بخت که خواست جنگه قالدیم که قال الله تعالی لئن لم
 فتنه لار یقتلک آذر حضرت ابراهیم علیه السلام ابتدا کرسن
 بنی اصنام عبادتک منعندن فراغت انیس من سنی رحیم ایدرم
 نام ایل معنی دشنام و ذم ایل یا صوز طاش ایل یا بوزر که اوله سن
 یا صوز بندن نغز ایدرم دشنام داد و پاک دشنام ویردی سقطش
 گفتیم بن دمی که نا معقول سوز بولدم که بیایم دریدیم یا قی بر تدر
 زخم داشتیم که فتم آنکه چک سنی یعنی صقلنی طویر **قطعه** او در من
 و من در و فتاده ام او بایم و من که دوشمنی یعنی الیمیزد بر یخز ایل
 حصوله خلق از پی مادران و خندان خلق بزم ارد و دوز یچی
 و کلچر ایدیم و قیچ دن انگشت قیچ جرایه جهان خلقه تکلیف
 بر مرقی از گفت و شنید مادران بزم حکما مژدن دیشلنده قیچ سرندن
 بر مقلدن ایضه سله ایدیم بالقصه محصل کلام مرافقه این سخن
 بوزر که مرافقه سنی پیشش قاضی بر دیم قاضی فتنه التدرک و کلوک

خدا را ضی بنویسم و خدا را یعنی قاضی خدا را حکومت را ضی اولی
 تا حکم مسلمانان تصاحبتی بجوید تا مسلمانان را ضی بر مصلحتی طلب
 ابد یعنی بر مصلحتی طریقی پیدا ایلیم و در میان توانکاران و درویشان
 فرقی بگوید و غنی را ایلیم در خوشبختی او را سنده بر قاضی دین قاضی چون
 هشیام مابعد قاضی چون که بنیم حاضرین و هشیام مابعد قاضی چون
 منطوقی مابعد و بنیم موزنیه کشیدن بر حسب تفکر فرو برد
 بلشینی تفکر مبعوضه اشتمال الذی یعنی فکر و ارادی و بعد از تأمل
 بسیار و وجهی فکر در سکره سر بر آورد و گفت بانی فالدری و ایدری
 این که توانکاران را نشانگفتی ای شول که که اغنیایه نشانگفتی و انکار
 درویشان را و تر صبح اندک و بر درویشان صفایه و ادب و درویش
 اوزره جنایه بر او طوئند که بدان که هر جا که کلمت و هار است
 بیل که میرده که کل و در اندک خوار و در و یا غر غار است و غر
 ایل غار و در و بر سر کجی ماریست و کجی بانی اوزره یعنی مال و اولی
 برده ایلان و در و یا خا که در شاهوار است و اولی برده که در شاهوار
 و در در نهان مردم خوار است آدم بی بی نهان و در در نهان
 دنیا و الدن اهل درین است دنیا که عیشی لذتند اهل لذت
 صو کنده در حقیقی اگر چه دنیا که عیش و نوشند لذت و در
 اما صو کنده اهل ایا و در در و نفعی است را دیوار عماره درین
 و هشت نهان اوست که عماره دیوار و در در یعنی طالب
 صنت اولی لازم دیکه تکالیف شرعی به اعتقاد ابدیه نه کم
 صیب اگر مبعوضه در خفت الحقیقه مالمکاره حقیقت تر بیان
 اولی در مشتعل و در حقیقت ایلیم که در تکالیف شرعی در **درست**
 جور دشمن چه کند که کند طالب دوست دوست طالب اولی که
 اگر دشمن

اگر دشمن جوریه حکیم نجی ایدر یعنی نبی قادر در البتة دشمنک جنایه جگر
 هر که خلاصه مال بود در کجی و مار و کل و خار و غم و شادی بماند در کجی ایل
 مال و کل ایل خار و غم ایل شادی برین ایل ایدر یعنی بلیج در که هر که انفضال
 مال بود **درست** عاقل چه کند که خور و شیر طاعت یا هیچ دلا و بر قضا
 نیست نظر میکنی درستان نظر ایلیم مبین که بماند که بید مشک است
 و جوب مشک اندک مشک را یک لو سکود و جوب مشک و ارد و چنان
 انجلیس در زمره توانکاران اغنیایه بگو کنده دینی شاگرد و کفور خوش
 نیک نهان شکر ایدر کجی در خوش و ار در و در حلقه درویشان و درویش
 مجمعه صابند و معجور بلای صبر ایدر کجی در و صبر جمعی در **درست**
 اگر از راه قطره در زدن اگر از راه قطره می در و لیدین جوهر
 مهره باز از تو پیردب خمره کبی باز از داند بر او لور ایدر زیاده صوفی
 اولی و خندان لیکن بویید دکلر مفر بان حضرت حق جل و علا حق جل
 و علا حضرت شک مقرب لرب توانکارانند درویشان سیر درویشان سیر
 غنی لرب و درویشانند توانکار همت و غنی همت لرب درویشان لرب
 یعنی جناب قدر که مقبول لرب کی طایفه در برسی صورت در غنی
 سیرند درویشان برسی صورت درویشان سیرند غنی مهابان توانکاران
 کاخ درویشان بخور و غنی که اولی اوست اولی در و شکر غنی به و
 بهایس درویشان که توانکاران نکید در و شکر ایلوسی اولی در غنی
 که لیکن طومیه یعنی احتیاج حوض اتمیه همان صفا به و نوکل
 اوزره اولی که قال الله تعالی نشکم الله تعالی حضرت ائیدین و ن
 بتو کل علی الله فیه صیه برکم الله تعالی حضرت تو کل الله اولی
 تعالی که کایه در پس دوی غنایه از من بدرویش کرد و صکره عتاب
 یوزی بنیدن درویشان ایلیم یعنی بکا خطاب ایلیم و گفت دینی ایلیم

اینکافی ایسکه اندک توانکران شتغل بتباھی از غنی لب تابھی و ناسعول
مفضل در وقت طلاهی و طلاهی و قباهی بیست در در غم طایف چندان
که کفنی همدنم بطایف بویله که اندک وار در قاصدحت و کافرت
قاصدحت لو کافرت لو بیعت سز و لشکر سز که بستر و بنه مند
که حال هیچ ایدر و روضه ایدر و خورند و نه دهند و اول نامه کند و سز
والله ایچون که و سز که رعبل اگر و المثل باران نبارد و بنور غمده باقی
طوفان جهان برآرد با جوجهای طوفان یو قارین کتوره یعنی جهانده
طوفان پیدا اوله با عمارت کفنت خویش کند و لریک قدرته اعتماد
ایلمک ایل از حنت درویش نیرسد در ویش کفنتن صور در لروا و غنایان
نیرسد و الله نقایه صد تن صد خوف ایلر و کویند دی ایدر لر **سبت**
که از نیستی دیگر نشد هلاک اگر یوقلقدن بر غیرت که هلاک اولد
مرا هست بطرا ز طوفان چه باز و دیگر بنم وار در بطک طوفان نه باز
وار در بر و جلم دی یعنی ممکن در بط طوفان نه باز وار در جلم یعنی
بطک طوفان خونی اولد و می کبی غنی کز دی یوقلقدن خونی بود
شعر و اکبات نباشی حوادتها ناله لره یعنی جوجان اولد
لره اولنده اولان صودج لره اولد لره حاله لم یلتفتن ایلر من غایب
یعنی الکلب صودج لره اولان لم ایچنه باتن کیه التفات ایلر
لرون زحمت جلد و کنی بیلر لر **سبت** دونان جو کلیم خویش بیرون بردند
ایچلر چون که کند و کلیمانی اب دن طاشره اندلر یعنی بلا و حنت
خلاص بولدیلر و کتوده حال اولدیلر کونیه چه غم کره عالم مردند لره
نه غم اگر دیک عالم اولدیلر لر یعنی اوله لر قوی بدین صفت بیان
کردم اغنیان دن بر قوم وار در بو صفت ایلر بیان ایلر یعنی اغنیان
جمعی سی بو صفت ایلر دکلر و طایفه دیگر و اغنیان دن بطایفه دی

وارد

وادركم خوان نعت نهاده اند كه نعمتكم سفره سني قوت شد و روصلاحي
 كرم در داده و كرم صلاحي و ريشه در معني كرم جالشود و ابرو و تواضع
 كنده و تواضع ايا ابرو و ريشه اچشي در در معني ريشه روي دكل در در
 طالب نامند و مغفرت نام و مغفرت طالب كرد و صاحب دنيا و آخر
 و دنيا و آخر صاحب لرب در معني عالم ده سعادت ابرو و ريشه
 بنده كان حضرت پادشاه پادشاه حضرتك بنده لرب كسي عالم عادل
 مؤيدك اول پادشاه عالم در عادل در صواب ثباتي قستند مؤيد و موفق در
 منصور و مظفر منصور و مظفر مالك از قمت الانام خلقك مولانك
 عالم در معني عالم خلقك پادشاهي در صافي نفور الاسلام اللام در بند لرب
 و كلك لرب معني اللام ضرر اولان لرب لرب حفظ ايد يكي در وارث سليمان
 سليمان ملكك و ارب در عادل ملوك الزمان زمان پادشاه لرب عادل
 ريك در مظفر الدين دينك مظفر در معني دين انك ايا قوت پادشاه
 ابو بكر محمد بواوصاف ابرو و صوفي اولان سعادت ابو بكر در اقام
 الله ايام الله تعالى حضرتك انك ايا مني دايم ايلسون معني عمره اوزون
 ايلسون و نور اعلامه و الله تعالى حضرتك انك علم لرب يار دم ايلسون
 معني كه حضرت و بيرون پادشاهي پسر هرگز اين كرم نكند پسر پسر
 حقنه معني پسر هرگز هرگز پسر پسر ايلسون كه دست جود توانا نكند آدم
 كرم كه انك جودك ايا ادم او غول لرب ايلدي معني سن خلقه بابا لرب
 زياره مشفقت ايد رس خداي خواست كه بر عالمي بخت ايد صواب
 حضرتك ديلدي كه عالم خلقي اوزره ترحم ايلدي بلطف خویش ترا پادشاه عالم
 كرم كند و لطف ايا سني پادشاه ايلدي قاضي چون سخن دين رسا نيد قاضي
 چون كه سوزني بومرتبه ايد ريشه روي و از حد قياس ما بنوم قياس
 حد در دن اسب جاله در كذا نيد مبالغه آني كچور دن معني و آخر مولدي

بمقتضای حکم قاضی رضا دادیم قضای آنکه حکم مقتضای رضا و پدر او
یعنی قاضی آنکه حکم راضی اولاد و از قاضی در گذشتیم که بختی که
و بعد از ما را ما را در معنی خصوص مندر عسکه طریقه دارا رفتیم
مدار اطر یعنی طو ز و معنی دارا به باشل و و ستر که بیکدیگر
نا داریم و اعتدال را چون نداشتی باشی برین بریز که قدی اوزره خود
یعنی برین بریزدن غدر بدیده و بوسه بر سر روی بیکدیگر داریم و برین
بریز که باشی و یوزنه بوسه و بریز که معنی او پیشوب صلیح ایلده و صغ
سخن بدین دو بیت بود و عذره صغی بولکی بیت ایل اولده **قلم**
مکن از کردش کیتی شکایت آن درویش چنانکه دوغ غنند شکایت
ایلده آن درویش که تیره بختی اگر هم برین نسوا مردی زبانی بخت
من اگر هم بول اولوب اوزره اولده ای معنی بد بخت من اگر هم عالم اوزره
اولور ای که توانا که را چو دل و دست کار است هست این غنی
چونکه سنو مراد مورچی دلا و الله و ار در معنی قدرند کماله و دور
بخشی که دنیا و آخرت بر دی کند و بی و خیره و غفلت هم بطریق
ایل بود دنیا و آخرت الله که معنی هم دنیا صاجی و هم آخرت صاجی
اولده **بیت** بدینا توان که عقی غریب بخیر جان من ورنه خسره بری
باب هشتم در باب معنی ملک ماه از بهار اسایشی عمر است مال عمره
اسایشی و است اسایشی ایچون در نه عمر از بهار کرد کرد مال عمره
اعلن اوزره دکلر که عمره او صفا ایلرین عاقبار ایلرین عاقبار
سوال اند بیکدیگر بیکدیگر چیست و بد بخت چیست که نیل بخت آنکه
خورد و کشت نیل بخت اولر که درنا یدری و اگرین یعنی الدنیا فرخ
الاخرت صبیح صغ تقاضیه بولنه بیل ایلرین و بد بخت آنکه مرد
و هست و بد بخت اولر که درنا اولرین و بیکدیگر ایلرین معنی او فرمایا

ع. ایلرین

جمع ایلرین صغ بولنه بیل ایلرین ای صغله عاقبت اولوب صغره ایل
بیرنره خود **قلم** مکن غار بران صبیح که کس که هیچ نکره غار قلم اولر سنه
اوزره اولر که بیکدیگر که دنیا ده صغ تقاضیه بولنه بیل صغ عمل
صالح و ضییر ایلرین که عمر در تحصیل مال کرد و خود که عمر نه مال تحصیل
سودا سنده صرف ایلرین و میدین **بیت** موسی علیه السلام قارون را نصیحت
کرد موسی علیه السلام قارون نصیحت ایلرین بویل دیو که امن کما امن
الله البک که خلق ایلرین که الله تقاضیه حضرت سکا احسان
ایلرین نشیند و قیامت نشیند قارون حضرت موسی که نصیحتی
قبول ایلرین اما آنکه عاقبتی شد که که هلاک اولرین **قلم** آنکس
که بدینا و دردم خیر نشیند و اولر که که دینار و دردم ایل خیر خیر
سرفاقیت اندر سرد دینار و دردم کرد عاقبت بختی دینار و دردم
سودا سنده ایلرین معنی اولر سودا ده هلاک اولرین قارون کبی
خواجه متمتع ثمره از نعمت دنیا است ای که که متمتع و بهره مند
اولرین دنیا نمهند با خلق کرم کن جو خدا با تو کرم کرد خلق کرم ایل
چونکه صغ تقاضیه حضرت سکا کرم ایلرین عرب کویدر ایلرین خد و لا تعین
سعی ایلرین و منت قوم فاق القایند البلاء عاقبت زیر احتیاج آنکه
فایده سی عاقبت سکا و بختی در معنی توانی سکا ایلرین معنی بخت
و منت منه معنی ایلرین و منت قوم فایده آن بیلرین کرد و زبیر
آنکه فایده می کیر و سکا و در **قلم** درخت کرم حوی بیخ کرد کرم غایبی
هر قنده که کورک ایلرین معنی منت ایلرین ایلرین که داشت از فکله شاع
و بالاب او اولر کرم غایبی که بود این و بوی فکله دن کچین معنی اولر
کرم مقبول صغ اولرین که امید دارین که زور خودرین که امید تو ایلرین
که اندن عیشی بیکدیگر معنی مقبول صغ اولرین کرم و ایلرین توانیدن

اخرتة محروم قالمه من بخت مناره بر باین او قطع الملك قصد نشت ایل
 اول کرم اغا جنگه ایایی اوزره اتره قوم معینی منت ایل کری یا بطل ایل **مقاله**
تعالی لا تبطلوا صدقاتکم بالبنی واللذین قطع شکر خزان کن که توفیق
 شد بخیر الله تعالی به حضرت شکر ایل که خیر ایل موفی اولیک معینی خیر ایل
 سکا قدر و بریدی بو وجهی دینی جائیزه خیر موفی اولیک از انعام
 و فضل اوند معطل موفی منت منه که خدمت سلطان هیچ کس منت قوم
 که سلطان خدمت معینی ایدرسن معینی سلطان خدمت ایدرم دیو منت ایل
 منت شناس از او که خدمت بدانت منت منت ایل اندن کاسی خدمت طهرین
 معینی خدمت قبول ایلدین که بودی خدمت در **طریق** دو کس ریج نبوده
 بر دنیا کی یک حبس بره بیخ و زحمت ایلد بلر وسیعیه فایده کردند
 و فایده کرسی ایلد بلر بیکی اند و خدمت و خورد بره اولکم مال کسب
 ایلدین و عیدین و دیگر آنکه آموخت و نکرد بره دینی اولکم علم او کردند
 و آنکه ایل بکل ایلدین **مقاله** علم چندان که پیشتر خواند علی اولدین که زیاده که
 او قورسن چون عمل در توفیق ندادنه لیکن چون که سندن عمل موفی
 نادان سندن محقق شود نه و نشاند اولکم که سنان عالم در جادایی
 بروکتایی چند بر حیوان در که آنکه اوزرند بر قای کتاب و اردر
قال الله مثل الذین علی التوریت ثم لم یعملوا بها مثل النصار
یحمل اسفار قطع ان تری مغز اعلم خیر اول عقل سز که علی
 و نه خیر و اردر که بر وجهی است یا دفتر که آنکه اوزرند اولان
 سندن همین میدر موفی کتاب میدر زیر اگر اندن خیر اولدین
 آنکه ایل بکل ایلدین **مقاله** علم از بر دین پرورد منت علم دین
 سکلدن او ترین در معینی دینی تربیت و تقویت ایچوندر از بر دنیا
 خور دن دنیا بکلدن او ترین دکلدر معینی مال و جاه تحصیل ایچون دکلدر

در
 این
 کتاب

بیت که بر وجهی و علم و زهد فروخت هر کلمه بر وجهی و علم و زهد
 صا دین معینی حصول دنیا ایچون حاصل ایلدین خرمی کرد کرد و بار
 بسوخت شول بکر که اولکم که بر زمین جمع ایلدین و حسب یا قدر
 معینی اخرتده اندون که فایده ایشتر همان دنیا ده چکد که منت
 قاور **طریق** عالم ناچر وجهی کار فاسق عالم کورست شعل دار انده
 شعل طوحتی بر کور در معینی بو بکر که بر زمین به و هو لا یهتدی زیلا
 اندک ایلدین حدایت بولنور که خیرین که از اندن علم تحصیل ایدرسن
 عمل ایلدین حدایت بولنور را مال اوله مهتدین اولنور که علمند کنون
 اصلا حدایت ایشتر **بیت** فایده هر که در باضت هر کلمه بر وجهی فایده
 حبس یرده صرف ایلدین جزین خیر و زبردین داشت ایلدین عیسی شکر بکر
 برین صا تون المقدن او ترین یا نه ان تون الدین عاقبت برین
 صا تون المددین و التوفیق ضایع ایلدین **طریق** ملک از خرد دندان جمال
 سلطنت عاقلدن جمال و رونق طوثر و دین بر وجهی که دان کمال باید
 و دین السلام صالح لرا کمال و شرف بولنور یا شکان بنصیب خرد دندان
 محتاج ترند یا شکان عاقل که نصیب کنه محتاج در که خرد دندان
 بتقریب یا شکان که عاقله احتیاجی زیاده در **طریق** بند اگر بشنوی
 این یا شکان بنصیب کنه اگر قبول ایدر ایلدین این یا شکان در وجه دفتر
 به ازین بند نیست دو کلمه دفتر ده سلطنت متعلق بودن ایوبند
 بوفدر اول بند بود در جز بند خرد دندان عاقلدن خیرین کلمه
 عمل بیورمه کرم عمل کلمه خرد دندان نیست اگر عاقله ایشی
 دکلدر معینی عاقل اولان که بوناز کبی قرش **طریق** سه چیزین به
 چر بایدار نماز اوچ سندن سز بایدار و باقی قالمه مال به
 تجارت برین تجارت سز مال و علم یا بخت بره دینی بخت سز علم

وملك به سياست برين دني سياست سرسلطنت رحم آوردن
 ببردان پيامبر اوزره ترخم كنورلك يعني انله ترخم ايليك ستمت
 برنيكان ابولر اوزره ظلم دربر كنيدانلر رنجيده ايدر لر و عفو كردن
 از ظالمان و ظالمان دن انديك لر ظلم عفو ايليك جورست بر دروشتان
 مظلوم و فقير لر اوزره جور در زير انله جفا ايدر لر **بيت** ترجمه بيليك
 نيز دزدان كشتن ديشلو قيلان اوزره ترخم ايليك ستمكاري بود
 بركو سفندان قيو نلر اوزره ظلم لر اولاور زير اكر ترخم ايليك معني ده
 انلر ايليك **بيت** خيست راجو تقيد كني و بنوازي خست چون كجايت
 و رعيت ايدن بدولت نوكنه مي كند با نيازي سندان و سندان سببي
 ايلارون خيست كناه ايدر سندان مشركلك ايلر يعني اولر كناه دهن
 دني شريك سن **كهنت** مهران سترين كه دايو با دوست درميان منه و اولر سترين
 يعني هر قنفي سري كه بلورسن دوست اور يا به قوم يعني دوست سويلم
 چه دايه كه وقتي دشمن كردد نه بلورسن كه بروقت دشمن اولر صكره
 بشيما نالورورسن و هر كز ندين كه توانا بدشمن حسان و هر ضرره كه قافا
 در كن اينه دو شمنه ايرشدرمه باشد كه وقتي دوست كردد اولر كه يعني
 احتمال درك بروقت دوست اولر **بيت** رازن كه ضاهي نران
 ماندر بر رازن كه استر سن نران قالم باكن درميان منه اينه بر كسي
 اور تا به قوم يعني كسيه سويلم اكر چه معتمد بود اكر چه اولر دوست
 معتمد و صا دق اولر كه اورا نيز دوستان صا دق باشد زير انلك
 دني صا دق دوست لر اولاور برين بريدن فاش اولاور و هيچ
 بر سترين نو و هيچ كه سندان مشرك اوزره از تو شفق تر نبا شد
 سندان شفق لك اولر **قطعه** خامشي به كه خشم در خويش خاموش
 لو ياك كه كند و كوكلار سترين با كسي گفتن او كه گويي بسكيه ديكر

واکه تنبيه ايدوب ديك كه اول سترين كسيه ديكر اي سيلمه اك ز سر
 چشم بند اي سيلمه صوبي چشمه باشند بغله كه چوپر نه بتوان بستان
 چوي زير چون كه يعني خوف اولدي اولوقت ابرق اولور بر معني
 بخلق عك دكله **بيت** سخي در نهان نيايد كفت غول سوزي تنه او سو
 بلك كر كزي يعني معقول دكله كه بخرانجن نيايد كفت كه اينه هر مجلس
 و كزنت ده سويلك لايق اولميه **كهنت** دشمن ضعيف كه در طاعت
 ايد بر ضعيف دشمن كه طاعت كله يعني مطيع اولر معصودي بزان نيت
 انك معصودي اتدن عتري دكله كه دشمني قوي كردد كه مرور ايام
 ايد بر قوي دشمن اولر و گفته اند دي ايتشدر كه بر دوسه دوسته
 اعتقاد نيت كه دوست لرك دوستلر اوزره اعتقاد ديو قدر تا بخلق
 دشمن نه هر رسد عجب دشمن لرك تلقين نه اير شور يعني نه اعتقاد **بيت**
 هر كه دشمن كوچك حقير شما رد هر كيم كه ضعيف دشمني حقير ما به
 اتدن هذر اينه بدان كه آتش اندك را مهمل كدارد اكه بكنز كه
 از جوت آتشي مهمل خور سويند رز **قطعه** امروز بکش چوچ توان گشت
 دشمني يو كوت ديد چون كه ديك عك در يعني ق در سن كاتش چوبند
 شد جهان سجت زيرا آتشي چوك بندن يعني زياره اولدي جهان
 يقيد يعني يفر دشمن دي آتشي كيو در كه فرقت بوليج عالي حرا به و پر
 مكار كه نه كند كه راقوه كه دشمن با يني قوره و چنگه ها عز اولادش
 كه ب تيري توان دوخت دشمني كه نير ايد هلاك ايلك دشمني عك
 بوعهد مي جايز در دشمني نيره ديك يعني هلاك ايلك عك در بواكي
 معني معني بر در **بيت** بر دوست با دشمنان اعتقاد ايلك نيايد كرده
 با دشمن هلك دوستلر اوزره اعتقاد ايلك لايق و معقول دكله
 ويرا و از خوش اواز كوزي نه غره نيايد بودن و اطفالك خوش اوازي اوزره

مغفور اهل وطن کمرکز که ان بجای به بدل مغد زیرا اول یعنی به دشت لکرت دو
ستلخی برضال اید بدل اولور و این بخواب متغیر کرد و بهو یعنی الف
لک خوش اوانی برضال اید یعنی بالغ اولور اید متغیر اولور **بیت**
معشوق غمناز دوست را دل ندیج نیک عشق لوجوبه دل ویر عیس
ویر میدیج آن دلجی ای بنیج انجمن محبوبه اگر کوکل ویر راسک اول
کوکل ایر لوفویرس یعنی وصال اید فی طوبی **حکمت** سخن درین
دو دشمن چنان کوی سوزی (یک دشمن لور ناسنده انجمن سوبه که اگر
دوست شود شمع زده تا بشی اگر اول کسی دشمن اگر بری بری اید
دوست اول لوجیل اولیسن **شعوب** میان دو کس جنگ چون آتش
است ای که اور ناسنده جنگ آتشی کی در سخن چنین بدخت همین
کثاست بهر غی زهیمز جلیجی در یعنی حفظ من سبب اولیجی در گفت
این آن خوش و کرباره دل بولاو یعنی اول دشمن کیر و بری بری اید
کوکل خوش اید لوجی صلح اید لوجی اندرین کورجت و جیل اما
اول سخن جبین اور نه کورجت و جیل اولور میان دو کس آتش
افروختن ای که اور ناسنده آتشی شعله کیندر دشت و خلقت نور
درین بهو حق عقل و کدر یعنی قیاس و کدر کند و سنی اور نه بافت
بود و جلدی معنی بز در کند و سنی اور نه **بیت** در سخن به دوستی
آهسته باش سوزده دوست اید آهسته اول یعنی یک سوبه نازد دشمن
خوار کوش تا که فانی ایچ دشمن قیاس طوبی بشت دیوار ایچ کوی
دیوار قنده ایچ که سوبه سن عقل طوبی تا نباشد در پس دیوار کوش
تا که دیوار در دزدن قیاس طوبی که اولی **حکمت** هر که با دشمنان دوستان خود
صلح کند هر که کند و دوستی نیک دشمنان اید صلح اید سر از اردوستان
دارد و دستگیر انجمنک صوسی طوبی **بیت** بشوین این مرد صفا از آن دوست

دست این عاقل اول دوست دن ال بو یعنی لکه اید با دشمنان بود هم
نشست با سنک دشمن لکه اید بیل اولور سنی و صفا صبی اول **حکمت**
چون در مضایح کارین متغیر باشی چون که برادش ده نزد اید
اولا سن ان طرف احتیاج کن که به از اندر بر اید اول طریقه احتیاج اید
یا ضرر سز که یعنی ضربه را بشکست حاصل اول **بیت** با مردم سهل
کوی و مشوار مکتوبی رفقا و ملاعت اید سوبیج کسبه یک سوبه با آنک
در صلح زند جنگ مجبوی اول کس اید صلح قیاسی فقر یعنی صلح طلب
ایدر جنگ **حکمت** تا کار بیزی اید مادام این آلان اید حاصل اولور
جان در خطا افکندن فانید جان خطره برحقا یعنی کشتی کندی
تمکله انقلاقی و کدر عیب کوی در آخر الحیل کسب عیب ایدر حیل که
افزین قلیج در یعنی چون که حیل لرایه مصالحت حاصل اولی **بیت** جنگ
مباشرت لازم کلور **بیت** که او باین جنگ آورد در رکاب نخواهد
بخش از تو داور صاب **بیت** چو دست از هم صیلتی در کست
چونکه ال دو کس حیل دن کس لای یعنی اید مصالحت حاصل اولی
جلالست بردن بشمشیر دست اول وقت ال قلیج التک یعنی التک
جلالدر **بیت** بهر دشمن رعت مکن دشمنک عجزین اوزره نهم اید
که قادر شود بر نورخت نکند زیرا دشمن اگر قار و غالب اولی سنک
اوزر که نهم اید **بیت** دشمن چو ببینی ناتوان لاف از بر و خود مزین
دشمنی چون که قدرتش و ضعیف کور من کند و بیفکدن اورم یعنی
قوتک مغرور اولی اید بیفکی یورین لاف اورم مغریت درم انخوان
مردیست درم بر صحن زیبا را انخوانده بر اید و اردم بر صحن
برار و ارد **بیت** خوار بقه و ضعیف و دایک مردانه بوق بفرخی
دلاور کور دلا مردانه بوق **بیت** هر که بدین را نکند هر که بظایح دلیله

خلو را از بلای او براند خلق اول ظالمك بلا سنده قورتر او را از غذا رخنه
و اول ظالمك حوب قبايك غذا بنده قورتر پسند برست بخشش و لیکن
مرحم مقبول در اقامه بر ریش خلق از مرحم ظالمك یاره می اوزره مرحم
قوم یعنی اگر مرحم آنچه ندانست آنکه رحمت کرد بر بار اول کسی که ایلان
اوزره مرحم ایلمد بلمدین که آن ظلمت بر فرزند آدم که ایلان ترحم ایلمد
آدم او را اوزره ظلم در **پند** نصیحت از دشمن پذیرفتن خطاست
دشمن دن نصیحت قبول اعلك درو لیکن نشیندن رواست اما شتمك
مفعول در بنا بخلاف آن کار کنی که آن عین صوابست تا آنکه خلا فی
ایلمد اینی تلمیذ من که اول عین صواب در **مشو** حذر کن ز آنچه دشمن
گوید آن کن حذر ایلمد اول نشد دن که دشمن از ایلمد در یعنی دشمن اعتماد
ایلمد و آنک سوزن ایلمد برایشی ایشم کردن حذر ایلمد که بر او نوزد دست
تقابن زیر اسکره مقبول و بشما نلو ایلمد دینک اوزره اورین
یعنی بشما ن اولورسن اما عسکر نه فایده کرد راهی نماید راست
چون تیر اگر دشمن سکا او را کبی طغری بر بول کوسره که اصلا اندن خطا
ظا میرا و کیم از او بر کرد و راه دست چپ کیم اندن رجوع ایلمد و اول
الک بولنی طور یعنی اول کوسره کی طریق خلا فنه کرد **حکمت**
خشم بیش از حد و قشست آرد حد دن زیاده غضب غرض لغور
یعنی خلق اندن نقره ایدر و لطف به وقت هیبت برد و وقت
لطف هیبت ایدر یعنی بر وقت ملاطفت و ملایمت ایلمد کشنیک
هر دینی کیدر نه چندان درشتی کن از تو سیر کردند اول قدر حد
و غلظت ایلمد که سنده طوطو یعنی متنفر اولار و نه چندان نرمی
کن که بر تو دلیر شوند و اول قدر ملایمت و رفق ایلمد که سنده اوزره
دلیر اولر یعنی سکا غلبه ایدر **مشو** درشتی و نرمی بهم درجاست
غلظت

غلظت و ملایمت برین برین اولمقد ایدر و چو حد که صراج و مرحم
برست قان الیچی کبی کایاره ایدر یعنی و مرحم قویچی در درشتی نگیرد و مرحم
بیش عاقل اولان که حیثونیه او کینه طوغر یعنی عاقل ایدر غرض
که آن قصه کند و رضویش نه عاقل سمست لك او کینه طوغر که کینه قریه
ناقص ایلمد یعنی اول قدر ملایمت و تواضع ایلمد که خفت و موضعه
نقصان ایدر نه موضعتین را فروید نه در نه او غرا دن کند و سنده زیاده
لك و کبر قور یعنی نه کبر ایلمد نه یکبار نه تن در مذلت دهد نه بر او غرا دن
تنی مذلت و بر یعنی نه کند و تنی دلیل ایلمد **مشو** شبانه یا بر کفت
این فردمند بر جوانان با کینه ایدر این عاقل مرا تعلیم ده بر اندک
بند یکم پیرانه بر بند تعلیم و بر یعنی با که بر مفعول نصیحت و بر کفت
شیک مردی کن نه چندان با ییچی جوانان ایدر نه بند مردك و ملایمت
ایلمد اما اول قدر ایلمد که در دجیره که کینه دندان که ککن دیشو قور
سندك اوزره قوی و غالب او که قویون سر که هلاک ایلمد نصیحت ایدر
جوانان اولدو چی ایچون بولم نصیحت ایدر **حکمت** دو کس دشمن ملک و دین اند
آچی که ملک و دین دشمنی در یعنی برین دشمنی در پادشاه به حکم علم
سز پادشاه ملک دشمنی در غضب سبی ایلمد خلق اندن نقره ایدر و زاهد
به علم و علم سز اهد دین دشمنی در که سز ملک خلافت سبک اولور
بیت بر سر ملک میا دان ملک فرمان ده ملک باشی اوزره اول کس فرمان
و بیچی پادشاه او کمون که خدارا بنود بنده فرمان بردار که الله تعالی اند
آخر نه طوخی بنده اولمیه یعنی الله تعالی اند امر نه طاعت ایدر بیچی اولمیه
کس پادشاه او کمون **حکمت** پادشاه باید که بخند بر دشمنان خشم نراند
که که پادشاه دشمنان اوزره بر مرتبه ده خشم سوریه که دوستان را اعتماد
مانند که دوست لره اعتماد قالمیه یعنی حد دن زیاده غضب اعتماد تا توکل

اندن نغز ایدر آتش خشم اول در خداوند خشم افتد غضب آتشی اول غضب
 صاحب دوش یعنی غضب خشم اول غضب ایدر کیم ایشور پس زان
 بخشیم رسد یا نرسد صکره بالکی خصم ایشور یا ایشور یعنی غضب آتش
 اگر ایشور خشم مقرر دکلدر **مقرر** تایدینی آدم خاک زان خاکه ضلوه اونی
 آدم او خلیه لایق دکلدر کدر سر کنند کبر و تند و باد که با شنده کبر و
 حد و سرعت و عجل ایل یعنی تنگی و حد و عجل ایدر بی اولان را با
 چنین کرمی و سر کشی بی بو عجل یا اولان و سر کشی ایل بیستند
 از خاک یا ز آتشی ظن ایلیم که طبع اقد سن یوصه آتش دن بیسن
 که سندن بو قدر حد و کبر و عجب وار در یعنی سن شیطان کی آتش
 بر آتش سن که سنده بو قدر اختلاف شیطان وار در **قطر** در خاک بیلقان
 بر سیدم بعایدین حضرت شیخ ایدر بیلقان ملک نشده بر عاید ایشور
 کفتم مرا بتربیت از جهل پاک کن اول عاید ایتیم تربیت ایل بی جهل
 دن پاک ایل گفتا بر و جواک تحمل کن ای فقیه عاید پاک ایتیم بوری
 خاک کی تحمل و تواضع ایل ای عالم یا هر چه خوانده هم در ز خاک کن یا خود
 هر که او قوش سن دو کلمه سی طبر ایل التنا ایل یعنی حکم التفات و
 اعتماد ایل ز ایل علم و تحمل ایچون در چونکه سنده نموده علم اولی ایل علم
 مغرور اولم بکلم معدوم مقابله فوزیر اولان علم دن اصل سکا فایده
 بو قدر نتیجه کلام تواضع و تحمل کبر و عجب کبر **حکمت** در ضوین در کت
 دشمنی گرفتن راست در ضوین اولان که بر دشمن الله گرفتار در کت
 هر که آرد که هر قنده که کشته از ضلوه عقوبت ان خلاص نیاید اول
 دشمن عقوبتی اندن خلاص بو کمر اول دشمن عقوبتی اندن
 خلاص ایچون فلک اوزده در ضوین اولان که **سبب** ز دست خوی بد
 خویش در بلا کاند کندی که بر امر ضوینک الله بلا ده در هر کت

خلاص

اگر دست ایل ایشور

خلاص بو کمر نیاید جو بیی که در سپاه دشمن تفرقه افتاده چونکه کور سن
 که دشمن عکس تفرقه و مخالفت و دشمن تو جمع باش سن جمع و صفا
 خالص اوزره اول و اگر جمع شوند و اما اگر دشمن عکس جمع و متفق
 اول سر از بریدن اندیشه کن بر آکنده که دن خوف ایل کسین منم
 ایدر سر ایل غافل اولم **قطر** بر و با و ستان اسوده پشیمان یور
 دوشمن ایل آتوده او تور جو بیی در عیاض دشمنان جنگ چونکه
 دشمن ایل اورتا سنده جنگ کور سن و کرمی که با هم یک زبانند
 اقا اگر کور سن که دشمن بر بر ایل متفق در کمان راز کن
 بر باره پشیمان با یکی مغرور و حصار که بر جی و با روی اوزره طاش
 الت یعنی جنگ صحر اول **حکمت** دشمن جواز هم حیلین در مانده دشمن
 چونکه دو کلمه صلیم دن عاجز قلم یعنی حیل ایل فرصت بولیم سلم
 دوستی بچینانند و متعلق زنجیر فی دیره در یعنی دوستی صورتی
 که سر ترسب آنکه اندن صکره اول دشمن که بد کرمی کارا کند و متعلق
 ایل تمل ایل که هیچ دشمن نتوان که هیچ دشمن اول ایشور ایل که قادر
 او **حکمت** سر بار در دست دشمن بکوب ایلانک بخشی دشمن ایل ایل
 دوش که از احده الحنین فایه نباشد زیرا ایل ایل ایل ایل ایل فایه
 نک برندن فایه او نمک اگر این غالب ایدر ناکشی زیرا اگر بویعی
 دشمن غالب کلم ایلایه دپله که و اگر ان از دشمن رسی و اگر اویعی
 ایلان غالب غالب کلم دشمنان قوتلده که **سبب** بر و ز معرکه ایچون شو
 ز خصم ضعیف جنگ کوننده ضعیف دشمن دن این اولم
 که مغرور بر آرد چودله ز جان برداشت زیرا ایلانک بیی
 سنی چقا در اول ضعیف خصم چون که جانندن کوکل بو قاریه
 طوین یعنی حیاتندن امیند قطع ایلایه **سبب** خیر که دانی

دی بیار آرد بر خیر که بکوشد بر قلبی بخیمه ایدر نوحاوش
 باشد اول حصوله سن خاصوش اول تا دیکری بیار دتا که اول
 خیر بر خیر که کتوره **بیت** بیلان مشرده بهار بیار ایل
 بهار مشغلتی کتور خیر بدیوم باز بکزار بر امر خیر کیر و بیقو
بیت بادشاه را بضاقت کنی واقف فکر دان بادشاهی بر کنک
 خیانتی اوزره واقف ایلیم فکر فکر اول وقت واقف ایلیم بقوله
 کما واثقی بنی کما قبول اوزره اعتماد ایدی اول من یعنی نور کما
 تمام الحلی من و کینه بر هلاک خود سی بیکنی بوضه کند و هلاک
 اوزره سی ایدر سن **بیت** بیج فتن گفتن انگاه کن نور سولیم
 ندر کنی و فکر بی اول وقت ایلیم دایه که در کار کیر و خنی که بیکن
 که نور کما تاثیر وار در **بیت** که بضیعت خود را بی بیکند و کم
 کم بر خود را بی بضیعت ایلیم اوضو بضیعت دیکری فتن است
 او کند و سی بر خیر که کما بضیعت فتن **درکت** فریب گفتن
 محور دشمنک فریبی عیم یعنی صیله سنه الدائم و خور معاذ فر
 و معاذ خوریه صانقون الم یعنی مدینه معزور و کم که این دام
 زور نهاده است زیرا بوی یعنی دشمن زور و نفاق دانی فتنه
 سی غافل فتنه کسروان کام طمع کشاده و اول یعنی مدینه طمع
 طغنی یعنی اختری اچش در نظر افت ایلر سندن بر سنه الحلی الحق
 ستایش خوش آید الحق ستایش خوش کور چون لاشه لاشه
 کبی که در کعبش دی فریب نماید که اول لاشه نک طبع و خنده او
 فوره سن سمن کور نور نه کم قضای کره کاوی در ایل ایدر
قطعه الا تافش منوب مدح کنی کوی انگاه اول صقن در اهل فتنه
 استماع اتم سن اندک فاب نفی از نو دارد زیر اسندن باز صی فتنه
 فایده

فایده یعنی چهل ایدر اول سیدنی بوقدر مدح ایدر اگر روزی مرادش
 بر نیار ی اما اگر نیکون مرادنی حاصل اتم سن دو صد چند ان حیون
 شمار د اول وقت آبی بوز اول قدر سندن غیب لری صایر **درکت** متکلام
 کسی غیب تکلیف دوز سولیم نک مادام که یکم عیبی طوعه سخش
 صلاح پذیرد انک سوزی صلاح قبول ایلیم یعنی سوزی مقول
 و لطیف اول **بیت** مشغله بر صفت گفتار خوش کند و صفت گفتار
 اوزره خرة اولم بنی من نادان و پندار خوش نادانک غیب
 ایلیم کند و پندار ایل **درکت** مع کسی را عقل خود بتمان غایب عالم ده
 دو کلمه کیم کند و نک عقل کمال ایل کور نور یا خود کمال ده کور نور
 دیکر اول و فرزند خوش بجان و دو کلمه کیم کند و نک فرزند
 جمال ایل کور نور یا خود دیکر اولور **قطعه** یکی جهود و سلمان نزاع
 بیکر د جهود و سلمان بر بر ایل نزاع ایلدیم چنانکه خنده
 گرفت از نزاع ایشان اما انجلیس نزاع ایلدیم که انکه نزاع خند بنی
 کلام طوید چنانکه مرا خنده گرفت از نزاع ایشان تقریر نه در یعنی
 کلام بطیره گفت سلمان کر این قبایل من سلمان غضب ایل انده
 ایتدی اگر بوی قیام درست نیست خدا با جهود میراغ درست
 و کلام این خدا بنی جهود اولد جهود گفت بتوریت بخورم
 سو کند جهود مسلمان ایتدی بتوریت اندا بچرم اگر خلاف کنم **بیت**
 تو مسلمانم اگر به حصوله خلاف ایدر رسم بخلیس مسلمانم کراز
 بریط زبیا عقل مقدم کرد و فرضا بر یوزنده اگر عقل مقدم
 اولم یعنی که ده عقل قالمیه بخود کمان نیر و هیچ کس که نادانم
 هیچ کس بن نادانم دیو کند و سنه ظن الفکر بلکه عالم ده بند
 عاقل بوقدر دیو ظن ایلد **درکت** ده ادی بر سفره بخورند او نه

آدمي بلکه دني زياده برهمنه اوزره حضور ايل غوغا سر طعام پر لور و کله
بر صيف بر سر بند و آكي کلب بر صيف اوزره بکته الغر لغوغا ايل بر سر کلت
فريص يامهان کر سته است بكون جهان هريص اولان که آق در زير ايل احبانه
خلاص بوعمر و قانع بناغ سیر و بر نانه قناعت ايل بکي طوق در زير آکيه
اختيار عرض اتم **زيت** روده تنک تنک نان نهی بکره دطار بر سر بکوش
نان ايل يعني قنق سز اتمک ايل پر لور و نعت روي زرين بر کنگه ديد
تنک اقا طار و طوع کوز پر يوزند نعتي پر ايل **خوشه** بدر چون
دور عرض منقضي کشت بدر کچون که عرب دور بر منقضي اولد
يعني عرب آفره ايل دین مرا اين يك نصیحت کرد و بکذشت بکام بوبير
نصیحتي ايل دین و کچي يعني اولد دین اول نصیحت بود که
شهره و آتش است از وین پیر هينر که شهره و آتش اندانده پير هينر
و اختار از ايل بخود بر آتش دوزخ فکن تيز کند و اوزره دوزخ
آشي تيز ايل با خود يعني بويلم اوله کند و کما دوزخ آشي اوزره
تيز ايل يعني کند و کما دوزخ اتمه دران آتش ندرار طاقت کوز
اول آتشده يا غوغا طاقت طوع عرض بصر ايل بر سر آتش زن
امروز بار بار بکون دناده صبر ايل بواش اوزره بر صبور
يعني شهوت نکره ايل **مکت** هر که در حال توانايي نکوبي ننگه
کمه که قدر لولو حالنده غير ايلک ايل بکيه در وقت نانولان
سختي بيند قدر سر لغو و قنده سخت لغو و اتم کور **زيت**
بدر اختار از مردم از اريشت ظالم و موز دین بدرخت که عالمه
کيه بوقدر که دوز نصیبت کش باز نصیبت زير نصیبت و بلا
کوناي که اگر با و فعايل دکلر **مکت** جان در حيايت بکدرست جان
بر نفس خف ظنده در يعني جبار بر نفس ايل قايح در اول نفس
نقطه

منقطه اول جبار دني منقطه اولور و دنيا وجود دني ميدان دوزم
دنيا آكي عدم اورتا سنده بر وجود در اول آكي عدم بر عدم
قديم بر عدم حادث در دین بدنیا فروشان خرد دیني دنيا به
صانع لفر لفر يعني اهل لور و یوسف را بفروشد تا چه فرزند یوسفی صانع
عجب انک بهاسي ایل اندن يك نه صانع ایلور **زيت** یا مغوش بدنیا
بني بود نکره انک یوسف بزر ناسره بغرضه بود قال الله تعالی اتم
اعهد الیکم یا بني آدم ان لا تعبدوا الشیطان حق تعالی هفريه
ایتدین بن سزه عهد و وصیت الله دین ادم او غول لرب شیطان
عبادت و اطاعت اتم **زيت** بقول دشمن پیمان دوست بشکني
دشمنک کوز دین و دینک پیمانني صد که يعني شیطانک اغوی ایل حق تعالی
حضرتک امرنه فی الفت انکک بیدین که از کبرین دین و بکام پیر سیه
کور که کم دین کلدک و کیم اولاشدک يعني خدا دن دور او لرب شیطان
قریب اولد که **مکت** شیطان رجب با خلصان برین بد شیطان رجب
مخلصه اضلال اتمک قادر او لمر و سلطان با مفسدان و سلطان مفسد
ايل بوقار کلمه يعني اندان با نبي اتم قادر او لمر عالم و ملتر قدر
کيه که مفسد اولد قدر دن محبوس او لور **زيت** و اتم ده انک بکاز
قرض ویرم اول که بکام بکاز در و خود دهنش زافه باز است
اگر خود انک اغری فقر دن اچلمش ایل ده يعني زياده فقیر او لور
ايل ده کو قرض خداغي گذارد زير اولان غارانه تعالی دنک قضی
اد ایلر از قرض تو نیز غم نذار دظا هر در کسک و فشدن دني غم
طوع **مکت** هر چه زود بر آید و برینا بد هر شنه که تیز صلا و لور
جو و زمان کلنر **مکت** خاک مشرق شنیده ام که کنند خشم که مشرق
خاکني ایلر لرب کچیل ساله کاسه چینی قرقه بیلده کاسه کاسه چینی

قزو پیلده کاش کاشه چنین که مراد فقور پدر صد پوزین کنند در بغداد
 بغداد ده بر کوزه پوزینی ابله یعنی لاجرم قیمتش همی بینی لاجرم آنک
 معنی کاشه بینی نذ قیمت و اعتباری کورس کانیج درو سائر طار
 آنکه نسبت نه در **قطر** مرغ از بیضه بردن اید و زین طلبه مرغ کرده
 دن طاشره کاور و زو طلب ایدر یعنی فورین آنکه حسن حاصل اولور
 وادی میچ نزار و خبر از عقل و خیز و اقا وادی زادن عقل و خیز و دن
 خبر طوغز و کند و سنی بیلر آنکه ناگاه کسی کشت بچینرین نرسید مرغ
 که دفعه بر کب اولدین بر سر نه یعنی بر قدره ایدر شدین وین تمکین
 و فضیلت بکاشت از هم چیز افا بود که مراد آدم او غل در قدرین و فضیلت
 ایلد و کلا شدن کچر یعنی زیاده اولدین بو یعنی دینی لطیف در قدر
 و فضیلتند بو معنای کوره تمکین ده اولدین بایه معنای اولور ابلکینه
 همه جا هست از ان قدرش نیست صریح و کلام یرده و اردر اولور
 آنک قدری یوقر لعل دشوار بدست آید از انست عزیز لعل صفت
 و شفت ایلد کلا کور یعنی آله کیرد اول ایلدن عزیز و مقولر **قطر**
 کار نا بصیر بر کیرد ایلد صبر ایلد حاصل اولور و مستعمل بر در آید اقا و کلام
 ایدر دیو اوزره کور یعنی مصالحتی حاصل اولور **شور** بچشم خوشن دیدم
 در بینا بان کند و کوزم ایلد کوردم بینا نازده که ایهه شویو بد از تقابان
 که ایهه کیدن عجل ایدر چون سبوا التدرین یعنی مندرله ایدر عجل ای
 کچرین سمند باد بای از نذ فروماند بل یقولو یعنی جابلک است بکلدن
 قالین شربان همی ناصحیر اند دوه جی انجلیس یعنی اولک کبی ایهه
 ایهه سوردین اصلا قالمدرین **پند** نادان را به که از خا خوشی نیست
 نادان خا خوش نقدن یک نشه یوقدر اگر این مصالحت بدانی اگر
 نادان بو مصالحتی بلیدین نادان نبودین نادان اولور ایدر **قطر**

چون نذاریه کمال و فضل این به چون که کمال و فضل طوغز من یعنی چون که
 بونلر سمند یوقدر اولر یک زبان در دهن نک دارین کسانک اوز کوه
 حفظ ایدر کن معنی سولیمین آدیجی رازبان فضیله کند ایدی جی
 سان رسوای ایلد جوزیه نذر اسبکس اوین ایچ سرنینج اولور
 ایدر که بر کوره الله الله بدینی **قطر** خبریه را ابله بتعلیم می کور بر ایلد
 برخه سولیمین دیو تعلیم ایدر ایدرین بو بر وصف کرده عذر ایدم دایم عذر
 آنک اوزره صبر ایلدین حکمی گفتش این نادان چه کوفتی بر عاقل
 آنکه ایدرین ای نادان نه چالشور من درین سودا بترس از لوم لایم بو
 سودا ده ملاحت ایدر یعنی نذ ملامتدن خوف ایلد کاسططن و سرفش
 ایدر نیاموزد بهایم از تو گفتار بو ظاهری بهایم سمند نطق و کفر
 اولر عذر موقعا موش نیاموز از بهایم باریسن بهایم عذر خا موش اولر کن
شور هر که می مل نکند در جواب هر که جواب ده یعنی سوزده تا مل و نک
 ایلیم بیشتر ایدر سخت ناصواب اولر کسانک اکثر سوزیه ناصواب کلور
 معنی ناصقول سولیمین آرایه چومردم بهوش یا دینی کبی سوزین
 عقل ایلد به یعنی عاقل کبی معقول سوز سولیمین یا بنشین همی چو بهایم خوش
 یا خود بهایم کبی خا موش او تو **کات** هر که بادان نزار خود بخت کند هر کیم
 که کند و دن غافل ایلد بخت ایلد تا بداند که داناست تا بیلد که داناست
 در یعنی عالم ایدر کبی بل سونلر ایچون بداند که داناست بیلور که داناند
 زیر اکلد و سمند اعلم ایلد بخت ایدر اول خود دایه البته ملزم ایدر به عجل ایدر
بیت چون در آید به از تو کی سخن چون که سوزده بر کس سمند یک کلم
 معنی سمند اعلم اولر که به دایه اعتراض ایلد **نوق** **دی علم حلیم کات**
 هر که باطلن نشیند نیکو نشیند هر که کیرا مزلر ایلد او توره ایلد کور مزلر

لا لطیفه متعارفه مقتضا سیم البتہ ابولردن ایلک کلردن کلک کلور شوق
کرتشند فرشته بادبو اگر فرشته لشبطان ایا او توره یعنی اختلاط ایلیم و
اموز و چاینت در یوز فرشته لیکن نطاندن و عشت و ضیانت و عیلا و کور
از بدان نیکو بی دنیا موزن حوا بود که بر اخر لر دن ایلک او کور غریب نکند
کرکه بوستاین دوزن خود کور کیمی لک ایلیم زیر ایلک طبیعتند بر تخی قوت
یعنی بونیم مال ایه اوله دانی بویلمه حال در **پند** در دمان را عیب
پنهانی پیدا مکن ادبی کرکه کور عیبی انکاره ایلیم که مرآت نا را بوی
کمی زیر ایلیم رسوای ایدرسن و خود را به اعتماد و کند و که اعتماد
ایدرسن **مکت** هر که علم خواند و عمل کرد هر کیم که علم او قودن یعنی تحصیل
ایلدن و ایلک ایا عمل ایلدن بدان ماند که کا و راند و تخم نیفت ندر شو که کور
که برکت چفت سوردن و تخم صاچیدن یعنی ایلدن عبت یره بو قور حجت
چکدیه **مکت** از تنی به دل طاعت نیاید دل سرتندن یعنی حجت حوا و فکر
اخرت اولیس که دن طاعت کلیم و بوست به مفر بضاعت را نشاید
و ارج سزاق به بضاحت بر اخر زیر مقبول اولان ایچ در بوست بر فایده
بر اخر زیر احديث شریفه وارده که حوا تعالی حضرت حیدر که قلبه نظر اید
عملند و سایر احوالند نظر ایلر تن به دار دن طاعت کلیم که فی مقبول اولم
مرايی لر طاعتی کیمی **مکت** هر که فی دلم چیست در معامله درست هر کیم
که فی دلم ده یعنی بخت و نزاع ده چیست و قوی اوله معامله ده یعنی سیرت
صالح ده در دست اوله بولم دکلد **مکت** نه هر که بصورت نیکوست سیرت
زینب در دست هر کیم صورتده ایدور انده سیرت زینب بو قور یعنی هر
صورتی خوب اولنک سیرتی خوب دکلد کار اندون نه بیرون زیر
ایشی قلب طوثر بدن طوثر **قلم** توان شناخت بیک روز از تنی لیل

در هر کوندره کشتک شما لیلدن اکلیم ممکن در که ناکی رسیده است یا کیه
علوم که ایلک علم لر نه مرتبه سی فنده ایرتشدردی ز باطنش ایمین بنی و
خود متواتر ایلک باطنندن ایمین اوله مغرور اولم که عبت نفس نکرده بالها
معلوم زیر نفس حبا تنی نیم بیل لده معلوم اولم **مکت** اگر شما هم قدر
بودی که اولم کیم لر قدر اولیدین پس شب قدر به قدر بودی ایلیم
قدر کیم سی قدر سزا و لور ایدین **بیت** کرسنک هم لعل بدشتان بودی
اگر دو کیم طاش لعل بدشتان اولیدین پس قیمت لعل اولنک یکسانند
ایلیم لعل ایلک طاشک قیمتی برابر اولور ایدین **بیت** پس قامت خوش کار چادر
باشد چو بوزن قامت که چادر التنه اولور یعنی ظاهر لطیف
کور نور چون باز کنی ما در بکشد چون که چادر به اچاسن کور رسن کار اولنک
افاسی در یعنی زیاده بکشو عجز در **پند** هر که با بنر کان سیرت هر کیم
اولور ایلیم و عنا دایره خون خود ریز و کند و فانی و کور یعنی کندو
ایا ایلک کند و می هلاک ایدر **قلم** خوبتر را بزر که می بینی کیم کردن
کند و که اولور کور رسن راست کفند بیک دو بیند لوح کر که دیر شانی
بره ای کور رسن زود بینی شکسته پستانی البتہ نیز صفت کور رسن
تو که باز بینی بسر با قوج سن که باشک ایا قوج ایا لویون ایدرسن یعنی
قوج ایا دو قوش رسن بو وجهلم یعنی قابلد رسن که قوج باشک ایلیم
لویون ایدرسن **مکت** پنجه با شکر اکلندن و عشت با شکر خوردن کار خردندان
نیست ارسلان پنجه بر قوج یعنی ارسلان ایا پنجه طوثر شمع و شمشیر
بومرغ اورمغ حاقل کره ایشی دکلد زیر عاقل دکلد و لر نه ضرر
ایرشد رکه قصد انحر **بیت** جنک وزور آوریه مکن یا صست
ایل جنک وزور لک ایلیم یعنی فی رب و مقاتله ایلیم پیش سیر پنجه و شیل
نه دست فی رب کس فتنه ایلک قولتنگه قوی یعنی حصوت اتم **پند**

ضعیفی که با قوی دلاوری کند بر ضعیف که قوی کیم دلاوری که ابله یعنی آنکه
ابله جنگ ابله اقدام ابله بار دشمنی در هلاک خویش کند و به هلاک اعدا
دشمنه بار و معین در **فصل** سابع به ورده راج طاعت آن ناز و حضور ده
بیش کنش که نه طاقی و قدری وار و در که رود با مبارزان بمقتل که با در
ایلم قتال کیده یعنی اندر ابله قتال ایدوست باز و به چهل می فکند ضعیف
و قوی سزا و آن که چهل ابله پنج بر خور یعنی پنج طوشتور پنج با مرد اهل
جنگال در مور پنج گوشت ابله امانه فایده که کند و به خراب ابله **حکمت** هر ضعیفی
نشود و هر کیم که ناصح که نصیحتی قبول اتمه سر ملاست شنیدن دارد خلقند
ملاست اشتک هوسنی طوشتور **بیت** چون نیاید نصیحت در گوش چونکه نصیحت
سنگ قول که کلید یعنی قبول اتمه من اگر به سر زشت کنم خاموش اگر سخن
ایده خاموش اول یعنی بخوش اول **حکمت** یا حضرتان حضرتان را نوا
ند دیدن حضرت سز و هر حضرت لوی کور که یعنی اندر اید مقبله اگر قدر
اولی تر همچون سکه با زار به زار ده اولی کلب هر کبی که سنگ
سکار بر آید که شکسته مشوب اولان کبی کور در پیش غلبه
رند عوف کور که یعنی عوف اید و پیش آمدن نیارند و آنکه
فته کلید که در اولی **حکمت** سجد چون مهر ناک نیاید سجد
چونکه هر ده بر که اید بوقاری کلید یعنی مقبله و غلبه آنکه در اولی
بخشش در بوستان افتد جانش اید اول کس که غلبه دوشتر
یعنی غیبت اید رفاه نه ده ایدی کبی **بیت** کند هر آینه غیبت
صود گونه دست مواجده مقبله ده ایدوب سوار شد که
قدرة اولین صود البته غیبت اید در هر مقبله کنش بود
نهان مقبل چون مقبله ده اول صود که مقبله دهی کنگ اول یعنی
سوی که قدری اولی **حکمت** چینی که با جهال در افتد بری قل که با جهال اید
مصلحت

مصلحت و احتیاط ابله باید که عرصه توقف ندارد که اندر نوز
اید طوشتور و جاهلی که بزبان آورین بر طلیح که غالب اید و به جاهلی
که دل باز لقا ایل بر عاقل اوزین غالب کلم عجب نیست بوحال عجب کلام
که سنگست با جوهری را می شکند زیرا اول جاهلی طاش در که بر جوهری
ص **بیت** نه عجب که فرود و دفنش عجب دکل که ابله یعنی خند
لیک مقنسی اشته کیده یعنی مغلوب اوله غنای بی غراب مقنفس
بر دلیل که غراب آنکه مقنفس **بیت** که حضرت مندر او پیش جفایی
بیند اگر حضرت مندر او باشند جفا کوره نادان خویش نیارند و در هم
نشود که اول حضرت مندر کند و کوکب پریشا و بی حضور اتمه مقنفس
اولی سنگ بد کوه که کاشه زرین شکند ذاتی به از زرینی اعتبار
طاش که التون کاسه بی صیه قیمت سنگ نیفزاید و زرم نشود
طاش قیمت زباده او زرم و التون قیمتی ناقص اولی **حکمت** هر قدر
که در زمره اخلاق سخن بیند و به عاقل است خلفه و ناقص و ناقصه
سوزن بغله یعنی سوبی که قادر اولی شکست مدار عجب طوشتور که اواز
بربط زیرا بر بط که اوازی با غلبه و دهل بر نیاید دهل غلبه بی ایل
بوقار کلم یعنی بوند اوازی از زدن آنکه اوازی اندر نوز و بون
عبیر از کند سیر فروماند و عبیر را یک سبی صریح را یک سنگند
اشته فالور یعنی مغلوب اولی **بیت** بلند اواز نادان کردن
افراست بلند اواز لونا دان بونیتی بوجلدی یعنی اقدام و هجوم
اتر که دانا را به نه شرمی بیند افت که حیا سز لقا اولی عاقلی کل
و مغلوب ایلدی نمی دانند که اهنگ مجازین لیکن اول جاهلی سیم
که مجازین مشوب اولان صدا یعنی مجاز به دهی زجا لونا که مقادیر
به رفاه لیمی در احتیاط و صفایان کبی فروماند زیرا که طبل غراب

جانباز طبلتك اواز نده ختم فالور یعنی مغلوب اولور **مکت** چومر اگر خطای
افتد چومر اگر چه کایه دوشه همچنان نفیس ملت انجلیس یعنی او که کبی نفیس و لطیف
و بخاره اگر بفلک رسد و غبار اگر فلک اوزره ایشه همان ضعیس بر ضعیس
مکت استعدادی بر تربیت و در نیست تربیت سز استعداد یعنی قابلیت اولاه
کمیه تربیت ایلمک صیف و دریغ درک ضایع اولور و تربیت ناستعد ضایع
و قابلیت اولمین کمیه تربیت ایلمک ضایع در زیر تاثیرین یوقد کمتر
اگر چه نسب عالی دارد خاکستر اگر چه عالی نسب طویر که آتش جوهر
علویت که اول نسب عالی جوهر علوی اولن آتش که اندک اصل اولور
ولیکن چون بنفس خود هنرین ندارد انا جو نکند و ذاتنده بر هنر
طویر یعنی یوقد ربا فایه برابرست فاک ایلم برابر در قیمت شکر
نی است شکر که قیمتی قشندن اوترب دکلر که ان فاصیت وکی
است بلکه اول حال شکر که خاصیتی جوکنان را طبیعت ۲ هنر بود
چونکه کنعان طبعی هنر سز ایدین یعنی ذاتنده هنر یوقا ایدین
کنعان نور پینا بیکر فرزندک اسپي درک کافر لایرا خراف اولور
بوايت کریم انک حقنده **الله لبس من اهله مکت** یعنی زاده که
قدرش نیغزود پیغرا و غا و غا و غا انک قدری زیاده ایلمد بر هنر
بنمای اگر دارین نه توهر هنر کوستر اگر طویر ایدک یعنی وارایه
احمل کوستره یعنی حسب و نسب کوستره انک قائمه سی
یوقد کل از خارست و ابراهیم از از زیر اکل خاددن و ابراهیم علیه
السلام از زردن در اگر اصله اعتبار اولیغی اولور لازم کلور که
هقره ابراهیم و کلم اعتبار اولنم جان بوبه بوبه دکلر **مکت** مشک
آشت که پیوید مشک اولدر که قوه یعنی انده مشک رایحه سی
اوله نه انک خطا ریکوید مشک اول دکلر که خطا که مشک دیه انده

مشک رایحه سی اولیم دانا جو طبلک عطارست خاموشی و هنر نمای
عالم عطار طبل سی کبیرک اسپم و هنر کوستره در یعنی کدوینی
عیان انکلم احتیاج یوقد زیر احوالند ناطا هر درونادان
چون طبل غایت و جاهل جان باز طبل کبیر بلبله از میان
نمی اوازیه بلبله و ایچی یوقد رویا قه در این و نامعقول یوقد در
قطعه عالم اندر میان نه جهنم حال جاهل اورتا سنده عالم مشکا گفته اند
صدیقان بو خصوص صدیق لبر مثل و بمثل در اول مثل بود در
شاهدین در میان کوراست اول عالم کوردر اورتا سنده بر جوب
در یعنی جوب کبیرک کور لبر جوب کور صدک لبر کبی جاهل
دینی عالمی کور لبر و اکم التفات و اعتبار انم لبر صحنی در سرائ
زندیقان زندیق سرانیده بر صحنی کبی در شتم کم زندیق که
مقطیم انم لبر جاهل در دینی عالم تقطیم انم لبر **مکت** دوشی را که برین فرزند
از ندر دوشی که بر عده یعنی بر نیجه زاده الم کتوره لروانک ایلم
دوست اوله لرنش ایدر بیکدم بیاز دندلا یوقد دکلر که اول دوشی
بر فخره رنجیده و بخصور ایدر **لریست** سنکی بچند سال شود لعل
پاره بطاش نیجه ببله یعنی جوب زخان کچک ایلم بر لعل پاره اولور
زهار تا بیک نفسش نشکني بیک صافن تا اول لعل بر فخره کش
ایلم صمیمین **مکت** عقل در دست نفس چنان گرفتارست عقل نفس
انده انجلیس گرفتار و زبون در که مرد عاجز در دست زنا کیر که عاجز
مرد قوی عورتک انده گرفتار و زبون در یعنی گرفتار و زبون اولور
کبی **بیت** در حقی بر سرائی بیشه حرم لوق قیومی شول سرائ اوزره
بطل یعنی ارتقا اول سرائ ده سرور و حضور اعبید فی طویر که بانک
زنا زوی بر آید بلبله که عورتک اوازیه اول سرائ دن یوقا ریه کلم

یعنی طشره به اشید بل **حکمت** آری به قور مکر و قورست قور سزای مکر
 قورند یعنی صای قور هیچ فائده به برامز و قور به رای جمل قورون
 و رای خ قور جمل و صغور یعنی رای قور و قور رای لازم در کم
 حصو مراده و سید اول **بیت** تمیزه بایر و نرسیر و عقل انک ملک اول غیر
 و نرسیر و عقل کر که اندر نصیر سلطنت کر که ملک و دولت نادان سلاح
 جنگ خداست زیرا ان دانک ملک و دولتی خدا نک حاکم سلاح یعنی
 خدا نک امر نه مخالفت انک و حکمتی قبول انک سبب و قور **حکمت**
 جو انردی که بخور وید وید جو انردی که کند وید و غنیه ویر به از غنیه
 که روزه دارد و بنیادید به عایدن که اوج طوبی و عقیده **حکمت** هر که
 شرک شایع از بهر قبول خلق کرده است هر کیم که مقبول خلق او غنیه
 او تر بر یا اید شایع و از رویه شرک اید شرک از شایع حلال در شایع
 حرام افتاده است اول که حلال از زودن حرام از رویه و شمش در زمره اکل
 و شریک ترک اید و صایم او عی و بنی بی شرک اید و عی و بنی
 او عی صی ایچون دکلر اید حرام اولور **بیت** عایدن که از بهر خدا کوش
 شینر عایدن که دن او تر کوش ده او تور به یعنی شرک دنیا اعتی
 و عایدن و زهد دن **حکمت** ایچون اول به بی ره در آتیه نزار یک چید
 بیچاره قور کواینه دن نکور زیرا اول طاعتن قلبیه صفی اصل اولور
 که جناب قدس ایا الشافعی سبب اول **حکمت** اندک اندک صای شود آرز
 اند برین جمع اولور بر او افزاولور و قطر قطر سبل کرد و قطر قطر
 برین جمع اولور برین اولور یعنی انانکه دست قدر در ندر اند یعنی
 اندک قدر طوطی سبب خرد و نک دار ندر ده طایف صقله را بوقت
 فرصت تا که فرصت و قند و مار از دماغ ظالم برادر اندک دماغن
 و مار بوقار کتور یعنی حاکم ایدر **حکمت** و قطر عی و قور از انقت

ندر قطر قطر او زره متفق اول به ندر یعنی قطر قطر ایا جمع اول به ندر
 و ندر ایا ندر اذا اجتماعت بخروقی ندر ندر ایا جمع اول به ندر اولور
 اندک اندک بهیم شود بسیار از از برین برین یعنی برین جمع اول به ندر
 دانه دانه است غل در ایدر کور همین که انبارده اولان غل دانه دانه
 در برین جمع اولور و غل را نک یکد سفاقت از غل ایا جمع اول به ندر
 دکلر که علم ایا جا هل دن سفاقتی کوره یعنی اندک ادب سز که محل ایل
 که هر دو طرف را زبان دارد زیرا که طرفه بیل زبان طوطی بعدی ایا
 بیان ایدر حیثیت این کم شود بوند یف عالمک مرتبی ناقص اولور
 و جمل مستحکم و اندک یعنی جا هلاک جمل حکم اولور **بیت** چو با سفل کوب
 بلطف خوشی چون که سفل به لطف و خوشی لای ایل سفل پس تلافت
 ایدر من قورن کردن کبر و کردن کشی اندک کبر و کردن کشی کبی زیاده
 اولور **حکمت** معصیت از صحر صاد رشود ناپسندست معصیت هر
 کیم دن که صاد اول به ندر و اول علم ناپسندست اما علماد ناپسندست
 رز در علم سلاح چنک شیطانست زیرا علم شیطان ایا چنک انک لای در
 و خداوند سلاح را چون یا سیر برند و سلاح صای چو ن که اسیر ایا ایل
 شصا برین بیشتر بود بی لای زیاده که اولور **حکمت** عایدن که نادان برین
 روزگار و روزگار برین نادان عایدن به زدن شمش ناپسندست
 فاسق و دشمن دن یک در کان بنا بینا بی از راه او فتاد فیل اول
 نادان تا بینا لای ایا بول دن و دشمن یعنی همراه اولدی که خلاف شرع
 اولان فصل ارتکاب ایلدن و بن دشمن بود در جه او فتاد فیل اول
 اکی کوز و وارایکن قویوب و دشمن یعنی فضا احتیاد ایلدن **حکمت**
 هر که در زندگی نانش بخورند هر که حال صیاندند اندک نانی
 میمیرد و صانی کور میمیرد چون میمیرد و نانش ندر چون که اول

انك نامي التمر لمعني ياد ايلز لمعني يوسف عليه السلام **و** خشك
 سال مصر خوردي يونف عليه السلام مصر فر لغند طويجي بمن
 ايدن تاكر سنگان را فاموش نكند تا اچ لرين ايليم لزن انكود زن
 بيوه داند انكود زنك لذتني طول عورت بلور زيرا تمام اختيار جي وارور
 ز خراوند ميون صاصبي بلز **شوق** انك در راحت و تنم زيبست اول
 كه كه راحت و تنم ده دير لرين او چه داند كه حال كرسن چيست اول نه بلوك
 آجك حايه نه در معني نيچ در حال در ماندگان كسي داند عاجز تر كه و فقير كه طالع
 بر كسم بلوك با حوال خود فرو ماند نيم احواله كند و عي عاجز و زبون **قال قطب**
 ايه كه هر كس تازنده سوآر ب هوش دار ايه كه چا بك و قوي بست اوزره
 سوار سن عقل طوط يعني عقلك باشك جمع ايله كه خرافا كشن مسكين در اب و كشت
 زيرا مسكين خا رجكي غار آب و كل ايچنه دوشن در جهده ايله ايه تا كه اول قلدن
 خلاص ايدن ايشن از خانه عا به دروشن خواه دروشن عا به نك خانه
 سندن ايشن طلب ايلم كاخج از روزن او بكنزد و دود دست زيرا
 اول نو تون انك روز نندن چقا كول دروشن كوكم تو تو يا در معني آتج
حكي دروشن ضعيف حاله در نك سال ميرس ضعيف حاله دروشن بيل
 طار نندن يعني محط بشننده صورده كه جوفي كه نيمس مكر انك كه كول اول وقت
 سوال ايله كه مرعي بر دشني بيشي انك ياره سي اوزره بر مرهم قوين و معلوم
 در بيشن وانك **محو** و كنده بر معلوم قوين يعني اكه خرجلو احسان ايدن **بند**
 خرب كه بيشي و بارين بجله در افتاده بر خرب كه كور رسن يوكي ايله باجوي ايچنه
 دوشنن قانع قادر دكل بدله برو مشقت كن ولي مرو برش ايراق دن
 كوكلك ايله انك اوزره مشقت ايل اقا انك ياننه كتمه چون ايه خلاص انك
 قادر دكل سن ولي چور قتي و برسيدن كچون افتاد اما چون كه انك ياننه
 كند و و صوره كه نيم دوشنن ميانا بنبد و چور مردان بكيدهم غرض ميانك

بغل يعني انك لركي بيلكم صوره وار لركي اول خرك قوين غني طوط خلاص انك سعي ايله
حكي در و جينر قال غفلت و خلاف نقل كني سنه قال عقل و خلاف نقل در خوردن
 بيشن از روز و مغموم اول اكه دن برين روز ازنده مغموم اولان روز دن
 ز ياده بلك در مردن بيشن از وقت معلوم و برين جيني معلوم اولان وقت دن
 يعني اجل دن اول اولك در كه بواكي سنه عقلا و نقل قال **قطب** قضا دكر نشود
 كه هر روز ناله واه حوا قهالي نك قضا سي متغيره و نكر اكر بلك ناله واه بلك
 يا بشكيت بلك بركت از دهني نكر ايلز شكيت ايله بلرغزن بوقار بلك فرشته
 كه و كشت بخرينه با د فرشته كه بل خرينه سي اوزره و كيل در كه مراد بلك ايلز
 عليه السلام چه غم خورد كه بميرد چه راغ بيوه زني نه غم برك بر طول عورت و جراحي
سويط ايه طالب روز بيشن كچون در اب و زو طلب ايدن او نو كرسن
 يعني طلب انك ايلز دني زرفك سكا ايلز روي مطلوب اجل و ايلز
 مطلوب يعني اجل ايلز شمس كه مروت جان ندين كتمه كه جان الترس يعني فيف
 كه جان خلاص ايدن مرسن **قطم** چهار روز اكر كني و ركني روز اچون اكر ايد
 ايلز اكر ايلز بسا نذ خدای عز وجل البته عزيز و جليل الله اني سكا
 ايلز در و روي در دهان شير و و پلنك اكر ايلز نك و قلا نك اغز نه
 كيدن خورنده مكر بر روز اجل سني بمن لركه اجل كوتنده بر **لركه** بمانده
 دست زرسد روز ازاده قسمت اولننه ان ايلز نكر نكده هوكا بهست
 و قسمت اولننه هوكنده اولور ايه برسد ايلز نور **سيت** شننده كه سكند برف
 ناظمه كشمش ميسن يا خود شمس سن معنا سدا اولك ايلز نكدر ظلمه كه كيدن بچند
 حشمت و خورده آنكه خورده آب حيا نه قدر حشمت ايله و اچيدن اولك كه آب
 حيا في اچيدن يعني نصيبي اولان اچيدن كه مراد حضرت عليه السلام در **سيت**
 بشنوا اين نكته كه خود از خيم ازاده كني خون خورن كر طلب روزي نهاده نك
حكي حيا داي روزين نصيب سر حيا در در دله ما هي نكيد در دله ايرفته

ماهی طوطی و ماهی به اجل در خشکی غیره و اجل سزا می قورین ده اول **مکتب**
 مریض در همه عالم می دود مکتب مریض دو کلیه عالم ده یعنی جمیع جوانان بیدار و در
 قفا بی رزق و اجل در قفا بی او اول مریض رزق آردنده و اجل آنکه آردنده اما
 اجل در داخل در **مکتب** توانگر فاسق فاسق غنی کلون زر اندود دست التوفیق ایلم
 صواغش کلون در درویش صالح و صالح درویش ش هدا کل الود طیاره بویش
 محبوب در این دنیا موسی است مرقع بو یعنی صالح درویش موسی علیه السلام
 دینی در که می نمیش در وان دیش فرعون مرقع و او یعنی فاسق غنی فرعون
 علیه السلام نیک صفتی در که ابولکر شکره یوزنی فرج ده طوطی یعنی ابولکر
 بلادن تیز خلاص بولور و دولت بدان سر در شیب و بر امر لکه دولتی
 با فنی انیش ده طوطی یعنی زوان زیاده سرعت اوزره در **قطر** هر که اجاهی
 و بدولت بدان هر کیم که منصبی و دولتی وار در لیکن آنکه خاطر غمت
 و رخواهد یافت حسته نیک خاطر نه بولور لستم یعنی اولی منصب آنکه الله
 ایکن بیچاره لره رعایت و احسان امید خبرش ده که هیچ دولت و جاه اول
 مکتب خبر و بر که هیچ دولت و جاه بر ای و که نخواهد یافت خیر بر ای
 یعنی آفریده بولور که در **مکتب** سود از زلفت حوا خیلست سود حوا
 مقایه نیک نعمتند یعنی نعمت خیل در مردم به کناه داشتن و کناه نکره
 دشمن در **قطر** مردی ششک مغز را دیدیم بر عقل سزا که ز کوردم رفعت در
 بویتم صاحب جاه بر صاحب دولت و نیک خیلست کتمش یعنی شروع ایلمش کتم
 این خوابم کز تو بد بخت حضرت شیخ ایدر که ایتمم ایدر کشتی اگر سن بد بخت ایلمش
 مردم نیک بخت رای که کناه بویخت لوکش نیک نیکناه وار در **قطر** الا تا
 خواهی بلا بر سود اکاه اول صا قی سود اوزره بلا ایتمم سن که آن بخت
 بر کشته خود در بلاست زیرا اول بختی دو بخش یعنی اول بد بخت کند و
 بلا در درجه حاجت که با وین کنی دشمنی نه حاجت که اول سوده دشمنی

نیکان روی در فراغ دارد

لک ایدر سن که اورا چنان دشمنی در قفاست زیرا اول سوده قفاست
 انجلیس بر دشمن وار در **مکتب** تمکید به اراد در عاشق به درست استاد نه
 حبیبی و علمه میل و رعایتی او عین شاکر التوفیق سر عاشق و که مقصود نه
 و صون بولور و رزق نه به معرفت مرغ به پر و معرفت سز سیاه قفاست
 قوش در که وارنده سهولت ایدر ایشتر و عالم به عمل درخت نه بر و عمل سز
 عالم صوبه سز درخت درخت در که عکاک که نفعی او مژ و راهند به علم
 خانه به پر و علم سز زاهد قبول سز او در شیطانی صراط مستقیم
 جدا ایدر **مکتب** مراد از نزول قرآن قرآن عظیمک نزولند مراد تحصیل
 سیرت خوبست خوب سیرت تحصیل انگلدر نه ترتیل سوره مکتوب طور
 اولان سوره به تجوید ایدر اوتوق و کلدر عا می متعبد بپا ده رفته است
 عباد در ایدر چه جاهل بولور کتمش پیاده در که عاقبت منزله ایشتر و عالم
 متها و ن سوار خفته و عمل در که جاهل اولان عالم بولور ایشتر و وار در
 که منزله ایشتر می زیاده صعوبت ایدر در عاصی که دست برد آرد
 بر عاصی که تضرع ایچون خدا ایدر ان فالدر و عصبانته معترف اولر باز عاصی
 که کبر در سر راه دارد بیک در بر عابدن که باشند کبر طوطی یعنی عابدن
 ایدر و بغر و اول **مکتب** سر هندی لطیف خونی دلدار کو کل متبلی ایدر
 لطیف خونی لوسر هندی بهتر ز فقیه مردم از آدم انجلی عالم دن
 بیک در که در **مکتب** نیکم اگفتند بیکم ایتدیر لره عالم به عمل بیکماند
 عمل سز عالم نیکم بیکم ز کفت اول که ایتدیر بنز بولور به غسل غسل سز
 زنبوره بیکم زنبور زبیده خوب واقع او کشتی در و مراد نه ایدر و کشتی
 روشن در **مکتب** زنبور در شست به مروت و راکوب مروت سز با و زنبور
 دی بارین جو غسل نمید می نیش مزین چون که غسل و بر مراد نه بارین نیش
 اورم یعنی صوفی **مکتب** مروت به مروت زینست مروت سز مروت در و زاید

باطله ده زن و طعمکار و دنیا پرست زاهد خلق بولنی اور بجی هر قطعه
 این بنا موس کرده جام سپید این ناموس این جامی سپید یعنی ریای
 طاقت اینی کسم هر مندا خلق و نام سپاه خلق پذیرند یعنی حسن قنند
 او تر و نام اعانی کشر ذنوب این سپاه اینی دست کوتاه باید از دینی
 دنیا دال فقده که یعنی دنیا ترک افک کرده کارلک بود و بر اینین چه
 دراز و کوتاه نه فرق که آستین از وزن و نه فرق که قصه او کش بودند که
 نه نفع و نه ضرر و در یعنی معور ای که ظاهر که معور ای که دن اول هم در
مکتب دو کسر اصرار از دل بدر نه رود آکی کشک کو کلندن خسر کاشه
 کمتر یعنی جعفر و یاب تغابن از کل دنیا بد والد غوا یعنی پیشانی نوا ایابی
 بالچقدن یوقادین کلر یعنی هر که پیشانی نوا کمتر یکی تاجرین کشتی شکسته
 فریسی دریا سفر نه گیران یکی سی جفتش تاجر که نیچون دریا غرق اندم دیو
 پیشانی نوا کمتر دوم واری با قلندر ان نشسته آگهی سی بر وارن که قلندر
 ابل او تودش یعنی وارن ابل الله ایرشد و که مایه قلندر ابل جور و ده مایه
 نیچون صرف اندم دیو پیشانی نوا کمتر **قطعه** پیش درویشان بود خونت
 مباح ظاهر درویشان او نلدر قنده سکه قانک مباح او نور کربنا شد و زبان
 حالت نبیل اگر سکه مالک اندک او تانده سبیل و عیدول او یکم با مرو
 بایا از زوایا پیر یعنی یا حور کو کو کواک الویاد ابل کتم یعنی نام مقول باز ابل
 باش خوشم بابکش برغانا انگشت فیل یا خود خانغا نک او زره جوید پیر
 مغنی ملک یعنی مالک دن امد قطع ابل با فکن با بیل با نان دوی یا خود
 فلی لر ابل دوست ابل با بنا کن خانه محو در بیل یا خود فیل لایه
 بر فانه بنیاد ابل کلدر و وقت فیلینی انده بقلید **قطعه** خلعت سلطان
 اگر چه عزیزست سلطان که خلعتی اگر چه عزیز و لطیف جامه خلعتان خود
 از ان معوت تر لیکن کند و کهنه لرم اندن عزت را ابل در یعنی اندن

مقبول که در زیر منت یوقدر و خون بزرگان اگر چه لیز است و اولو
 لکه طای اگر چه لیز تر خرد انبان خود از ان بلد تر لیکن کندو
 طای جعفر خرد سی اندن لیز تر قدر یعنی اندن لیز تر بود **بیت** سرکه
 از دست رنج خوش و نه کشنیک کند و کسبند سرکه و تره یعنی
 بوندلایم قناعت ایلک بهتر از نان ده خلاصه سره کوی کندی اندن
 نان و بره سندن یک رکدر **قطعه** خلاف و اچ صوابست معقول و طریقه
 خلاصی در و نقص عیله اولو الباس و عقل صاحب لکین فکران
 عکسیر یعنی معقول دکلدر داز و نیکان خوردن شنبه ابل دارو
 ملک و راه نادیدن به کاروان رفتن و کور بخش یوله کاروان سز
 کتمی زیر جایت که یول از ده دینی واروب بر نه ده هلاک اوله از
 امام مرشید محمد غزالی مرشد اولان ایامدن که محمد غزالی در پسند
 سوال ایلدیار یول دیو که بدین منزلت در علوم چگونه رسیدن که
 علوم و بفرشته به نجه ایرشد که گفت محمد غزالی اندن جوابت ویر
 ایتدین برانجه اول فتنه ایا ایرشد که هر چه ندانستم که هر فتنه بی که
 بیلدم از پیر رسیدن ان فتنه ندانستم ایزه صومر و قدن کار طومدم
قطعه امد عاقبت انکه بود موافق عقل حجت امدین اول وقت
 عقل موافقه و ملائم او نور نبض را بطبیعت شناس بنیادی
 که نبض که برافقه طیبیه کوسه من بپرس هر چه ندانی که ذکر پیریدن
 هر چه که بلمر سن اهلندن ایزه سوال ایلد زیر سوال خورنی دلیل راه
 تو باشد بجز دانایی دانای عاقبت سندن یولو که دلیل او نور یعنی
 عزتکم سبیل او نور **بیت** هر آنچه دانای که هر آینه معلوم تو صواحد
 نه هر اول فتنه بی که بیلورس که البته سندن معلوم اوله
 که کرد بر رسیدن ان تجلیل مکن ایزه سوال انکه تجلیل انکه رهبت

زبان دارد زیرا حسبیک زبان طوطی که ادراک سر در در **قطعه** جولقان دیر
 کاند دست داند جولقان حضرت کورد یک داند پیغمبر علیه السلام و الله
 همی اهن عجم موم کرد آهنی عجمه ایام موم اولور یعنی موم کی بلایم
 اولور نپرسیدن چه می سازد جو داشت لقمان حضرت را و دوازده
 ایله یک نه دوز رسن جو نیک بلد یک نه پیرمیش معلوم کرد که سوالی اندک
 سزاوارست معلوم و روشن اولور **حکایت** از یوزم صحبت یکی است خلق
 ایام مصاصینک یوزمندن برین اولور که خانه پیر دوز کادی بی پوش
 لدا سن یعنی یک نیک خانه سنده لو علی بن یا با خانه خدای در ساری با خود
 صاحب ایام مختصر و مختلط اولسن که آنکه فی لغت اتمین **قطعه** حکایت
 بر خراجه مستحق کون حکایتی است که مزاجی اوزره یعنی مزاجیه موافق
 سوبد اگر دانی که داد بانو میل اگر بیلور ایله که سکا بریل و پیر و
 کلاهی اصفا ایدر زیر ابول اولور سوز و ضایع اولور همان خاقل
 که با جنون نشیند هر خاقل که جنون ایام اولور یعنی مصاصیت ایلم
 نکوبد جز حدیث روین لیل لیل نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز
 زیرا جنونک مرادی دنیا ده همان اولور **حکایت** هر که بایران نشیند
 هر که که بایران ایام اولور اگر طبیعت ایشان نگیرد اگر که از طبیعتی
 طوطی لیکن بقدر ایشان مفهوم کرد اما اندک معنی ایام معنی اولور که آنکه
 دوز در دوز چنانکه آن شخصی که ایات رود اخلیل که اگر کسی میانه
 بنماز گذاردن نماز ادا آنکه مشوب شود بحر خوردن شراب ایچکه
 مشوب اولور یعنی شراب ایچکه کذب دوز زیر نماز قلمی از اولور
 مسجده وار ایدر در **مشوب** رفعم بهود بنا دانی کشیدن کند که
 اوزن نادانلق رفعم چکده یعنی نادانلق اقرار ایله که کاندانرا بخت
 بیکزیدر که نادانی مصاصینه اختیار و قبول ایله طلب کردیم از انان

یکی بنده عقل درن بر طبیعت طلب اندم هر کفقد با نادان میسوند بکا
 اندلر نادان ایام مصاصیت و اختلاط ایلم که کردانی بحصر خبر
 بیانی زیر اگر زبانت عالم ایله اندک مصاصیتی ایام غار اولور
 و کر نادانی ایام میاشنی و کر نادان (سید) اندک مصاصیتی ایام دینی
 ایلم که اولور سن حکم شتر چنانکه معلوم است دوه ندک علی ان جلین
 که معلوم در یعنی زیاده طبع در اگر طفل هر اش کید فضا اگر طفل
 اندک یولار یعنی طوطی و صد فرستد بیدر یوز فرستد ایلمه یعنی بیدر
 کردن از حجابت او بیاید اندک فضا بقصدت بویون چور زاکا کر
 دوز صوفی پیش ایدر اما اگر اشتک او کنت بر مخوف دره که عجب
 علاء باشد که ای کنتی حال که سب اول و طفل نادانی ایچا هوا هر
 رفتن و طفل نادانلق اول دره به کنتی استیم زام از کنتی در
 کلا ند شتر اول طفلک الذن یولارین اوزره و دیگر ملامت
 وی نکند و کیر و کا دعا ویت ایلمر یعنی او بمر که صیحا کمر شنی
 ملاطفت و موم است زیرا شصونت و قننده ملاطفت قبیح
 در کفته اند که دشمن ملاطفت و اینست که دشمن ملاطفت ایلم
 دوست نگردد دوست اولور بلکه طبع زیاده کند بلکه طبع زیاده
 ایدر فرصت بولم **قطعه** کسی که لطیف کند بانو خاک پایش
 بر کسی که لطیف ایدر اندک که بای اول و اگر خلاف کند بانو
 درد و چشمش آتش خاک و کرسک فی لغت و دوز اول ایلمه اندک که خدیه
 طیار اولور سخی بلطف کرم بادشت خوی ملکون درشت خوی
 و بدخوی اولور که سیم نوز لطف و کرم ایام سولیمه که زلفه خورده
 نکر دینیم سوکان پاک زیر پاس لغت و دور کا اندک ملاطفتی ایلم
 پاک اولور بلکه شنی ایلم پاک اولور **حکایت** هر که در میان سخی دیگران

افند هر که غیبه که سوزی او را سینه خسته یعنی غیبه سکوت اشدین اولی که
شروع نماید غفلت بداند تا آنکه غفلت مقدار بی بدلی را بپایان
بشمارد آنده اولی که از غیبه بلند و بپایان اکل **قطعه** نهد مرد
خوشمند جواب عقل که جواب و بر هر حکم آنکه کفر سوال کنند که اول
وقت جواب و بر هر که از سوال آید هر که بر حق بود مرا پی که
اولی که سوزی که مرا پی یعنی اصحابی اوزره اولی که اهل اندک
و خطا و علم حله و عیسی بر حق اند که دعوی بی سوزی که از اوزره
ایدر لرزیر اندا سیت سوزی که سوزی که **حکمت** زشت در دنیا جامه بکنم
جامه ای که بر باره ظهور آید بی سوزی که بر چه نام و آید
صفت بی سوزی که علی بن ابی طالبی که روحی از اوزره
اولی که هر روز بر سید که مدلت چونست هر کوفه که سوال آید
ایدر که چنان که خدو و تکلفی که بی است و دیگر آید که غفنه در
دانش که از آن اخترا می کند صفت شنی و مرا و بی بدلی که سوزی
سوالی که مقصود بی اولی که از آن اخترا از اید که دیگر مقصود را
نباشد که هر مقصود که ذکر بی روا اولی که از آن اخترا بی بدلی که
ادب و مقبول و کله و غفنه اند و عاقله است بی که در
هر که سخن نه سوزی که سوزی که طاری بی او یا سوزی که
بر بخدا اولی که سوزی که جواب بی بی حضور او و سوزی که سوزی که
اشهر **قطعه** تا نیک ندان که سخن عین صواب است تا آنکه او صحت
ببیند که سوزی که سوزی که عین صواب در بابی که گفتیم در حق
از حق گفتن بی که اول سوزی که سوزی که از حق بی بدلی که بی
بر سوزی که بی مقبول اولی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
سخن کوی و در بند جان اگر طوفی و سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که

به زانکه در وقت دعو از بند دعا بی یک اندک کذب سکا بندون
خلاص او و بره یعنی طفری سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
اولی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
چرا حشاک از حق گفتن ضرب بکنر که حراعت اگر دست شود که یاره
اگر دست اولی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
چون بر او را بی سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
بی سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
بر راست گفتن این که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
دفعی اعتقاد و قالدین زرا این یامن قضه سوزی که سوزی که سوزی که
حضرت یعقوب علیه السلام اعتقاد ایدین و ایدین بی سوزی که
لکم انفسکم امرا قضیه جیل بی که نفس که سوزی که سوزی که سوزی که
ایدین یعنی سبزه خوش و مقبول که سوزی که سوزی که سوزی که
اختیار ایدین که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
وارد که مراد و سید و **قطعه** کسی که عادت بود بی که سوزی که
عادت بی راست او یعنی طفری سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
اولی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
اول سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
ایله مشهور و نامور اولی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
ایدین **قطعه** در بی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
بر آن کس که بی سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که
در و کر و شهر بی سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که سوزی که

کوبید نوکوی خطا است اوله که اگر کاهی کرجک سوبلیس که اعتماد انیوب خطا
 دیرین زیر اعدا دی بلان سوبلیک ایدین کیر و اگر علی ایدرسن **مکت** اهل کاینات
 بانقا ادرست فحواقاتک جلیل رکی و مقبول رکی عاقل لکه اتفاق ایل
 آدمی در وارزه موجودات سک و موجوداتک حقیق رکی عاقل لکه اتفاق
 ایل کلب درو بانقا خرد مندان و عاقل لکه اتفاق ایل سک حواسی
 بدو کی لقمه نکه حقیقی بیجی کلب به از آدمی ناسپاس شکر آدی دن **مکت**
 سکی بالقمه هرگز فراموش بر کلب بلقمه ویر سک هرگز اوله لقمه فی فراموش
 اوخر یعنی فراموش ایلز نکر دکر زید صد نوبت سک اگر بوز نوبت
 اول کلبه طاش اوره ن یعنی بوز کره اگر طاش ایل اوره ن و کر عربی نوازی
 سفله را اما کر عربی چو زان بر سفله ی اوشیدین یعنی رعایت
 ایدین بکتمه چیزین اید با نور جنک بر کتمه و حقیر تر نشی سببی ایل سک
 ایل جنک امل کلو **مکت** قدر بیت در کا طول عرب فلما صار کلبا عفر جلا
مکت از نفس پرور هنر ورین بنا بدین پروردن یعنی چو بیجی دن هنر نو
 لک کلمه یعنی هنر وران ویز ویز هنر سرور بر رات بد و هنر سر اوله که سک
 لایق اول **مکت** یکن رم بکا و بیا رضوا زباده حقیق یعنی چو نوار
 چلبی کا و اوزر زرق ایلک بیا رقصت و بیا رضوا زباده چو او بیجی چو
 بیجی دن هر دند مردم هنر بر **مکت** فن پروران از هنر لاغر زباده و
 ارجمی بایر فرمای کا و کبی اگر سکا فربه لک کر کایه چو خرن بخور کایه
 در دهنی خر کبیجی کایه که کره جورن ویر من یعنی انکه جناسی بکرسن
مکت در انجیل اده است انجیل ده کلمی در بوسوز کره اب فرزند آدم
 اگر تو انکرین دهعت اگر سکا غنی لک ویرم از من مشتغل شوی بمال بندن
 یعنی بنم ذکر دن غافل اولون مال مشغول اولورسن و اگر درویش کتمت
 و اگر سنی درویش ایدم تنکد لفتیشنی تنکد دل و بنحضور او نورسن

پس حلاوت ذکر من کبابی ایلیم بنم ذکر ک لذتی قنده بولورسن و بهیای
 من کی شتاب و بنم عبادت من فی ان ایورسن **مکت** اندر لغتی مغرور و غافل کاهی
 لغت و غنا ده مغرور و غافل سن که اندر ننگ دستقی صفت و ریش کاهی فقر
 و غنا ده صفت و خروج سن چو در شرا و فقر اخلاص اینست چون که سرور
 و غم ده و فقر و غنا ده سنک حالک بود کر بیان اولندین ندام کی بجا
 پروازین از خوشی بلم قیام کند کندن فراغت ایدوب حقه مشغول اولورسن **مکت**
 اراد در پیچین یکی را رخت شاهی فرو آرد حو تعالی نکه اراده بر شو
 شاه لغت تختند آشفه کتور یعنی بادشاه لغتی الله الورد و دیگر
 در شکم ماهی نکه آرد و بر غیر سنی ماهی نکه قرنفه نکه طوتره یعنی هلاک
 انیوب حفظ ایدر که مراد بوشن علیه السلام ذکر بوابت کریم انک حفته در
 فالنقه الحوت و مصلح **مکت** وقت خوشی انرا که بود ذکر نوموسی و
 وقتی خوشی و لطیف در اوله سنک که سک ذکر مونس اوله و خود
 بود اندر شکم خود چو بوشن اگر خود بوشن پیغام بر علیه السلام کبی باقی
 قرنفه اول **مکت** اگر تیغ قهر بدکند اگر حوا تعالی صفت قهر تیغی چک
 یعنی جلان کوسره بنی و وی سر کشد بنی و وی خوف دن باشی
 ایچ و چک که اصلا دم اوردن فی اول **مکت** بتدریب اگر بد تیغ مکت
 نمازند کر و بیان ختم و بکم و اگر غمزه لطف بجنساند و اگر حوا تعالی صفت
 غمزه لطف غمزه سنی دپده یعنی لطف اظهار ایلیم بدان را بنیکان
 در رساند مشقیرین سعید لره ایدر **مکت** و کر زبانه بخشد رضوان کم
 عز از ایل کوبید نصیبی برم **مکت** کر بخشد خطاب قهر کند اگر قیامت ده
 قهر خطا بنی یعنی قهر ایل خطاب ایلیم انبیا را چه جان معذرتست
 انبیا به نه معذرت برین در یعنی اعتداده قادر دکل کرد برده از رو
 لطف کوبار لطف نور مندن پر بی دفعه ایلسون ده یعنی لطف ایلیم

نفوذ الله اكر خلا غيب يبلغي اوليدني كسي بحاله خود از دست كسي نيا سودي
كنند و حالند و تنها سنده بر كس سنگ النذر دكلمن ايد **حکمت** در از معدن
بكان كندن بديا آيد التون معدن دن معدني قريعا ايل كشته كلور و اركش
بجبل بجان كندن اما بجملك النذر اولك ايل طاشره كلور زير اول وقت
انك النذر خلاص بولور دونان نخورند و كوش دارند الحقله بخير و حفظ
ايدركونيد ايد به كه خورده دير لر علك ايد ريكدر ينش اولقند بولور
لن حوت ده ضرب قتل در كه دير لر الما مول خير من الما كولور روزين
بيني بكلم كشن ليكن بركون دشمنك مرادي ايل كولور دن در خانه و كولور
حده التون فاي اوزره بر نره قالمش و اول سفل اولمش **بيت** بجل توانك
بر دنيا روكيم طلسمت بلال كتي قعيم ازان سالهاي بماند زرين كاره
و طلسمي بر سرش بسنك اجل ناكش نشكند با بود كتي كتي قعيم كند
مکرمه كه بزير دشمنان نخت ايد هر كم كايه الله نهي ره و ضعيفان زهر
اغمي بچور زير دشمنان گرفتار ايد قوت در كه جورن گرفتار كلور يعني گرفتار
اولور **فصل** نه و بار و كه دروي قوتيه هست هر بار و كه ايزه بوقوع و ايزه
بمردني عاجز ان را بكنند دست مردك و قوتيك ايل عاجز كه الي صيه
معني الله حق ايليه و اك قاله بويلد كلور بوزك ايتد لنده اولان دارا نفي
بوزك علم ستم صرف در اول سبب دن بو و جللم شرح اولنري ضعيفان را
مكن بردن كز دن ضعيف كه كولك اوزره بضر ايل يعني الله بركيد
خاطر الله كه در فاي خود زور حزين كه عاقبت بر قوتيك جورن گرفتار اولد
عاجز قالور سن **ناله** **فصل** **حکمت** عاقل چون خلاص بيند
عاقل چون خلاص و خوف كوره بچي ايد معني كنده چقا و چون صلح بيند
و چون صلح كوره لنگر بشهد لنگر قوت ر يعني اوزره كلور كه انجا سلامت
در كر است زير معني ضدك اولن يره سلامت كنده در و انبي علما و

در بيان و بوزده يعني صلح اولن برده طلوع اوزره در **حکمت** مقام شش
مي با بد قار ياز معني طريقي اوزره نرد او يني بچي كسي شش كره زير الله
لعنه فايك لودر و ليكن سه يك مي ايد اما سه يك كلور يعني حصول مراد طلب
كوره دكلمن **بيت** هزار بار رجلكاه خوشتر از ميدان اولاف ايدانند بديا كره
خوش كدر و ليكن اسب نذر در دست خویش عثمان اقا ان غناي كند والله
طوغر كا و ردي جانبه كيد **حکمت** دروشي در مضاجع مي گفت بر دروش
دنيا جارت ايتد يارب بر بدن رحمت كن اين بنم رجم مير لر معني شقي لر
اوزره رحمت ايل كه نيكان را خود رحمت كرده زير ايلوله يعني سعيد لر
خود رحمت انش من كايث ن را نيك آفريد زير الله سعيد طلق انش من
اول كسي كه علم بر جام اول بر كسي كه جام اوزره تحفا و ثن قودن و انكش
در دست نه دالنده يعني برفعه خانم قودن چشيد ايد بكنند شرم
زينت چا بچ داد بچشيد ايتد بيلد دوكر زينتي بنجي حصول
و بركه و فضيلت رست و حال بود فضيلت ضا طر و ك در كفت
چشيد الله جواب و رب ايتد رست و زينت رستي تمام است رسته
رستله زينتي كافي در **فصل** فريدون گفت نقاشن چين را فريدون
چين نقاش لر ايتد يارب ايلون خرا هست بدوزند كه انك او ناغلك ايراني
ديك لر يعني لازم اولان بر سر مرتب و نقش ايد لر پاشه كه ايراني نبي
ايد و كي معلومر بدان را نيك داراين مرد هست يارب ايل لر ايلوطر
معني الله ايل بود عا و عايت ايل اين عاقل كتي كه نيكان خود بزرگ و نيك
روزند زير ايلور خود و ولور و سعاد اولد رستك دعا كه و عايتك اصلا
اختيار لر بو و **حکمت** بركي را كفتند بيا و لوي ايتد بيلد با چندين فضيلت
كه دست راست دارد بوقدر فضيلت ايل كه عاقل طور معني الله واردر
خانم چا در دست چپ مي كند خاني بنجي حصول الله ايلد كفت اول اولو

ایند زنا نمی‌کند همیشه اصل فضل و موم باشد بجز بس که اصل فضل و ایمان
 محروم اولور **بیت** اندک خطا فرید و روزی سخت اول الله که نصب **بیت**
 و روزی دوزخی یعنی بنده لبرند زرقی می‌باید با فضیلت می‌دهد
 یا بخت با فضیلت و علم و یر یا بخت و بخت و یر **بیت** کین در کربو دین
 قناعت با قیست انکاران داد و بستان بکدایان این داد **بیت** نصیحت
 پادشاهان کردن پادشاهان نصیحت ایست مسلم کسی راست بر یکیم
 و لا یقارن در یکیم سندان که باشی قور قوسی و القون امید طوم **بیت**
 موعده در پان ریزش نه فرق اگر موعده ایافته القون و کس
 یعنی رعایت ایدوب و افز القون و یر **بیت** چه شمشیر هندی نای بر
 نه فرق اگر موعده باشی اوزره هندی فلج قویس مویی هلا که قصد
 ایدوب امید و یر است نباشد زکس اول موعده که در امید و یر
 اولی بر نیست بنیاد و تو صد بس توحید که بنیادین انجی بونک اوزره در
ملک پادشاه از بهر دفع ستمکارانست پادشاه ظالم لرب دفع اعلا **بیت**
 و شخته بران خون خوران و سوبانی قان ایچیلر یعنی قتل ایدوب لرب
 در که اندک بختس ایدوب و قاضی مصلحت خون طاران و قاضی طاران
 مصلحتی طلب ایدوب در بعضی انکه اخوانی قحط انکه اگر لازم بود
 و وضع را ضعیف پیش قاضی نروند عالمه حق را ضعیف ای هم هرگز
 قشقه کمتر **ملک** چو معاینه دانی که بیا ید و چون بقیان و بکار
 بیلورسن که حق صاهبه و یر یک که کن یعنی و یر می لازم بر بلطف
 به که بکنک آورین و دلتکی لطف ایدوب و یر یک در که مقصودست
 و بکنک اوردک و بیخو و دلتک لک ایدوب و بکنک خراج اگر لک ایدوب
 کسی بطیبت نفس برک اگر خراج کوکل خوش یعنی ایدوب ایدوب خدا ایدوب
 بقر از و بتاندر و سر هکتی بر سر هکتی کشی البته قهر ایدوب خراج

کزاردن خراجی الور چو عارین بلاید بلطف و خوشی چه حاجت به تند و
 کردن کشی **ملک** هم کس داندان نرشی کند کرد و دکل کنگد و ششی
 اکشی بکدایان کند اولور یعنی قاضی کسز اولور مکر قاضیان را که بشنید
 مکر قاضی که طوم عیال ایدوب کسز اولور **بیت** قاضی که بشنید بخور و پیچ
 خیار قاضی که بشنید ایدوب بشنید خیار به یعنی الدنابت کند از یر
 ده خبر به زار خلافت شمع سندن اوترب لون قان قور بونک ثابت
 ایدوب **بیت** پیلان بکارین چه کند که توب نکند بر قبیله نیچ ایدوب کانا بکار
 دن توب ایلیم یعنی کور که هیچ ایدوب بر امر زان دن توب ایدوب **بیت**
 از مردم از ایدوب و معزول اویش سونکشی نیچ ایلیم که مردم از ایدوب دن
 توب ایلیم یعنی توب ایدوب **بیت** جوان گوشه نشین شیر و راه خداست
 صوا و هوسی نکه ایدوب گوشه نشین اولن جوان الله بونک ایدوب
 ایدوب در بعضی معنیون صوا در که پیضود نتواند ز گوشه برخاستد
 پیر کند و سی بر گوشه دن قالقنه قادر و کلد ایلیم پیر که گوشه نشین اولن
 اضطار ایدوب **بیت** جوان سختی می‌باید از شهر و بیخو و نفسی غلب
 و زیون انجی سخت و قوی جوان که که کشموندن بهی ایلیم پیر
 سست رغبت را خودالت بر غن خیزد ز پیر سست رغبت و پیر خود
 التي قالقنه که تا شروع ایش ایش ایلیم اندک انجی خیزد در
 اول قدر قبول و کلد **ملک** حکیمی را پیر سیدند بری قبل سوان ایدوب بول
 دیو که چندین درخت نامور که بوفد نامور و شامور درخت کدایان
 عز و جل افرید است که عزیز و جلید الله خلق ایلیم در بلند و یر و مند
 بوک و میشلو هیچ یکی را از دخوانند مکر سورا هیچ پیر سیدان
 و قور مکر سوره که غره ندارد دهان بوک سورا بر میوه ملو غره یعنی
 بوقدر درین چه حکمتست بونده نه حکمت وارد گرفت اول عاقل ایدوب

هر یکی را داخل معیت همدرد خنک معاین بطوری وار در کاچی بود
 ان کاچی اول دخلک وجودی ایا تازه اند تازه در و کاچی بودم ان
 پزمرده و کاچی انک خدی ایا صولت در و صرور اهی ازین چیز
 نیست و سرورک بونده هیچ بر نه سی بود در و در هم وقت تازه است
 و دو کاچی وقت ده تازه در **قطعه** برا پنج میکزد دل منه که جا بی اوله
 نه اوزره که کچر دل قوم یعنی فنا سی اولن نه به حجت الله زیر
 و جل ابر یعنی صوفی زمان پس از ضلیع بخواهد گذشت در بجا و خلدن
 صکره که کن در کرسه ز دست بر آید چون تحمل باشن کریم اگر سنک آنگدن
 کلور سه فرما کاچی کبی کریم اول و کرسه دست نیا بد جو سرو یا شازاد
 اگر آنگدن کلمه ایه که تحمل کریم اولن باز بسرو کبی ازاد اوله کسبه
 جفا ایلیم و کس مردند و مختصر بردند آئی کس اولدیم و صرور الفیل
 یکی انک داشت و خود در بر بر اولن که مال طوبی یعنی فاله عیله ایلیم و کس
 و دیگر انک دانست و نگردد بر دبی اوله که بیلدین یعنی علم تحصیل ایلیم
 و انک ایل علم ایلیم **قطعه** کس بنید بخیل فاضل آکس فاضل بخیل کور
 که نه در عیب گفتش کوشد که انک عیبی بویلمک جانشید یعنی جو کیم بر
 فاضل بخیل کوره انک فضلنه اعتبار را عیوب بخلندن اوزره ان دم
 ایدر یعنی بخل بر مرتبه ده قبیح در فضل بر مرتبه ده لطیف و شریف
 ایکن انک قبیحی ستر است و کریم و صد کنه دار داکل بریم بوزکنه
 طوط یعنی نیم کتاخی و عیوبی اوست کوش عیبه فروید کریم انک عیبه
 ستر ایدر **طاعنه کتاب** تمام شد کتا ب کلمه تان کلمه تان کتا ب
 تمام اولدین اوائه المستعان حال بود که الله تعالی حضرت مستعان در خون
 اندن طلب اول نور یعنی مستعانک عوید ایا بو کتا ب لطیف اخرا اولدین
 درین عالم بوقلمده یعنی بو کتا ب ده چنانکه رسم مؤلفان است انجلیما

کا کون

که مؤلف کر که عادیتر تلفیق زلفت بر تلفیق کتدین یعنی کتدین سوزنه
 بو کتا ب ضم اتمک واقع اولمک بیت کهن حرفه خوشن پیرهن کند
 که نه خرم ایل برنگ یعنی ایزه کیمک به از جا حاریت ضولن خردن
 عاریتی جام طلب ایلکدن یکدر غالب گفتار سعید سعید نک
 اکثر سوزن طرب انکیز است طرب فویر یکی و شوق و بر عید طرب
 آمیز و لطیف مختلط در یعنی بو کتا ب ده نیج لطیف درج اولمک
 و کون نظر ان را و کون نظر کر یعنی ملوب سمخدن خیر ایلیم
 به بصیرت بدین خلقت بو لطائف سیمی ایل زبان طعن دراز کرد
 طعن دی دراز اولور بویلد بود که مغز دماغ بهر بوده بدون که عبت
 به دماغ مغز انک یعنی عقل الم واضطراب ویریک و دود چراغ
 بی فایده خوردن و فایده سز ج افک تو تونی عیله یعنی بی فایده
 زنجیر و شفت چکیم کار خردندان نیست عاقل کره اینی و کلر
 یعنی تو ب نظر اولند حضرت شیخ یوقدر معرفت و نصیحت اظهار می
 فایده سز شفت خدا ایدر **رسید** حافظ تو ضم کن که همه فویدان
 شود با قدری نزاع و می کام جا حبست ولیکن بردای بیوش صاحب
 دلان اتا صاحب دلکر روشن و لطیف ژابی فتنه کارور سخن
 در ایشان است که سوزن بوز انله در یعنی سوزن حقیقتی نیم
 ایدر و کنی اند بیلور معرفت دن بی بهره اولان صد ایدی جا هل ل
 بیلور بوشیده غاند مستور و مخفی قلم که بونیم سوز حقیقت ده
 که در موعظای شافی که شفا و بری موعظا و نصیحتی ستر درین
 در سلسله عبارت کشیده عبارت سلکند چکله در و
 داروین تلخ نصیحت و نصیحتک اهی داروین بشهد ظرافت
 بر اینست ظرافت عسل ایا فرشتقد ر تا طبع ملول نشود

تلفیف
معنی نظیر

تا که صانع نصیحت دن پیر و پیش کل ثانی طالب اولند که طبعی
 ملول و بیخود را و **عقوبت** و از دولت قبول محروم
 نمائند و علامت سببی ابله قبول دولتند محروم قالمه
قطعه ما نصیحت بجای خود که هم بزر نصیحتی کند و بزرزه ا
 ابله که یعنی بزه لازم لازم اولان نصیحت اید ب آنی برین
 کتور در روزگار دین بر بردیم بوکتا بک نصیحتند
 بر روزگار باشد التذکره یعنی محروم بر بقدری بود و حصول
 صرف ابله که نریا بد بگوشتی رغبت کس بونیم نصیحت اگر کس
 رغبتی بولغنه کلیمه یعنی رغبت اید قبول انیمه بر سولان پیام
 باشد و بس رسول را وزره انجا پیام اید در ملک در صل قبول
 اندر ملک دکلدر رنه کیم حق تعالی حضرت عیسی که خطایان
 ایش در **و ما علیک الا البلاغ** **شعر** یا ناظر فیه
 سئل الله مرحمت ای بوکتا به نظر ایدی یعنی بوکتا بی او فوجی کس
 الله تعالی حضرتان مرحمت طلب ایلیم علی المصنف و المستفاد
 مصنف اوزره و انک کاتبی ایچون مغفور طلب اید دایه بخل اوز
 لطیفدن بوکتا ب شریفک لسانه شریک اوزره ش درمی اولان
 بشمی فقیر اوزره دخی مغفور طلب ایل و اطلب لنفسک
 من غیره بزر و ب و کند و نفسک ایچون طلب ایل غیره و مراد
 انی کما لست من بعد ذلک غفرا لک لصاحبه بوجه دن صدق
 اندک صاحبی ایچون مغفور طلب ایل تم تمام شد عهد
 الکتاب بعون الملک الوصای غفران الله تعالی
 عزهم ثنائی یا صنان یا صنان یا صنان یا صنان یا صنان
 انت الفتی وانا الفقیر انت الباقي انا الفانی الی مستعان

کرد اول خولعه به قصاده ابله یعنی بغیر حق مالینی آید و غفوبت
 فرمود دخی اگر غفوبت بیوردی سر ضحاکان ملک بادشاه
 سر ضحاک بی سوابی نعت او اول خولعه بیک نعت س بقدر
 و قدیم انفا طریقه مصروف بودند فقر اید و شکران دخی اول
 نعت شکران ایل سر منهن رهن نعتی اید بر لریقی او اول
 دن کورد کلمه انفا ملک صحنه شکر و حققی ادا انعتی اید
 در حدت بوکتا او کم و کید اولی حدتند یعنی اندک اوزره و کید
 اول و قریب زمانه رفقا و ملاطفت کردند ملاطعت و ملاطفت
 اید لر اید و زجر و معایت تبت روانی و کشند دخی که زجر و معایت
 انعتی روا و معقول طومر لر اید بکام عام رعایت اید لر اید **قطعه**
 صلح بادشمن اگر خواهی که ترا اگر دشمن ایل صلح انکار دشمن
 و سندر اید دوست اولسون درین در رفقا حبیب کند در نظر دشمن
 کن هرگاه که اول دشمن بی فکاهه قعیب ایلیم از نظر اند
 تحین و صبح ایل سخن آخر بدین بیکد و موز را آخر موز را
 سکا موز و دهن و سلیسی ایل کدر ایل یعنی بکا اذی سقا اوزره
 چنان موز اید در برابر اعضا ایل دکلدر سخنی نایخ اوست
 شیر کن اندک سوزنه سندر حقه که ایل انتر اسید اندک اوزره
 نه ایل طلبو ایل **من عذب الله کثر احواله** ایچو مضبوط
 ملک بود اول نه که پادشاه سوزنه ندر مضبوط اید یعنی
 انچه قصاده دره و امر اید اید از جمله در بعض بعض سندر
 بیرون آمد طاشره کلمه یعنی ویردی و بقیت از در زندان
 بماند دخی اندک قلاعه سببی ایل زندانده قالدر بکی اولون
 نواهی اطراف ملک لرند بری در حقیه پیافش فرست و کیز لورده

رفقا ملاطعت
 معایت غایت اید

موز اید اید

نایخ ای مضبوط

عده موز و سقا سقا اوزره

قلاعه اوزره حقه
 نعت ده اولان و اولان
 وانی نایخ که اوزره
 فرست و کیز لورده

تقدیری چنین بود بوجای ایدیه که مرین بنده را حکم و حاکم بود
 بر حاکم ایدیه پس بدست تو اولینرا بیده رسد که ایل ایدیه
 او را که در کسوا بخت که نعت سابقه سرو و افراغام بدین بنده
 دارم بوبنده اوزره طور سن و ایادی منت دخی منت نعت از نظر
 سن یعنی حد دن زیاده انعام انعام بر بی ایل با کمیت نعت
 سکا لا بقدر **شعوبی** که کند به رند ز خلوع مرغی ظاهر اگر خلوع دن سکا ضر
 و الم ایدیه انجمن و پیش از خاطر اوله که در راحت رسد ز خلوع مرغی زرا
 حقیقتده خلوع دن نه راحت و حضور مرغی و الم ایدیه بلکه حکم و حاکم
 مقامی حضرتش ایدیه از خدا دان خلوع دشمن و دوست الله تعالی
 حضرت دن بیل و دشمن و دوستک خلافتی یعنی دوستک دوست و دشمن
 دشمن اوله سن که در خود در تصرف اوست زیرا که استک دخی کوکا
 اوله الکلمه حکمنده در ایدیه و یک کلمه چیر که نیت نکران که کرد
 اگر چه ظاهر او بایده که در ایدیه بود که در ایدیه ایدیه
 یکم عافله یا به طوبی در بیع ایدی در کور ایدیه **بیت**
 درین فوجی در شرک بوشید نصبت کوزیرم بیار در و غم و غم
 یکی از ملوک عرب عرب بادشاه روزی بر متعلقان در بونان شرک در بونان
 متعلق لونه یعنی ادکات ذولت فرمود بیوردی که مرزوم فلا در که فلا در
 وظیفه سی چند آنکه حضرت اول قدر که وار در حفاغف کشید صفای
 ایکونز یعنی بر اول قدر دخی زیاده ایکونز که لازم در کاست زیرا اول یک در کاست
 ملازمی در و متر صفای دخی فرمان کوزه و یکیر سایر خدمتکاران باقی
 خدمتکاران بله و لاجت شغولند او و لاجت شغولند و در ادای
 خدمت متعاون و خدمت اداسن سبب لرد و صاحب
 دلی باشند و گفت بر صاحب دل بو خصوص اشندی و ایدیه

مهم و ظلم و غفلت از امر

علو درجات بنده کان بنده که در جهانک علوی یعنی بلند و نبله
 بزرگان حق و علا عالی و جلیل الکلمه در کاستن همین مثال دارد همین
 بوشانی در و تر یعنی بوشانی به در دو با دگر ایدیه کسی بخدمت شاه ایکلی صاحب
 بیکم اگر بدشاد که خدمت کاه و جان و دل دن خدمت ایدیه
 سوم بهر این در وی کند بطرف نگاه او چو صلیح البتة بادشاه اول
 که لطف نظر ایلر امید هست بر سندن کان محاصر را که حق بیا حفظ
 استانش محروم دو و بتیله **شعوبی** منری در قبول فرمانت اولون فرمان
 قبول کند و بدنه که شرطی بر نه که کور کند در ترک فرمان دلیل حرمانست
 فرمان ترک آنکه وجود بیت حقی ادا انما محروم لغو دلیل و سعادت
 سرفراز ندر هر که سجان راستان دارد هر که که راست ترک
 و سعادت لولک علانی طویر و انارک طریقه سلوک ایدیه در خدمت
 بر استان دارد خدمت نبشی استان اوزره طور یعنی خدمت ایدیه
بیت ندانستی ای کودل تو بوند که مردان خدمت بجای رسد
منه **حکم** **بیت** ظالمی را حکایت کنند بر ظالم حکایت ایدیه که همین در استان
 که در بوندک منری خردی کجیف ظالم ایل صا تون اور ایدیه و توان ایدیه
 دادادی بطرح و غلبه فایت فرخ ایل ویر ایدیه یعنی طایفه دی صاحب
 دلی بر صاحب کاستن اکثر محله صاحب دلمراد حضرت شیخ کند وید
 دیدلر برو بکشد انک اوزر نه اوغروی یعنی اول ظالم اولاد ویره
 کلدی و کف دخی ظالم ایدیه **بیت** ماری تو هر که بر ایدیه بنی بری
 بر بیان سن که هر که که کور سن صوخر سن یعنی ظالم هر که که کور
 اوسن ظلم ایدیه یابوم که هر که که کور سن بکفی یا خود با بکفی
 که هر فتنه که اوتور سن قور سن یعنی ویران ایدیه **قطعه**

نظم صاحب در ایدیه در ایدیه
 در ایدیه در ایدیه در ایدیه

خبر خطیبان از امر

زور و ارشاد و بزرگواری و با اکر ستم و قوتك بنده زیاده كچر یعنی اگر چه در پیش
 له و ضعیف له زیاده ظلم و جور انك قدا و لو رس یا خداوند غیبی آن زود
 لیکن غیب بلی الله بجز آخر اندن خوف زور مندی مکن بر اهل زمین بر خلق
 اوزره زور مندی و ظلم لك ایله حذر ایله تا دایمی بر آسمان نرود و آسمان
 اوزره بدوای کتمه یعنی ستمك حقه بدوای اتمه **صلوات** منزه الله عن خیر من سوره
 کردون نخواهد شد ظالم ازین سخن بر تحذیر ظالم زیاده متعلم اولوب بوزن
 انجند و روی ازود صحت کشید دخی بوزنه اندن بوزن روی و بر و انکای
 نکرد و انک او قدر التقات ایلمه **قوله تعالی اخذت العتق بالانش**
 حقه تعالی حضرتك عزیه کنی طوئری کنایه سببی ایلمه تا شبی آتش از مطیع تا که
 بر کیم اول ظالمك مطیعند آتش در انبار هیزش افتاد انك حضرتك انبارنو
 دو و نریه و سایر املاک کنی بصوت و انك سایر املاک کنی آتش تمام باقره
 و از بستر سرم دخی ملایع بشاطریش دن بر عاقره کشتن کشتن زدن آتش اول
 ظالمی بیکی کل اوزره دکید یعنی جمله بسایه غام یا نوب کل اولین اتفاقا و صلا
 دل اتفاقا یند اول صاحب دل بر و یکدشت اول ظالم اوزره اوغزادی
 شنیدنی صاحب دل اول ظالم بشدنی کما یا با دشتی چه گفت که کند و نریه
 دوست لرت ایدر ایدین ندانم که این آتش بلزم که بوانش انجا در کین
 من افتاد قندن بغم سر اید و نریه گفت صاحب دل اندر حاضر اید
 دعا منده **قطعه** حذر کن زود درو نایه زین مجروح کو کل که آه و بید که کند
 حذر اید که ریش درون عاقبت سر کند زیرا المکر کو کلک باره سی عاقبت بارش
 ایلمه یعنی دعاسی قبول اولوب ظالمه اندن اشروضر ایشور بهم بپیکر تا توانی دلی
 ما داکه قادر س بر کو کل حضور و منقبض ایله که آچی جانی جعسم برگند
 نیز ابراه بقول جانی مشوش و پریشان المیز یعنی بر بدعا ایلمه تمام جهان خلقه زیا

ریش بوزنه مجروح و نریه
 هم اوست معاند ده کل
 ظلمه کوره حصر

لطیف بر تاج کفر و نوشته بود کفر کن تاجی اوزره بوقطو نانش
 ایدی چپ الهای فراوان و غم غمی دراز و افرسل و نه اوزون
 عمر که خلق بر سر ما بر زمین بجا میدرفت که خلق بر اوزره بنرم باشند و نریه
 کت **گرت** هر قدر هر ملک زاده و هر وقتی چهره ازاده چنانکه
 دست بدست آمدست ملک با انجلیان که سلطنت بنده الدن که کل شد
 یعنی سایر پادشاهان بنده انتقال کشیدند پادشاهای دیگر همچنین
 بجا میدرفت بونجلیان یعنی بولبول اوزره بنده صده غیری پادشاه له
 کت که **حکایت** پاک در صنعت کشتی کیرس برک کوشی لا صنعتو
 برانده بود باشد کشتی ایدین و فایق الاقران اویش ایدین سبده و شست
 بنده فراوج یوز انش لطیف و مقبول بند یعنی ایوبن درین علم بوعلمه دخی
 بیور ایدین و هر روز دخی هر کون بنوی کشتی کرفتی بزوغ اید کوش طوئر
 ایدین یعنی زیاده کامل و کشتاد ایدین مکر کوش خاطرش مکر اول استاده خاطر
 کوشه سی با قبال یکی ارشاد کردان میکی کشت شاکر لدن بر جملنه بر میل
 طوئری یعنی بر مقدار که محبت ایدین نشکیم کشتاد کرد و معلم کرد عادت در
 سبده و پناه و نریه در اندیش در اوقات اول محبت سببی اید اول شاکر ده اوج
 یوز الی طوئر فنی تعلیم ایدین مکر یک بند الا بر بندنی تعلیم ایدین که تعلیم
 آن دفع انداختی اول بر بندنی تعلیمند دفع انداختی یعنی صاحب روی بر
 در صنعت و وقت اول بر صنعت و فوئده بر آمدن کدی و کشتاد
 اولین و کسی را با و میال مقاومت نبود دخی بر کسك انك ایل بر ارشاد
 و کوشه کمال و قدرته یون ایدین تا بحدی که پیش سلطان گفت تا من
 ده که سلطان فتنه اندین کشتاد افضلیتی که بر منست کشتاد و شوال فضله
 و زیاده که کیم اوزریده در از روی بر روی و حاکمیت است اولول
 بوزندن و تربیت صفند در یعنی کشتاد و تربیت حقی در و کرب بقوت

از و کلمه بنسبت و الا قوت ده اندن ادنا و کلمه کلم و بصنعت با و برابر و صنعت
 الکل ایل بر ابرم هیچ بر و کلم اندن قانم ملک را این شکل ادب پادشاه بود
 ترکی یعنی و ادب سزای از وی اول پسردن پسندیده نیامد مقبول نگذاری
 بنمود پادشاه بیوردی تا مصارعت کنند تا کورثه لر معانی شمع بر
 و این مقام معین کردند نغین ایلدیلر ارکان دولت و اعیان حضرت
 وزرا و اکابر حاضر شدند اول مقام ده حاضر اولدیلر تا که توره لر کشادگی شاکر
 ایلدیلر بانه ابر شوب پس چون پیل مست کند و سده اعتمادی اولدیلر
 پس مست فیل کی در آمد کلمن تصدیقی اما بصدمت و بوجیت ایل
 که اگر که آهنین بودی که اگر اول میدان ده آهن دن طایع اولیدین از
 جایی بر کندی یرندن قویا بر ایدین است و دست که جوان از و بقوت بر کشت
 استاد بلدی که جوان قوت ده اندن بر سر و ایلدیلر بدان بند و بیب
 اول عجب بند ایلدیلر که از وی نشان دلاسته بود که اول پسردن نشان و دریغ
 و غمش ایدین با وی در او بخت اولدیلر پسره اندک ایلدیلر اصلدیلر یعنی اندک ایل
 پسرا که کورشدین جوان دفع آن نتوانست جوان اول بندین دفعه ایل
 قادر اولدیلر استاد بدو دست استاد کی ایلدیلر از زمین بر کشت اول
 جوان یردن یوقاری قالدردی و بر بالا یی برید دخی بنی اوزر نه اندین و
 بر زمین زد دخی میر اوزره اوردی و یواز خلقی بر کشت خلق دهن خربو و
 غوغا قالدردی ملک خرمود پادشاه بیوردی تا استاد و خلعت و صنعت
 دادند که استاد ده خلعت و صنعت و یردیلر و پسرا زهر و ملاعت کردند
 و پسری زهر و ملاعت ایلدیلر بر بولیدیکو یا پوردی که خوشی که کند و نیک
 ایلدیلر دعوی مقامت کردی بر ابر شوب دخی سنی ایلدیلر پس برید
 دخی باشه التمه که پسرفت پس چون که پادشاه دن بویورن استاد
 پادشاه ایدین ای خداوند ای پادشاه بنور قوت زور قوت ایلدیلر

دست نیافت بنم اوزره ال بولمدرین یعنی غالب بلکه و علم کشتی بلکه کورین
 علمنده دقیقه مانده بود بر مرد دقیقه فاش ایدین که انص و بیع طی
 دلاست که ایلدیلر دن دریغ طو تر ایدین امروز بدان دقیقه بویورن اول
 دقیقه ایلدیلر برین دست یافت بنم اوزره ال بولمدرین یعنی غالب
 اولدیلر استاد گفت پسرون چونکه استاد بویورن استاد ایدین
 از بهر جناس روزیکه هی داشتیم اول دقیقه بی بویورن کورن دن
 او نورین نگاه طو تر ایدیم یعنی حفظ ایدیم که حکما گفته اند
 که عاقل لر ایتمش لر درد و است را چندان قوت مد دست اول قدر
 قدرت و یردیکو کشتی کند توانا که اگر بعد زمان دست رض دشمن ملک
 ایلدیلر قادر اولدیلر نشیند که چو گفت استاد من که ندیدی انک
 ابرورد رود اول که که کند و سیکه بنان جفا دید جفا کوردی **قطعه**
 با وفا تود نبود در عالم یا بود که وفا کند و سیکه بنان زمان سکر با و
 بوزمانه ده که که ی وفا ایلدیلر که هر که که اندن نشان و یردین
 کس نیاموخت علم بتر از من دیناده که بنان او و علمنی او کورندی
 که مر عاقبت نشان مکر که بنی عاقبت تیر نشان ایلدیلر یعنی چو کینه
 که بتر از من تعلیم ایلدیلر عاقبت بنی بنم ایلدیلر او موقصد ایلدیلر **بیت**
 جو عصاره مهر از طبع کرم که کل جز جز خورستان کجرف و فارضوت
 بی معنی رخلی چو از صورت ملائیکه می کورن بر مال فلک بر فرق اینها
 قضا جز ملک و خداری نه بند بهر این که نیکی بیش خواهی نیکنه خزان
 بدتر پسند جو شک اش که ساری جای بر چشم اگر دستش
 دهد خونت بر بند **حکایت** در ویش مجرد در ویش بکوشه
 صحرای بر صحرانک کوشه سده شسته بود او تومش ایدی
 پادشاهی بر و بکشت بر پادشاه اندن اوزرینه مرور ایلدیلر

نکته حفظ معانی در

در پیش از آنکه که فراغ ملک قناعت است اول سبدن که قناعت
 ممکنند فراغ در و یک احتیاجی یوقدر سر بر نیاورد پیشی یوقاری
 قادر مدی پادشاه از آنکه که سلطنت پادشاه اول سبدن
 که سلطنت قوتیدر یعنی بن پادشاه اولم بود و پیش پاک خدمت
 ابتدای دیو هم بر آمد و منقرض اولد و گفت دخی پادشاه
 این طایفه و خضر پوشان بوجر پوشند طایفه یعنی بوجو فون
 زمر کسی بر مثال خواند جوان کبی در که اهلیت وادیت نداشتند
 که اهلیت وادیت توغیر که طایفه دولتم رعایت و التقاتل لر
 وزیر گفت وزیر چونکه پادشاه بدین بوسوی لشندی طلوب درویش
 ابتدای ای درویش پادشاه روی زمین ای درویش بر بوزند پادشاهی
 بدو کز کرد سنک اوزر که کز ایلدین چه اخذست نکردی بخون پادشاه
 خدمت و تعظیم ایلد که بشرط ادب بجای نیاوردی و ادب شطی بر
 نکورد که درویش گفت درویش وزیر ابتدای بگو مملکت پادشاه
 دی توقع خدمت از کسی دارد خدمت امیند ثول که دن طوتون
 که توقع نعت از تو دارد که اول که سندن نعت امیندن طونار و دیگر بر آن
 درویش وزیر ایدر دخی کبر و بیگانه ملوک از بهر مجلس رعیت اند پادشاه
 رعیتی رعایت و رعایت املدن او ترین در رعیت از بهر طاقت ملوک
 رعیت پادشاه که طاعتندن و خدمتندن او ترین در کلام **قطع** پادشاه
 پاسبان درویش است پادشاه درویش یکسانی و خافظی در اندک سینه
 آسوده اولور که نعت بغیر دولت اوست اگر چه نعت اندک دولت
 قوی ایلد که صاحب نعم در بیک جوان برای خدمت اوست بلکه جوان
 اندک خدمتی و خفای ایچوندر **قطع** یکی امروز کاران بینی بر کون دنیا ده
 بر بنی مراد سورجی و عیش و نوش ایدر کور رسن دیگر یاد از ایام

دریش بر غیر سنک کوکلی بیجاده واضطراب دن بخور و پیش ن کورین
 روزیک چند پیش تا بخورد برقاج کوکله صبر ایلد خاکه مغز حیا اندیش کلک
 خیال فکر ایدر بیست سنی بیه معنی جور و بیه فروغ شاهی و بندیک
 بر حاست پادشاه هلق و بندیک فرقه قالدین یعنی کندی که شکر کیمیک
 مابینده فرقه قالدین چون قضای نوشت آمد پیش جوی که یازیش قضا
 او کنگ کلرین معنی اجل ایروب اولدین کرسی قلم فرده باز کنگ کم
 نك قبری کبر و قمره نشا سده توانک از درویش اول که توانک درویش
 دن بلزم معنی الکی برین بریندن فرقه ایده **منسبت** شکوه تاج سلطان
 که بیم جان در درویش کلاه دلکشت اما بشر که سرنی ارزد ملوک افکار
 درویش لتوار آمد پادشاه درویش سوزی کیم و موثر کلر گفت پادشاه
 درویش ابتدای از من چیز بیخواه بندن برین طلب ایلد گفت درویش
 پادشاه ابتدای آن بخوام ای لستم که دیگر بار زحمت من ندی
 که کبر و بردی با که زحمت و بر میسن گفت مرا میدی بده پادشاه
 درویش ابتدای با که بر رضی ویر گفت درویش پادشاه ابتدای
 در باب کنون که نعت هست بدست اکلر شمدی که نعت و مال
 سنک الکه و نصرفله در و کنگ و جانک ایچون ایده قعای حضرت
 یونس بده ایلد کین نعت و ملوک میرود دست بدست زیر اویفت
 و ملوک که شمدین سنک الکه در رعایت الدن ال کدر پیش نه کن
 امروز کنجیه چیست که فردا کلیدش نه در دست است **هکایت**
 یکی از روز از لر لدن برین پیش ذوالنون مصرین رفت ذوالنون
 مصرین حضرت نك قدس الله سره الفز فتنه کلدن و همت خلوت
 و همت و دای طلب ایلدین بویلدیو که روز شب بخدمت سلطان
 مشغولم که روز شب پادشاه هک خدمت مشغولم و بخیرش اید

در این کتاب و در این فصل
 در این کتاب و در این فصل

وارم دخی انک خیره وفا یدنه سدا جیدلوم و از حقویش ترسان دخی انک
 عقوبتین خوف ایدیم ذوالنون قدس ستره ذوالنون حضرت قدس
 چونکه وزیدن بوسوزی اشتری بکریست و گفت اغلدری و ایتدی اگر
 من از هزای تعایه اکبر بن اعلی الله دن چنین ترسیدی جان و دل
 دن بوجلیین خوف ایدیم که تو از سلطان که من سلطان ایدرسن
 از جمل صدیق بودی صدیق لم بلو کندن او لور ایدیم **قطعه** کربودی اید
 راحت و ریج اگر دنیا ده راحت و ریج و الم و حضور اجیز او عید
 پای درویش بر ملک بودی درویش ایا بی فلك اوزره لور ایدی
 و جنب قدس ایشوردی کز وزیر از هدا ایترسیدی اگر وزیر الله تعالی
 حضرت دن قورقیدی چنان کز ملک ملک بودی انجلی که پادشاه دن
 قورق مقرر فرشته او لور ایدین **حکایت** پادشاهی بکشتن یکنهی قنای
 داد بر پادشاه بر کناه سزنی قتل انکه فرکان ویردی یعنی بیوردی
 کنت اول پیاره پادشاه ایتدی ای ملک این پادشاه بموجبه شمی شود
 حشم سببی ایلکه ترا بر منست که سکه بنم اوزرده در یعنی باک غضب
 انک ایل از از خود مجوی کند و ضرکه انکه گفت چه کون پادشاه اگر ایتدی
 کند و ضرر منک نیم (لور گفت اول پیاره ایتدی این عقوبت من
 بیک نفس بر آید بوعقوبت بنم اوزرده بنفس ده بیکه کلور انک
 النون خلاص او لورم و بنه زان لیکن انک کنایه بر تو جای
 عاند سکه اوزرکه باقی و جاوید قالو **قطعه** دوران بقا چو باد صحر
 بگذشت دنیا بقا سکه و حیاتنک زمانه صحر ایل کبی تمام عشت
 ایل کیدی تلخی و خوشه و زشت و زیبا بگذشت تلخی و زشت
 و زیبا کیدی بوجهر دخی یعنی قابل زشت و زیبا بوجهر
 زشتی و زیبا بی تقدیرنده دره یا مصدری اکینه بیل مصروف در
 بندالت

نداشت ستمگر ستم بر کرد ظالم صاندی که دیناده بنم اوزرزه ظلم ایل
 بکند و پند ظلم ایلدی در کردن او عاند و بر ما بگذشت زیر اظلم انک
 اوزر نه بویشنه قالدی و بنم اوزر بنه یعنی بزدن کیدی بر بوم ده
 انک ظلمدن خلاص بولدق انا قیامت اول ظلم عذاب کفر قار اوردی
 ملک نفعیت اوسودمند آمد پادشاه اول بی کنه حک نفعیت ایل
 کلدی و از سر خون او در گذشت و انک قاتی دو ملک هوسندن
 کیدی یعنی عفو ایلدی **حکایت** وزراء نوشیروان عادل نوشیروان
 عادلک وزیر لر و رمهی از مصالح مملکت مملکت مصالح لرندن
 بر متمدن انیش می کز نند انیش و فکری لیلر میرکی بروقت دیش
 خود هر کسی کند و غلنک و قفل اوزر یعنی علمه موافق رای می زند
 بر رای اوردی ممکن نیز نوشیروان عادل دخی همچنین بوجلیین
 یعنی وزیر لرکی اندیشه همی کرد بر اندیش ایلدی بر جهر را رای ملک
 بر جهر نوشیروانک ای اختیار رفت و اختیار دوشدی یعنی ایتدی
 ایلدی وزیران در رشر گفتن دش وزیر لو تنهاده بر جهر ایتدی لرکی
 ملک اید فرزت دیدی بر فکر چندین حکیم پادشاهک رانک
 نه فرزینی و نه زیاده کنی کوردن بوقدر خافکن فکری اوزر کفر
 بر جهر وزیر لر ایتدی بوجب آنکه اول سبب ایل اختیار ایتدی بر
 انجام کار ایشک عاقبت معلوم نیست معلوم و ظاهر دکلدر و رای
 حکمن دخی دو کلی لرکی در مشیت الله است الله تعالی ارادتن
 در که صواب آید با حکم که صواب کلر چون که حال بویلدر پس وقت
 رای ملک ایلدی پادشاهک رایته موافقت ایلک اولشیرست
 اولی رک و مقول رک در تا اگر خلاف صواب آید تا اگر اول تدبیر
 و رکی صوابک خلافک و عکس که بعلم متابعت او پادشاه

تابع اولی سبب ایل از معتبت او این بنام پادشاه هک عتایند این اول
شوی خلاف رای سلطان رای حسن سلطانک رایینه فی الف رای
 سلطانک یعنی انک رایینه تابع اویم بخون خوشن باشد دست نشان
 بوی محقق بیل که کند و قایه ایلان یوم قدر یعنی کند کوی هلاک ایلان در
 اگر خود روز را گوید شبست این اگر خود پادشاه روزه بوش
 دیه یعنی بویلر خوش برنده پادشاه عکسی قبول اید باید
 گفتن اینک ماه و بیرون عتاد اعتیوب اختاره دیکر کرک
 اشته آئی و اولکر بوندر علامت شب در **حکایت** شتاد کیوان
 بتافت بر شتاد کیوان لری اوردی که من علوی ام که بن شرف
 دیو و با قافله حاجی ز دینی حاجی قافله سی ایل معنی حاجی لری ایلان
 در احد شهره کلای که از حجی ایم که حج دن کلوم دیو و قصیده
 بیش ملک برد اوله شهر پادشاه هک فتنه بر قصیده اندی که من گفتام
 که یو قصیده و بن دیشم یکی از ندا و ملک پادشاه هک مصاحب لری
 در آن سال از سفر دریا آمده بود اتفاق اول بیلده دریا سفر دن
 کلکی ایدین گفت اول ندیم ایدین من اوراد رعید اضحی بن ای
 قربان بیا منده در بصره دیدم بصره شهر نده کوردیم حاجی
 کون باشد اول شتاد نیچ حاجی (لور حال بوک اوله کوه نقبه
 شرفیده لور لوی کر که حاجی اوله دیکر گفت انده حاضر اولن لری
 بری دینی ایدین بدوش نصران بود انک پیرین نصران ایدین
 در ملاطیة ملاطیة شهر نده (لور ایدین علوی چه کون بکند نیچ
 علوی لور و شورش در دیوان انوری یافتند دینی انک شعری
 یعنی کنورد که قصیده انور نیک دیواننده بولر بلر بوقلم
 انور نیک **قطعه** هو بلایه که آسمان آید کر چه بولر دیکر قصاید

شتادی که ایلان
 ایا بونده کسند و طریق
 معنایند در روزه کفر
 اگر خزینة و کفر
 کیس و صایه بلوی
 کیسوان یو در

بر زمین تار سیده می گوید خانه انوری کی باشد ملک فرمود پادشاه
 بیوردی تا بنزدش و نفی کند تا که اوره لردنی شهر دن سور لرد
 که چندین دروغ هر گفتی که یو قدر یلانی یعنی انده زیر اوج
 یلان سولیدی گفت او کتیا دایتدی ای خداوند روی زمین
 ای یروزی نیک پادشاه می سختی دیکر بگویم بر سوز دینی سولیم مهر
 عقوبت که فرمای هر عقوبت که بیورن سزاوارم مستقیم گفت
 پادشاه ایدین ان حبست او لوزنه در گفت شتاد ایدین **قطعه**
 غریبی کرست ماست بیش آورد بر غریب اگر سنک قاتل یو غرت
 کتوره دو پیمان آبست و یک چپ دوع کتور دیک یوغرت اکی اولی
 صودر دینی دچپ سی ایلان در یعنی صیج یوغرت دکلار ایلان
 کذب ایتش (لور سبب نکه اگر بحضور اولماز سن بک بحضور لور
 کر از بنده لغوی شنیدین مرغ اگر بنده دن بر باطل سوزاشته ایس
 انجمن زیر ایلان نایده اولن کس یلان جوق سولیر ملک بخند و گفت
 پادشاه شتاد دن چون بوزن اشدن کلای دینی ایدین ازین
 راست تر سخن در بحر خود تلفت کند و بگو که بونده کر جلوت
 سوز سولیم مش سن بغرود پادشاه بیوردی نا ای ماثور اوست
 نا اول نده که اول شتاد دیکر ماموی و مرادی در متهیا دارند متهیا
 و حافظ طوند لرد تا بدیا خوشی برود تا که دل خوش لوی ایلان کیده
حکایت اورده اند حکایت لرده کنور مش لرد که یکی از وزرا لور
 لردن برسی بر زیدستان رحمت آوردی زیدستان و خفت
 لردن زید رحمت کنور ایدین و صلاح حکمتان جستی دینی و کل
 لردن صلاح و فایده سنی طلب ایدین اتفاق تختاب ملک
 کر فتر آید اتفاق پادشاه هک خطاب و عتایند کر فتر ایدین

یعنی پادشاه که غضب ایلان هکندان در موجب الحاح او و کلام
 انکه الحاح صندک سپیده سعی کردند سعی ایلان و موکلان در
 معاقبتش دخی انکه اوزرینه موکل و خواهر او نلکه عقیق ایلان
 ملاطفت کردند ملاطفت ایلان را دیدن و نیزگان دیگر غیر او
 دخی سیرت نیک او انکه ایوسیرتینی بیادش که گفتند با یکدیگر
 ایلان را تا ملک از سر خطای او در گذشت پادشاه انکه خطای
 هو سندن کردی یعنی عفو ایلان صاحب دیا بین حال اطلاع
 یافت بر صاحب ده بوجان اوزره اطلاع بولیدن و گفت دخی
 ایلان **قطعه** تاده دوستان بدست آری تا که دو تنه کوکلیان
 کتور من یعنی اکتور مکران اوزرین یوستان پذیر و خسته بایاک
 بورتافه صالتش بدی یعنی انکه خاطر بی یوستانه صالتش بدی ایلان
 شکی انکه ممکن ایسه صالتش بدی یکدیگر زیر یوستانه دوستان
 لازم و او به در یکن دیک نیکخواهانرا نیک خواه لر و دو تنه
 جو کلی یعنی طعانی بشماره ایون هر چه رفت سر است سوخته
 هر که سر را بکشد در یانمش یک زیر اسرار و مال اکتور و اقا
 یار صا دوا که کتور تا بد از پیش جو کتور کن بدیش و دشمنه دخی ایلان
 ایلان و ایلان دهن سک بلغم دوخته به زیر ایلان اغری بفرم
 ایلان و کلمش یکدیگر **بیت** بداند نوازش کن ای نیکو خرد که سر را بکشد
 دارد جوان تو خود **حکایت** یکی از سیران فارون الرشید هارون
 الرشید که پسر نزن بری پیش پند آمد با پشنگ قتنه کلدر شنگه
 و غضب که فلاخ سر صندک زاره بذر نشکایت ایلان که
 فلاخ چاقوش او غلام از خنایم داد ما ذرم تا ما ذره شتی و بیرونی
 یعنی قبیله لفظه انانی سوکری هارون ارکان دولت را هارون

ایا غلک التره چینه **حکایت** از نیکان عمر بن لیث لیث او غلام
 عمر که بنده لر نزن بری که خجسته بود چینی ایلان که در غضبش رفتند
 پادشاه ایلان بعضی که لر اول بنده نلکه اردنم کتور و با او
 دخی این طوب کتور و کتور دبلر وزیر را و بی عرضی بود اتفاقا کتور
 وزیر که اول بنده به بغرضی و ایلان اشارت بکشتن او کرد اول
 بنده به قتل انکه اشارت ایلان تا دیکر نیکان تا که خبر به بنده لر
 جنین حرکت نکلند بو کلیل نامعقول حرکت ایلان بر بنده پیش
 عمر و بر زمین نهاد و گفت بنده چون که وزیر که بوجالی کتور دخی
 عمر او کتور بختی بر اوزرینه قود به و ایلان به هر چه رود
 بر سر چون تو پیش بری است هر که به بنم اوزره کتور
 یعنی هر که بلا و جفا به بنم کلور چون که سن این کتور و معقول
 کور سن روا و سزاور بنده چه دعوی کتور حکم حزاوندی راست
 بنده نه دعوی ایلان که حکم افند نیک در مرادی نه ایسه نلکه ایلان
 بموجب ایلان اما او که بب ایلان پرورده نیت ابن خانداغ بوجان نلکه
 نعتش بکشتی ام یعنی بوجان کلیم پادشاه ایلان انقام و
 اص ننی کوروشم خواهم که در روز قیامت استغفرم که قیامت
 کوننده بخون گرفتار آیم بنم فایم سبی ایلان عذاب گرفتار کلم
 سن یعنی گرفتار اول سن اگر به همان اگر شک سن این بنده
 بخاچی کشت بو بنده به قتل انکه استرس بنا و بل شرعی
 بکشد باری شرعی صورت دبلر نادر قیامت تا که قیامت
 مواخذ نباشی گرفتار اول سن گفت پادشاه بنده ایلان
 تا وید چه گونه کنم گفت اول بنده پادشاه ایلان ایلان
 فرمای اجازت بیدر یعنی اجازت و بر تان وزیر را بکشم

در غضب ایلان
 از نیکان

تا که قول بن وزیر بدیدیم آنکه اندر نصاب بقتضای او اندک قصاصی
 ایل مرا بفرمایند تن بنی قتل ایل ملک بیور ناجی کشته باقی تاک
 حق ایل قتل این بنی اوله سن ملک جندید پلرد چو ده که بنده ده بو
 ظرافتی کوردی کلید وزیر را گفت دخی وزیر ایلدین چه بصلتی
 می بینی بنی اوله بنی معقول تور سن گفت وزیر بادشاه ایلدین
 ایلدین و اندر ایل بادشاه به صدقه کوردی زرد بابا که فیصله حد
 سه یعنی بابا که جان ایلدین این حرام زاده را بوهرام زاره را آزاد کن
 آزاد ایلد نامرانی در بلای بنی نیکند تاک بنی دخی بر بلایه بر اقمه کناه
 از منست کناه بنده در که فوله حکما را معتبرند شتم که عاقل کرد
 فو لنی معتبر طو غدم یعنی اعتبار ایلدیم که گفتند اندک عاقل این بنی
 لر در **قطم** چو کوردی با کوه انداز پیکاد چون که کس که ایل
 جنک ایلد که سر خود را بناد ایل شکستی نادان لای ایل کندن بنی
 صد که زیر ایند راست لیون باشک زور چو شیر انداختی در
 روین دشمن چون که دشمنک بوز او و آنکه که یعنی تیر ایلد ایلد
 ایلد هلاک ایلد چون که قصد اندک خدر کن کا ندر اما چشمتی خدر
 ایلد اندک تیریدن زیر آنکه او قتلک نشاندن نمیکند سن ایلد تیر
 ایلد هلاک ایلد استرس اول دخی سنی او و آنکه که ایلد ایلد
 تاک هلاک ایلد **حکایت** ملک زوزن را زوزن پادشاهک حوام
 بود برضا که وار ایلد کریم النفس و نیک خضرات کریم و ابو
 خویلو که ایلد کنار آمد و کلیه در عوام هر خدمت کردی بنابر ده
 خدمت ایلد رو رعایت ایلد و خیمت نیکو بنی دخی فدا و دخی
 ایلد سولدی اتفاقا زوزن حکرا وار حویلد دن هر کدی در نظر
 ملک پادشاه دهک نظرند بر حرکت ناپسند اند نامعقول کلید بهادر

طایفه که در قتل ایلد
 بیچاره و بیچاره و بیچاره
 آنجا و او را به او و او را
 زوزن بر سر ایلد
 خمر خور و بیچاره
 حکما در نظر ایلد
 مصداق در نظر ایلد

ک

حاصل لر خدمت و مقبول لر زمره که کتور و از بندگان قلعت شمار
 دخی سنی بخلص و صاده بنده لر نه صایه گفت سیاه کوش و ایلد
 ایندین همچنان اخیلین یعنی اوله کبی از پیش او امین نیست آنک کیم
 طو غمدن این دکلم **بیت** اگر صد که کبر آتش فروزد اگر آتش
 پرست یوز بیل آتشی شعله لندره یعنی معبود دیو رعایت هدم
 آتی زیاده ایلدوب دایما که سیه ایلد ایلدیم در و افتد بسوزد بوقدر
 خدمت ایلد آتش پرست اگر بدم آتشک ایچند دوش آتش اندک و باقی
 و خدمتی بلیموب فورید یعنی پادشاه لر دخی ارسله و آتش کبی در
 افتد که ندم حضرت سلطان زیر میاید کا چه واقع اولور که سلطان حضرت
 مصاصی التون بولور یعنی پادشاه انعام و امارة ایلد و بزرگ سر
 برود دخی کا چه اولور که بنی کیدر یعنی پادشاهک غضبه مظهر دوش
 و حکما گفته اند دخی عاقل لر ایلد لر از تلون طبع پادشاهان پادشاه
 لر که طبعک تلونند بر خدر یاید بود خدر اوزر او و کوا که که
 بسای بر خند زیر کا چه همان بر سلام ایلد ایلد و کا چه بنیانی
 خلعت دهند و کا چه خضا بر دشنام ایلد خلعت و وزیر لر گفته دخی
 عاقل اینش لر در که ظرافت بسیار که چو ظرافت یعنی مضحک
 لک و مسخره و هر چند عیانت ندم لر که مضحک که هر قدر
 و عیب حکیمان دخی عاقل لر عیب در نو بر سر و رضایت باقی
 و در وقار سن کند و قدر خرفک و عرض و وقار که میوی اوزر
 اوله بازی و ظرافت بنده بکار بازی و ظرافتی و قهر و غصه
 ندم لر قوزیرا الله لا یقدر **حکایت** یکی از رفیقان حضرت بر شین
 طاب شاه ایلد بر رفیق لر مدتی بر شین شکایت روزگار ناماقد
 مراد اوزر در را عجبی مخالف روزگار که شکایتی بنزدیک سن

در قتل ایلد
 حکما در نظر ایلد
 بود بوزن بود در نظر ایلد
 دشنام سولدی
 ندم خاندن و ایلد
 وقار و مسخره
 با خا و خا و خا
 ناسا و خا و خا

آورد بنم فتم کتوردی بویل دیو که کفاف اندک دادم که از جوی خرواق
 طوتم و خیال بسیار دنی جوی خیال طوتم و طاقت بار فاقه غی
 آرم دنی فقر بوی کتوردی منم باز دردم آمد بخج کوه فلک کلید که
 با قلمی کلامم که بر خیر اقلیم کیدم نادرم هر صورت کزنده کجایی
 کنم تا هر صورت در لک ایلیم کسی بربند و بدمن بکشد
 بنم ایو و کم عالم اوزره یعنی فقر و غنام اطلاع اولیم **بیت**
 بس کرسنه خفته و کس نداشت که گشت خنیده جوی کلمه کجی او
 بودی دنی که بلمدی که کیدم بس جان بلب آمد که بر او کس نگرین
 جوی جان دله کلید یعنی جوی که اولدی حال بود که اوزره اوزرین
 کلمه اخلدی بن نایبی بن دنی اولدی بر حال که فنار اولم باز از شمت
 اعدا لکن کیه و دشمن لرم که خنده و طعنندن می اندنیم خوف
 ایدیم که بطعنه کطعنه ایل انلر در قضای من بخندند بنم اردو
 کلمه لرو می مرا دنی بنم سعی در جوی خیال عالم حقیقه بر عدم دروا
 سزله اوزره عمل کنند نسبت ایدره لرو کونید ایدره **نظم** بینان
 بی محبت را که هرگز کور اوله خیر سز به هرگز نخواهد دید روی
 نیک بختی دیناده نیک بخت تو و معاد یوزیه کوریه و دولت
 بولیم تن اسایه کزیند خورشین را در آکند و تن اسایه
 و حضور احتیاد ایدر زن فرزند بکارد بختی خاوندی و فرزند
 سخت داده و بلاه قور و در عالم فاسد دنی می فاسد علمنده چنانکه
 معلومست انجلی که معلوم در چیزه دانم بر مقدار بیلورم که کجا
 اگر سز که غزلک ایل جهتی معین کردد معتدل معلوم بر جهت
 و منصب معین اوله که موجب جمعیت خاطر باشد که اول جهت
 بنم جمعیت خاطر ده و حضور مرسب اولور بقیه عمر بقیه سزده

خیال جمع جوی صیغ
 اوله و بنی کتوردی
 فاقه خیر صفت
 کرسنه ایو صفت
 دشمنات خیر و اورد
 عیده لیل کبی
 کل بوزنه
 سخن سزده
 عیده خیر
 دید بوزنه
 جاده
 کرده خور
 سزده بوزنه

یعنی

یعنی دیناده محرم اولدی از عیده شکر اندک شکر حقیقه نتوانم
 بیرون آمدن طاشره کلمه قادرا و محرم یعنی اندک شکر غلام ادا
 انکه قدرتم اولم کفتم حضرت شیخ ایدر اوله رفیق دن چون بو
 سوزن بلمتم که ایندم این بار این دوست عمل پادشاه پادشاه
 متعلق عمل دو طرف دارد اکیان طرف طوتم ایدر نان و بیج جان
 برین نان ایدر یعنی غنا و منصب ریاسی برین دنی جاده خوف
 یعنی سیاست و هلاک اضطرار و خلاف رای هرگز است حال
 بود که اقل لمر که رایشه خلا فی در بدین امید بوا مید ایل یعنی دولت
 ریاست امید ایل دران بیج افتادن اوله خوفه یعنی جاده خوفه
 دو شکر **نظم** کسی نیاید بجان در خوشی درو که جاده زنده کلید
 که خراج زمین و باغیده که برک دنی باغله خراجی یعنی برک فطاعتی
 و باغشری و بر دیو تقاضی ایدره یعنی حضور درو شکر در دروا
 که اکالم واضطراب و دینار یا بخت و غصه راضی نتوانش
 و غصه به یعنی فقر و احتیاج راضی و قانع اوله یا کزیند پیش
 زاغ بنه یا بوکر کای قوزخون اوکته قوی یعنی کند و کفستور بیل
 گفت رفیق چونکه بنم بسوزن بلمتم ایدر این سخن
 موافق حال گفتی بسوزن بنم عالم موافق استم و جوار واد
 من دنیا وردی و بنم موافق جوابی کتوردی نشینده کفتم
 اندک شتمش پسند که اینش لمر در هر که خیانت ورزه حرم
 که خیانت چنانور دستش از صاب بلمزد اوله کسند ایا
 صلابند دتر و خیانتی ظاهر اولور **بیت** ریاستی موجب
 رضای حضرت طفرین و امین لک حو تعالی صفت بیک
 عزائم رضا سبب در کس ندیدم که کم شد از ره و کس

بیم بوزنه
 بدو لغز در
 یکیند بوکر
 زاغ قوزخون و غصه
 استعمال اولور
 نشینده
 در فعل مضارع
 شتی درسی
 کلام
 چهارده
 جاده
 جاده

دینده که با کوردم که طغریه بولد نام و ضایع اولدی و حکما کفایت
 و عاقله امتیث لردر چهار کس درت که از چهار کس درت که در
 بجان بر بکند جان ایا انجنور یعنی زیاده خوف ایدر لدر ایا
 از سلطان اول در تدن بر بر هر ایدر که سلطان ندن خوف ایدر و دزد
 از پاسبان بر بر دینی دزد که پاسبان ندن خوف ایدر و قاسم از غارت
 بر بر دینی قاسم در غارت ندن خوف ایدر و روستی از محاسب
 بر بر دینی روستی در که سوبلیدن خوف ایدر و امر که صاحب پاک
 است و اما اول که ننگ می رسد و نفیث ندن باکی و نه خوف و از در
قطعه مکن خراج بجه روی در غل اگر خواهی علاوه ملک بویجی لایق
 خیانت ایلد اگر لست ایدر که وقت رفع تو بکند مجال دشمن ننگ که ننگ
 غل و نفیث و قتل و دشمنک مجای طار اولد تو پاک کنی و مدارای
 باز از کس پاکه سن محله پاکه و امین اولد دینی ای جز از یک دن
 طوعه زنند جامه ناپاک کارزان بر سرت کور من زمین قصار
 ناپاک جامه ناپاک اولسون دیو طاش اوزره لوردر کفتم رفیقا ندن
 چونکه بوزن اشدنم نصیحت طریقی ایا که ایدم حکایت روبا اولد
 دکنه حکایتی مناسب حال دشت سرت حاله مناسبه که در دشت
 که اولد دکنه بی کوردیلر کریم ان جفا و افتان دینی دو توره و حیران
 دینی فالق که کسی گفتش بر که اولد دکنه ایدر چه آفت
 بودند آفت و نه بلاد که موجب چندین یافت که بوقد خون
 واضطرار بریدر گفت دکنه اولد که ایدر شید بی شتر
 شتر که دوه که بسخره می گیرند اجر بر سر علم دوزنر گفتند دکنه
 ایدر لدر ای سفینه ای سفینه شتر با تو چه مناسبت شتر
 سرت ایا نه مناسبتی وارد و تر با او چه مشابها و سرت ایا

خوب فارسی ده بولتی منابه
 استخوان اولغور
 که خون و نم صفت در دم
 خراج دوه و صفی که در دم
 فصل اول یا بعد از انجنور
 دفع نموده عزال منانه در
 زیاده روشن در دم
 با شتر امر خور در با شتر ده
 مشقه در دم
 کاروانه چینی لدر
 روبا روبا و دکنه
 افسه بلا علی افاد طغریه
 فی فیه خوف منانه در دم
 شتر و لست جان در دم
 چنان است امر لدر لدر

نه مشابها و اردر گفت خاموش دکنه اولد ایدر خاموش
 اولد اگر خسودان بظن گویند اگر خسودلر خضر ایدر لدر کاین
 شتر است که بود دکنه ایدر و دزد و در و کفر قار ایم و قار
 حکم یعنی بی شتر دیو طو توب بی لاجر عیال طو لدر
 که غم تخلیص من نباشد اوله وقت بی اوله قیدن خلاص
 امید که ننگ غل اولور تا نفیث حاله من ننگند حقیقت حای
 معلوم اولسون ایچون تا به حای نفیث ایلد و تا تر با او
 عراق آورده باشد و تا عراق ننگند تر با او کتور
 یعنی کتور نجبه ده کن مار کزیده مرده باشد ایلد خاموش
 که اولش اولور و تر ایدم چندین و سرت دینی بویجی لایق
 و دیانت فضل و دیانت و اردر اما خسودان در کینند
 اما خسودلر سنی کوز ننگ ایچون بوسوده در و در حیان
 کوشه نشین و مدعی که کوشه نشین در ایچون سیر
 تست اولد که سرت حسن سیرت و امانت در
 بخلاف ان تفریر کنند دشمن لکه اندک عسکی تفریر ایدر
 که عرض خطاب پادشاهی ایا اوله وقت با شتر کوزن
 برین کلورین در آن حالت لوله حاله که مجاله قتالت سرت
 حقله کیم سوز سوز بیکه مجای اولور پس نصیحت ان ایچون
 چونکه حال بولدر پس معقول و فایده لوانی کوردم ملک فنا
 عت را هر است کنی که قناعت ملکی حفظ ایدر من و سرت
 ریاست کوبی و ریاست و منصب شتر کنی دیپس یعنی که
 ایدر من بیکه عاقلان گفته اند لدر عاقله امتیث در بیت
 بدریاد در حافیه و شمارست دریاده منفعت لدر در عدد در

خوب فارسی ده بولتی منابه
 استخوان اولغور
 که خون و نم صفت در دم
 خراج دوه و صفی که در دم
 فصل اول یا بعد از انجنور
 دفع نموده عزال منانه در
 زیاده روشن در دم
 با شتر امر خور در با شتر ده
 مشقه در دم
 کاروانه چینی لدر
 روبا روبا و دکنه
 افسه بلا علی افاد طغریه
 فی فیه خوف منانه در دم
 شتر و لست جان در دم
 چنان است امر لدر لدر

حاطری ایشان آنکه معقول گوید بدین دو بیت احتضار کردم
همان بوی بیست ابله احتضار ایدم **قطعه** غزل که معنی هند بر
پای بلبلان است که ابلهک اوزر قید و بند کورس خود را نوشت
سپاسم بدم دم چونکه سنگ فولکد گشت بیهوشی کلیدی بیست
قبول ایدک و گریه کردی طاق بشت از ترس طاق طوق
ایست بر گریه و غمی مکن انگشت در سوراخ کزدم بر مقلی حقرت کون
ایله یعنی صوفیه که کند که ضرر آوردن **قطعه** غزل که معنی هند بر
سرفاچ که نیم صومعه اید یعنی پاک او لش اید بلیط طاهرات اید
اراسته انزک ظاهری زهد و صلاح اید ارسته و پیراسته اید
یکی از بزرگان صاحب دولت و تدوین بری در حق این طائفه طایفه
حقند حسن ظن بلوغ داشت و از حسن ظن دو مرتبه اید یعنی اندک
خام حسن اعتقادی و اداری معین کرده بود و از مرتبه بر طیف
تعیین انجمن ایدی مگر یکی از ایشان مگر اندون برسی حکم کرد
مناسب حال درویشان و درویشان خانه مناسب و لایق دخل و خرج
ایدی ظن آن شخص فاسد شد که سنگ اید حقند او حسن
ظنی فاسد و بازار ایشان گامد و فساد باز ایدی گامد اولدی
یعنی او که انقادات و رعایت کنی طواستم حضرت شیخ ایدم زد
اولم نادانک یعنی هر بونرک کفاقی مستخلص کیم خلاص و پید ایدیم
اهلک حدیثش کردم اول صاحب دولت و دولت خصوصیه سنگ قصد
ایلم در بانم رها نکرد بواسطی انحراف ضایعوردی و هفا کرد
و پاک جفا ایدی معذورش در کشتن بوانک اول جفا فی معذور
طونم حکم آنکه گفته اند اول سبب بیکه انجمن هر در بیت نظام

نداشته معنی هند بر
کوشه و اوزر تا اوزر
ایچوندم
دکرون بودند بر گریه و غمی مکن انگشت در سوراخ کزدم بر مقلی حقرت کون
ایش صوفیه که کند که ضرر آوردن
سرفاچ که نیم صومعه اید یعنی پاک او لش اید بلیط طاهرات اید
اراسته انزک ظاهری زهد و صلاح اید ارسته و پیراسته اید
یکی از بزرگان صاحب دولت و تدوین بری در حق این طائفه طایفه
حقند حسن ظن بلوغ داشت و از حسن ظن دو مرتبه اید یعنی اندک
خام حسن اعتقادی و اداری معین کرده بود و از مرتبه بر طیف
تعیین انجمن ایدی مگر یکی از ایشان مگر اندون برسی حکم کرد
مناسب حال درویشان و درویشان خانه مناسب و لایق دخل و خرج
ایدی ظن آن شخص فاسد شد که سنگ اید حقند او حسن
ظنی فاسد و بازار ایشان گامد و فساد باز ایدی گامد اولدی
یعنی او که انقادات و رعایت کنی طواستم حضرت شیخ ایدم زد
اولم نادانک یعنی هر بونرک کفاقی مستخلص کیم خلاص و پید ایدیم
اهلک حدیثش کردم اول صاحب دولت و دولت خصوصیه سنگ قصد
ایلم در بانم رها نکرد بواسطی انحراف ضایعوردی و هفا کرد
و پاک جفا ایدی معذورش در کشتن بوانک اول جفا فی معذور
طونم حکم آنکه گفته اند اول سبب بیکه انجمن هر در بیت نظام

در معبر و وزیر و سلطان را امیر و وزیر و سلطان قیومند که بیست
مکرم بر امن واسطه و مناسبت سزاوارانه طولیله زبانه و زبان
چو افتد عزت کلب اید بواجون که غریب بولدی لایق کربان
بکیر دان دامن کوه مراد دربان در غریب نفی طوتر اید که کل
در غریب دامن طوتر چند آنکه اول زمانه ده کین قیود و بایله
و غوغا ایدم که قربان حضرت ان بزرگ اول اول حضرتک قرب
لری بر حال من واقف شدند بنم عالم اوزر واقف اولدیله و با کرام
و آوردند و بی اکر ام ایچو کتور دیله و بر بنی من معین کردند و بلند
بر مقلی تعیین ایدیلر یعنی تکلیف ایدیلر اما من تواضع فرود نشستم
امان تواضع اید اشعار او توردم و کفتم دخی ایدم **بیت** بیکه
بند ملکیم قوی اعلی مقام تکلیف اید زیر کمینه و وقف بند ام نادر
صف بند کمان بنشینم بانبند لصفه او توردم گفت اول آن
چونکه بزدن بوسوزی اسخاخ ایدی بکه ایدی الله الله چه جای این
سخن است الله الله بوسوزن نه محلی **بیت** که بر سر هر چشم
من شتی اگر بنم باشم و کوزم اوزر او توره سن نازت بکشم که بایلی
سنگ نازی حکم زیرا نازی سن نه انجلی محصل کلام بنشستم
او توردم و از هر دری سخن و پیوستم و هر بایدن سوزا و لشدیم
یعنی انداء معصودن ایدم **قطعه** غزل که معنی هند بر
زانت بداران ماکه بدارانک خطای بوزی در میان آمد اور تایه
کلیدی یعنی دختر اولدی کفتم اول مناسبت اید ایدم **قطعه**
چهرم دیدم خداوند سبحان الانعام طابطنی اولین صاحب دولت
بوشده سنگ نه گاهی کوردی که بند در نظر خویش حوارید
اردم بند سی کند و نظرن حقیق طوتر حدایر است مسلم بر کواوی

در معبر و وزیر و سلطان قیومند که بیست
مکرم بر امن واسطه و مناسبت سزاوارانه طولیله زبانه و زبان
چو افتد عزت کلب اید بواجون که غریب بولدی لایق کربان
بکیر دان دامن کوه مراد دربان در غریب نفی طوتر اید که کل
در غریب دامن طوتر چند آنکه اول زمانه ده کین قیود و بایله
و غوغا ایدم که قربان حضرت ان بزرگ اول اول حضرتک قرب
لری بر حال من واقف شدند بنم عالم اوزر واقف اولدیله و با کرام
و آوردند و بی اکر ام ایچو کتور دیله و بر بنی من معین کردند و بلند
بر مقلی تعیین ایدیلر یعنی تکلیف ایدیلر اما من تواضع فرود نشستم
امان تواضع اید اشعار او توردم و کفتم دخی ایدم **بیت** بیکه
بند ملکیم قوی اعلی مقام تکلیف اید زیر کمینه و وقف بند ام نادر
صف بند کمان بنشینم بانبند لصفه او توردم گفت اول آن
چونکه بزدن بوسوزی اسخاخ ایدی بکه ایدی الله الله چه جای این
سخن است الله الله بوسوزن نه محلی **بیت** که بر سر هر چشم
من شتی اگر بنم باشم و کوزم اوزر او توره سن نازت بکشم که بایلی
سنگ نازی حکم زیرا نازی سن نه انجلی محصل کلام بنشستم
او توردم و از هر دری سخن و پیوستم و هر بایدن سوزا و لشدیم
یعنی انداء معصودن ایدم **قطعه** غزل که معنی هند بر
زانت بداران ماکه بدارانک خطای بوزی در میان آمد اور تایه
کلیدی یعنی دختر اولدی کفتم اول مناسبت اید ایدم **قطعه**
چهرم دیدم خداوند سبحان الانعام طابطنی اولین صاحب دولت
بوشده سنگ نه گاهی کوردی که بند در نظر خویش حوارید
اردم بند سی کند و نظرن حقیق طوتر حدایر است مسلم بر کواوی

ازین سخن روی در کشت اول بدخند بون معقول سوزند بونی
 بورزدی که موافق طبعش نیامد زیرا اوله شهراده نیک طبعه
 موافق ظلمه را و از زجر خودی اوله بدخند زجر و عقوبت
 پیور دی و گفت دینی شهراده پیور دی خدای عزوجل عزوجل
 انکه مرا حالیکه این خلقت کرد اندیشه است بیتی بوخلتد باقی می
 ایش در ناخوش و بختیم تا که بیم و دینی بخشش ایلم نه پشیم
 که نکند ارم پشیمان و کلام که اوله ملک نگاه خودیم یعنی حفظ ایدم
بیت قارون هلاک شد که هر یک خلقت قارون هلاک اولدین
 حال بود که قرع خانه کنج و خزینه طوئری یعنی مالیک اولدین لیکن
 ما با (کا قاید و میر دی عاقبت از قیر بوندی **خسنا**
و بهاره الارض نوشیوان غرق که نام نیکو گذاشت نوشیوان
 اولدین زیرا دنیا ده عدل سببی ای (یونام قودی **کتاب** کورده
 که نوشیوان عادل را تواریخ ده کشور شد در نوشیوان عادل
 در شکارگاهی به شکار نرزه صید کباب کرد در بر صید
 کباب (بلد یله ملک نبود (تغاقا اوراده طوز خاطر دکل ایدر خلایق
 بر دستا فرستادند بر خلایق کوب کوب و کور و کور تا ملک آورد تا که
 کوبدن طوز کتوره نوشیوان گفت نوشیوان اول خلاصه ایتونه
 غلغری قیمت بستان طوز قیمت ایال صغیران طوز قیمت
 الله تارسی نکرده تا که بودی کوی خلایق اوزره بر خاد و قافون
 اولیه و ده هراب نشود و بوند ایله کوی هراب اولیه گفته اند
 ازیم حاضر اولان ایتدیلر ایدین قدر بوقدر قلیل فتنه دن جمل
 زاین نه خلط و نه ناقص اولور گفت نوشیوان ایتدین
 بنیاد ظلم بنیادین دجهائی جهانه اوله اندک بوده است

اولا

موتی خبی و لفظ کور
 کشت بوند کارن معاند
 در قیود اولان به کتب پیور
 روستا قمر معاند اولد
 دینه اوجا ضرر
 رسم عادت خفا نکرده
 کوبند و خورند در
 از قیود معاند اولد
 قیود و لفظ معاند

اول از اولی و هر که آمد بروی من کرد و هر که جهانه طلم
 اندک اوزرینه زیاده ایلدین تا بدین غایت رسید تا بفرستید ایتدین
قطعه اگر تا به رعیت ملک خورد سببی اگر رعیت باغدن
 پادشاه ظلم ایلم برطامیه بر آوردند غلامان او دخت از بیخ
 یادش ملک غلاملری اغاچه کولند چقار لر به بیخ بیضه که
 سلطان ستم بر دارد بش بیضیه که پادشاه ظلمی وادونه رفتند
 یانش هر که بیخ یانش هلاک بده لرین بید و توره اوردر یعنی ظلم
 الوب کباب ایدر **بیت** نه ماند ستمکار بدر روزگار بیا فر خاک و ناعقول
 زنا و ظالم قاتل عاقبت دنیا دن کیدر بماند بولصنت پایدار
 لیکن اندک اوزرینه ایدر لغت قالور **کایت** عالمی را شمیم بر عالم
 لشدیم که خانه رعیت هراب کردیم که رعیت خانه سنی هراب ایلدین یعنی
 رعیت زیاده ظلم ایلدین تا خزینه سلطان آبادان کند تا که سلطان
 خزینه سنی معور و به ایلدیم خبر از قول حکما گفته اند اما قافل کورون
 خبر که ایتدی لر در هر خدا و تقای را بیا زود هر کیم که غایب الله ایجیده
 یعنی بدخند ظلم ایلدین **الکدی الظالمین** تا دل خلایق بدست آرد تا به
 خلوق الله کتوره یعنی پادشاه کولکنه تسلیم و بر ملک ایچون حوا
 تقای حضرتک لاهرنه فی لغت ایدر ب ظلم ارتکاب ایلدین خدای تعالی
 عای الله همان خلایق را همان خلایق بر و کاره (اورا ظلم اوزرینه حواله
 ایدر تا دمار از روزگارش بر آورد تا خلایق (اندک زانندن دمار
 یوقان کتور یعنی هلاک ایدر **بیت** آتش سوزان نکند پاینده
 باقی آتش یوزر که ایلر اچ کند دود و دله مستند این که وظل و ملک
 آهی و بر د عاسی ظالم ایلر گویند ایدر سر حله حیوانا با جم
 حیوانا سرورین شیر است ارسلان در و کمترین جانوران

موتی خبی و لفظ کور
 کشت بوند کارن معاند
 در قیود اولان به کتب پیور
 روستا قمر معاند اولد
 دینه اوجا ضرر
 رسم عادت خفا نکرده
 کوبند و خورند در
 از قیود معاند اولد
 قیود و لفظ معاند
 کارد بوند حواله بدست
 اندک اوزرینه زیاده
 اولان با و در ایتدین
 ستم ظلم معاند
 کشت بوند کارن معاند
 در قیود اولان به کتب پیور
 روستا قمر معاند اولد
 دینه اوجا ضرر
 رسم عادت خفا نکرده
 کوبند و خورند در
 از قیود معاند اولد
 قیود و لفظ معاند

داود در دوا علیهم السلام
 زهراد معانی در کتب
 مراره در

تسلیم ایلدیر و امر نه مخالفت منعاد (ولید لر سن دخی اگر عاقل ایلد)
 اختیار ایل و هرگز امر نه مخالفت ایلیم چون تباری ناخن در نه تیر
 چون که کبیر طوطی یعنی چا بدیه قادر دکلن * بایلدن ان بیکم
 ستیز اوله بیکم دایلدن و ناصقول لر ستیز و عناد کی از طوطی سن
 یعنی حضومت اتمین هوک با پولاد باز و پنج کرد هوکم پولاد
 باز و ی ایل پنج ایلدین یعنی زیاده قور، لولک ایل طوطی ساعد
 کلین سیمین خود را رنج کرد کند و نیک سیم کبی بیاض و ناکه
 ساعد نه رنجیمه ایلدین یعنی اغرتدین و الم و بر دی باشد
 ناکش بیند روزگار صبر ایلدین ناکه زغانه اندک الی بغلیه
 و منصفینی النرن الوب خوار و حقیر ایلدین پس بکام دو کتافه غرض
 برار اندن هنکره دوست کره مرادی ایلدین ناکه بی بی سنی چقار
 یعنی هلاک ایلدین **کایت** یکی را از ملوک پادشاه لرون فرستد
 مرضی هایل بود مخوف و قبیح بر مرضی و ارا بدین که ایاد ذکران
 کرد که اول مرضی ذکر نه ایاده و تکرار ایلدین مقوم نیست مقوله
 دکلر طایفه و حکماء یونان بر بلوک یونان حکیم لر زدن بوجوه علم
 دخی یعنی قابلد یونان حکیم لر بلوک متفق شدند اتفاقا
 ایدی اولدیر که مرابن رنج را که بورنج دوا بیست اصلابر
 دواسی و علاو یوقدر مکر رهوه و ادی مکر ادی ناکه اودی
 کم بچندین صفت موصوف بود که اول ادی یوقدر صفت
 ایلدین صفت لشی اهل یعنی هوکنک اودی ناکه فایده سی
 یوقدر ملک بفرمود پادشاه بیوردی تا طلب کردن زانی
 طلب ایلدیر **دحقا** یعنی چیرین یافتند بر کون آتین سنک
 او غلانی بولدیر بدان صفت اول صفت ایلدین **دحقا** گفته اند

دحقا نه یونان کون کبی
 معانی در
 چیرد حقانیت در نه
 کران کن و معانی در

کحل

که حکما اینش در پدر و مادرش را بچواند پادشاه اول پسرکه با بانی وانا
 سنی اوقدی و بنیت بکیران شنود کرد ایند و انک یقینا سوبه
 کران مال و نفعت ایلدین راضی ایلدین قاضی فتوی داد قاضی فتوی
 و بر دی بویله دیو که خون یکی از رعیت ریختن که رحمت دن
 بر نیک قانی دو ملک یعنی هلاک ایلدین بران سلاخی نفس
 پادشاه بادش هک ذاتک سلامت لکی ایچن روا باشد روا
 و جائیز در جلا د قصد پس کرد جلا د اول پسر نه هلاک اعلم قصد
 ایلدین پسر سوبی همان کرد پسر چون که بوجای کوردی بایشی
 اسمان جانیبه ایلدین یعنی یوزیه کوک طوژدین و بچند یرد فی کلر
 ملک گفت پادشاه اول پسر ایلدین درین حالت چه جای هلاک
 بوحالت ده نه کلک یرد در بوجوه علم دخی جائیز در بوجوه علم
 کلک نه یرد پسر گفت پسر پادشاه ایلدین ناز فرزدان بریدر
 و مادر باشد فرزند کره نازی بابانک و انانک قتنه او نور و چون
 پیش قاضی برید و دعوی او قاضی قتنه التزل و داد از پادشاه
 خواهند و عدل پادشاه دن طلب ایلدین اکنون پدر و مادر من خدی
 پدرم و مادرم بعلت عظام دنیا متاعی سببی ایلدین **دحقا** در نه
 بی قانط طبعی لر یعنی بنم هلاکیم راضی اولوب بی پادشاه شیم
 ایلدیر و قاضی بکشتن فتوی داد و قاضی بی هلاک اعلم فتوی
 و بر دی و سلطان حق خودیش و طاب بول سلطان کند و صحتی
 در هلاک من بیند بنم هلاکیم ده کوزر پس بچندین تعالی ایلدین
 حق تعالی حضرت ندن غیره پناهی ندارم بر بلوک طوطی غرم
 اجلدن جناب حق توجه اندم بیت پیش که بر اورم رحمت
 فریاد سنک الکن کیمک قتنه فریاد کتورم و سندن کیم نکایت

دایره در دوا علیهم السلام
 زهراد معانی در کتب
 مراره در
 دایره در دوا علیهم السلام
 زهراد معانی در کتب
 مراره در
 دایره در دوا علیهم السلام
 زهراد معانی در کتب
 مراره در

ایدم جمع پیش توار دست تو جو احم داد هم سنگ فکله سنگ الکلن
 داد دبله یعنی سندن به شکایت ایدم زیرا سندن جزه شکایت الکلن ممکن
 دکدر سلطان راول این سخن بهم براند شکایت کوطنی بیک بوسه زدن
 بحضور و منقبض اولدی و ابد دیده بگرداند و حق کوزدن پیش دندردی
 بعضی چشمه باغی ابد طلالی و گفت دخی بادشاه ایتدی حکامی من اولیرت
 نیم حکم اولی رک و معقول رکدر انون جنبی با کتاج بکاتن بوظایف کرنا
 سترک قانی دو ملکدن سر و چشمش بپوشید بویله دیکله بکله بکشی
 اول بیکر بنشیند و کونی او بدی نشاند و بر مکه او زنی و در کمر کر فکله
 اول بیری بادشاه فوجا غنچه طوندی تر حاد را خوش ایلدی و نعمت بکران
 بحشید و ازاد کرد و اول بیره نهایت سز نفعت و هلاک اید
 ایتدی و هلاک اتمکدن ازاد ایلدی کوتینده که هر در آن هفته
 شفا یافت ایدر سرکه پادشاه حو قنایه حضرت تندر لطفی ایلهم
 اول هفته ده اوله مرضدن شفا بولدی **الاعون برهم الرحمن ارحموا**
من فی الارض برکم من فی السماء قلم هونان در فکر آن بیتیم
 گفت اخیلین اول بیتک فکر نه ایدم یعنی اول بیتک معنی
 میوز خاطر نندن کتمش در آن اول بیستی ایتدی بیل با یه برب
 در یای فیل فلجی فیل دکتر ننگ کنار بقتنده زربا بایت
 کر ندایه حال مور اوله فیلجی برکس بی کورمش که ایایی ایلد قرجه
 لرین بصوب انجدر دی اگر خطاب ایدوب ایدر اگر ایاغده
 التنده اولن قرجه ننگ حالنی بلمز ایلد التنده شرم اغر ایلد
 هجو حال شست زربا بای فیل اوله قرجه ننگ حایه سترک حالک
 کبی در فیلک ایایی التنده یعنی سن فیلک ایایی التنده
 نیجا ایلد قرجه دخی سترک ایاغده التنده ایلد رایلیه

ایدم جمع پیش توار دست تو جو احم داد هم سنگ فکله سنگ الکلن
 داد دبله یعنی سندن به شکایت ایدم زیرا سندن جزه شکایت الکلن ممکن
 دکدر سلطان راول این سخن بهم براند شکایت کوطنی بیک بوسه زدن
 بحضور و منقبض اولدی و ابد دیده بگرداند و حق کوزدن پیش دندردی

بحشید فعل باغی در خنده
 دن و شفا دندردی

لیب بونه کنایه خانه و بر

میلد در اهلایه اکثرین مادی
 او تیرین دور

یایه ده اولن ناغلی ایلد

عمر و شایسته تقدیر نه در
 این نقش حق اولن دلم

ایاغده

ارکان دولت گفت ایتدی حیران جنبی کس چه باشد بوظایف کس
 حیران سیدریکی اشارت بکشتن کرد ارکان دولتدن برین اولن
 کس قتل اتمک اشارت ایلدی و دیگر مزبان بریده بری بی
 اول کس ننگ دلمی قطع اتمک اشارت ایلدی و دیگر عبادنه و نفی
 برین دخی اورمک ننگ ظلم ایلد مالی الوت خسرودن سورکه اشارت
 ایلدی هارون گفت هارون ایتدی ای پسر کرم آنست که عفو کنی
 این پسر کرم و لطف اولد که بوعدن بو کتاج عفو ایلد و کر نونایه
 اگر عفو اتمک قادر اولیم سن تونیز خشم مادوش ده سن دخی اگر خشم
 و بر یعنی مادنه سوکه نه چندا که انتقام از حد در کلد اما اول قدر
 خشم و بر مکه انتقام جردن کچ اکتظلم از طرف تو باشد اول وقت
 ظلم سترک طر فکله اولور و دعوی قیل حصم دعوی حصم جاننده
 اولور **قلم** نه مردست ان بنزدیک هر دند عاقل فتنده مرد
 دکدر اولر که که پاییلد مان بیکار جوید که کوکره ش فیل ایلد
 استیه یعنی فیل ایلد قتال اتمک قدریه اوله یکی مرد الکل است ازین
 تحقیق بلی تحقیق یوزندن مرد اولر که در یعنی عاقل اولر که
 دمر که چون خشم ایدش باطل بگوید چون که اولر که غضب باطل
 ونا معقول و بلیه **مشق** یکی رازشت خوبی داد کتنام نبرشتی
 الخلق برکس کتنام و بر دخی تحمل کرد و گفت ای خوب فرجام
 اولر که اولر کتنام تحمل ایلدی دخی ایتدی ان خوب عاقبت لو
 بتر زای که خواص گفتن آنه بن اذن دیر امر زن ونا معقول در کیم
 سن باک اوسن دیکل لسترسن که داغ عیب جن چون من ندایه زیرا
 بیلورخ بن عیب بنجلین بلمز سن **هکایت** باطایفه بزرگان بر بکوه
 اولور ایلد در کشتی بودم حضرت شیخ ایدر یکی ده ایدم دوری

173

